

உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்
உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி.



சிவஒளி

மகா கும்பாபிஷேக வெளியீடு - 2022

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

மகா சூம்பாபிஷேகப் பெருநிழா

சிறப்பு வெளியீடு

சுவ ஒள்

23.01.2022



வாழ்க்கை:

உத்தியோகாபிஷேகம் உத்தியோகாபிஷேகம்
சிவாபிஷேகம் அருங்காலம் சுவ
உத்தியோகம் - கிளிநொச்சி.

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர்
சிவாலயம்

உருவேறு திருவான உத்தமப் பதியெனும்
உருத்திரபுரம் மேவும் அரணே!
அருவாகும் உயிரான ஆனந்த நர்த்தனே!
அற்புதச் சுயஞ் சோதியே!
திருமேவு மடியர்துயர் தீர்த்த காருண்யனே!
திகழ் சோழன் புகழ் கெண்டவா!
சுரியான படிஞான பதமேவு மன்பர்க்கு
சாந்தியெனும் முத்தி யருள்வாய்!
அருளோங்கு முருத்திரபுர நாயகி சமேதனே!
அரியமலர் வெளியிடநீன் ஆசியருளே!

உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுர்சுவரர் சிவாலயம்
உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி.



கிளிநொச்சி உருத்திரபுரீ சுவரர் சிவாஸய அறுப்பணியில் அறுங்காவலர் சபை

01. திரு.சு. பசுபதிப்பிள்ளை - தலைவர் சமாதான நீதவான்
02. திரு.இ. பரஞ்சோதி - உபதலைவர்
03. திரு.ம.கமலக்கண்ணன் - செயலாளர்
04. திரு.அ.சிவஞானசுந்தரம் - உப செயலாளர்
05. திரு.இ. சதானந்தன் - பொருளாளர்
06. திருமதி. சூரியகுமாரி - நிர்வாக உறுப்பினர்
07. திரு.த. தயானந்தன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
08. திரு.க.தேவருபன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
09. திரு.மு.தவராசா - நிர்வாக உறுப்பினர்
10. திரு.தி.ஜெயந்தன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
11. திரு.வி.விஜிதரன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
12. திரு.த.கண்ணமிரான் - நிர்வாக உறுப்பினர்
13. திரு.தி.பிரதீபன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
14. திரு.நா.லாவண்யன் - நிர்வாக உறுப்பினர்
15. திருமதி.த. கல்யாணி - நிர்வாக உறுப்பினர்

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலய
மகா கும்பாபிசேகம் - 2022

தலம் : உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்
இறைவன் : உருத்திரபுரீசுவரர்
இறைவி : உருத்திரபுரநாயகி
தீர்த்தம் : சிவகங்கை
தவவிருட்சம் : வில்வமரம்
சிவலிங்கத்தின் சிறப்பு : கோழர்காலத்துக்கு முற்பட்ட சகூர ஆஷ்டடயார்
மாகாணம் : வடக்கு மாகாணம்
முகவரி : உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி, இலங்கை.
பதினிலக்கம் : HA/5/KL/15
Email ID : uruthirapurisuvarar2016@gmail.com
F.B ID : Uruthirapuram sivaalayam





ஆசியுரை, வாழ்த்துரை

- 3

- 5

ஆசிச் செய்தி

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்துமா சமுத்திரத்தின் முத்தெனத் திகழும் இலங்கைத்தீவின் வடபால் செந்நெற் கழனிகளும் நன்னீருவிகளும் கூழ்ந்து இயற்கை எழில் நிறைந்த விவசாயப் பூமியாய்த் திகழும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே சோழர்களால் வழிபாடு செய்யப்பட்ட தொன்மையும் பழமையும் வாய்ந்த உருத்திரபுரம் பதியிலே வேண்டுவார் வேண்டும் வரங்களையெல்லாம் வாரி வழங்கி பேரருள் புரிய சதுர ஆவுடையார் கொண்டமைந்த உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய ஸப்ததச (17) குண்ட பக்ஷ மஹா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலரிற்கான ஆசிச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு அகமகிழ்வடைகிறேன்.

எம்பெருமானது ஸப்ததச (17) குண்டபக்ஷ மகா கும்பாபிஷேக குடமுழுக்கு வைபவமானது எம்பெருமான் பேரருளாலும் பூர்வ ஜென்ம புண்ணிய பலாபலனாலும் மாதா, பிதா, குரு தெய்வ முன்னோர் ஆசீர்வாதத்தினாலும் சிவன் அவன் என் சிந்தையில் நின்ற அதனால் இப்புண்ணிய சிவ கைங்கர்யமானது எம்பெருமானால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டா பிரதமகுருவாக நான் இருந்து இச் சிவபணியில் ஈடுபட்டதையிட்டு அவன் தாழ் பணிந்து இக் கும்பாபிஷேகம் 23.01.2022 அன்று சிறப்புற இடம் பெற்றதையிட்டு அதனைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக இக் கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளிவர இறைவன் திருவருள் கைகூடியுள்ளது. இக் குடமுழுக்கு சிவகார்யத்தில் தமை அர்ப்பணித்த சிவாச்சார்யப் பெருந்தகைகளுக்கும், பெரியோர்களுக்கும், ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் தொண்டர்கள், சிவனடியார்கள் அனைவருக்கும் எம் பெருமான் திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து கும்பாபிஷேக மலர் சிறப்புற அமையவும் மலர் வெளியீட்டு விழா சிறப்புற இடம்பெறவும் கும்பாபிஷேக பிரதம குருவும், ஆலய பிரதமகுருவும் என்ற வகையில் உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரர் பெருமானின் பரிபூரண திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து எனது மனம் நிறைந்த நல்லாசிகளை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

“வாழ்க வையகம் வளர்க அற நற்பணி”

“சாமஸ்தீ தேசமானிய”

நாகநாத சிவகலாநிதி

தற்புருஷ சிவாச்சாரியார்

சிவஸ்திரீ அமிர்த ஸ்ரீஸ்கந்தராஜக்குருக்கள்

அக்ஷய தர்ம பீடம், புளியம்பொக்கணை.

ஆசிச் செய்தி

வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பின் இருதயமாய் விளங்கும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் வயல் சூழ் கிராமமாம் உருத்திரபுரத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அருள்மிகு உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயத்தின் திருக்குடமுழுக்கு பெரும் சாந்திப் பெருவிழா 23.01.2022 இல் நடைபெற்றதையொட்டி பெரு மகிழ்வடைகின்றோம்.

இவ்வாலயமானது சோழ மன்னர்களாலும், ஞானிகள், யோகிகளாலும் நீண்ட காலம் பூஜிக்கப்பட்ட பெருமையுடையதாகும். தவத்திரு.யோக சுவாமிகள், தவத்திரு. வடிவேல் சுவாமிகள், மாதாஜி பரமானந்தவல்லி அம்மையார், தவத்திரு.கணேசானந்த சுவாமிகள் போன்றோர் இவ்வாலயத்தில் வழிபாடாற்றியுள்ளனர். தவத்திரு வடிவேல் சுவாமிகள் இவ்வாலயம் மீது திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற யுத்த சூழ்நிலைகளில் ஆலய விக்ரிகங்களை, ஆலய சொத்துக்களை முன்னாள் அரசு அதிபரும், அறங்காவலருமான அமரர். தி.இராசநாயகம் அவர்களும், ஆலயத்தின் முன்னாள் பொருளாளர் திரு.மா. பேரம்பலம் அவர்களும் இணைந்து பாதுகாத்து வழங்கியமை பாராட்டத்தக்க விடயமாகும்.

தற்காலிகமாக நீண்ட காலம் இரயில் தண்டவாளத்தில் அமைந்திருந்த ஆலயத்தை திரு.சு.பசுபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் அமைந்த அறங்காவல் சபையின் மிகவும் துரித திருப்பணிகளின் விளைவாக பேரமுகு கொண்ட ஆலயமாக மாற்றியுள்ளனர்.

மந்திரம், கிரியை, தியானம், யாகம், மற்றும் பக்தர்களின் நல்லெண்ணங்களுடன் எங்கும் வியாபித்துள்ள இறைவனை புனித நீரில் ஆவாஹனம் செய்து கும்பத்திற்குள் வரவழைத்து அச் சக்தியை ஆலய விக்ரிகங்கள், கருவறை, விமானங்கள், கோபுர கலசங்களில் நிலையாக இருக்கும் வண்ணம் அபிஷேகம் செய்து பூஜைகள் நிறைவேற்றப்படுவது ஆகம் மரபாகும். ஆலயத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும். நிகழ்வாகவே இக் கும்பாபிஷேகம் கருதப்படுகின்றது.

பொதுவாக கும்பாபிஷேகம் “ஆவர்த்தம்”, “அனுவர்த்தம்”, “புனராவர்த்தம்”, “அந்தரிதம்” என்ற நான்கு வகைப்படும். புதிதாக ஆலயம் அமைக்கப்படும்போது இடம் பெறுவது “ஆவர்த்தம்” ஆகும். ஆலயம் அல்லது தெய்வ விக்ரிகங்கள் இயற்கை அனர்த்தத்தினால் பாதிப்புற்றால் செய்யப்படுவது “அனுவர்த்தம்” ஆகும்.

ஆலய கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்று 12 வருடங்களில் செய்யப்பட வேண்டியது



புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் ஆகும். அதாவது ஆலய கடந்தகால பழுதுகள் சரி செய்யப்பட்டு அஷ்டபந்தன மருந்துகள் சாற்றி ஆலயத்தை மீண்டும் புதுப்பொலிவுறச் செய்தலை இது குறிக்கும். திருடர்களின், குற்றச் செயல்களின் விளைவாக தெய்வ விக்ரகங்கள் மீண்டும் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை “அந்தரிதம்” என அழைக்கப்படும்.

அந்தவகையில் உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகத்திற்கான திருப்பணி வேலைகளுக்கு உதவியோர், கும்பாபிஷேக கிரியைகளுக்கு ஒத்தாசை நல்கியோர், கிரியைகளில் பங்கெடுத்தோர் அனைவருக்கும் எம்பெருமான் அருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திப்பதோடு, எதிர்காலத்தில் இவ்வாலயம் சமய மறுமலர்ச்சியில் பெரும் பங்குவகிக்கவும், அதனுடாக அறப்பணிகள் சிறக்கவும், சைவநீதி எங்கும் பரவவும் இறையாசிகள் கிடைப்பதாக

“சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்”

“சிவ சிவ என்றிடத் தீவினைமானும்”

“சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவார்”

“சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே”

“போற்றி எல்லா உயிர்க்கும்”

சிவேந்திர சைதன்யா
சின்மய மிஷன்
கிளிநொச்சி.

ஆசிச்செய்தி.

சிவனொப்பைக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொப்பைப் பாரீஇங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

(திருமந்திரம்)



ஈழத்திருநாட்டிலுள்ள தொன்மைச் சிவாலயங்களில் முதன்மையானது உருத்திரபுரீசுவரர் சிவன் ஆலயம். சுமார் 3500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சதுரவடிவான ஆவுடையாரைக் கொண்ட அற்புதத் திருத்தலம். இவ்வாலயம் சைவத் தமிழர்களின் பெரும் பொக்கிஷம் எனலாம். இவ்வாலயத்தில் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பல திருப்பணிகளை மேற்கொண்டு மஹாகும்பாபிஷேகத்தை நிறைவேற்றிய ஆலய நிர்வாக சபையினர் நன்றிக்குரியவர்கள். சிவபூமி எனப் போற்றப்பட்ட எம் மண்ணில் மீண்டும் சிவப்பொலிவு மிரி

இறைவனை வேண்டி அனைத்து அடியவர்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நல்லாசிகளைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி. ஆறு.திருமுருகன்
தலைவர் - தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தலைவர் - சிவபூமி அறக்கட்டளை ,
உபதலைவர்- அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்

நல்லை ஆதீனம், இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம் அவர்களின்) ஆசிச் செய்தி

அன்புள்ளவர்களுக்கு,

கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் பிரதேசத்தில் எழுந்தருளி அருளாசி புரியும் உருத்திரபுரீசுவரருக்கு மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

பல வரலாறுகளைக் கொண்ட இப் பிரதேசத்தில் நீண்ட பாரம்பரியம் உடைய இவ் ஆலயத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் எம்பெருமானுக்கு நடைபெறும் கும்பாபிஷேகம் உருத்திரபுர மக்களுக்கு புனிதத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். இங்கிருக்கும் எம்பெருமான் வேண்டுவார் வேண்டுவதை நிறைவு செய்கின்றான். இவ் ஆலயம் புதுப்பொலிவு பெற்று சிறப்புடன் விளங்குவது அனைவருக்கும் மிக மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அறங்காவலருடைய விடா முயற்சியால் புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ள இவ் ஆலயத்தில் தர்மப் பணிகள் நடைபெற எம் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அனைவரும் ஆலயத்தைத் தரிசனம் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”



ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுவாமிகள்
இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்,
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

[அகில இலங்கை வீரசைவ குருமஹா சந்நிதானம் கீரிமலை, ஸ்ரீ கிரேனுசுக்கேஸ்வராலயம் அவர்களின்] ஆசிச்செய்தி

இலங்கையின் சைவப் பாரம்பரியத்தையும் தமிழர்தம் வாழ்வையும் பறைசாற்றும் கோயில்களில் பஞ்ச ஈஸ்வரங்களும், புராதன சப்தஸ்தலங்களும் விளங்குகின்றன. அம்பிகையின் அருள்வேண்டுகைகளின்படி சிவனால் சிருஷ்டித்து அழிக்கப்பட்டதும், முக்கோடி ஆயுளும், ஈஸ்வரர் பட்டமும், வீரவாளும் இறைவனால் அழிக்கப்பட்ட இராவணேஸ்வரன் என்னும் தமிழ் மன்னனால் ஆட்சி செய்யப்பட்டதும், நாயன்மாரால் பாடல் பெற்றதுமான தலங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட இலங்கையில் அமைந்துள்ள கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் பகுதி பல்லாயிரம் வருடங்கள் பழமை வாய்ந்த சோழர்கால சரித்திரக் கதை கொண்டது.

சைவசிந்தாந்த கோட்பாட்டையும், துறவு மார்க்கத் தவத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட உலகப்பெரும் மதம் பரவி வாழ்ந்து இருந்தமைக்கும், துறவிகள் பலர் வாழ்ந்ததற்குமான தடங்களும் உண்டு. பின் போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் படையெடுப்பின் போது இவை இடித்தழிக்கப்பட்டு நிலக்கீழ் மறைபொருளாகி புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் பெருமைக்குள் அவ்வூர் வேடர்கள் கண்டெடுத்த ஆவுடையார் பகுதியை வைத்தும் அச் செங்கல் மலையில் நாகதம்பிரான் பெரும் சிலையை வைத்தும் (பொறிக்கடவை அம்பாள் தேவஸ்தானம் தற்போதுள்ளது) 1954 ஆம் ஆண்டு யாழ் அரசு அதிபர் ஸ்ரீகாந்தாவின் அயராத செயற்பாட்டாலும் யோகர்சுவாமிகளது உதவியுடனும், அருளாட்சியுடனும் அக்காலமே “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என தமிழில் திருக்குடமுழுக்கு எனது பேரனார் ஆகிய அமரர் சிவஸ்ரீ ஐயம்பிள்ளை சிவாச்சாரியரால் நடாத்தி வைக்கப்பட்டது.

உருத்திரபுரநாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரப் பெருமானுக்கு சிற்பசாத்திர முறைப்படி கோயில் அமைத்து வண்ண வேலைப்பாடுகள் அமைந்த இக் கோயிலில் வேதாகம முறைப்படி 2022 தைமாத திருமுகூர்த்தத்தில் திருமுழுக்கு நடைபெற்றுள்ளமை நாம் பெற்ற பெருவாழ்வு.

சோழர்கால சிற்ப வேலைப்பாடுகள் சதுரப்பட அமைத்த அக்கால சிவலிங்க அமைப்பு லிங்கம் நாளம் எனவும், பீடம் சக்தி எனவும், இவ்விரண்டும் இணைக்கப்படுதல் கருமை நிறம் கொண்ட அஷ்டபந்தனம் எனவும் பூமியில் பல தேவர்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள், ஞானிகள், துறவிகள் வாழ்ந்த இடம் ஆகர்ஷண சக்தி அதிகமானதால் பூமியில் பிரதிஷ்டித்தல் உத்தமமே. இலிங்கம், பரசிவம், பரமாத்மா, பரமேசன், ஈசன், சதாசிவன், உருத்திரன், பரஞ்சோதி எனப்பல பெயர்பெறும். “ஆலிங்க மேவமவ்யக்தம் லிங்கம், பிரஹ்மேதி நிஷ்றுதம், அரூபம் நிஷ்கள பிரஹ்ம பவாதீதம், நிரஞ்சனம், சப்தாதி யாதீகம், மூல லிங்கம் ஹோச்யதே” உருவமற்றதும் மாசற்றதும் பாவனைக்கு சப்தாதி விஷயங்களுக்கு எட்டாததும் மாயையில்லாததும் பிரம்மமும் பெயருள்ள வஸ்து எதுவோ அதுவே உருத்திரபுர மூலலிங்கமாகும். அதுவே ஒழுக்கமும் தோற்றமும் கொண்ட ஒரே இடம்.

“சர்வம் சிவமயம் ஜெகத்”

இங்ஙனம்

சிவஸ்ரீ கிரீட உருத்திரபுரீசுவரக்குருக்கள்

["எம்வெருமான் திருவருள் எங்கெங்கும் விபாபிக்கட்டும்" பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவஞானம் சிந்திரன் அவர்களின்) வாழ்த்துச் செய்தி

அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி,

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் மேற்குத் திசையில் நீர், நில வளங்கள் நிரம்பப்பெற்ற சிவபுண்ணிய பூமியான உருத்திரபுரம் என்னும் பேரூரின் அடையாளமாக, வேண்டுவார் வேண்டுவன அருளும் ஏகநாயகனான எம்பிரான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க உருத்திரபுரீசுவரர் சீவாலயம், மிகப் பிரம்மாண்டமான முறையில் மீள் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு, புனராவர்த்தன ஸப்ததசபக்ச பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிசேகப் பெருவீழா காண்பதற்கு இறையருள் கூடியுள்ள தருணத்தில், கும்பாபிசேக வீழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கக் கிடைத்த நற்பேறை எண்ணிப் பேருவகை அடைகின்றேன்.

இலங்கையிலுள்ள மிகப்பழமைவாய்ந்த சீவாலயங்களான ஸப்த ஈச்சரங்களுள் ஒன்று என்ற பெருமையோடும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் முதலாவது சீவன் கோயில் என்ற வரலாற்று அடையாளத்தோடும் விளங்குகின்ற இச்சீவாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சீவலிங்கம், இலங்கை நாட்டின் வேறெந்தச் சீவாலயங்களிலும் இல்லாத, பல்லவர்கால பக்தி மரபியலின் அடிப்படையில் எழுந்த சதுர ஆவுடையார் கொண்ட சீவலிங்கேஸ்வரப் பெருமானாக இருப்பது, ஆலயத்தின் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றை எண்பிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தொன்மைக்கும், பெருமைக்குமான அடையாளமாக, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், வீருட்சம் என்பவை ஒருங்கே அமையப்பெற்று, எமது மண்ணினதும், மக்களினதும் பண்பாட்டு அடையாளமாயும், அடியார் குறைகளையும் அருளாசிமிக்கதாயும் உள்ள இப் பல்லவர் கால சீவன்கோயிலின், தொன்மமும், அடையாளமும், மரபும் மாறாது, இவ் ஆலயத்தை இத்தனை பிரம்மாண்டமாய் மீளக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய காலத்தின் தேவை உணர்ந்து, அக் கைங்கரியத்தை செவ்வனே செய்திருக்கும் ஆலய அறங்காவலர் சபையினரும், அவர்களுக்கு பொருளும், நிதியும், சரீர உதவியும் ஆற்றி பலம்சேர்த்த ஒவ்வொரு சீவனடியார்களும் போற்றுகற்குரியவர்களே!

உருத்திரபுரீசுவரப் பெருமான் அதிசக்தியும், அற்புதங்களும் நிறையப்பெற்றவர் என்பது எம்மண்ணின் காலவோட்டத்தில் நாம் கண்டுகொண்ட பேருண்மையாகும். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைக் கடந்து, திசையெட்டும் பரந்திருக்கும்

சிவனடியார்களின் வளமிகு வாழ்வுக்கும், வரலாற்றுக்கும் எம்பெருமானின் திருவருள் துணை நிற்பதற்கு இக்கும்பாபிசேகப் பெருவழி தக்கசான்றாகும்.

ஒரு சமூகத்தை நன்னெறியில் நடாத்திச் செல்வதில் ஆலயங்களின் பங்கு அளப்பரியது! ஆலய வழிபாடுகள் அர்த்தம் இழக்கும் போது தான் அந்த சமூகத்தில் அதர்மமும், அழிவுகளும் தலைதூக்குகின்றன. ஆலய வழிபாட்டில் மட்டுமே அமைதியும், இன்பமும், ஆத்ம திருப்தியும் ஏற்படுகின்றது. ஒரு இனத்தின் அடையாளத்தையும், மரபியல்களையும் பேணி வளர்ப்பதிலும் ஆலயங்களே பெரும்பங்காற்றுகின்றன. அத்தகைய பக்திநெறி பிறழாத பண்பாட்டை உருத்திரபுரிசுவரர் ஆலயமும் காலங்காலமாக கட்டிக்காத்து வருவது வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

போரினாலும், இடப்பெயர்வுகளாலும், இழப்புக்களாலும் ஏற்பட்ட வடுக்களைச் சுமந்த வண்ணம் தமது வாழ்வியல் இயலுமைகளை இழந்து பாரிய இடர்பாடுகளுக்குள் வாழ்ந்து வரும் இந்த மண்ணின் மக்கள், உடல், உள ரீதியான அழுத்தங்களிலிருந்து தங்களை ஆற்றுப்படுத்தக்கூடிய இடங்களாக ஆலயங்களை மட்டுமே கருதுகின்றனர். அத்தகையதொரு ஆன்மீகச் சூழலைக் கட்டமைக்க வேண்டிய வரலாற்றுக்கடமை எம்முன் விரிந்திருக்கும் இன்றைய சூழலில், கும்பாபிசேகம் காணும் எம்பெருமான் இந்த மண்ணில் அதர்மம் அழிந்து தர்மம் நிலைபெறவும், தமிழர் தம் வாழ்வில் இனிதான விடியல் தோன்றவும் வரந்தர வேண்டுமென்று அவர்தம் பாதாரவிந்தங்களை நாம் அனைவரும் பற்றுறுதியுடன் பற்றிக்கொள்வோமாக!

‘மக்கள் பணியே மகேசன் பணி’ என்பார்கள். ஆனால் அந்த மகேசனுக்கே பணி செய்யும் பெரும் பேறைப் பெற்றவர்களாக, எம்பெருமான் புதுப்பொலிவோடு மீளவும் இந்த ஆலயத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்க வழிசெய்த அத்தனை அடியவர்களுக்கும் என்றென்றும் இறையருள் கிட்டப் பிரார்த்திப்பதோடு தைத்திங்கள் தன்னில் அருள்நிறை பெருவழாக் காணும் உருத்திரபுரிசுவரப்பெருமான் கிளிநொச்சிப்பதி வாழ் அடியவர்கள் அனைவருக்கும் மகோன்னத இறையருள்பாலிக்க வேண்டுமென்றும் இறைஞ்சி நிற்கிறேன்.

‘நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!’

கௌரவ சிவஞானம் சிறீதரன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்,
யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,
கிளிநொச்சி.

ஆலய அறங்காவலர் சபைத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய் தமிழ் செய்யுமாறு”

எங்கும் எதிலும் தனது வரலாற்றைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற பச்சை வயல் நிலங்களும் அதற்கே உரித்தான குளங்கள் அமையப் பெற்றதுமான கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், மூவாயிரம் (3000) ஆண்டுகளுக்கு முன் தனக்கென ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து சதுர ஆவுடையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் என்பவற்றை இயற்கையாகக் கொண்டு பக்தர்களுக்கெல்லாம் அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா அவன் அருளால் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் திருக்கோயிலில் விசேட சாந்தியம் பெற்று எழுந்தருளி எமக்கெல்லாம் பேரருள் புரிவான், புரிகின்றான். ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு தற்போது நடைமுறையில் உள்ள நிர்வாகத்தினைத் தெரிவு செய்ததுமட்டும் சிவனடியார்களும் எம்முடன் இணைந்து பணிகளை மேற்கொண்டதனாலேயே நாம் எண்ணிய காலத்திற்கு முன்னேயே மஹா கும்பாபிஷேகத்தை மேற்கொள்ள இறைவனும் அருள்பாலித்துள்ளான். மேலும் ஆலய வேலைகளை ஆரம்பிக்க நிதி தேவை உள்ளமை கண்டு தடுமாறி நின்றவேளை முதற்கட்டமாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ சிவஞானம் சிறீதரன் அவர்கள் பெருந்தொகை நிதிப்பங்களிப்பை வழங்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து பெருந்தொகையான நிதியினை உருத்திரபுரம் வாழ் மக்களும், அங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களும், ஆலய அடியவர்களும் வாரி வழங்கி வருகின்றனர்.

சேகரித்த நிதியினை மட்டும் கொண்டு பெருமானின் வேலைகளை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதற்கேற்ப பொறியியலாளர் சாரங்கன் அவர்கள் கட்டட வேலைகளைப் பொறுப்பேற்று, ஆலய விதிமுறைகளுக்கமைய சிற்பாசாரியர்களையும், அவர்களுக்கான உதவியாளர்களையும் கொண்டு வெகுசிறப்பாக மேற்கொண்டு வர்ணம் பூசி அழகுற வடிவமைத்துள்ளார்.

வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கையில் என்னுடன் முழு நிறைவோடு பங்குகொண்டு உதவிய நிர்வாக உறுப்பினர்கள், சிவனடியார்கள் அனைவருக்கும் கும்பாபிஷேக நாளிற்கான சிறப்பு தினம் ஒன்றை ஆகம் விதிப்படி தேர்ந்தெடுத்து

மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் அளவிற்கு கட்டட வேலைகள் நிறைவு பெற்றுள்ள காலத்தில் நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்த வேளையில் நாம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கும்பாபிஷேக விழாச் செலவுக்கான நிதியினைத் தந்துதவிய சிவனடியாருக்கும் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம். தொடர்ந்தும் இறைபணியில் இணைந்திருப்போமாக!

நன்றி

கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலாளர்
தலைநகர் / டிஸ்ட்ரிக்ட் ஸெக்ரட்டரி
Govt.Agent / District Secretary

தொலைபேசி } 021 - 228 3965
தொலைபேசி }
Telephone }

தொலைநகல் } 021 228 3966
தொலைநகல் }
Fax }

மின்னஞ்சல் }
மின்னஞ்சல் }
E-mail } dsaoofficekil@gmail.com



பொதுத்தொலைபேசி } 021 - 228 3945
பொதுத்தொலைபேசி }
General Telephone }

மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர் } 021 - 228 5456
மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர் }
Addl.District Secretary }

மாவட்டச் செயலகம், கிளிநொச்சி
டிஸ்ட்ரிக்ட் ஸெக்ரட்டரி காரியாலயம், கிலினொச்சி.
District Secretariat, Kilinochchi

எனது இல }
எனது இல }
My No }

உமது இல }
உமது இல }
Your No }

திகதி } 07.01.2021
திகதி }
Date }

வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் உருத்திரபுரம் என்னும் இடத்தில் பழம்பெருமை வாய்ந்த உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புக்கள் பல பொருந்திய உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயமானது புனரமைக்கப்பட்டு, புதுப்பொலிவோடு கும்பாபிசேகப் பெருவிழாவைக் காண்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கிளிநொச்சி உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயத்தின் சிறப்புக்கள் மற்றும் கும்பாபிசேகப் பெருவிழாவின் சிறப்புக்கள் யாவற்றையும் தாங்கி கும்பாபிசேக மலர் வெளிவருவது பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். இம் மலரின் வருகைக்காக அயராது உழைத்த அனைவருக்கும் வாழ்த்துக்கூறி மகிழ்கின்ற அதேவேளை கும்பாபிசேக மலர் சிறப்புற வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

(Handwritten signature)

திருமதி. ஹாபவதி கேதீஸ்வரன்,
அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலாளர்,
கிளிநொச்சி மாவட்டம்.

திருமதி. ஹாபவதி கேதீஸ்வரன்
அரசாங்க அதிபர் /
மாவட்டச் செயலாளர்
கிளிநொச்சி மாவட்டம்

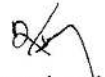
கரைச்சிப் பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

சகல வளங்களும் சிறப்பாக அமையப்பெற்ற கிளிநொச்சி கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் மேற்கே குன்றாச் சிறப்பும் மங்காப் புகழும் பொருந்திய உருத்திரபுரப்பகுதியில், பண்டைத்தமிழ் மன்னர்களால் அமைக்கப்பட்டு நீண்டகாலமாக பலராலும் போஷிக்கப்பெற்று வந்த புராதன சிவாலயங்களில் ஒன்றான உருத்திரபுரநாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரப் பெருமானின் ஆலயம் சிறப்பாகப் புனரமைக்கப்பெற்று மஹாகும்பாபிஷேகம் எனப்படும் குடமுழுக்குப் பெருவிழாக் கண்டிருப்பதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைவதோடு, இது குறித்து பிரதேச செயலாளர் என்ற வகையில் வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமையடைகின்றேன்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”, “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்”, “கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்”, “திருக்கோயிலில்லாவூர் திருவினூர்” என்பனவெல்லாம் ஆலயத்தின் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்தும் வழக்காறுகளாகும். வழிபடுநர்களதும், போஷகர்களினதும் வாழ்க்கையை உடல், உள, ஆன்மீக அடிப்படையில் செம்மை செய்து சிறப்புறச் செய்வதில் ஆலயங்களின் வகிபங்கு சொல்லிலடங்காததாகும். எனவே நாம் இவ்வாறானவற்றை கண்டு, கேட்டு, உய்த்துணர்வதே உகந்ததாகும்.

பண்டைய தமிழ்ப்பண்பாடு “கோயிற்பண்பாடு” என்று விதந்து போற்றும் அளவுக்கு ஆலயத்தினை நிலைக்களனாகக் கொண்டே கட்டமைக்கப் பெற்றிருந்தது. பிற்பட்ட காலத்தில் ஆதிக்க சக்திகளும் அந்நியமோகமும் தலைதூக்கி, தமிழர் தம் சீரிய பண்பாட்டைச் சிதைத்து விட்டன. இதனால் ஞானத்தை நல்கும் கல்வி, நிலைபேறான விவசாயம், பொருளாதாரம் பக்கவிளைவுகளற்ற வைத்தியம், கலை மற்றும் பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள் முதலான அனேக விடயங்கள் அழிந்தொழிந்து போயின. தமிழர்தம் நவீன யுகத்திற்கான பயணம் என்பது வரலாறுகளையும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் குழிதோண்டிப் புதைத்து அல்லது எரியூட்டி அதிலிருந்து மேற்கிளம்பும் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் வாழ்தல் சாத்தியமான ஒன்றல்ல.

எனவே, எமது பண்பாடு, மரபு, பாரம்பரியத்தொடர்ச்சி, வரலாறு முதலானவற்றைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய உருத்திரபுரநாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரர் தன் பஞ்ச கிருத்தியங்களாலும், அருளாட்சியாலும் நமது வாழ்வை மேம்படுத்த வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்வதோடு, இத்திருப்பணி மிகவும் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு பல்வேறு வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அறங்காவலர் சபையினர், வழிபடுநர்கள் முதலான அனைவருக்கும் எமது நன்றியையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.


பாலசுந்தரம் ஜெயகரன்
பிரதேச செயலாளர்,
கரைச்சி.

கரைச்சிப் பிரதேச சபைச் செயலாளரின்

வாழ்த்துச் செப்தி

எல்லாம் வல்ல உருத்திரபுரீசுவரர் அருளாட்சி எங்கள் தேசமெங்கும் பரவட்டும்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் உருத்திரபுரம் பகுதியில் எழுந்தருளி அருளாட்சிபுரியும் உருத்திரபுர நாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய கும்பாபிஷேக பெருவிழாவை காணக்கிடைத்தமை சைவ அடியார்கள் அனைவருக்கும் புத்துணர்வையும் புது மகிழ்வையும் அளித்து இருக்கின்றது.

ஈழத்தின் பெருமைவாய்ந்த ஈச்சரங்களில் உருத்திரபுரீச்சுவரமும் ஒன்றெனக் கொள்ள முடியும். சதுரவடிவிலான ஆஷ்டையார் லிங்கத்தை சோழர்காலத்திற்கே உரிய சைவத்தமிழ் ஆட்சியின் அடையாளமாக இன்றும் வழிபடக்கிடைத்தமை உருத்திரபுரீச்சுருடைய திருவாட்சியின் மேன்மையே அன்றி வேறில்லை.

எமது இளையதலைமுறையிடையே அருகிவரும் அறநெறிப்பண்புகள், வழிபாட்டுமுறைகள், இறை நம்பிக்கைகள் என்பவற்றின் உணர்மொழியாக கும்பாபிஷேகம் அமைந்திருக்கின்றது. ஆதியும் அந்தமுமில்லா அந்த இறையரசின் ஒவ்வொரு வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் அதனது ஆன்மீக அனுபவங்களையும் எமது எதிர்கால சந்ததி அறிந்திடவும் உணர்ந்திடவும் உருத்திரபுரீச்சரத்தினுடைய எழுச்சி இன்றியமையாததாகும். அந்தவகையில் 'யாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் வாக்கியத்தை அர்த்தப்படுத்தும் சைவமக்களாக அவர்தம் மனங்களை ஆகர்சிக்கும் வழிபாட்டுத்தலமாக ஈழத்துநாட்டின் இதயமென இருக்கும் கிளிநொச்சி மண்ணின் சைவ சாம்ராச்சியத்தினுடைய நிலைகளனாக உருத்திரபுரீசுவரம் அருள்வாண்மை பெறவும், சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் தமிழர் தேசம் மலர்ச்சியும் மகிழ்வும் பெறவும், கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவும் அதன்வழி மலர்ந்து வெளியீடு செய்யப்படும் கும்பாபிஷேக மலரும் எல்லாம் வல்ல உருத்திரபுரீசுவரருடைய அருளாட்சியை எங்கள் தேசம் எங்கும் பரவச்செய்யட்டும்.

“இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க”

கௌரவ அருணாசலம் வேழமாலிகிதன்
தவிசாளர்
கரைச்சிப் பிரசே சபை,
கிளிநொச்சி.

கிளிநொச்சி தெற்கு வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் சொப்தி

வரலாற்றுச் சிறப்பும் புராணச் சிறப்பும் கொண்ட இலங்கை நாடதன் வடபுலத்தே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், உருத்திரபுரமதிலே ஈசனார் சோழர்காலம் முதல் எழுந்தருளி பக்தர்களுக்கு திருவருள் பாலிக்கின்றார்.

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய உருத்திரபுரீசுவரத்தானின் திருக்கோயில் திருப்பணியை சிறப்புறப் பூர்த்தி செய்து திருக்குடமுழுக்குப் பெரும் சாந்தியை ஆலய பரிபாலகர்கள் சிறப்புற மேற்கொண்டுள்ளமை போற்றுதற்குரியது.

சிவ புண்ணியச் செயல்களில் திருக்கோயில் திருப்பணி பெரும் புண்ணியப் பேற்றைத் தரும்.

“முறிந்து வீழ்ந்தன வெடித்தன வுடைந்தன முதி

நெறிந்த வாகிய கோபுர நெடுமதில் பிறவுந்

தெறிந்து முன்னையிற் சீர்பெறப் புதுக்குவோர் பண்டு

புரிந்து ளோர்பெறும் புண்ணிய நானிமங் குறுவார்”

என்று காஞ்சிபுராணம் எடுத்துரைக்கின்றது.

ஆலயத்தை நல்லமுறையில் வழிநடத்தும் பணியில் ஈடுபட்டு செயலாற்றிய சிவ புண்ணிய சீலர்கள் யாவரும் நலமுற்றுச் சிறக்கவும், திருக்குடமுழுக்குப் பெரும் சாந்தி விழாச் சிறப்பிதழாய் வெளிவரும் திருமலர், காலத்தின் பொக்கிசமாய்த் திகழவும் உருத்திரபுரத்தீசன் தாள்பணிந்து வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

திரு. கிறிஸ்தோபர் கமலராஜன்

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்,

வலயக் கல்வி அலுவலகம்,

கிளிநொச்சி தெற்கு.

வாழ்த்துச் செய்தி

“சிவபூமி” என்று திருமூலர் குறிப்பிடும் இலங்கையில் தொன்று தொட்டு இன்றுவரை சிவவழிபாடும், சிவாலயமரபும் சிறப்புற்று விளங்குவதை வரலாற்று மூலங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இலங்கையில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற புராதன சிவாலயங்களாகத் திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கோணேச்சரமும் விளங்குகின்றன. இலங்கையில் புராதன சிவாலயங்களாகக் கருதப்படும் முன்னேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம் என்பனவும் சோழராட்சிக் காலத்தில் பொலனறுவையில் அமைக்கப்பட்ட இரண்டாம் சிவதேவாலயம், ஐந்தாம் சிவதேவாலயம், ஆறாம் சிவதேவாலயம் ஆகியனவும், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் காணப்படும் சிவாலயங்களும் இலங்கையில் சிவவழிபாட்டு மரபு தொடர்ந்து வளர்ந்து வருவதை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இத்தகைய சிவாலய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் வரலாற்றுப் பெருமைக்குரிய புராதனமான சிவாலயங்களுள் ஒன்றாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் உருத்திரபுரத்தில் உள்ள “உருத்திரபுரீசுவரம்” விளங்குகின்றது. இவ்வாலயத்தில் “மகாலிங்கம்” என்று கூறத்தகும் பெரிய இலிங்கத்திருவுருவம் நாற்சதுர வடிவமான ஆவுடையாருடன் காணப்படுவது இச்சிவாலயத்தின் புராதனத்தையும், தனித்துவத்தையும் நிலைநிறுத்துவதாகவுள்ளது. இதன் அமைப்பினைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது இவ்வாலயத்தை சோழர்காலத்தைச் சேர்ந்ததாகக் கருத இடமுண்டு. இங்குள்ள திருக்கிணறு பால் நிறத்தீர்த்தமாகக் காணப்படுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சிவாகம மரபுகள் சிறப்பாகப் பின்பற்றப்படும் உருத்திரபுர நாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் எழுந்தருளியுள்ள இவ்வாலயத்தில் 1958, 1996 ஆகிய ஆண்டுகளில் மஹா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றுத் தற்போது பல திருப்பணிவேலைகள் செய்யப்பெற்று 23.01.2022 இல் மஹா கும்பாபிஷேகம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுத் தொடர்ந்து மண்டலாபிஷேகம் நடைபெறுவது கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இவ்வாலய வரலாறு, மஹாகும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள் என்பவற்றை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வாலயத்தின் அறங்காவலர் சபையினர் கும்பாபிஷேக விழா மலர் ஒன்றினை வெளியிடுவது பாராட்டுதலுக்குரியது. இவ்வாலயத்தின் திருப்பணிகளுக்குப் பலரும் பல வழிகளில் உதவி புரிந்துள்ளனர். ஆலய அறங்காவலர் சபையினரின் அயராத உழைப்பும் போற்றுவதலுக்குரியது. இப்புண்ணிய கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்ட அனைவரும் வளத்துடன் வாழவேண்டுமென சிவபெருமானின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி, மீண்டும் அருளாளர்கள் மற்றும் அனைவரையும் வாழ்த்தி அமைகிறோம்.

“அன்பே சிவம்”

கலாநிதி மா. வேதநாதன்
ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர்,
மேனாள் தலைவர் – இந்து நாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஓங்கு புகழ் உருத்திரபுரீச்சரம் சிவனின் பாதாபவிந்தங்களை வாழ்த்தி ஒரு துளி...

ஆசியாவின் தேன் கிண்ணம் என்று அழைக்கப்படும் பாரத தேசத்தின் தென் திசையிலே இலங்காபுரியின் வேந்தன் இராவணனின் கால் சுவடுகள் பதிந்த யாழ் தீப கற்பத்தின் பெருநிலப்பரப்பிலே பல்லவ மன்னரின் பக்திப் பெருமையுடன் அருளாட்சி செய்யவும் பக்தர்களின் வினை தீர்க்கவும் எம்பெருமான் எழுந்தருளிய உருத்திரபுரீசுவரத் திருத்தலம், கிளிநொச்சி மண்ணில் தென்திசையிலே பல்லவ மன்னன் காலத்திற்கு நடுப்பகுதியிலே சோழ மன்னன் காலத்திற்கு முற்பகுதியிலே கோயில் கொண்டு பக்தர்களின் பாவ வினை அறுக்கும் சிவனாலயமாக ஈழத்திருநாட்டில் மங்காப் புகழுடன் அருளாட்சி புரிவதை ஒரு தரம் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

ஈழத்தின் பொற்கிண்ணம் என்று போற்றப்படும் நாகதேவன் துறைமுகம், மாதோட்ட துறைமுகம் போன்ற பெரும் பொருளாதார வணிக துறைமுகங்கள் மத்தியிலே பல்லவ மன்னனின் வழித்தோன்றல் கொண்ட பல்லவராயன்கட்டுடன் பூநகரிப் பிரதேசத்திலே மடம் அமைத்து ஞானிகள் வாழ்ந்த தேசத்தின் தென்கிழக்கு திசையிலே உருத்திரபுரம் கிராமத்திலே அமைந்த இந்த சிவாலயத்தின் பெருமைகள் ஒருபுறம். ஆனால் பல்லவ, சோழர் படை யெடுப்புக்கள், காலநிலை, கற்கோள் நகர்வுகள், கடல் அரிப்புக்களால் சிதைவுற்று சங்கிலி மன்னனால் பூசிக்கப்பட்டு போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற அந்நியர்களின் வருகையால் இடித்து தரைமட்டமாக்கப்பட்டு சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டாலும் இயற்கையின் சிறுமை கண்டு பொங்கி எழுந்த பக்தர்கள் கூட்டத்தால் “பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல்” என்ற வள்ளுவன் வழியில், சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த மாமனிதர்களின் அறத்தொண்டே இன்றைய சிவனாலயமாகும்.

“பூனையை விட சிங்கம் வலிமையானது என்று எலிகள் ஒரு போதும் ஒத்துக்கொள்ளாது” இதே போன்று சிவனருளை விட சிவநாசம்” வலிமைபெறாதெனக் கொண்ட பக்தர்கள் கூட்டம் விழ விழ எழுவது போன்று குண்டு மழை பொழிந்த காலத்திலும் சரி உள்ளே செல்லத் தடை என துப்பாக்கி முனையில் வெருட்டியபோதும் சரி “அலைகளில் கால்களை நனைக்கும் சுகம் கப்பலில் கடல் நடுவில் பயணிக்கும் போது கிடைப்பதில்லை” என்ற பக்தர்களின் எண்ணப் பார்வையில் இன்று சிவனாலயம் புதிய தோற்றத்துடன் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

“அறிவாளிகளை விலை கொடுத்து வாங்கி விடலாம் பக்தர்களை விலை போட்டு வாங்க முடியாது” என்பதற்கு இச் சிவனாலயமும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்து கிளிநொச்சி நகரின் வடபால் 15km தூரத்திலுள்ள உருத்திரபுரீசுவரர் சிவனாலயம் இன்று தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு



உட்பட்டு சைவர்களின் சிவபக்தியில் கரி பூசுகின்ற செயற்பாடு நடைபெற்று வருகின்றது. இது சோழர்காலத்து நாற்சதுர ஆவுடையாரைக் கொண்டு புராதன கட்டடப் பாணியைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட சிவாலயம் ஆகும். இடைப்பட்ட காலத்தில் புத்தபெருமானையும் சைவர்கள் வழிபட்டு வந்துள்ளனர் என்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டு தற்போது இலங்கை பெளத்தர்கள் இதனை தங்களது இடமாகவும் புத்தபெருமானின் சுவடுகளை தேடிப்பிடிப்பதாகவும் ஆலயத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்த முனைகின்றனர். இவையெல்லாவற்றையும் கடந்து கிளிநொச்சி மண்ணில் தனக்கான ஒரு தனிப்பெருமை கொண்ட இந்தச் சிவனாலயமானது, ஆலயத்துக்கான வயல் நிலங்களுடன் சிறப்பாக இயங்கி அருளாட்சி புரிந்து வருகின்றமை பெருமைக்குரிய விடயமே.

திரு.சுப்பிரமணியம் தர்மரத்தினம் JP
கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்,
கரைச்சி - கிளிநொச்சி.

வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தொன்மை வாய்ந்த, முதன்மை பெற்ற சிவன் பெருங்கோவிலில் மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. எமது சமய ஆகம முறைப்படி அமைய வேண்டிய சிவாலயத்தின் அனைத்து அமைப்புக்களையும் உள்ளடக்கி அழகு பாலித்து அடியார்களுக்கு பக்தி ஏற்படுத்தும் வகையில் பலகோடி பெறுமதியான திருப்பணி வேலைகள் நிறைவுற்றது இவ் விழா சிறக்க மெருகூட்டியுள்ளது.

குறிப்பாக இப் பெருவிழா அஷ்ட பந்தன ஸப்ததச (17) குண்டபசஷ் பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்தி விழாவாக அமைந்தது பெரு அதிஷ்டமென்பதே. இப் பெருவிழா மேலும் சிறப்புப் பெற்ற விழாவாக அமைந்தது அந்தண குருமார்களின் கிரியைகளால்தான். இதற்கமைய இதனைப் பொறுப்பேற்று தலைமை தாங்கிய மதிப்புக்குரிய சிவஸ்ரீ அமிர்த ஸ்ரீஸ்கந்தராஜக்குருக்கள் அவர்களின் கிரியை முறைகளும் சுமார் 50க்கு மேற்பட்ட குருமார் குழுவினருடன் மிகவும் சிறந்த முறையில் கிரியைகளின் விளக்கங்கள் அடியார்களுக்குப் புரியும் வண்ணம் விளக்கியும் மேற்கொண்டது மறக்க முடியாத சிறப்பாகும்.

எமது மாவட்டத்தில் மேற்படி தலைமைக் குழுவினரது இது போன்ற பெருங்கிரியை விழாக்கள் பல அடியார்களினதும், பரிபாலன சபையினரதும் பாராட்டுப் பெற்றதை நான் அறிவேன். பொதுவாக எமது இந்து ஆலயத்தின் திருப்பணி வேலைகள் படிப்படியாக உண்டியல் நிதி தொடக்கம் பெருங் கொடையாளர்களின் நிதி உதவியுடனே நடைபெறுவது வழமை. ஆனால் இவ் ஆலயத்தின் பாரிய திருப்பணியும் இவ்விழா ஏற்பாடும் ஒரே தடவையாக நடைபெற பல கோடி நிதி செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்துக்கும் காரணமான ஆலய அறங்காவலர் சபையின் தொடர்ச்சியான பெருமுயற்சி மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இவ்வாலயத்தைப் பொறுத்தவரை மேலும் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. மேற்படி திருப்பணிகளும், மலர்வெளியீடும் சிறப்பாக அமைய அறங்காவலர் சபைக்கும், அடியார்கள், அந்தணப் பெருந்தகைகளுக்கும் கிளிநொச்சி மாவட்ட திருநெறிக்கழகம் சார்பில் மனப்பூர்வமான நன்றியினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.கந்தையா தர்மகூரியர்

தலைவர்,

கிளிநொச்சி மாவட்ட திருநெறிக்கழகம்,

கிளிநொச்சி.

செயலாளரின் எண்ணத்திலிருந்து.....

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் பாதக் கமலம் சிரமேற்கொண்டு என்னை தன் தாளினை என்றும் மறக்கமுடியாதவனாக ஆளாக்கிய உருத்திரபுர நாயகி உடனுறை உருத்திரபுரீசுவரப் பெருமான் என்றும் எம் மண்ணில் இடையறாது அருளாட்சி புரிகின்றார். அவர் அருட்கடாட்சம் உலகெங்கும் பரவட்டும்.

கடந்து சென்ற மூன்றரை வருடங்களாக எம்பெருமானின் புனருத்தாரண திருப்பணி வேலைகளையும் பிரதிஷ்டா மஹாகும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்திப் பெருவிழாவையும் எம் பிரதேசத்தின் உருத்திரபுரம் (வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு) கிராமம், சிவநகர் கிராமம், சிவன்சோலைக் கிராமம், புதுமுறிப்பு கிராமம், கோணாவில் கிராமம், கிளிநொச்சி பிரதேச மக்கள், யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மக்கள், வவுனியா பிரதேச மக்கள், ஏனைய மாவட்ட மக்கள், கனடா, சுவிஸ், அவுஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழும் புலம்பெயர் வாழ் தமிழ் இந்துமத மக்கள், திருப்பணி நிதியைக் கேட்கின்ற போதெல்லாம் அள்ளித் தந்து கோயில் திருப்பணி வேலைகள், மஹாகும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்தி நிகழ்வுகள் அனைத்தும் சிறப்புற அமைவதற்கு உதவிய மெய்யடியார்களுக்கு நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஒரு தொண்டனாக நின்று வழிகாட்டிய பரம்பொருளை என்றும் நான் மறக்கேன். என்னுடன் உறுதுணையாக நின்ற அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்கள், தொண்டர்கள், மெய்யடியார்களையும் மனதாரப் போற்றுகிறேன், வணங்குகிறேன். ஆலயத்தின் திருப்பணி வேலைகள் யாவும் எதுவித தடங்கலும் இன்றி நடைபெற பங்காற்றிய சிவனடியார்களை நினைந்து அவர்களுக்கு நல்லருள் வேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன். நடந்து முடிந்த திருப்பணிகளைத் திரும்பிப்பார்க்கும் போது அவர்கள் திருமுகங்களைக் காண்கிறேன்.

ஆடல் அரசன் சிவபெருமான் திருவருளை நினைவுகூர்ந்து மனம் பூரிக்கின்றேன். 2022 மஹா கும்பாபிஷேக நிறைவின் பின் அளப்பரிய பணிகளை மேற்கொள்ளவுள்ளோம். சமயப்பணியுடன் சமூகப்பணியினை இணைக்க வேண்டும். அப்போது தான் நம் சமயத்தின் தொன்மையை, மேன்மையை உலகறியச் செய்யலாம் ஒரு ஆலயத்தின் பூரண அமைவிடமான மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், சிறப்புற அமைந்த வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஏழு ஈச்சரங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் சதுர வடிவ ஆவுடையாரைக் கொண்ட வரலாற்றுக்கு உரிய அருள் வடிவாகிய ஆதி சிவனே போற்றி. எல்லாம் சிவமயம். அன்பே சிவம்.

“தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

திரு.முத்துராசா கமலக்கண்ணன்,
செயலாளர் – ஆலய அறங்காவலர் சபை,
உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்,
உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி.

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலய
மகா கும்பாபிசேகம் - 2022



உருத்திரபுரம் சிவன் கோவில்

தோற்றம் தொடர்மான சில கருத்துக்கள்

இலங்கைத் தீவின் வரலாற்றில் பல்வேறு மதங்கள் காலத்திற்குக் காலம் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்திருந்தமையை தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. முன்வரலாற்றுக்காலம் முதலாக மதநிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்று இத்தீவின் பண்பாட்டுக் கட்டுமான நிகழ்வுகளில் பங்கெடுத்து வந்திருந்தமையை வரலாற்றாய்வாளர்கள் அறிவர். ஆதிச்சைவம் தொடங்கி கிறிஸ்தவ மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகள் வரைக்கும் இலங்கைத்திருநாட்டின் பண்பாட்டுக் கட்டுமானம் நிகழ்ந்து வந்திருந்தமையை கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், கட்டட இடிபாடுகள், கற்சிற்பங்கள், சுடுமண்சிற்பங்கள், மரத்தேர்ச்சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் முதலான தொல்லியல் சான்றுகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இலங்கையின் அரசியற் பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தில் பௌத்தமும் இந்துமதமும் பின்னர் கிறிஸ்தவமும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளமையைக் காணலாம். இவற்றுள் மத்தியகாலத்து பன்மைப்பண்பாட்டுக் கட்டுமானத்தில் இலங்கையில் இந்துமதம் குறிப்பாக சைவமதம் அரசவையின் அங்கீகாரத்துடன் தொழிற்பட்டு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இடைக்கால இலங்கையின் இந்துப் பண்பாட்டில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தமையைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வங்கீகாரமானது வடஇலங்கையிலும் சரி கிழக்கிலங்கையிலும் சரி குறிப்பாக வன்னிவளநாட்டுப் பரப்பிலும் சரி சிவன்கோவில்களால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தமையை இலக்கியச் சான்றுகளுடன் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். வன்னிவளநாட்டில் உருத்திரபுரம் சிவன்கோவில் வரலாறும் இந்நோக்கவிதானத்திற்குள் உள்ளடக்கப்படுவதனை ஒரு விதிவிலக்காகக் கொள்ள முடியாது. இச்சிறு ஆய்வுக்கட்டுரையில் உருத்திரபுரம் சிவன்கோவிலை மையப்படுத்திய நிலையில் கோயிற்பண்பாட்டியலில் அதன் முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்வதற்கு தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றியல் ரீதியாக முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொன்மைச் சான்றுகள்

உருத்திரபுரம் சிவன்கோவிலின் வரலாற்றுத் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியல் சான்றுகள் பெருமளவிற்குப் பேணப்படாது அழிவடைந்த நிலையில் இக்கோவில் பற்றிய வரலாற்றினை மீளமைக்க வேண்டிய ஒரு நிலை காணப்படுகின்றது. முதன்முதலாக இக்கோவிலினது அழிபாடுகளையும் சில கட்டட எச்சங்களையும் ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்கால நிர்வாகிகளே 19ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடித்திருந்தனர். கலிங்கமாகனது பெரும் படையெடுப்பு ஒன்றுடன்

இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண்சிற்பங்களுள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவை உருத்திரபுரப் பிரதேசத்திலிருந்தே தெரணியாகல என்ற தொல்லியல் ஆய்வாளரால் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அச்சேகரிப்புக்களுள் லிங்கவடிவிலான பல சுடுமண்சிற்பங்களும் காணப்பட்டிருந்தன. இச்சுடுமண்சிற்பங்கள் கி.மு.2ம் 1ம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்து கி.பி. 5ம் 6ம் நூற்றாண்டுகள் வரைக்குரியவையாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அனுராதபுரத்திலுள்ள அரும்பொருளகத்தில் பல்லவர்காலத்திற்குரிய அலங்கரிக்கப்பட்ட சுடுமண்ணாலான பெண் உருவம் ஒன்று(பார்வதி உருவம்) காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. வன்னிப்பரப்பினுள் சுடுமண்சிற்பங்கள் அதிகளவில் தற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராந்தியமாக பூநகரிப் பிராந்தியமும், மன்னாரில் கட்டுக்கரைக்குளப்பரப்பும் அமைந்திருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. இவை புராதனகாலத்து குயவபிட்டிகளுடன் கூடிய குடியேற்றங்களாக வர்த்தக, வாணிபத் தெருக்கள் இணைகின்ற உள்நாட்டுச் சந்துகளாக - சந்தைகளாக காணப்பட்டன என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. பல்லவர் கால வணிக கணங்கள் இவ்வாணிபத்தெருக்களை வாணிப நடவடிக்கைகளுக்காக வன்னிப்பரப்பினையும் இணைத்துப் பயன்படுத்தியிருந்தமைக்கான நாணயச்சான்றுகள் பல்லவராயன்கட்டு, அக்கராயன், மற்றும் பூநகரிப்பரப்பிலிருந்து எமக்குக் கிடைத்துள்ள வகையில் பல்லவர்காலத்திய அகச்சமய, புறச்சமயப் பிறழ்வுகள் இப்பிராந்தியங்களிலும் தவிர்க்கமுடியாததாக இருந்திருக்கும் என்பதனை இங்கு அழுத்திக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை.

ஒரு சிவன்கோயிலாக பல்லவர் காலத்திலிருந்து மாற்றுவிக்கப் பட்டிருந்தமைக்கு உருத்திர(மேளு)புரம் பகுதியில் அமைந்த இச்சிவன் கோயில் ஓர் உதாரணமாகும். பல்லவர்காலத்து முன்னீஸ்வரம் என்றழைக்கப்பட்ட சிவன்

கோவிலுக்குரிய கட்டடப் பொருட்களினால் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு முறைமையினையும் இலங்கையின் கட்டடக்கலை வரலாற்றாசிரியர்கள் அறிவர். இங்கு சிவன்கோவில் ஒன்று பௌத்தகோயிலாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட முறையினைக் காண்கின்றோம். இதேபோன்றே அனுராதபுரத்திலுள்ள நாலந்த, மற்றும் கெடிகேயிலிருந்த பல்லவர்கால சிவன்கோவில்களும் பௌத்த ஆலயங்களாக மீளமைக்கப்பட்டு, இடம் மாற்றி, மாற்றிக் கட்டப்பட்டதற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. தென்னிலங்கை ஆய்வாளர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அவை பல்லவர்பாணிக் கட்டடக் கலை மரபினை எவ்விதத்திலும் மாற்றத்திற்குட்படுத்தாத நிலையை அவற்றின் மீளமைப்பிலும் கொண்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தென்னிலங்கையிலுள்ள சிவன்கோவில்கள் பௌத்தகோவில்களாக மாற்றுவிக்ப்பட்ட அதேநேரத்தில் வடஇலங்கையிலிருந்த புராதன பௌத்த ஆலயங்கள் சில சிவன்கோவில்களாக மாற்றுவிக்ப்பட்டிருந்தன. இது ஓர் இந்துத்துவ மயமாக்கலின் தொழிற்பாட்டுப் பின்னணியில் இந்து மதங்களுக்கிடையில் நிகழ்ந்த வாழ்வியல் போராட்டமாக" பல்லவர் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்த பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாக இலங்கைக்குக் கிடைத்த சமூக மற்றும் கலைரீதியான மாற்றங்களாகும். உருத்திரபுரம் சிவன்கோவிலிலும் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்டிருந்த விளைவுகளை மறைமுகமாகக் காண முடிகின்றமைக்கு கிடைத்த ஒரு சில தொல்பொருட்கள் சான்றாகின்றன. ஆனால் போர்த்துக்கேயரது கலையழிவுக் கொள்கையே அக்கோவிலினது பெரும்பாலான எச்சங்களைக் காணமுடியாமைக்கான ஒரு பிரதானமான காரணியாக அமைந்திருக்கக் கூடும். (மிக நீண்டகாலமாக இக்கோவிலின் முகப்பில் வைக்கப்பட்டுக் காணப்பட்டிருந்த பல்லவர் பாணியில் அமைந்த சிங்கக் கற்சிற்பங்கள் எமது கருத்திற்கு ஆதாரமாகின்றன.) அவை அங்கு உருவாகியிருந்த இந்தியப் பண்பாட்டு மயமாக்கத்தின் தாக்கத்தினை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன. இச்சிற்பங்கள் 1990கள் வரைக்கும் இக்கோவிலின் முகப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

சிவன் கோவில் ஒன்றின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் அதன் மறைவு என்ற நிகழ்வு இலங்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு தனித்துவமான நிலையிலும் அதே தொழிற்பாடுகள் தமிழகத்தினைப் பொறுத்து வேறு ஒரு நிலையிலும் வைத்துப் பார்க்கப்படவேண்டியுள்ளது. தமிழகத்தில் அல்லது தென்னிந்தியாவில் இராச்சிய எல்லைகளை விஸ்தரிப்பு செய்யும்பொழுது சிவன்கோயில்களை தேடியழித்தார்கள். காரணம் சிவன்கோவில்களே மக்கள் மத்தியில் கருத்துக்கணிப்புச் செயற்பாட்டிற்கான தளமாக பல்வேறு காலகட்டங்களினூடாக விளங்கி வந்துள்ளமையினாலாகும். ஆனால் இலங்கைத்தீவில்

அந்நிலை சோழரது ஆட்சிக்காலத்தினைத் தவிர அதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்போ சிவன்கோயில்கள் அதிகார விஸ்தரிப்பிற்காக அழிக்கப்பட்ட வரலாறாகவே காணப்படுகின்றது. மகாசேனன் காலத்தில் கோகரணத்தில் (திருகோணமலையில்) பல சிவன்கோவில்கள் அழிக்கப்பட்ட வரலாறு மகாவம்சத்தில் பதியப்பட்டுள்ளது. அவை பௌத்த கோயில்களாக மீளமைக்கப்பட்ட வரலாறும் பாளிநூல்களில் பதியப்பட்டுள்ளன. ஆனால் உருத்திரபுரம் சிவன்கோவில் தோற்றவரலாறு சமய-வரலாற்று இலக்கியங்களில் பதியப்படாமல் விடப்பட்டமைக்கான காரணம் இதுவரையில் ஆராயப்படாமல் கிடப்பில் விடப்பட்டுள்ளமையானது மிகவும் கவலைக்குரிய ஒரு விடயமாக உள்ளது. இலங்கையின் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் இருந்து உருத்திரபுரப் பிராந்தியம் பிராமணக்குடியேற்றமாக குறிப்பாக பல்லவர்காலத்தில் அவ்வாறான ஒரு நிலை காணப்பட்டிருந்திருக்கக் கூடிய சூழல் அமைந்திருந்தது. ஆனால் தொல்லியல் சான்றாதாரங்கள் வாயிலாக அதனை இன்னும் நிறுவ முடியாதுள்ளது. சோழர்காலத்தில் கந்தளாய் கிழக்கிலங்கையில் எவ்வாறு ஒரு பிராமணீயக் குடியேற்றமாக இருந்ததோ அதேபோன்று உருத்திரபுரமும் வன்னிவளநாட்டில் தொடர்பிராமணக்குடியேற்ற மையமாக பல்லவர் காலத்திலிருந்தோ அல்லது அதற்கும் சற்று முற்பட்ட காலத்திலிருந்து சோழர் - பாண்டியர் காலம் வரைக்குமாவது விளங்கியிருந்திருக்க வேண்டும். வன்னிப்பிராந்தியத்திலிருந்து கிடைத்த ஆதிப்பிராமிக்கல்வெட்டுக்களில் சிவ எனக்குறிப்பிடப்படுகின்ற பிராமணர்களது பெயர்கள் இப்பரப்பில் பிராமணச்சமூகத்தினரது குடியிருப்புக்கள் இருந்தமையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. இப்பின்னணியில் உருத்திரபுரத்தினை மையமாகக் கொண்ட சூழலில் பிராமணர்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும் எனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எதிர்காலத்தில் நாம் மேற்கொள்ள இருக்கின்ற தொல்லியல் ஆய்வுகளைப் பொறுத்தே உருத்திரபுரம் சிவன்கோவில் வளாகம் பற்றிய சமூக - சமய பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தெளிவு ஏற்படும் என நம்புவோமாக!

உசாத்துணை நூல்கள்

புஸ்பரட்ணம், ப. 1993 பூநகரி தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
சுந்தரலிங்கம், க. 2014 வன்னி வரலாறும் பண்பாடும் , குமரன் வெளியீடு, சென்னை.
ஞானவேல், நடேசபிள்ளை வன்னிச் சிவாலயங்கள் சிவதத்துவ மலர் (அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் திருக்குடமுழுக்கு விழா சிறப்பு வெளியீடு) Edited by நாகேஸ்வரன், கனகசபாபதி. 1996 , பக் 83-88.

கலாநிதி செல்லையா
கிருஸ்ணராசா

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பூர்வீக மக்களும், பண்பாடும் தொல்லியல் வரலாற்றுப் பின்னணியும்

ஐரோப்பிய ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து நிர்வாக வசதிக்காகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய இன்றைய வட இலங்கை முழுவதும் பாளி மொழியில் நாகதீபம் எனவும், தமிழில் நாகநாடு எனவும் தனித்து அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணலாம். கி.மு 6ம் நூற்றாண்டில் நாகதீபம் என மஹாவம்சத்தில் அழைக்கப்பட்ட இப்பிராந்தியம் கி. பி 1ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கிரேக்க நாட்டு யாத்திரிகரான தொலமியின் குறிப்பில் “நாகடிப” எனவும் யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரத்தில் கிடைத்த கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பொற்சானத்தில் “நகதிவ” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. சற்றுப்பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் தோன்றிய ,ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை தமிழகத்திற்கு அப்பால் கடல்கடந்து செல்ல வேண்டிய இடங்களில் ஒன்றாக ,இந்த நாகநாடு என்ற பிரதேசத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஏறத்தாழ ,இதன் சமகாலத்திற்குரிய தமிழக வேலூர்ப் பாளையச் செப்பேட்டில் பல்லவ மன்னன் ஒருவன் தமிழகத்திற்கு அப்பால் சென்று நாககுல பெண்ணொருத்தியை மணந்த செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. சோழர் காலத்திற்குரிய கலிங்கத்துப்பரணியில் சோழ வம்சத்து கிள்ளி வளவன் நாக நாட்டு இளவரசி ஒருத்தியை மணந்தான் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேற்பட்ட ஆதாரங்களையும் அவற்றோடு தொடர்புடைய வரலாற்றுச்சம்பவங்களையும் ஒப்புநோக்கி ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் இவற்றில் சுட்டிக்காட்டப்படும் நாகதீபம், நாகநாடு ஆகிய இடப்பெயர்கள் அக்காலத்தில் அனுராதபுரத்திற்கு வடக்காக அமைந்த தற்கால வட இலங்கையையே குறித்ததாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். இவ்வாறு வரலாற்று ஆவணங்களில் வட இலங்கையை தனித்து அடையாளப்படுத்திக் கூறியிருப்பதற்கு அதன் சமகால அநுராதபுர, பொலன்னறுவை நாகரிக வட்டத்தில் இருந்து வட இலங்கை வேறுபட்டு இருந்தமை காரணம் எனக் கருத இடளிக்கின்றது.

இக்கூற்றை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் வட இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சமீபகாலத்தொல்லியல் ஆய்வுகளும் அமைந்துள்ளன. அதில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளையும், தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புக்களையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருவதே இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாகும்.

இரணைமடு சிகழ்வும் இலங்கையின் பூர்வீக மக்களும்

ஆபிரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜேர்மன், சீனா, ஐரோப்பா என உலகில் சில நாடுகளில் மனிதபரிணாமம் நிகழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இருண்ட கண்டம் என அழைக்கப்படும் ஆபிரிக்காவில் இதன் தோற்றகாலம் இற்றைக்கு 15 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென நம்பப்படுகின்றது. ஆனால் இலங்கையில் மனிதபரிணாமம்

நிகழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் என்பவையும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இதனால் இலங்கைக்குரிய பூர்வீக மக்கள் இன்னொரு நாட்டிலிருந்தே புலம்பெயர்ந்திருக்க வேண்டும் என நம்பப்படுகின்றது. இந்த மக்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்தார்கள்? எப்போது வந்தார்கள்? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கான பதில்கள் நீண்டகாலமாக வாதப்பிரதி வாதங்களுக்குரியதாகவே இருந்துள்ளன. பாளி இலக்கியங்கள் இற்றைக்கு 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன் வடஇந்தியாவில் இருந்துவந்த மக்களே இலங்கையின் பூர்வீகமக்கள் எனவும், அவர்களே இலங்கையில் நாகரீக சமூகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தனர் எனவும் கூறுகின்றன. ஆயினும் விஞ்ஞான பூர்வமான சமீபகாலத் தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் பாளி இலக்கியம் கூறும் சில கருத்துக்களை மீளாய்வு செய்யத்தூண்டியுள்ளன. அதில் ஒன்றே இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் பற்றிய பாரம்பரியக்கருத்தாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வடஇலங்கையில் உள்ள மாங்குளம், முருங்கன், கிளிநொச்சி (இரணைமடு) முதலான இடங்களில் தொல்லியல் ஆய்வில் ஈடுபட்ட சரசின், செலிக்மன், வேலண்ட, போல், பர்சனர் காட்லே முதலானோர் இங்கெல்லாம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கற்கால மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளனர். ஆயினும் நீண்டகாலமாக இக்கருத்துக்களுக்கு இலங்கை வரலாறு பற்றிய ஆய்வில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

இந்நிலையில் 1970களின் பின்னர் இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களம் குறிப்பாக இலங்கையின் முதன்மை தொல்லியலாளரில் ஒருவரான கலாநிதி சிரான்தெரணியகல கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள இரணைமடுப்பகுதியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் இக்கருத்துகளுக்குப் புதுவெளிச்சத்தை ஏற்படுத்தியதெனக் கூறலாம். அவர் இங்கு மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் போது கிடைத்த ஆதாரங்களில் இருந்து இற்றைக்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இப்பிராந்தியத்தில் கற்கால மக்கள் (Upper Palaeo – lithic people) வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. இம்மக்கள் நாடோடிகளாக மிருகங்களை வேட்டையாடியும், இயற்கையாகக் கிடைத்த பழங்களையும், கிழங்கு வகைகளையும், காய்கறிகளையும் உண்டு வாழ்ந்தனர் என்பதை இங்கு கிடைத்த கல்லாயுதங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவ்வாதாரங்கள் இலங்கையின் முதலாவது மனித குடியிருப்பின் தொடக்கப்புள்ளியாக இரணைமடுவை அடையாளப்படுத்தியதன் மூலம் கிளிநொச்சியின் வரலாற்றுத் தொன்மை வெளிச்சத்திற்கு வந்தது.

இரணைமடுவில் கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தென்னிலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்போது முந்துல, இரத்தினபுரி ஆகிய இடங்களிலும் இதையொத்த கற்கால மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வின்போது கற்கருவிகளுடன் மனித எலுபின் சில பாகங்களும் கிடைத்துள்ளன. இவை கோமோ சேம்பியன் (Homo Sapiens) இனவகையைச் சேர்ந்த தற்கால மனித வடிவத்தின் தொடக்க காலமாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. (Deraniyagala 2004:4) இக்கண்டுபிடிப்புகள் இலங்கை பற்றிய எதிர்கால ஆய்வுகளில் கற்கால மக்களுக்கும் பிற்காலத்தில் மொழியாடிப்படையில் இருஇனங்களாகத் தோன்றிய தமிழ் சிங்கள மக்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளைத் தெரிந்து கொள்ள உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கற்கால மக்களைத் தொடர்ந்து கி.மு 37000 ஆண்டளவில் தென்னிந்தியாவில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த நுண்கால (Mesolithic or Middle stone age) மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் இலங்கையில் ஏனைய இடங்களிலும் ஏறத்தாழ 75 மையங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மக்கள் தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் இருந்து முதலில் வட இலங்கையில் குடியேறி இங்கிருந்தே இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர் என நம்பப்படுகிறது. கிளிநொச்சியில் (புநகரியில்) மண்டக்கல் மற்றும் மண்ணியாற்றுப் பகுதியில் 1982, 1993 காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய பல தரப்பட்ட கற்கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் தொல்லியல் மாணவர்களுடன் இணைந்து புநகரி, கல்முனைப் பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய குவாட்ஸ், சேட் வகையைச் சார்ந்த கற்கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. இக்கருவிகள் முன்னர் இரணைமடுப்பகுதியில் வாழ்ந்த கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கருவிகளைவிடக் கூடிய தொழில்நுட்பமும், கலைநயமும் பொருந்தியதுடன் ஓரளவு நாகரிகமுடைய மக்களாகவும் இருந்துள்ளனர் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தென்னிலங்கையில் இப்பண்பாடு பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் இருந்து இவர்களிடத்தில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் மரபு, தானியங்களைச் சேகரிக்கும் முறை, மட்பாண்டத்தின் பயன்பாடு, குகைகள், பாதைகள் சம வெளிகள் என்பவற்றில் ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் என்பவற்றைப் படைக்கும் முறை, நெருப்பின் பயன்பாடு என்பனவற்றை அறிந்திருந்தனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. இப்பண்பாட்டு வழிவந்த மக்களே தற்கால வேட இனத்தவர் எனவும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. வட இலங்கையிலும் குறிப்பாக இம்மக்கள் வாழ்ந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் இது போன்ற விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுமானால் இப்பிரதேசத்தின் பூர்வீக மக்கள், அவர்களது பண்பாட்டு வரலாறு என்பன வெளிச்சத்திற்கு வரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மானிடவியல் அறிஞர்கள் இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் வாழ்ந்த இந்நுண்கற்கால மக்கள் ஒரே இனத்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். தொல்லியலாளர் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட நுண்கற்காலக் கருவிகளுக்கும் கர்நாடகம் உட்பட தென்னிந்தியாவில் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகளுக்கும் இடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதாக சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதிலும் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இருபக்க அலகுடைய நுண்கற்காலக் கல்லாயுதங்கள் தமிழகத்தில் பாம்பன் கடற்கரைக்கு அண்மையில் உள்ள தேரிக் கலாசாரத்துடன் ஒரே பிராந்தியம் எனக்கருதும் அளவிற்கு ஒற்றுமை கொண்டுள்ளதாக அல்ஜின் குறிப்பிடுகின்றார். மொழியியலாளர் மொழி அடிப்படையில் இலங்கை தென்னிந்திய நுண்கற்கால மக்களிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இவ்வொற்றுமைகளின் அடிப்படையில் இலங்கையில் வாழ்ந்த நுண்கற்கால மக்கள் தென்னிந்தியா அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் உள்ள தேரி மணற்குன்றுப் பகுதியிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. கலாநிதி இந்திரபாலா வட இலங்கை அதிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தமிழகத்தின் தொடக்க வாயிலாக இருப்பதால் தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த இம்மக்கள் முதலில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலேயே குடியேறியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகின்றார்.

கனிநொச்சி மாவட்டத்தின் நாகரிக உருவாக்கம்

நுண்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களைத் தொடர்ந்து கி.மு 1000 அளவில் தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியிலிருந்து இலங்கை நாகரிகத்திற்கு வித்திட்ட பெருங்கற்கால திராவிட மக்கள் (Magalithic people) அல்லது ஆதியிரும்புக்கால மக்கள் (Early Iron Age people) இலங்கையில் குடியேறி வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் ஏறத்தாழ 50இற்கும் மேற்பட்ட தொல்லியல் மையங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் தென்னிலங்கையில் அநுராதபுரமும், வடஇலங்கையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள புநகரி யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடை என்பன மிகப்பெரிய குடியிருப்பு மையங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

மக்கள் இறந்தவர்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டு என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கு மிகப்பெரிய கற்களைப் பயன்படுத்தி ஈமச்சின்னங்களை அமைத்ததனால் இப்பண்பாடு பெரும் கற்காலப் பண்பாடு என அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் பெரிய கற்கள் காணப்படாத இடங்களில் மிகப்பெரிய தாழிகளை அமைத்து அதற்குள் இறந்தவர்களின் உடலை அடக்கம் செய்யும் மரபு காணப்பட்டது. இலங்கையில் இந்த இருவகையான சின்னங்களும் இருந்ததற்கு ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இப் பெரும் கற்கால ஈமச்சின்னங்களிலும் அவர்களுக்கு கிடைத்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இப்பண்பாட்டுடன் தான் தென்னிந்தியாவைப் போல் இலங்கையிலும் நிலையான குடியிருப்புக்கள், நீர்ப்பாசன விவசாயம், இரும்பின் உபயோகம், கறுப்பு . சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களின் (black and red wares) பயன்பாடு, மந்தை வளர்ப்பு, சிறுதொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அரசு தோற்றம் நகரமயமாக்கம், சமூக உருவாக்கம் என்பன தெரியவந்துள்ளன. இதன் மூலம் இதுவரை காலமும் இலங்கையின் மனித வரலாறும், நாகரிக உருவாக்கமும் வடஇந்தியாவில் இருந்து கி.மு 6ம் நூற்றாண்டில் விஜயன் தலைமையில் ஏற்பட்ட குடியேற்றத்துடன் தோன்றியதென்ற பாரம்பரிய கருத்து மீள் வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கு நுண்கற்காலப் பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து இப்பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான பலவகைப்பட்ட சான்றுகள் இரணைமடு, வெற்றிலைக்கேணி, குஞ்சுப்பரந்தன், புநகரி போன்ற இடங்களில் பரவலாகக் கிடைத்துள்ளன. அதில் இரணைமடு முக்கிய பெருங்கற்காலக் குடியிருப்பு மையமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அங்கு இதுவரை முழுமையான அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படாத நிலையிலும் இரணைமடுக்குளத்திற்கு கிழக்காக உள்ள மேட்டு நிலப்பகுதியில் இருந்து இப்பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்ததை உறுதி செய்யும் தாழிகளின் உடைந்த பாகங்கள், கறுப்புச்சிவப்பு நிற மட்பாண்ட ஓடுகள், கழிவிரும்புகள், கல்மணிகள், சுடுமண் உருவங்கள் என்பன கிடைத்துள்ளன. இங்கு விரிவான அகழ்வாய்வுகள் நடத்தப்படுமானால் இங்கு வாழ்ந்த பெருங்கால மக்களது பண்பாட்டின் பல சிறப்புக்கள் வெளி வரும் எனலாம். இலங்கையில் பெருங்கற்கால ஈமத்தாழி சின்ன முறை காணப்பட்ட இடங்களில் ஒன்றாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள குஞ்சுப்பரந்தன் காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள D8 என்ற குடியேற்றத்திட்டத்தில் உள்ள காணி 1990 அளவில் பயிர்ச்செய்கைக்காகத் திருத்தப்பட்ட போது எதிர்பாராத வகையில் முழுமையான தாழியும் தாழியின் உடைந்த பாகங்களும் வெளிவந்தன. இதுபற்றிய செய்தியை அப்போதைய உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த கலாநிதி குணராசா அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திய போது

அவற்றேரில் சென்று அவற்றைப் பார்வையிட்டதுடன் அத்தாழிகள் பற்றியும் விரிவான கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். வடஇலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது முழுமையான பெருங்கால ஈமத்தாழி என்ற வகையில் இதற்குத் தனிமுக்கியத்துவம் உண்டு. நான்கடி உயரமும், சுற்றுவட்டமும் கொண்ட இத்தாழியின் விளிம்பு ஓரங்குலத்தடிப்புடையது. தாழியின்பின் வெளிப்புறத்தில் சில அலங்காரக்கோடுகள் காணப்படுகின்றன. தாழிக்குள் மனித எலும்புக் கூட்டின் சில பாகங்களும், சாம்பல் போன்ற கரிய பொருள், இருமட்கலங்கள் என்பன காணப்பட்டன. இப்பொருட்கள் தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தாழி காணப்பட்ட வயற்பரப்பின் ஓரங்களில் காணப்படும் உடைந்த தாழிகளையும், பலவகைப்பட்ட மட்பாண்டங்களையும் நோக்கும்போது இங்கு பொம்பரிப்பு போன்ற பெருங்கற்கால ஈமத்தாழி மையம் இருந்திருக்கலாம் என்பது தெரிகின்றது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பரந்த அளவில் பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள் இருந்த பிராந்தியமாகப் புநகரி காணப்படுகின்றது. 1980களில் கலாநிதி இரகுபதியும், 1990-1994, 2004 - 2005 காலப்பகுதியில் இக்கட்டுரை ஆசிரியரும் இங்கு மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் போது கல்முனைதொட்டு நாச்சிக்குடா வரையுள்ள கடற்கரை சார்ந்த பிரதேசத்தில் நுண்கற்காலம் தொட்டு தற்காலம் வரை வாழ்ந்து வரும் மக்களது பலதரப்பட்ட பண்பாட்டுச்சான்றுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புக்கள், ஈமச்சின்னங்கள் தொடர்பாகக் கிடைத்த சான்றுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இச்சான்றுகள் இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விமலா பேக்கிலே என்ற அறிஞர் கந்தரோடை தொட்டு புத்தளத்தில் உள்ள பொம்பரிப்பு வரை தென்னிந்தியா குறிப்பாகத் தமிழகத்தை ஒத்த பெருங்கற்காலத் திராவிட மக்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கூறிய கருத்தை உறுதி செய்வதாக உள்ளது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தமிழ்மொழியின் தொன்மை

மேற்கூறப்பட்ட கற்கால, நுண்கற்கால பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தொடர்பான சான்றுகள் கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் வடஇந்தியாவில் இருந்து மக்கள் புலம்பெயர்வு ஏற்பட முன்னரே தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த மக்கள் கிளிநொச்சியிலும், இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்கள் பலவற்றிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் கோட்டுக்காட்டுகின்றன. அந்த மக்களே கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டில் இருந்து மொழியடிப்படையில் தமிழ், சிங்கள மக்களாக இன அடிப்படையில் வேறுபட்டனர். அதை இரணைமடுவிலும், புநகரியிலும் கிடைத்துள்ள தொடக்க கால எழுத்துக்கள், சாசனங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. தமிழகத்தில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தமிழ்மொழி தோன்றியதை அப்பண்பாடு மட்பாண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள 2300 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பிராமி எழுத்துக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இப்பின்னணிகள் தான் திராவிட மொழிகளில் முதலில் தமிழில் வளமான சங்க இலக்கியம் தோன்றக் காரணமாகும்.

இலங்கையிலும் இப்பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தமிழ்மொழி புழக்கத்திற்கு வந்ததை அநுராதபுரம், அம்பாந்தோட்டை, கந்தரோடை முதலான இடங்களில் கிடைத்த பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இருப்பினும் அதிகளவில் இவ்வெழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடங்களாக இரணைமடு,

பூநகரி, ஈழவூர் முதலான இடங்கள் இருப்பது இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இரணைமடுவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வின் போது குளத்தின் மேற்குக்கரைப்பகுதியில் சிதறுண்டு காணப்பட்ட மட்பாண்டங்களிடையே கி.மு 3 - 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வெழுத்துக்கள் தமிழுக்கும், பிராகிருத மொழிக்கும் உரியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் இனத்தால் ஒரே இனவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த தமிழ், சிங்கள மக்கள் மொழி வேறுபாட்டால் இருவேறுபட்ட பண்பாடு கொண்ட குழுக்களாகத் தோன்றி வளர்ந்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

பண்டைய கால அயல்நாட்டுத் தொடர்புகள்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்த உரோம, வடஇந்திய, தென்னிந்திய சுதேச நாணயங்கள், இந்திய உரோம, அரேபிய மட்பாண்டங்கள், கல்மணிகள் என்பன கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இப்பிராந்தியம் மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகளுடன் நெருங்கிய வணிக கலாசார உறவுகளைக் கொண்டிருந்ததை உறுதிசெய்கின்றன. அதிலும் பூநகரி வட்டாரத்தில் கிடைத்த சங்ககால சேர, சோழ, பாண்டிய நாணயங்கள் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுவது போல் அக்காலத்தில் வடஇலங்கை தமிழகத்துடன் நெருங்கிய வணிக கலாசார உறவுகளைக் கொண்டிருந்தமைக்கு சான்றாக அமைகின்றன.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பூர்வீக சமய நம்பிக்கைகள்

தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையிலும் இந்துக்கோவில்களைக் கற்களால் அமைக்கும் மரபு கி.பி 6ம் நூற்றாண்டின் பின்னரே தோற்றம் பெற்றது. இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மண், மரம் சுதை கொண்டு அமைக்கப்பட்டதை கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியங்களும் உறுதிசெய்கின்றன. இதன் தொடக்க கால ஆதாரமாக பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள், ஈமச்சின்னங்கள் இருந்த இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் உருவங்கள், மட்பாண்டக் குறியீடுகள் உறுதிசெய்கின்றன. கிளிநொச்சியில் பெருமளவான சுடுமண்ணாலான ஆண், பெண் உருவங்கள், சிலைகள், சிற்பங்கள், மிருகதாவர உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை அக்கால வழிபாட்டுச்சின்னங்களாக நோக்கப்படுகின்றன. இரணைமடு, உருத்திரபுரம், பூநகரி முதலான இடங்களில் ஆண், பெண் உருவங்களுடன் இலிங்க வடிவில் அமைந்த பல சுடுமண் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஆய்வு செய்த கலாநிதி சிரான் தெரணியகல அவர்கள் இலங்கையில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு தொன்மை என்பதற்கு இவை சான்றாக அமைகின்றன எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு கிடைத்த இலிங்க உருவங்களும், சூலம் பொறித்த மட்பாண்டங்களும் இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிவவழிபாடு இருந்ததற்குச் சான்றாகும்.

இலங்கையின் வரலாறு கூறும் மகாவம்சம் இற்றைக்கு 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டுநாபயன் காலத்தில் அநுராதபுரத்தில் இருந்த இரு இந்து ஆலயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. அச்சான்றை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் பரணவிதான அவற்றில் ஒன்று சிவன் ஆலயம் எனவும், மற்றையது பிராமணர் வாழ்ந்த இடம் எனவும் கூறியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பொதுவாக இலங்கையில் இற்றைக்கு 2500ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இந்துப் பண்பாடு இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்பட்டாலும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முந்திய (கி.பி 16 இக்கு முந்திய) ஆலயங்கள் பற்றிய சான்றுகள் அதிகம் காணப்படவில்லை. இதற்கு போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் இந்துமதத்திற்கு எதிராகக் கடைப்பிடித்த கலையழிவுக் கொள்கையே காரணமாகும். ஆயினும் கால ஆயுதங்கள் பற்றிய தகவல்கள் கல்வெட்டுக்கள், நாயன்மார் பாடல்கள், இலக்கியங்களில் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. போர்த்துக்கேய ஆசிரியரான குவை ரோஸ் சுவாமிகள் கூட தனது நூலில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த 500க்கு மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்களை இடித்தழித்து அவற்றின் கற்களைக் கொண்டு கோட்டைகள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் கட்டியதாகக் கூறுகின்றார். அதை யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அகழ்வாய்வு உறுதிசெய்கின்றன. ஆயினும் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சி கிளிநொச்சி போன்ற வன்னிப் பிராந்தியத்தில் அதிக ஆதிக்கம் ஏற்படாததால் அங்கெல்லாம் புராதன ஆலயங்கள் பல இருக்க இடமுண்டு. அவற்றின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் பல உண்மைகள் வெளிவரும் என்பதற்கு இக்கட்டுரை ஆசிரியர் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக பூநகரியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் சிறந்த உதாரணமாகும்.

நாக வழிபாடு

வடஇலங்கையில் தொன்மையான மரபுரிமைகளுக்குரிய ஆலயங்களுள் நாகவழிபாட்டு ஆலயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கையின் ஆதிகால வரலாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் வரும் பெயர்கள் நாக என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லுடன் தொடங்குகின்றன. சில கல்வெட்டுக்கள் நாககுலம் பற்றியும் கூறுகின்றன. இதற்கு மதவழிபாட்டில் நாகத்தை குலமரபுச் சின்னமாகக் கொண்டிருந்த மக்களையே இப்பெயர் குறித்ததென விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் இலங்கையின் பல பாகங்களில் பரவலாகப் பயன்பாட்டிலிருந்த இப்பெயர் பிற்காலத்தில் படிப்படியாக மறைந்துபோக அப்பெயர் தற்காலம் வரை தொடர்ந்திருக்கும் முக்கிய பிராந்தியங்களில் ஒன்றாக வடஇலங்கை காணப்படுகின்றது. இதற்கு தமிழர் சமூகத்தில் இன்று வழக்கிலுள்ள நாகன், நாகி, நாகேஸ்வரன், நாகராசன், நாகம்பான், நாகவண்ணன், நாகநாதன், நாகமுத்து முதலான ஆட்சிப்பெயர்களையும், அவர்கள் வாழும் பிராந்தியங்களில் பழக்கத்திலுள்ள நாகர் கோயில், நாகமுனை, நாகபடுவான், நாகதேவன்துறை, நாகமாலை, நாகதாழ்வு முதலான இடப்பெயர்களையும், கிராமங்கள் தோறும் காணப்படும் நாகவழிபாட்டு ஆலயங்களையும் சான்றாகக் காட்டலாம்.

நாகவழிபாட்டு ஆலயங்களின் அமைப்பு, வழிபாட்டு மரபு, கிரிகை செய்யும் முறை என்பவற்றின் அடிப்படையில் அவற்றை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். சில இடங்களில் கல், செம்பு அல்லது இரும்பில் செய்யப்பட்ட நாக உருவங்கள் ஆலயங்களில் அல்லது மரநிழலின் கீழ் வைத்து வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகை ஆலயங்கள்

மண்ணத்தலைச்சுவன் சூலபம்

வடஇலங்கையில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆலயங்களுள் ஓரளவு ஆலயத்தின் கலைமரபை அறியக்கூடிய பழைய ஆலயமாக இதைக்கருதலாம். கோறல்கல், செங்கல், சுதை என்பன கொண்டு அமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் 21 அடி நீளத்தையும் 12 – அடி அகலத்தையும், மூன்று தளங்களைக் கொண்ட 7 அடி உயரமான விமானத்தையும் கொண்ட சிறிய ஆலயமாகும். இதன் தேவஸ்கோடங்கள், கர்ணக்கூடுகள், குதம், சாலை, பஞ்சாரம் என்பன அப்படியே முற்பட்ட சோழக்கலை மரபை ஒத்ததாக உள்ளன. இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களம் இவ்வாலயத்தை இலங்கையின் தேசிய மரபுரிமைச் சின்னமாகப் பிரகடனப்படுத்தத் தீர்மானித்துள்ளது.

இவ்வாலயம் மண்ணித்தலைக்கு கிழக்கே 2 கிலோமீற்றர் தொலைவில் ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அதன் சுற்றாடலில் நீண்டகாலம் மக்கள் குடியிருக்காததால் இவ்வாலயத்தின் பெரும்பகுதி அழிவடைந்த நிலையில் மரங்களாலும், பற்றைக்காடுகளாலும் சூழ்ந்து காணப்பட்டது. அண்மையில் தொல்லியல் திணைக்களம், இந்துசமய திணைக்களம், அப்பிரதேசப் பாதுகாப்புப்படை அதிகாரிகள், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் இவ்வாலயம் மக்கள் பார்வைக்குரியதாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 75 அடி நீளமான இவ்வாலயம் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தைப் போல் கோறல்கல், செங்கல், சுதை என்பன கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் கற்பக் கிருகம், அந்தராளம் என்பவற்றுடன் மன்மண்டபம், கொடிக்கம்பம் துணைக் கோவில்களையும் கொண்ட பெரிய ஆலயமாகும். திராவிடக் கலைமரபில் அமைந்த இவ்வாலயம் விநாயகரைப் பிரதான கடவுளராகக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதை

விமானத்தின் அமைப்பு, அதில் காணப்படும் சிற்பங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இவ்வாலயத்தின் தோற்றகாலம் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தை விடச் சற்றுப்பிந்தியதாகும்.

முற்கண்டிப் பள்ளையார் ஆலயம்

இவ்வாலயம் கொழும்பு யாழ்ப்பாண “ஏ” ஒன்பது வீதியில் கிளிநொச்சி நகருக்குத் தெற்காக வீதியின் வலப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திற்கும் இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களுக்கும் இடையிலான போக்குவரத்து பெரும்பாலும் இவ்வாலயம் அமைந்த வீதியூடாக நடைபெறுவதால் அதில் பயணம் செய்வோர் மதவேறுபாடு காட்டாது தமது வாகனங்களை இவ்வாலயத்திற்கு முன்னால் நிறுத்திச் செல்லும் மரபு நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்றது. இதனால் இவ்வாலயம் இலங்கை மக்களிடையே பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது. இவ்வாலயத்தின் பிரதான தெய்வமாக விளங்கும் விநாயகர் விக்கிரகம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் வீதி அமைக்கும் போது எதிர்பாராத விதமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பின்னர் அது இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு அதற்குரிய ஆலயம் தற்போதைய இடத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

உருத்தரபுரம் சுவன் ஆலயம்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த சிவன் ஆலயங்களில் உருத்திரபுரத்தில் உள்ள சிவன் ஆலயமும் ஒன்றாகும். தற்போது அங்கு காணப்படும் சிவன் ஆலயம் 1958 ஆம் ஆண்டு ஆகம் முறைப்படி கட்டப்பட்டதாகும். இலங்கையில் திராவிடக் கலைமரபில் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் இதுவும் ஒன்று என்பது கலைவரலாற்றாசிரியர்களின் பொதுவான கருத்தாகும். ஆயினும் இவ்வாலயத்தைவிட இங்கு வைத்து வழிபடப்படும் சிவலிங்கம் பல நூற்றாண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாகும். இது யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபராக இருந்த Sir William Twynam அவர்களால் 1882இல் உருத்திரபுரம் காட்டுப்பகுதியில் ஆவுடையுடன் சேர்த்துக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவை காணப்பட்ட இடத்திற்கு அருகே உருத்திரபுரம் குளமும் அவரால் அடையாளம் காணப்பட்டது. இது இங்கிருந்த ஆலயத்தின் புனித தீர்த்தக்கேணியாக இருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. சிறிது காலத்தின் பின்னர் இச்சிவலிங்கமும் ஆவுடையும் அப்பிரதேச மக்களால் அருகில் உள்ள குஞ்சப்பரந்தனில் உள்ள அம்மன் ஆலயத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு வைத்து வழிபடப்பட்டன.

Sir William Twynam தன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட சிவலிங்கத்தை வைத்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்து குடியேறிய மக்கள் 1958 இல் ஒரு ஆலயம் அமைக்கும் வரை அப்பிரதேச மக்கள் இதற்கென ஒரு ஆலயம் அமைப்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாலயத்தில் வழிபடப்படும் பிரதான விக்ஸிரகம் சிவலிங்கம் ஆகும். இச்சிவலிங்கத்தின் சிறப்பான அம்சம் அதன் ஆவுடை சதுரவடிவில் அமைந்திருப்பதாகும். ஆவுடையைச்சதுர வடிவில் அமைக்கும் மரபு இந்து மதத்தில் மிகத் தொன்மையானது. வட்ட வடிவில் ஆவுடை அமைக்கும் மரபு பெரும்பாலும் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பாண்டியர் ஆட்சியுடன் தோற்றம் பெறுகின்றது. இதனால் உருத்திரபுரம் சிவன் ஆலயத்தில் உள்ள சிவலிங்கம் சோழர்காலம், அல்லது அதற்கு

முற்பட்ட காலமாக இருக்கலாம் என்பது C.V நவரட்ணத்தின் கருத்தாகும். இது உருத்திரபுரத்தில் தொன்மையான சிவன் ஆலயம் இருந்துள்ளதென்பதைக் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது.

ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் கிளிநொச்சி மாவட்டம்

1621 இல் போத்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண அரசை வெற்றிகொண்டதைத் தொடர்ந்து வடஇலங்கை போத்துக்கேயரின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. இக்காலத்திற்கு முன்னரே வடஇலங்கையின் சில பாகங்கள் போத்துக்கேயரின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தாலும் யாழ்ப்பாண அரசை வெற்றி கொண்டதன் பின்னரே வடஇலங்கை அவர்களின் முழுமையான அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. போத்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தரும் (1658-1797), பின் ஆங்கிலேயரும் (1797-1948) இங்கு ஆட்சிபுரிந்தனர். போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் வன்னிப் பிராந்தியம் முழுமையாக அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு வராவிட்டாலும் வன்னியின் கரையோரப்பகுதிகள் அவர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தது. இதனால் வட இலங்கையின் 350 ஆண்டு கால வரலாறு பொதுவாக ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வரலாறாக மாறியது எனலாம். வடஇலங்கையில் ஐரோப்பியர் ஆட்சியால் புதிதாக கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதங்கள், போத்துக்கேய, டச்மொழிகள், கல்விமுறைகள், கலைகள், உணவு முறைகள், உடைகள், வாழ்க்கை முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்பன அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இவை வடஇலங்கையில் இதுவரை காலமும் பேணப்பட்ட பாரம்பரிய பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினாலும் காலப்போக்கில் அப்புதிய பண்பாட்டு அம்சங்கள் பலவற்றை சுதேச மக்கள் ஏற்றுக்கொண்ட நிலையில் புதிய பண்பாடு வெளிக்கிளம்பியது. அவற்றை நினைவுபடுத்தும் முக்கிய மரபுரிமைச் சின்னங்கள் சில கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் காணப்படுகின்றன.

கோட்டைகள்

வடஇலங்கையில் ஐரோப்பியரின் மேலாதிக்கத்தை, அவர்களின் வரலாற்றை, பண்பாட்டை, கலைமரபை அடையாளப்படுத்தி நிற்கும் மரபுரிமையைச் சின்னங்களுள் கோட்டைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததன் பின்னர் அவை இலங்கை மக்களின் சொத்தாக, நிர்வாக பண்பாட்டு மையங்களாக, சுற்றுலாவிற்குரிய தளங்களாக விளங்குகின்றன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இவை பூநகரி, ஆனையிறவு, இயக்கச்சி முதலான இடங்களில் காணப்படுகின்றன. வடஇலங்கையில் போத்துக்கேயரால் கோட்டைகள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அவ்விடங்கள் சுதேச மன்னர்களின் வணிக மையங்களாகவும், துறைமுகங்களாகவும், பாதுகாப்பு அரண்களைக் கொண்ட இடங்களாகவும் இருந்ததற்குப் பாளி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதை இவ்விடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. வடஇலங்கை மீது படையெடுத்த ஐரோப்பியரும் இவ்விடங்களையே பெரும்பாலும் முதலில் வெற்றிகொண்டனர். இவ்வரலாற்றுப் பின்னணியே ஐரோப்பியர் இவ்விடங்களைத் தெரிவு செய்து கோட்டைகளை அமைக்கக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இவ்விடங்களில்

முதலில் கோட்டை கட்டியவர்கள் போர்த்துக்கேயராவர். ஆனால் பின்வந்த ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயர் கட்டிய கோட்டையின் அமைப்பில் பல மாற்றங்களைச் செய்து கோட்டைகளின் அளவைப் பெருப்பித்து தமது கலைமரபில் கட்டினர். பின்னர் ஆட்சி புரிந்த பிரித்தானியர் இக்கோட்டைகளில் புதிய சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தாலும் கோட்டைகளின் அடிப்படை அம்சங்கள் முழுக்க முழுக்க ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு உரியதாக இருப்பதனால் ஒல்லாந்தர் காலக்கோட்டைகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.

புநகர்க்கோட்டை

இக்கோட்டை புநகரி வாடியடிக்கு தெற்கே சில தூரத்தில் மட்டுவில் நாட்டின் கிழக்கெல்லையில் புநகரி மன்னார் வீதியில் பிரதான வீதிக்கு இடப்புறமாக அமைந்துள்ளது. பெருநிலப்பரப்பையும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் இணைக்கும் தொடக்கமாக அமைந்துள்ள இவ்விடத்தை போர்த்துக்கேயர் முதலில் கோட்டைகளைக் கட்டுவதற்கு முன்னர் முக்கிய வணிகத் தளமாகவும், முகாமாகவும், கோட்டை அமைந்திருந்தமை பாளி, இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றன.

இலங்கை 77 ஆண்டு சோழரின் நேரடி ஆட்சியில் இருந்த போது அவர்கள் பின்பற்றிய நிர்வாக முறையில் “நாடு” என்ற நிர்வாகப் பிரிவு இருந்தது பற்றிச் சோழச்சாசனங்கள் கூறுகின்றன. புநகரியில் ஒரு கிராமம் இன்றும் நாடு என (மட்டுவில் நாடு) அழைக்கப்படுவது இற்றைக்கு 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இக்கிராமம் சோழரின் ஒரு நிர்வாகப் பிரிவாக இருந்ததற்குச் சான்றாகும். கி.பி 11 ஆம் ஆண்டு முதலாம் விஜயபாகு தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுக்க முற்பட்டபோது வடஇலங்கையில் மட்டிவட்டத்தீர்த்த என்ற இடத்தில் தங்கியிருந்த தமிழ்ப் படைவீரர்கள் பொலனறுவை அரசு மீது படையெடுத்து தலைநகரைக் கைப்பற்றியதாக சூளவம்சம் என்ற நூல் கூறுகின்றது. பாளிமொழியில் மட்டிவட்ட தீர்த்த என்பதற்கு களிமண்ணால் வட்டமாகக் கட்டப்பட்ட கோட்டையெனப் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. பாளி இலக்கியம் கூறும் மட்டி வட்டதீர்த்த என்ற இடம் புநகரியில் உள்ள மட்டுவில் நாட்டைக் குறிப்பதாக எம்மால் அடையாளம் காணமுடிகின்றது.

இது முற்றிலும் பொருத்தமானதென பேராசிரியர் பத்மநாதன், இரகுபதி போன்ற அறிஞர்களும் கூறியுள்ளனர். தமிழகத்தில் பல்லவராயன்பேட்டை, திருவால்காடு ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி 12ம் ஆண்டுக்குரிய சோழக்கல்வெட்டுக்கள் மன்னன் பல்லவராயன்தலைமையில் வடஇலங்கை மீதுபடையெடுத்த சோழப் படைவீரர்கள் மட்டிவால், மாதோட்டம், வலிகாமம், புலச்சேரி, ஊர்காவற்றுறை ஆகிய இடங்களில் நிலை கொண்டிருந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் படைவீரர்களையும், யானைகளையும் சிறைபிடித்து தமிழ்நாடு கொண்டு சென்றதாகக் கூறுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களில் கூறப்பட்டுள்ள மட்டிவாழ் என்ற இடம் புநகரி மட்டுவில் நாட்டையே குறிக்கின்றது. இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்புலம் தான் புநகரி மட்டுவில் நாட்டில் அழியாத பொருட்களைப் பயன்படுத்தி 16ம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் கோட்டை கட்டக் காரணமாக இருந்ததெனக் கூறலாம்.

போர்த்துக்கேயர் தமக்கு கடல் மற்றும் தரைவழியாக ஏற்படும் படையெடுப்புக்களைத் தடுக்கும் நோக்கில் இக்கோட்டையை 1619இற்கும் 1658 இற்கும்

இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் பின்வந்த ஒல்லாந்தர் 1770 வரை தமது தொழில்நுட்பம், கலைமரபில் இக்கோட்டையைப் பெருப்பித்து மீள் உருவாக்கம் செய்துள்ளனர். சற்சதுரவடிவில் அமைந்த இக்கோட்டை இரண்டு கொத்தளங்களைக் (Bastions) கொண்டிருந்தது. கோட்டை அரண்கள் ஒவ்வொன்றும் 30 மீற்றர் நீளமுடையது. இக்கோட்டையைச் சுற்றி பாதுகாப்பிற்காக அகழிகளும் அமைக்கப்பட்டன. ஒல்லாந்தரிடம் இருந்து 1996இல் வடஇலங்கையைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர் இக்கோட்டையில் சில மாற்றங்களைச் செய்ததுடன் 1805இல் இக்கோட்டைக்குள் விருந்தினர் மாளிகை ஒன்றையும் கட்டினர். தற்போது இக்கோட்டை முற்றாக அழிவடைந்து போயிருப்பதால் அதை மீள் உருவாக்கம் செய்து புந்கரியின் முக்கிய சுற்றுலாவிற்குரிய மரபுரிமைச் சின்னமாக இதை மாற்றுவதற்கு இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களம் தீர்மானித்துள்ளது.

ஆனையிறவுக் கோட்டை

ஆனையிறவு ஊடாகப் போக்குவரத்துப் பாதை பிற்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் பண்டுதொட்டு குடாநாட்டிற்கும் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிற்கும் இடையிலான கடல், தரைவழித்தொடர்புகள் குடாநாட்டிற்கு வடக்கே அம்பன், தாளையடி, குடத்தனை, கட்டைக்காடு, பரந்தன் ஊடாகவும், கச்சாய் கேரதீவு ஊடாகவும், தெற்கே கொழும்புத்துறை கல்முனையூடாகவும் நடைபெற்றுவந்ததற்குப் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. இந்நிலையில் கடல்வழியாக ஏற்படும் படையெடுப்புக்களையும் பெருநிலப்பரப்பிற்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்புகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் ஆனையிறவில் இக்கோட்டை கட்டப்பட்டது. போர்த்துகியேரைத் தொடர்ந்து பின்வந்த ஒல்லாந்தர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் தமது தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி இக்கோட்டையை மாற்றியமைத்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த பிரித்தானியர் தமது ஆட்சியில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினர். ஆயினும் தற்காலத்தில் எந்தக் கட்டட எச்சங்களும் அங்கு காணப்படவில்லை.

இயக்கச்சிக் கோட்டை

இக்கோட்டை இயக்கச்சி சந்தியில் இருந்து வடக்கே ஏறத்தாழ ஏழு மைல் தொலைவில் வயல் வெளிகளுக்கு மத்தியில் அழிவடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இவ் அழிபாடுகளைச் சுற்றி ஆங்காங்கே பெரிய மரங்களும், சிறிய பற்றைக்காடுகளும், காணப்படுகின்றன. இக்கட்டட அழிபாடுகளிடையே அரை வட்ட வடிவிலான குகை போன்ற கட்டடப் பாகம் ஒன்று முழுமையாகக் காணப்படுகின்றது. இக்குகையிலேயே இலங்கையில் வாழ்ந்த பூர்வீக யக்ஷ் குலத்து இளவரசியான குவேனி வாழ்ந்ததாக கூறும் மரபு சமகாலத்தில் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இது 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தர் கட்டிய கோட்டைகளின் ஆயுதக் களஞ்சிய அறையின் ஒரு கட்டடப் பாகம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அதை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டடத்துடன் இணைந்துள்ள கோட்டை அரணின் அத்திபாரங்களும், கொத்தளங்களின் இடிந்த பாகங்களும் காணப்படுகின்றன. இக்கோட்டையை தொல்லியல் மரபுரிமைச்சின்னமாகப்

பிரகடனப்படுத்திப் பாதுகாப்பதன் மூலம் கிளிநொச்சியின் இன்னொரு சுற்றுலாத்தலமாக இதுமாறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வெளிச்ச வீடுகள்

வடஇலங்கையில் காணப்படும் ஐரோப்பியர் கால நினைவுச் சின்னங்களுள் வெளிச்ச வீடுகளும் ஒன்றாகும். அதிலும் கடற்கரை சார்ந்த இடங்களில் அதிலும் குறிப்பாக துறைமுகங்களை அண்டி இவை அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் கடல் பயணத்தின் போது கடலில் பயணிக்கும் கப்பல்கள் திசைமாறிச்செல்லாது உரிய இடத்தை வந்தடைவதற்கு திசைகாட்டியாக இருப்பதற்காகும். இவ்வகை வெளிச்ச வீடுகள் வடஇலங்கையில் நெடுந்தீவு (குவிந்தா, மாவிலங்குதுறை), காரைநகர் (கோவளம்) புங்குடுதீவு (கோரியா), ஊர்காவற்றுறை, காங்கேசன்துறை, நாகர்கோவில், வெற்றிலைக்கேணி, பூநகரி (கல்முனை) மன்னார் மாவட்டத்தில் அரிப்பு, தலைமன்னார், கரடியனாறு மற்றும் முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வெளிச்ச வீடுகளை முதலில் அழியாப் பொருட்களைக் கொண்டு அமைத்தவர்கள் போர்த்துக்கேயர் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் தற்போது வடஇலங்கையில் காணப்படும் பெரும்பாலான வெளிச்ச வீடுகள் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவையாகவே உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் வெளிச்ச வீடுகள் அமைக்கப்பட்ட சுற்றாடலில் காணப்பட்ட கோறல் கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இவ்வெளிச்ச வீடுகள் சீமேந்தினால் திருத்தம் செய்யப்பட்டதுடன், அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலும் காங்கேசன்துறை, பருத்தித்துறை, அரிப்பு முதலான இடங்களில் புதிதாகவும் வெளிச்ச வீடுகளை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மூலப்பொருட்கள், உயரம், வடிவமைப்பு, கலைமரபு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் கால வெளிச்ச வீடுகளை வேறுபடுத்தி அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வெளிச்ச வீடுகள் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டாலும் அவர்கள் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்தில் சுதேச மக்களின் கடல்சார் பயணங்களிலும் ஒருவகையான வெளிச்ச வீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கு சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. பண்டுதொட்டு வடஇலங்கையில் உள்ள இயற்கைத் துறைமுகங்கள் வடஇந்தியா, தென்னிந்தியா, கிரேக்கம், உரோம், அரேபியா, சீனா மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தமைக்கு பாளி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களில் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் நெடுந்தூரம், குறுந்தூரங்களுக்குப் பயன்படுத்திய கடற்கலங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதோடு, அக்கல்வெட்டுக்களில் கடற்கலங்களின் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மன்னார், மாதோட்டம், பூநகரி, கட்டைக்காடு, நெடுந்தீவு, நாகர்கோவில், வெற்றிலைக்கேணி ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளில் இவ்விடங்கள் அயல்நாடுகளுடன் வணிக உறவுகளை மேற்கொண்டிருந்தமைக்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. பாளி இலக்கியங்கள் அநுராதபுர, பொலநறுவை அரசு காலத்தில் மாதோட்டம் முக்கிய துறைமுகமாக இருந்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. நாயன்மார் பாடல்களில் கி.பி 8 – 9ஆம் நூற்றாண்டில் பல நாட்டுக் கப்பல்கள் வந்துபோகும் இடமாக மாதோட்டம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. 12ஆம்

நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழக்கல்வெட்டுக்கள் வட இலங்கையில் உள்ள முக்கிய துறைமுகங்களாக மாதோட்டம், புநகரி மட்டுவில் நாடு, புலச்சேரி, மன்னார், ஊர்காவற்றுறை ஆகிய இடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. நயினாதீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்க்கல்வெட்டொன்று இலங்கை வணிகர்கள் தென்னிந்தியா. தென்கிழக்காசிய மற்றும் பிறநாடுகளுடனான வணிகத்தொடர்புகளை ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம் ஊடாக நடத்தியதாகக் கூறுகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட இடங்கள் 13ம் நூற்றாண்டில் வடஇலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த கலிங்கமாகன், சாவகன் ஆட்சியில் முக்கிய துறைமுகங்களாக இருந்ததற்கு கௌவம்சத்தில் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் புநகரிப் பிராந்தியத்தில் இருந்து "சாவக" மன்னன் பெயர் பொறித்த பல நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் மேற்கூறப்பட்ட துறைமுகங்களுடன் நெடுந்தீவில் உள்ள மாவிலித்துறை, காங்கேசன்துறை, நாகர்கோவில், கச்சாய், பொன்னாவெளி (புநகரி) ஆகிய இடங்களில் உள்ள துறைமுகங்களும் அயல்நாட்டு வாணிபத்திற்குப் பயன்படுத்தியதாக தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அத்துடன் இத்துறைமுகங்களை அண்டி வணிகர்களிடம் வரி அறவிடும் கடவைகளும் இருந்ததாக இவை மேலும் கூறுகின்றன. இவ்வரலாற்று ஆதாரங்களை நோக்கும்போது ஐரோப்பிய வருகைக்கு முன்னர் வடஇலங்கையின் கடல்சார் வாணிப நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புபட்டிருந்த துறைமுகங்கள், வணிக மையங்களிலேயே போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் தமது வெளிச்சவீடுகளை அமைத்தனர் எனக் கூறமுடியும்.

வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் இருந்து கடல்சார் பயணத்தை மேற்கொண்ட பயணிகள் இலகுவாக தாம் செல்ல வேண்டிய கடற்கரைகளைக் கண்டறிவதற்குப் பல வகையான வெளிச்ச முறைகளைப் பயன்படுத்தியதற்கு உலக வரலாற்றில் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இவை கலங்கரை விளக்கம், தீபஸ்தம்பம், கொரி எனப்பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றன. இவை இலகுவாக அழியக்கூடிய மரங்கள், மண்மேடுகளில் அமைக்கப்பட்டதால் அவைபற்றிய சான்றாதாரங்கள் தற்போது எமக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஐரோப்பியர் முன்பு வட இலங்கையில் கடல்வழித் தொடர்புக்குப் பயன்படுத்திய இடங்களில் கற்களைப் பயன்படுத்தி வெளிச்ச வீடுகளை அமைத்ததால் அவை இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றன. இதற்கு கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் புநகரியில் உள்ள கல்முனை வெளிச்ச வீட்டை உதாரணமாகக் காணலாம்.

புராதன குளங்கள்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள மரபுரிமைச் சின்னங்களுள் புராதன குளங்கள், கால்வாய்கள், ஆறுகள் சிறப்பாக சுட்டிக்காட்டத்தக்கன. பேராசியர் சுதர்சன் செனிவிரட்னா குளங்களை மையப்படுத்திய நீர்ப்பாசன விவசாய உற்பத்தி முறை இலங்கைக்கு அறிமுகமானதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் நாகரீக வரலாறும் தோற்றம் பெற்றதாகக் கூறுகின்றார். இந்நாகரீக வரலாறு ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டுடன் (Early Iron Age culture) தோன்றியதை தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் உறுதி செய்கின்றன. இந்நீர்ப்பாசன விவசாயமே கி.பி 13ம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையின் அரச பொருளாதாரமாகக் காணப்பட்டது. வன்னியில் இன்று பெரும்பாலான கிராமங்களின் பெயர்கள் குளங்களைப்

பின்னொட்டாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு பெயரிடும் முறை கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்னரே வன்னிப் பிராந்தியத்தில் தோன்றியதை வவுனியா மாவட்டத்தில் காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இதற்கு மக்கள் தமது நிரந்தர குடியிருப்புக்களை குளங்களுக்கு அண்மையில் அமைத்துக்கொண்டமை அல்லது குளங்களைக் கட்டியதன் பின்னர் அவ்விடங்களைச் சுற்றி தமது நிரந்தரக் குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்தியமை முக்கிய காரணமாகும். ஆரம்பகால இலங்கையில் நிலம், குளம், கால்வாய் என்பன மக்கள் சொந்தமாகவே இருந்தன. பின்னர் இவை மன்னன் சொத்தாக மாறி அரசுக்கு வருவாய் கொடுத்த போது ஆட்சிக்கு வந்த மன்னர்கள் புதிய குளங்களை அமைப்பது, பழையவற்றைப் பாதுகாப்பது என்பன அவர்களின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இலங்கை வரலாற்றில் வசபன், மகாசேனன், தாதுசேனன், 2ம் பொகல்லான், 1ம், 2ம் அக்கிரபோதி, முதலாம் பராக்கிரமபாகு முதலான மன்னர்கள் போற்றப்படுவதற்கு அவர்கள் நீர்ப்பாசனத்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகளே முக்கிய காரணமாகும். லுயிஸ் என்ற அறிஞர் வன்னியின் சில குளங்களின் தோற்றத்தினை அங்கு ஆட்சிபுரிந்த வன்னிச்சிற்றரசர்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றார். வன்னி மக்களின் பாரம்பரிய பொருளாதார நடவடிக்கையாக விவசாயம், மீன்பிடி, வேட்டையாடல் என்பன காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விவசாயமே முக்கிய தொழிலாக இருப்பதை அங்கு காணப்படும் நூற்றுக்கணக்கான குளங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இக்குளங்களில் கணிசமானவை குறிப்பிட ஒரு குடும்பம் அல்லது சமூகத்தின் விவசாய உற்பத்தி தேவையை பூர்த்தி செய்யும் நோக்கில் கட்டப்பட்டவையாக உள்ளன. அதைக் குளங்கள், கால்வாய்கள், நீர்ப்பாசனப்படும் நிலம் என்பவற்றின் நீளம், அகலம், ஆழம், அளவு என்பவற்றில் இருந்து உணரமுடிகின்றது.

ஏனைய சில குளங்கள் பரந்த அளவில் பயிர்ச் செய்யப்படுவதற்காக அமைக்கப்பட்டதாகும். இதற்கு பாவற்குளம், கனகராயன்குளம், பண்டாரக்குளம், கல்லுக்குளம், இறம்பைக் குளம் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். வன்னியில் உள்ள மிகப்பெரும் குளங்களாகக் கருதப்படும் பாவற்குளம், வவுனிக்குளம் என்பன கி.பி 4ம் 5ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கூறும் லுயிஸ் இலங்கையில் உள்ள குளங்களுள் பாவற்குளமே நான்கு கலிங்குகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இக் குளங்களுக்குரிய பெயர்களை நோக்கும் போது இக்குளங்களை தனிநபர் அல்லது குடும்ப (மணியம்குளம்) குறிப்பிட்ட இடத்தில் வாழ்ந்த (பண்டாரிக்குளம்) சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்ற வணிகர்கள் (அம்பலப்பெருமாள் குளம்) நிர்வாக உத்தியோகத்தர் (விதானையார் குளம்) வன்னிச் சிற்றரசர்கள் (கனகராயன்குளம், அரசகுளம்) அரச வம்சங்கள், ஆட்சியாளர்கள் அல்லது அவ்வம்சங்களை நினைவுபடுத்தியோர் (பாண்டியன்குளம், தென்னியன்குளம், இரணைமடுக்குளம்) ஆகியோரால் கட்டுவிக்கப்பட்டவை எனக் கருதலாம் இதற்குள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள சில குளங்கள் கால்வாய்கள் வரலாற்றுப் பழைமை வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன அவை எதிர்காலத்தில் ஆராயப்படுவது கிளிநொச்சியின் பூர்வீக வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் தெரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவலாம்.

பேராசிரியர் புஸ்பரட்ணம்
தலைவர்
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

உருத்திரபுரம் பிரதேசத்தில் இந்து அறிவியல் பெறுமானங்கள் - ஒரு வாசிப்பு

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்துப்பண்பாடு என்பது பல்வேறு சிந்தனைகளின் தொகுப்பாக இருப்பதால் பல்துறை அறிவியல் சிந்தனைகள் கூட இந்துப் பண்பாட்டின் ஓர் அங்கமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்து அறிவியல் சார் சிந்தனைகள் நாட்டுப்புறம் தழுவிய இடங்களிலே பயில்நிலை பெற்று வருகின்றமை கண்கூடு. நம் நாட்டிற்கும் நம் இனத்திற்கும் உரியவை எனப்படும் சம்பிரதாயங்களும் மரபுகளும் நகர்ப்புறங்களில் அருகிக் கொண்டு வருகின்ற போதும், கிராமப்புற மக்களிடையே இவை இன்றும் பேணப்பட்டு வருகின்றமை மகிழ்வுக்குரியதாகும். அவற்றுள் அறிவியல் பெறுமானங்கள் சகல கூறுகளிலும் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதையும் அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது. அந்தவகையில், அழிவடைந்து வரும் இவ்வகையான நாட்டுப்புற அம்சங்களில் இந்து அறிவியற் பெறுமானங்கள் கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் எனும் பிரதேசத்தில் எந்தளவுக்கு விருத்தி பெற்றுள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இவ்வாய்வானது, நேரடி அவதானிப்புக்கள், நேர்காணல்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல் போன்ற களஆய்வு உத்திகளைப் பயன்படுத்திப் பெறப்பட்ட தரவுகளை பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தி, விபரண ஆய்வு முறையியலூடாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உருத்திரபுரம் கிராமம் ஏனைய கிராமங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மிகப்பழமையானது எனும் நிலையில் அக்கிராம மக்களிடையே காணப்படும் நம்பிக்கைகள், மருத்துவம், வானியலறிவு, சோதிடம், பிராணிகளின் நடத்தை, கட்டுமானம், விவசாயத் தொழில்நுட்பம், விளையாட்டு போன்ற வாழ்வியல் கூறுகளினூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் இந்து அறிவியற் பெறுமானங்களை வெளிப்படுத்துவது முதன்மையும் முக்கியமானதுமாகும். ஏனெனில் ஆரம்பத்திலிருந்த வழக்காறுகள் வழக்கொழிந்து செல்வதனால் உருத்திரபுரக் கிராமம் தனது தனித்துவத்தை இழக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் அதிகம். இவற்றை எழுத்தில் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் வழக்காறுகளை எதிர்வரும் சமுதாயமும் தொடர்ந்து பின்பற்றுவதற்கு ஏதுவாக அமையும். திறவுச்சொற்கள் : இந்து அறிவியல், நாட்டார் மரபு, மருத்துவம், மக்கள், உருத்திரபுரம், கிராமம்

அறிமுகம்

ஒரு நாட்டின் கலாசாரம் அங்கு வாழும் மக்களின் நடைமுறைகளிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழும் மக்கள் பிரிவுகளிடையே பொதுமைப்பாடுகள் பல இருப்பினும் நடைமுறை வேறுபாடுகளும் இல்லாமலில்லை. அந்தவகையில், ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, கலைகலாசாரங்களை, வரலாற்றை மற்றும் நாட்டுநடப்பை உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப்புறவியலாகும்.

இதனை நாட்டுப்புற மக்களின் மரபுவழிப்பட்ட படைப்புக்கள், பொதுமக்களைச் சார்ந்த மரபுமுறைகள், மக்கள் இலக்கியம், பொதுப்புராணவியல் எனப்பட பெயர்களினால் அழைப்பர். இம்மரபு வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வருகின்ற நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வையும், வாழ்வுக்கூறுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இது ஏட்டிலே எழுதப்படாதது. ஆனால் உள்ளத்திலே ஊறிக்கிடக்கும் எத்தனையோ எண்ணங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துக்காட்டுவது.

இந்துக்கள் அதிகளவில் பரந்து வாழும் நாட்டுப்புறங்களில் இந்துப்பண்பாடானது காத்திரமான நிலையில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இந்துப்பண்பாடு என்பது பல்வேறு சிந்தனைகளின் தொகுப்பாக இருப்பதால் பத்துறை அறிவியல் சிந்தனைகள் கூட இந்துப் பண்பாட்டின் ஓர் அங்கமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. "சமயம் பண்பாட்டின் ஒரு அலகேயன்றி அதுவே பண்பாடென ஆகிவிடாது" என்று இராபேல் பெற்றிஸோனி என்ற அறிஞர் கருதுவது போல பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் கட்டுருவாக்கத்தினையும் தீர்மானிக்கின்ற முக்கிய காரணியாகச் சமயம் விளங்குகிறது. ஆயினும் பண்பாட்டினுள் சமயமேயன்றி சமயத்தினுள் பண்பாடன்று. (முகுந்தன்,ச., 2011: 1) ஆனால் சமயமும் அறிவியலும் இருவேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளாக இருந்தாலும் அவையிரண்டும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என தொடர்புறுத்துகின்ற நிலையும் உள்ளது. "சமயம் இல்லாத அறிவியல் முடமானது, அறிவியல் இல்லாத சமயம் குருடானது" (மேற்கோள்: பால்ராஜ்,சு., (2019:10) என சென்ற நூற்றாண்டின் அறிவியலாளரான ஐன்ஸ்டீனின் கூறியுள்ளார். அதேபோல "எங்கே அறிவியல் தனது ஆய்வுகளை நிறுத்திக் கொள்கிறதோ அங்கிருந்தே ஆன்மிகம் தனது ஆய்வுகளை முன்னிறுத்துகிறது" (முகுந்தன்,ச. 2011: 8) என்ற மேற்கோளும் மேற்கூறிய விடயத்தை ஆதாரப்படுத்துகின்றது.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ளவும், உலகமும் இயற்கையும் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும் மனிதர்கள் மேற்கொள்ளும் தொடர்ச்சியான ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட முயற்சியே அறிவியல். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தப் புரிதல் வெறும் ஊகங்கள், கற்பனை அடிப்படையில் அல்லாமல் கூர்ந்து நோக்குதல் மற்றும் நிறுவதல் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். "அறி என்றால் உணர்தல் என்றும் அறிவு என்றால் ஞானம் என்றும் அகராதிகள் விளக்குகின்றன. மேலும் நிரூபணத்தின் அடிப்படையிலும் பரிசோதனை முறைகளைக் கொண்டும் இயற்கை உட்பட உலகத்தில் உள்ள அனைத்தின் அமைப்பு, இயக்கம் ஆகியவற்றை விளக்கும் அறிவுத்துறை விஞ்ஞானம் அல்லது அறிவியல்" (மேற்கோள்: இராதாகிருஷ்ணன்,எஸ்., 2008: 83) என்று கிரியா தற்காலத் தமிழகராதி விளக்குகிறது. பரிசோதனை நுட்பங்கள் வளர்ச்சியடைவதற்கு பல நூற்றாண்டுக்கு முன்பாகவே இந்துக்கள் இவற்றில் நன்கு தேர்ச்சியடைந்த அறிஞர்களாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் மிகையாகா.

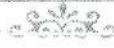
இந்து அறிவியல் மரபில் அண்டவியல், வானியல், கணிதவியல், இரசாயனவியல், மருத்துவம், தாவர-விலங்கியல் போன்ற முறைசார் அறிவியற் புலங்களும், இரசவாதம், காயசித்தி, குண்டலினியோகம், சோதிடம் போன்ற முறைசாரா அறிவியற் புலங்களும், கப்பல்-விமானத் தொழில்நுட்பம், உலோகவியல்-வார்ப்புக் கலை, போரியல், நகரமைப்புக் கட்டுமானத்திறன், பயிர்-பாசனவியல் போன்ற அறிவியல்சார் தொழில்நுட்பங்களும் (முகுந்தன்,ச., 2011: 4) காலாதிகாலமாகக் காத்திரமான வளர்ச்சியினைப் பெற்று வந்துள்ளன. இவற்றைக் கண்டறியும் தேடலே இக்கட்டுரையின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாயிற்று.

கிளிநொச்சி மாவட்டம் ஆரம்ப காலங்களில் யாழ்ப்பாண நிர்வாக மாவட்டத்தின் நிர்வாகப் பிரிவாகவே இயங்கி வந்து, 1983ஆம் ஆண்டு தனி மாவட்டமாக தனித்துவம் பெற்று, கரைச்சி, கண்டாவளை, பூநகரி, பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய நான்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளை உடையதாக விளங்குகிறது. (கேதீஸ்வரன், றூ.அருள்சந்திரன், மா.(பதி), 2014: 14) இந்நான்கினுள்ளும், நீர்நிலைகளை அண்டிய பகுதி எனும் பொருள்படும் வகையில் “கரைச்சி” சிறப்புப் பெறுகிறது. இந்துப் பண்பாடுகள் தொடக்க காலத்தில் நதிக்கரையோரங்களிலேயே முகிழ்ப்புப் பெற்றன. அத்தகைய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட கரைச்சிப் பிரதேச சபைக்குட்பட்ட சப்த ஈஸ்வரங்களுள் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும் என ஆய்வாளர்கள் கருத்துரைக்கும், உருத்திரபுர நாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயத்தைத் (கேதீஸ்வரன், றூ.அருள்சந்திரன், மா.(பதி), 2014: 164) தனக்கென கொண்ட இந்துக்குடியே உருத்திரபுரம் பிரதேசம்.

ஆய்வு முறையியல்

இந்து அறிவியற் பெறுமானங்கள்

ஆட்சியாளர்களின் கவனிப்பில்லாமல் சித்த மருத்துவக் கருத்துக்கள் நாட்டுப்புறங்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகவும், பழமொழிகளாகவும் உருமாறினதெனலாம். இதனால் நாட்டுப்புற மருத்துவம் எனும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. தற்காலத்தில் நாட்டார் மரபுகளில் நிலவும் மருத்துவ முறைகளில் பெரும்பான்மையானவை சித்த மருத்துவப் பணுவல்களில் அடையாளங் காணப்பட்ட விடயங்களாகும். இவற்றின் வடிவங்கள் நாட்டுப்புற இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தனவே அன்றி இவற்றின் பேசுபொருட்கள் பதினெண் சித்தர்கள் பகர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகள் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், மூலிகைகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன.



அந்தவகையில் கிளிநொச்சி உருத்திரபுரப் பிரதேசம் சார்ந்த தனித்துவமான மருத்துவ நடைமுறைகள் எவ்விதம் பயன்பாட்டு நிலையில் உள்ளன என்பது பற்றி நோக்குவோம்.

நம்பிக்கைகள்.

பாரம்பரிய மக்களிடத்தில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளில் ஒன்றாக சுற்றிப் போடுதல் என்ற மரபு இருந்து வருகின்றது. இதனைக் கண்ணேறு கழித்தல் எனவும் அழைப்பர். பல்வேறு விதங்களில் பல்வேறு பொருட்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டு வந்தது. அப்படிப்பட்ட கண்ணேறு கழித்தலில் அறிவியல் உண்மைகள் பல இருப்பதும் அறியப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில், ஆரத்தி எடுத்தல் முக்கியமானதாக உள்ளது. சுபநிகழ்வுகள், திருவிழாக் காலங்கள் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஆரத்தி எடுப்பது வழக்கம். இதன்போது மஞ்சள், குங்குமம் என்பவற்றை நீரில் கரைத்து அதன்மேல் வெற்றிலை வைத்து, கற்பூரம் வைத்து ஏற்றுவார்கள். இவ்வாறு செய்வதால் இதன் வாசனையானது சுற்றியுள்ள காற்றிலுள்ள நச்சுத்தன்மையைக் குறைத்து சுத்தமான காற்றாகப் புதுப்பிக்கப்படுகிறது.

கண்ணேறு கழித்தலில் அடுத்த முறையாக, வேப்பிலை, செத்தல் மிளகாய், கல் உப்பு, மிளகு, மஞ்சள் அனைத்தையும் கொண்டு சுற்றி, அவற்றைக் கண் சிரட்டையில் வைத்து எரித்து விடுவது வழக்கம். அவ்வாறு எரிப்பதன் மூலம் எழும் புகையானது உடலில் உள்ள கெட்ட நீரை வெளியேற்றி விடும். கல் உப்பை ஒரு கைப்பிடி எடுத்து இடப்புறம் மூன்று முறை, வலப்புறம் மூன்றுமுறை சுற்றிப் போடும் வழக்கமும் உள்ளது. ஒருவகையில் கல்லுப்பு சிறந்த கிருமிநாசினி. உப்புக்குளியல் என்று முன்னோர்கள் வாரத்திற்கு ஒருமுறையாவது செய்வார்கள். கல்லுப்பின் வாசனையை உடம்பிலுள்ள ரோமங்கள் அறிந்து கொள்ளும். உடம்பிலுள்ள ரோமமானது எவ்வகையான காற்றாக இருந்தாலும் உடனடியாக அதை ஈர்த்துக் கொள்ளும் தன்மை வாய்ந்தது. நாம் வெளியில் சென்று வரும்போது நல்ல மற்றும் நச்சு வாயுக்களை நம் ரோமங்கள் ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கும் இதனால் நோய்கள் வர வாய்ப்புக்கள் அதிகம் என்பதால், அவற்றிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்கு இவ்வழக்கம் பின்பற்றப்படுகிறது. தர்ப்புசணி கொண்டும் கண்ணேறு கழிக்கும் மரபு உள்ளது. புசணியை இரண்டாக வெட்டி அதில் குங்குமம் தடவி வீட்டு வாசலின் இருபுறமும் வைப்பார்கள். அப்படி செய்தால் வீட்டிலுள்ள பிரச்சினைகள், துர்சக்திகள் எல்லாம் நீங்கும் என்பது நம்பிக்கை. ஆனால் ஆரம்ப காலத்தில் போரில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பிய வெற்றினீரனுக்கே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. இதற்கான காரணம் இந்த வீட்டில் வீரன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை உலகோர் அறியச் செய்வதற்கேயாகும்.

ஆகவே கண்ணேறு கழித்தால் துன்பம், நோய்நொடிகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகின்றது உண்மையே. மேற்சொன்ன முறைகளில் கண்ணேறு கழித்தலின் போது உடலில் கலந்துள்ள நச்சுத் தன்மைகள் நீங்கினால் நோய்நொடியற்ற வாழ்வு சிறக்கும் என்பது அறிவியல் தந்த உண்மையுமாகும். நேர்த்திக்கடன்களாக தீமிதித்தல், செடில் குத்துதல் போன்றவற்றைப் பக்தர்கள் செய்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதுவே நவீன மருத்துவ முறைகளில் அக்குபென்சர் சிகிச்சை எனும் பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. பெண்கள் ஆலயப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி அடியழித்தல் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. அடியழித்தலின் போது, முழந்தாழ் இரண்டும் அடிவயிற்றில் அழுத்தப்படும் போது கர்ப்பப்பை விரிவடையும் சாத்தியப்பாடுகள் அதிகம். இதனால் குழந்தைப் பேறின்மைப் பிரச்சினைகள் நிவர்த்தியாக்கப்படுகின்றன. இந்நடைமுறைகளைச் சிறப்பாக

பொறிக்கடவைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்திலும் உருத்திரபுரம் வடக்கிலமைந்துள்ள முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்திலும் சிறப்பாகக் காணலாம். எள்ளுக்காடு முருகன் ஆலயம், மாணிக்கவிநாயகர் ஆலயம், உருத்திரபுரீஸ்வரர் சிவாலயம் போன்றவற்றில் செடிச் செடித் துதி, அடியுதித் துதி மரபுகளைக் காணலாம்.

மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளில் வாழைமரம் கட்டுதல், தோரணம் கட்டுதல் போன்ற வழக்கம் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகிறது. மக்கள் இச்சந்தர்ப்பங்களிலேயே அதிகமாகக் கூடுவார்கள். இதனால் ஒட்சிசன் அளவு குறைவடையும் நிலையில் மயக்கம், தலையிடி போன்ற அசௌகரிய நிலைகள் உருவாகும். இதனைத் தடுத்து ஒட்சிசனின் அளவைச் சம்பந்தித்துவதற்காகவே இவை கட்டப்படுகின்றன. சிறப்பாக ஆலயத்திருவிழாக்களின் போது அலங்காரப்பொருட்களாக இவை பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

உருத்திரபுர பிரதேசத்தவர்களின் வீட்டு முன்றலில் துளசி மாடம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். அதிகாலையில் துளசிக்கு பூ வைத்து, ஆதித்யனை வணங்கினால் கஷ்டங்கள் தீரும், தலையிடி நிவாரணம் பெறும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடத்தில் உள்ளது. ஆனால் நம்பிக்கைக்கு அப்பால் துளசிச் செடியில் அபூர்வமான மருத்துவக் குணங்கள் உள்ளன. துளசி மாடத்தைச் சுற்றி வழிபடும் போது துளசிக் காற்று சுவாசிக்கப்படுகிறது. இதனால் பல்வேறு சுவாச நோய்கள் மற்றும் உடல் நோய்கள் இல்லாமல் போகும் என்பது விஞ்ஞான பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரவு உணவு எடுத்துச் செல்லும் போது கரித்துண்டு, ஆணி அல்லது ஏதாவது சிறிய இரும்புத் துண்டும் சேர்த்து எடுத்துச் செல்லுதல் உருத்திரபுரப் பிரதேச மக்களது வழக்கம். இதன் அறிவியலினை நோக்கும்போது, வளியில் அதிகளவான காபன் கலந்திருப்பதனால் அவை உணவுடன் சேராமல் இருப்பதற்காக இவை போடப்படுகின்றன. இரும்பு, கரித்துண்டுக்கு காபனை உறிஞ்சும் தன்மை உள்ளது. மேலும் தீயசக்திகள் சேரமாட்டாது என்ற நம்பிக்கையும் கூடவே உள்ளது.

வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு முதலில் தண்ணீர் கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இது சிறந்த உபசார வழக்கமாக இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே போற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பின்னாலுள்ள அறிவியல் என்னவெனில், அவர்கள் வெளியிலிருந்து வரும்போது சுவாசித்த காற்றில் நச்சு கலந்திருக்கும். அப்படி நச்சுக்காற்று கலந்திருந்தாலும் தன் உடம்பிலுள்ள உறுப்புகள் நன்றாக செயற்படுவதற்கு தண்ணீர் அருந்துவது சிறந்த உபாயமாகும்.

மருத்துவ சிகிச்சை

கூழலில் இருந்து கிடைக்கும் பதார்த்தங்களைக் கொண்டு, இயற்கைமுறையில் சில சிகிச்சை முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றுள் தொண்டை கரகரப்பு, தொடர்ச்சியான இரும்பு போன்ற நோய்களுக்காக உள்ளாக்குப் பார்த்தல் மூலம் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. வெங்காயத்தை நசித்து உச்சியிலும் தொண்டையிலும் தேய்த்து, பின் உச்சி முடியினைப் பிடித்து இழுக்கும் போது, “டொக்” எனும் ஓசை எழும்பும். இச்சிகிச்சையானது காலை, மாலை, மறுநாள் காலை என்று மூன்று முறை செய்யப்படுகிறது. தலையிடு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு முடிச்சிலை எனப்படும் ஒருவகை மூலிகைச் செடியின் இலையைச் சுண்ணாம்புடன் சேர்த்து கசக்கி உச்சியிலும் தொண்டையிலும் தேய்த்து விடுதலும் காணலாம். (நேரடி அவதானிப்பு)

இருப்பின் கற்கண்டுடன் மிளகுத்தூளைச் சேர்த்துப் பாணி தயாரித்துக் கொடுக்கும் வழக்கம் இன்றும் உள்ளது.

இவ்வாறான வைத்திய முறைகள் பயில்நிலையில் தொடர்கின்றமையானது ஆரோக்கியமானதும் பக்கவிளைவுகள் அற்றதுமாகும். இன்றைய நவீன வைத்திய முறைகளில் சிக்குண்டு அல்லல் படுவதும், அதிக பணத்தினைச் செலவிடுவதும் இன்று அதிகரித்து வருகின்றது. இதனால் உடல் பாதிப்படைவதுடன் மன அழுத்தமும் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் அதிகம். தமிழர் கண்ட வைத்திய பாரம்பரியம் சித்தர் மருத்துவம் – சித்த மருத்துவம் ஆகும். இயற்கையையே மருந்தாக உபயோகிக்கும் முறையானது இன்றும் பயில்நிலையில் உள்ளது.

வைத்தியர் – பாரம்பரியம்

உருத்திரபுரத்தில் சிறப்பாக சித்தமருத்துவ மரபும், ஆயுர்வேத மரபும் தொடர்ச்சியாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்விரு மரபும் இணைந்ததாகவே வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. அந்தவகையில், சித்த வைத்திய மரபில் ஏறக்குறைய 55 வருடங்களுக்கு முன்பு உருத்திரபுரம் குடியேற்றத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இணுவிலை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, இக்குடியேற்றத்திட்டத்தில் குடியேறிய பொன்.அப்புத்துரை அவர்கள் விசேட விசக்கடி வைத்தியராகவும், சித்த வைத்தியராகவும் சேவை புரிந்தார். ரகுபதி, ராதாகிருஷ்ணன் என்போர் சித்த மூலிகை மருத்துவத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்று, அரச அனுமதியுடன் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று வைத்தியம் புரிகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுள் அப்புத்துரை ரகுபதி என்பவர் பாரத சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியராக, இல: 37/1, சிவநகர், உருத்திரபுரம் பகுதியில் தற்பொழுதும் சேவையாற்றி வருகின்றார். இவரது தந்தையாரான பொன்.அப்புத்துரை அவர்கள் அதிகூடிய விசக்கடியினால் தீண்டப்பெற்று, பிரேதப் பெட்டியில் வந்த பெண்ணினது உயிரை மூலிகை வைத்தியத்தின் மூலம் மீட்டதாகச் (கேதீஸ்வரன், றா.அருள்சந்திரன், மா.(பதி), 2014: 397) சொல்வர். D/10, உருத்திரபுரத்தில் வசிக்கும் வைரவன் சிவகுருநாதபிள்ளை வயது 72 அவர்கள், அவரது தந்தைக்குப் பின்னர் ஆயுர்வேதப் பாரம்பரிய மருத்துவங்களைச் செய்யும் சிறந்த மருத்துவராகத் திகழ்கின்றார். அனைத்துப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஏராளமான நோயாளிகள் வருவதுண்டு. இவரது பரம்பரையின் தொடர்ச்சியாக, இவரது மகள் கில்டா ஞானதர்சினி என்பவர் ஆயுர்வேத மருத்துவராக உருவாகி, கிளிநொச்சியில் சேவையாற்றுகிறார். (நேர்காணல்)

D/8 உருத்திரபுரத்தில் வேதவனம் தியாகராஜன் வயது 58 என்பவர் நெரிவு முறிவு, ரோக வியாதிகள், முற்றுமுழுதாக நரம்புப் பாதிப்பு போன்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பவராகத் திகழ்கின்றார். நோயாளி இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று, 2-3 மணிநேரம் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு, ஒரு மண்டல காலத்திற்குச் சிகிச்சை அளிப்பதாகக் கூறினார். எண்ணெய்கள், குளித்தலைங்கள் மூலம் நரம்புகளை நீவிப் பின்னி, பின்னர் சில நவீன மருத்துவக் கருவிகள் மூலமும் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இவர் தமது சிகிச்சையின் போது, “நோயாளி விதியாளி என்றால் பரியாரி பேராளி ஆவான்” என்ற மரபுத்தொடரைப் பயன்படுத்துவதாகக் கூறினார். இவருடைய தந்தை விஷக்கடி வேதவனம் எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டவர். அவரைத் தொடர்ந்து தியாகராஜன். இவருக்குப்பின் இம்மருத்துவத்தினைத் தொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றுவதற்கு யாருமில்லாத நிலையில் இருப்பதும் பெரும் கேள்விக்குறியே. சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்கு

முன்னர், ஆஞ்சனேயரை முன்னிறுத்தி, இறைவழிபாடு, தியானம், யோகா, உடற்பயிற்சி என்பவை ஒன்றரை மணிநேரம் செய்யப்படுவதாகவும் கூறினார். (நேர்காணல்)

பல கிராமங்களுக்கும் பொதுவான சித்த மருத்துவமனை உருத்திரபுரத்திலேயே அமைந்துள்ளமையும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இவ்வாறான நிலைகளில் பாரம்பரிய மருத்துவத்திற்குப் பெயர்போன பிரதேசமாக உருத்திரபுரம் அமைந்து விளங்குகின்றது.

கட்டுமானம்

இற்றைக்கு பத்து வருடங்களுக்கு முன் மண்ணால் சுவர் எழுப்பப்பட்டு, பனையோலை, கிடுகு கொண்டு வேயப்பட்ட வீடுகளே பெரிதும் காணப்பட்டன. இவ்வீடமைப்புக்கள் பல நிலைகளிலும் வசதி படைத்தவையாகவே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கூரை அமைப்பில் ஊசிக்கால் முறைமை பின்பற்றப்பட்டது. இதுவே தற்காலத்தில் “கேபிள்” அமைப்பு முறையாகச் சொல்லப்படுகிறது.

உருத்திரபுரத்தின் பெரும்பகுதிகள் வெள்ளத்தினால் பாதிப்படைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் வீட்டு நிலம் போடும் போது பொலித்தீன் விரித்து, அதன்மேல் மண்போட்டே நிலம் அமைக்கப்பட்டது. இதனால் நிலம் ஊறாது பாதுகாக்கப்பட்டது. வீடுகளுக்குள் வெள்ளம் புகுந்தபின் ஏற்படும் ஈரத்தைப் போக்குவதற்காகச் சாணம் கொண்டு நிலம் மெழுகியமையும் கலந்துரையாடலின் போது பெறப்பட்ட உண்மை. (ஆனந்தம் பண்ணை, D/8 உருத்திரபுரப் பிரதேச மக்கள்) இது சிறந்த தொழில்நுட்பத்திறனை எடுத்தியம்புகிறது.

வரிச்சுத்திகள் கொண்டு வரிசையாகவும் கிடையாகவும் கட்டப்பட்டு களிமண்ணை உருண்டைகளாக்கி கட்டப்பட்ட தடிகளுக்கிடையில் இறுக்கி குழைசுவர் அமைத்தனர். இதனால் வெள்ளப்பெருக்கின் போது சுவர் இடிந்துவிழாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது. (விஜயகுமாரன், ஆ., வயது:65) தற்காலத்தில் நவீன முறையில் சீமெந்து கட்டடங்கள் அமைக்கப்படுவதால் இவற்றைக் காண்பதரிது. காற்றோட்டத்திற்காக யன்னலுக்குப் பதிலாக சுவர் அமைக்கும்போது போத்தலினால் விரும்பிய வடிவத்தில் ஓட்டை வைக்கப்பட்டிருந்தது.

விவசாயத் தொழில்நுட்பம்

விலங்கு, பறவைகளின் எச்சங்கள், குப்பைகள், கிளிசறியா போன்றவற்றை ஒன்றாக்கிக் கூட்டெரு தயாரித்து அதனையே பசளைகளாகப் பயன்படுத்தினர். இதனால் நல்ல விளைச்சல், ஆரோக்கியமான உணவுப்பதார்த்தங்கள் என்பன உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. வாழைக்குலை பழுக்க வைப்பதற்கு இலகுவான வழிமுறையினைக் கொண்டவர்களாக குறித்த பிரதேச மக்கள் விளங்கினார்கள். நிலத்துக்குக் கீழே ஆறு அடி ஆழத்தில் குழி வெட்டி, அதற்குள் வைக்கோல், வாழைமடல், வேப்பிலைகளால் வாழைக்குலையை மூடி வைத்து, சாம்பிராணிப்புகையினை வெளியிலிருந்து குழிக்குள் செலுத்தும் முறையினால் வாழைக்குலைகள் சிறப்பான முறையில் பயன்பாட்டுக்கு எடுக்கப்படும்.

புதுமான மாங்காய்களைப் பிடுங்கி, அந்திவெயிலில் காய வைத்து, பின் வைக்கோல், வேப்பிலையினால் சுற்றி நெல் அல்லது அரிசியினுள் வைத்துப் பழுக்க வைக்கும் திறன் இங்கு காணப்படுகிறது. (மோகனதாஸ்,க., வயது:68, பாரம்பரிய விவசாயி)

பிராணிகளின் ஓல்

கூழலில் வாழும் பிராணிகளின் நடத்தைக் கோலங்களைக் கொண்டு சிலவிடயங்களை ஊகித்து அறிந்துகொண்டனர்.

அந்தவகையில் ஆட்காட்டி கத்தினால் ஆள் நடமாட்டம் உள்ளது என்பதை ஊகித்தனர். இது திருடர்களின் தொல்லையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. வானம்பாடி பறத்தல், வண்ணத்துப்பூச்சிக் கூட்டமாகச் செல்லல், எறும்புகளின் ஊர்வலம் என்பவற்றைக்கொண்டு மழை வரும் என்றும் எதிர்வுகூறினர். இயற்கை மாறுதல்கள் ஏற்படும் இடத்து, இயற்கை கூழலியலிலும் மாற்றங்கள் தென்படும். ஆகவே தான் காலநிலை மாறி மழை வரும் என்பதை மனிதர்களைக் காட்டிலும் பிராணிகள் நன்கு அறியும் திறன் கொண்டவை. பிராணிகளின் நடத்தை மாற்றங்களைக் கொண்டு காலநிலை பற்றிய புரிதல்கள் மனிதர்களிடத்தில் முகிழ்ந்தன.

அரணை எனப்படும் பிராணி அதிக நச்சுத் தன்மை கொண்டது. அது தீண்டினால் மரணம் சம்பவிக்கும் என்பது மருத்துவ ஆய்வில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனாலே “அரணை கடித்தால் மரணம்” என்ற மரபுத்தொடர் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது.

வித்துக்கள்

பழங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வித்துக்களைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தத் தெரிந்தவர்களாக குறித்த பிரதேச மக்கள் விளங்கினர். வேப்பம் வித்துக்களை எண்ணெய்யாகவும், நாவற்பழ வித்துக்களை கோப்பிக்குப் பதிலாகவும் பயன்படுத்தினர். இதனால் நீரிழிவு நோய்கள் குணமாகும். பனம் வித்துக்களைப் பாத்தி போட்டு, இதன்மூலம் பனங்கிழங்கும் பின் அதிலிருந்து ஓடியல், பனாட்டுப் போன்றனவும் பெற்றுக் கொள்ளும் திறன் படைத்தவர்களாவர். பனை சார்ந்த உணவு உற்பத்திப் பொருட்கள் உடலாரோக்கியத்திற்கு மிகவும் உகந்தவையாகும். அவற்றை தாமாகவே உற்பத்தி செய்யும் திறன் என்பது இயந்திரம் இல்லாத தொழில்நுட்பமாகும்.

வானியலறிவு

கிராமத்து மக்கள் தமது வாழ்வியல் நடைமுறைகளை வானியலை உற்றுநோக்கியே மேற்கொண்டனர். அந்தவகையில் வானியல் சார்ந்து மரபுத்தொடர்களையும் பழமொழிகளையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். அவற்றை உற்றுநோக்கின் அவர்தம் வானியலறிவு புலப்படும். அந்தவகையில் உருத்திரபுரம் மக்கள் தம் வாழ்வியலில் பயன்படுத்திய மரபுத்தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. ஆடியில் வயசுக்கு வந்தால் ஆகாது ஆடி மாதத்தில் அதிக வெப்பம். இதனால் பஞ்சம் மிகும்.

2. ஆடிக்காத்தில் அம்மிக்கல்லும் நகரும் -

3. ஆடிச்செவ்வாய் தேடிக்குளி அரைச்ச மஞ்சளைப் பூசிக்குளி

4. தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

போன்றவற்றைக் காட்டலாம். மேலும் வானம் பார்த்து விதை விதைக்கும் வழக்கமும் வானியல் சார்ந்த அறிவுப்புலத்தையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. இரண்டு காலங்களில் விதைக்கும் மரபு உள்ளது. காலபோகம், பெரும்போகம் என அழைக்கப்படும். காலபோகம் என்பது வடகீழ்

பருவக் காற்று மூலம் பெறப்படும் மழை நீரை நம்பி (மாரி காலம்) மேற்கொள்ளப்படும் விவசாயம். புரட்டாதி மாதத்தில் விதைத்து, தை அல்லது மாசி மாதத்தில் அறுவடை செய்யப்படுகிறது. அடுத்து சிறும்போகம். இது சித்திரை மழையை நம்பியும், இரணைமடுக் குளத்து நீரை நம்பியும் மேற்கொள்ளப்படுவது. பங்குனி மாதத்தில் விதைத்து, ஆடி அல்லது ஆவணி மாதத்தில் அறுவடை செய்யப்படுகிறது. (மோகனதாஸ்,க, வயது:68, பாரம்பரிய விவசாயி)

சோதம்

இயற்கைச் சக்திகளைத் தெய்வங்களாக வழிபடும் மரபு வேதகாலந்தொட்டு இருந்து வருகின்றது. கோள்கள் அசையும் அசைவைப் பொறுத்தே காலநேரங்கள் நிர்ணயிக் கப்படுகின்றன. ஒன்பது கோள்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இந்துக்களது வாழ்வில் அவை நவக்கிரகங்கள் ஆயின. இறைவன் ஒருவனது விதியை நிர்ணயித்து சனியின் மூலம் நிறைவேற்றுகின்றான் என்ற ஐதீகமும் உள்ளது. ஏழரைச்சனி காலம் மக்களது வாழ்வில் நன்குணரப்பட்டுள்ளது. இதேபோல சூரியன், தட்சிணாமூர்த்தி வழிபாடுகளையும் குறிப்பிடலாம். பஞ்சாங்கத்தில் குறிப்பிடப்படும் வாரம், திதி, யோகம், கரணம், நட்சத்திரம் என்பன சோதிடத்தின் அடிப்படைகள். ஆனால் இவை கோள்களின் அமைப்பு மற்றும் அசைவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல சமயச் சடங்கில் சங்கற்பத்தின்போது அனைத்து விபரங்களும் குறிப்பிடத்தக்கது. கல்பம், மன்வந்தரம், யுகம், வருடம், அயனம், ருது, மாதம், படம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், ராசி, யோகம், கரணம், முகூர்த்தம் ஆகியவை சோதிடத்தின் மரபுவழிச் சிறப்புக்கு உதாரணங்களாகும். மனித வாழ்வில் சோதிடத்தின் முக்கியத்துவம் குறையவில்லை. நவீன போக்கில் எண் சோதிடமும் முக்கியம் பெறுகின்றது. (இந்துநெறி: 1999: 83)

இந்துக்களின் வாழ்வில் சோதிடம் மிகமுக்கியமானதாகும். பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றி அறிவதற்கும், புதிதாக தொழில், வீடு, வாகனங்கள் வாங்குவதற்கும், மாங்கல, அமங்கலச் சடங்குகள் செய்வதற்கும் சோதிடம் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது.

1. திருகோணம் ஒரு கோணம் ஆனும்
2. சித்திரைப் புத்திரரால் நற்குடி நாசம்
3. சனிப்பிணம் தனிப் போகாது.
4. பொன் கிடைத்தாலும் புதன் கிடைக்காது

போன்ற பழமொழிப் பிரயோகங்களை உருத்திரபுரப் பிரதேச மக்களிடத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் சாதகம் பார்த்தல், பரிகாரம் செய்தல் போன்றனவும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. உருத்திரபுரத்தில் சிறந்த சோதிடராக பிரபலசிங்கம் விளங்கினார். இப்போது வவுனியாவிலே வசித்து வருகின்றார். இருந்தாலும் உருத்திரபுர மக்கள் தமது எதிர்காலம் குறித்தும் நல்ல நாள் குறிப்பதற்கும், திருமணப் பொருத்தங்கள் பார்ப்பதற்கும் அவரை நாடிச் செல்வது இன்றளவும் நடைபெறுகின்றது. அவரைவிட பெயர் சொல்லும் அளவுக்குப் பிரபலமான சோதிடர்கள் உருத்திரபுரத்தில் இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவாக

தொன்மைமிகு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க உருத்திரபுர நாயகி சமேத உருத்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயத்தைத் தனக்கென உரிமை கொண்ட சைவக்கிராமமே உருத்திரபுரம்

எனும் கிராமம். அதிகளவான இந்துப்பாரம்பரியங்களை அணிகலன்களாகப் புண்டு, வாழ்வினை அரத்தமுள்ளதாக வாழ்ந்து, இந்துப் பண்பாட்டை வளம்படுத்தும் அதிகளவான இந்துக்களைக் கொண்டதே பழம்பெரும் மரபுகளையுடைய உருத்திரபுரம் பிரதேசம். இது வளப்பம் நிறைந்த கிராமமாகவும், அனைத்துத் துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற திறன் படைத்தவர்கள் நிரம்பப்பெற்ற ஊராகவும் திகழ்கின்றது. இவ்வூர் மக்கள் மருத்துவம், சோதிடம், வானியல், நம்பிக்கைகள், கட்டுமானம், போன்ற அறிவியற் பெறுமானங்களை தம் வாழ்வியலில் பின்பற்றுவதை நடைமுறைகள், உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மரபுத்தொடர்கள், பழமொழிகள் என்பவற்றின் துணைக்கொண்டு அறியமுடிகின்றது. இவற்றுள் சில வழக்கொழிந்தும், இன்னும் சில மாற்றப்பட்டும், சில நடைமுறையிலுமுள்ளன என்பதும் ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. இந்துநெறி, (1999), இந்து மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.
02. கிளிநொச்சி உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக வைபவம் சிறப்பு மலர் (2011), ஆலய அறங்காவலர் சபை, உருத்திரபுரம்.
03. கேதீஸ்வரன்.றா, அருள்சந்திரன்.மா, (2014), கிளிநொச்சி மாவட்ட தொன்மையின் மூலங்கள், மாவட்டச் செயலகமும் பண்பாட்டுப் பேரவையும், கிளிநொச்சி.
04. சுந்தரலிங்கம், க., (2014), வன்னி வரலாறும் பண்பாடும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு-சென்னை.
05. முகுந்தன்.ச., (2011), இந்துக் கணித வானியல் மரபு, குருசேத்திரா வெளியீடு, இலங்கை.
06. விசாகநுபன்.கி., (2004), நாட்டார் வழக்காற்றியல், ஓர் அறிமுகம், மலர் பதிப்பகம், கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

நேர்காணல்கள்

- 1.இந்திராணி,தி., வயது:53,D/8, உருத்திரபுரம், 26-06-2020, மு.ப 10.30.
- 2.இராசமணி,சி., வயது:72, D/8, உருத்திரபுரம், 20-06-2020, பி.ப 5.30.
- 3.சிவகுருநாதபிள்ளை,வை., (சித்த வைத்தியர்), வயது 72, D/10, உருத்திரபுரம், 10.06.2020, மு.ப 09.00
- 4.தியாகராஜன்.வே.,(ஆயுர்வேத எலும்பு முறிவு, ரோக வியாதிகள் வைத்தியர்), வயது 58, D/8 உருத்திரபுரம், 27-06-2020, மு.ப 10.00
- 5.மகேஸ்வரி.மோ., வயது:51, D/8, உருத்திரபுரம், 20-06-2020, பி.ப 3.00.
- 6.மோகனதாஸ்.க.,(பாரம்பரிய விவசாயி) வயது:68, D/8, உருத்திரபுரம், 30-08-2021, பி.ப 4.30.
- 7.விஜயகுமாரன்.ஆ., வயது:65,D/8, உருத்திரபுரம், 27-08-2021, மு.ப 09.00

திருச்செல்வம் கிஷாந்தினி,
விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத்துறை,
இந்துக் கற்கைகள் பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர்
சிவாலயத்துடன் தொடர்புடைய ஆன்மீக மகான்கள்



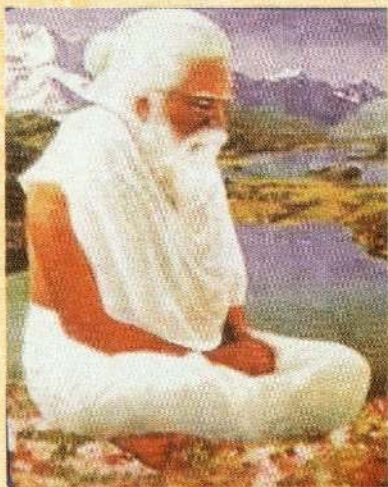
தவத்திரு
ஸ்ரீ வேளாயுத சுவாமி



உயர்திரு
வேலுப்பிள்ளை கதிரவேலு



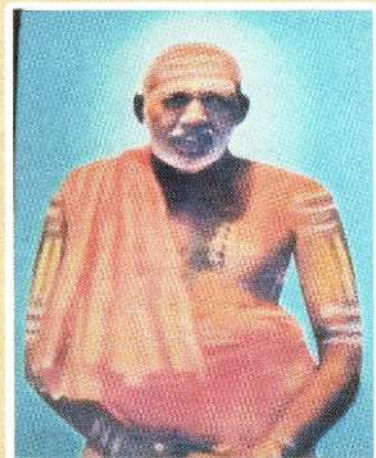
தவத்திரு
மகாதேவா சுவாமிகள்



தவத்திரு
யோகர் சுவாமிகள்



தவத்திரு
கணேசானந்த சுவாமிகள்



தவத்திரு
வழுவேல் சுவாமிகள்



தவத்திரு
பரமானந்த வள்ளி அம்மையார்

இலிங்கத்திருவழிவம்

இலிங்க வணக்கம் சிவ வழிபாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. சிவ வடிவங்களில் மிகவும் தொன்மையானது சிவலிங்கம். குணமும் குறியும் கடந்த பேரொளியாகிய இறைவனை ஒரு குறியின் கண் வைத்து வழிபடும் பொருட்டுத் திகழ்வது சிவலிங்கமாகும்.

"காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீனாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாய் சிவலிங்கம்
நாணாது தேடியமால் நான்குகனும் காணாநடுச்
சேனாரும் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது"

- பெரியபுராணம்.

இறைவனது அருவுருவத் திருமேனியான சிவலிங்கம் "சதாசிவத் திருமேனி எனவும் கூறப்படும். ஒன்றும் புலப்படாத அருவினிற்ும் புலப்படும் ஓர் அண்ட வடிவமான பிழம்புருவானது பற்றி உருவமும் கை, கால், முதலிய உறுப்புகள் எவையும் புலப்படாமை பற்றி அருவமும் ஒன்றாகக் காணப்படுவதால் இச்சிவலிங்கம் அருவுருவத் திருமேனி எனப்படுகின்றது.

"அனுகூலாய லோகாகாணாய்
லிங்கானிச மகேஸ்வர

உலகங்களுக்குக் கருணை செய்வதற்காகவே லிங்க வடிவில் மகேசுவரர் விளங்கினார். பூமி எல்லாம் லிங்க வடிவம். அகில உலகமும் லிங்க வடிவம். தூய தீர்த்தங்கள் யாவும் லிங்க வடிவம். நான்குகனும் திருமாலும் காணும்படி அருளாலே அவரிடை விண்ணிற்கும், பாதாளத்திற்கும் அனற்பிழம்பாய்த் தோன்றியதே சிவலிங்கமாகும்.

இலிங்கத்தின் தத்துவம்

ஆக்கமும் அழிவுமாகிய சம்சாரமானது லயத்தை அடையும்போது, பூதசாலங்கள் யாவும் சிருட்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவற்றைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு "லிங்கம்" என்று பெயர். நீட்களமாயும் சாந்தமாயும் மனத்திற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே சம்சாரசாகரத்தில் உழலும் சகல பூதசாலங்களுக்கும் முத்தியைக் கொடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அதுவே எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து அனைவர்களுள் மறைந்து சகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகின்றது. அதனிடமிருந்து சிருட்டிக் காலத்தில் சாந்தி தத்துவம் உண்டாயிற்று. சாந்தி தத்துவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. சக்தி தத்துவத்திலிருந்து "நாதம்" தோன்றிற்று. அந்த நாதமே "சத்" என்று கூறப்படுவது. இங்கு கூறப்பட்ட இலிங்கம், சாந்தி, சக்தி என்ற மூன்றும் நீட்களமாகும் (உருவமற்றவை)

சிவமானது சகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து இரண்டும் "மிசர்ம்" எனப்படும். நாதமே இலிங்க வடிவென்றும் பிந்துவே வடிவம். நீடம் சக்தி வடிவம். இலிங்கமும், நீடமும் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பதால், நெருப்பும் வெப்பமும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பது போலச் சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஆகமங்கள், வேதத்தில் சிவலிங்கம்

இலிங்கம் என்பதற்குரிய பொருளைக் காரணம், கிரணம், சப்பிரபேதம், வாதுளம் முதலான ஆகமங்கள் அழகாகவும், தெளிவாகவும் கூறுகின்றன. "லிம்" என்பது லயத்தையும் (ஒடுங்குவதையும்) "கம்" என்பது வெளிவருதலையும் குறிக்கும். இலிங்கம் என்பது சித்தரித்தல் எனப் பொருள்படும் என்றும், சிவபெருமான் படைப்பு முதலான ஐந்தொழில்களாலும் பிரபஞ்சத்தைச் சித்தரிக்கின்றதால், சிவலிங்கம் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் வருணப்படுத்தி எனினும் நூல் விளக்கம் கூறுகின்றது. "தேவர்கள் செல்வத்தை அடையும் பொருட்டு, உமது விசித்திர சூபமாகிய மகாலிங்க ஸூர்த்தியை அபிஷேகம் செய்து வழிபட்டார்கள் என்று ரிக் வேதத்திலும் (5.313) சிவலிங்கம் பற்றிய குறிப்பு வந்துள்ளது. சிவலிங்கத்தின் பீடமாக உள்ள பகுதி விந்து எனினும் தத்துவத்தையும், இலிங்கமாக உள்ள நாதம் எனினும் தத்துவத்தையும் குறிக்கும் என்றும், நாதவிந்து வடிவான இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தலே பிரதிபலிப்பு என்றும் யோகாசம் எனும் ஆகமம் கூறுகின்றது.

இலிங்கம் - தொன்மை - சிறப்பு - வழிபாடு

உலகிலுள்ள எல்லா மரங்களும், விதைகளும், கனிகளும், எல்லா வகையான முட்டைகளும், சீவராசிகளும், பிண்டங்களும், யூரி, ஆகாயம், நட்சத்திரம் பலவும் சிவலிங்கத்தின் மேற்பாகம் போல மக்கள் இலிங்க வணக்கத்தினால் என்பதை, அங்கு கிடைத்த பல இலிங்கங்களைக் கொண்டு அழுத்தமாகக் கூறலாம். பெரிய இலிங்கங்களும், சிறிய இலிங்கங்களும் மிகப்பலவாகக் கிடைத்துள்ளன. ஹரப்பாவில் மட்டும் 600க்கும் மேற்பட்டவை கிடைத்துள்ளன. பண்டை மக்கள் சிறிய இலிங்கங்களைத் தாமிரங்கள் போலக் கழுத்திலோ, கையிலோ கட்டிபிருந்தனராதல் வேண்டும். இராவணன் தான் சென்ற இடமெல்லாம் சிவலிங்கத்தைத் தூக்கிச் சென்றான் என்பது ஈண்டுக்கருத்தாகக் கூறுவர். சிந்துவெளியில் கிடைத்த இலிங்கங்கள் இலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மையினை விளக்கும் சான்றுகள் என்பதில் ஐயமில்லை. சிந்துவெளி நாகரித்திலிருந்தே தொடங்கும் இலிங்க வடிவம் சிவ வழிபாட்டில் கிடைக்கும் மிகப் பழையவான வடிவமாகும். இவ்வடிவினைக் குறித்து ஆய்ந்த மறைமலை அடிகள் " தீ வழிபாட்டின் சின்னம்" எனக் குறித்துள்ளார். எனினும் கோ.சப்பிரமணியப்பிள்ளை சிவலிங்க வழிபாடு கந்து வழிபாட்டினின்றும் தோன்றியது என விளக்குகிறார்.

சிவலிங்க பாக அமைப்பு

சிவலிங்கமானது மூன்று கூறுகளை உடையது. அடிப்பாகம் நாற்கோண வடிவமாய் நிலத்திற்குத் தலைவனான படைப்புக் கடவுளாய் பிரம் பாகத்தை உணர்த்துவதாகும். மத்திய பாகம் எட்டுப் பட்டைகளையுடைய எண்கோண வடிவமாய் 1. வாகை, 2. சேட்டை 3. ரௌத்திரி, 4. காளி, 5. கலவிகரணி, 6. பலவீகரணி, 7. பலப்பிரதமணி, 8. சர்வபூதமணி எனினும் திருமாலின் எட்டுச் சக்திகளும் அதனோடு பொருத்த இருக்கும் ஆவுடை எனப்படும். திருப்பூறம்பயத் தல வரலாற்றில் மனோன்மணியாகிய ஒன்பதாவது சக்தியும் சேர்த்து திருமாலின் ஒன்பது சக்திகளாகி நீருக்கு அதிபதியான காத்தல் எனப்படும் ஸீத்தித் தலைவனான திருமாலின் பாகத்தை உணர்த்தும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலுள்ள பாகம் நெருப்பிற்குத் தலைவனும், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய முத்தொழிலுக்கும் தலைவனான சிவபாகம் ஆகும். இதனாலேயே இலிங்கோற்ப ஸூர்த்தியின்

திருமேனியனைக் காட்டும் போது பாணத்திலேயே காட்டப்படுகிறது. பூமிக்கு அதிபதியான பிரம் பாகம், பூமிக்குள் மறைந்து இருங்கி நிற்கும். நீருக்கு அதிபதியான திருமாலின் பாகம் அபிடேக நீரைத் தூங்கி விரிந்து நிற்கும். நெருப்புக்கு அதிபதியான சிவபாகம் மேலோங்கி சோதிபோல் ஒளியுடன்ருக்கும். இம்மூன்றும் சேர்ந்த அருவமும், உருவமும் அற்ற ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்சோதி வடிவே சிவலிங்கமாகும்.

ஆறுவகை இலிங்கங்கள்

அண்டலிங்கம், 2. பிண்டலிங்கம், 3. சதாசிவலிங்கம், 4. ஆன்மலிங்கம், 5. ஞானலிங்கம், 6. சிவலிங்கம் எனினும் ஆறு வகையாகச் சிவலிங்கம் கருதப்பெற்று அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்ப வணங்கப்பெறுகிறது.

1. அண்டலிங்கம்

அண்டம் என்றால் உருண்டை என்று பொருள். அண்டம் என்பது உலகத்தைக் குறிக்கும் காரணப் பெயராகும். உலகம் உருண்டையாக இருப்பதால் அண்டம் எனப்பட்டது. எழுத்து, பதம், மந்திரம் ஆகிய மூன்றையும் கொண்டது சொல்உலகு, தத்துவம், புவனம், கலை ஆகிய மூன்றையும் கொண்டது பொருள்உலகு. எழுத்து, பதம், மந்திரம், தத்துவம், புவனம், கலை ஆகிய ஆறும் உயிர்களின் இன்பதுன்ப நுகர்ச்சிக்கும், முத்திக்கும் வழியாக இருப்பதால் இவை அத்துவாக்கள் (கதியரடவிக்கும் வழிகள்) ஆகும். இந்த ஆறு அத்துவாக்கள் பருத்த திருமேனிப் பகுதிகளாகும். இவ்வத்துவாக்களைச் சிவலிங்கத்தின் பகுதிகளாகக் கருதி வழிபடுவது அண்டலிங்க வழிபாடாகும்.

2. பிண்டலிங்கம்

அண்டத்தின் பெரும் பரப்பில் உள்ளன. எல்லாம் பிண்டமாகிய மானிட உடலிலும் உள்ளன. ஆதலால் மேலே சூறிய அத்துவாக்கள் ஆறும் மனித யாக்கையில் உள்ளன. இவற்றை மனித உடலில் உள்ள ஆதாரங்களில் நினைந்து வழிபடும் அகவழிபாடு பிண்டலிங்க வழிபாடு ஆகும்.

3. சதாசிவலிங்கம்

சதாசிவலிங்கத்தில் சிவபெருமான் 5 திருமுகங்கள், 10 திருக்கரங்கள், 15 திருக்கண்கள் உடையவராக உள்ளார். 10 திருக்கைகளில் 10 வகையான ஆயுதங்களையும், படைக்கலங்களையும் ஏந்தியுள்ளார். இவர் ஒருடல், இரு திருவடி கொண்ட திருமேனி உடையவராய்க் கருதப்பெற்று வழிபடப்பெறுகிறார்.

இவருடைய ஐந்து திருமுகங்கள் ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் எனினும் பெயர்களைப் பெறுகின்றன. இவை முறையே அருளல், மறைத்தல், அழித்தல், (ஒடுக்கம்), காத்தல், படைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையும் செய்யும் சக்திகள். இத்திருமேனி ஐம்பெரும் மந்திரங்களை பஞ்சப்பிரம் மந்திரம்) வடிவமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆதலால் இம்மந்திரங்களால் சதாசிவலிங்கம் பூசிக்கப்பெறுகிறது. இம்மந்திரங்கள் அருவமாய் (உருவமற்றவையாய்) சதாசிவ உருவத் திருமேனியில் பதிவுறுகின்றன. அந்நிலையில் வழிபாடு செய்யப்பெறுவதால் சதாசிவலிங்கம் அருவருவமாகிறது.

அனீட்டம், பிணீட்டம், சதாசிவம் ஆகிய மூன்றும் சிவபெருமான் திருமேனிகள். இவை போன்ற மும்மலங்களிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு, தூயதாய் நிற்கும் உயிரும் சிவபெருமானது திருமேனியாகும். இது ஆன்மலிங்கம் எனப்படும். அகம்பூசையில் இந்தலிங்கம் இதயத்தாமரையில் இருப்பதாகக் கருதி பூசிக்கப்படுகிறது. இவ்வழிபாட்டினைச் சிவயோகியர் செய்வார்.

(திருமந்திரம் - 1732)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மணிவாசகப் பெருமான், திருமூலர் ஆகியோர் போன்ற ஆச்சார்ய மூர்த்திகள் இச்சிவலிங்கத்தில் பரசிவத்தைச் சிவஞானத்தாற் கண்டு, பேரானந்த அனுபவம் பெற்று அந்த ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமுந்தி நின்றவர்கள்.

சலலிங்கமும், அசலலிங்கமும்

சிவலிங்கம், சலலிங்கம், அசலலிங்கம் எனும் இரு பெரும் பிரிவுகளில் அமைகின்றது. சலம்-புடை பெயர்வது - மாடு போல்வன. அசலம் புடை பெயராதது - மலை போல்வன. சலலிங்கம், சங்கமலிங்கம் எனப்படும். மண்ணாலும் கல்லாலும் பொன், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்களாலும், சந்தனம், வன்னி முதலிய மரங்களாலும் செய்யப்படும் சிவலிங்கம் சலலிங்கம். அசலலிங்கம் அல்லது தாவரலிங்கம் என்பது இடத்தை விட்டு அப்பெயர்படுத்த முடியாதது.

திருக்கோயில்களின் மூலத்தானத்தில் நிலையாக நிறுவப்படுவன அசலலிங்கங்கள். இவற்றின் வகைகளும், எடுத்துக்காட்டுகளும் பின்வருமாறு.

1. சுயம்புலிங்கம்: எவராலும் தோற்றவிக்ஃப் பெறாமல் இயற்கையாகத் தாமே தோன்றின. இலிங்கங்கள் சுயம்புலிங்கம் என்றும் தான்தோன்றிலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும். காட்டாக, அச்சிறுபாக்கம், திருவிற்கோலம், திருவானியூர், திருமுல்லைவாயில் முதலிய தலங்களில் உள்ள சுயம்புலிங்கங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

2. தைவிகலிங்கம்: திருமால், நானாமுகன் முதலியோர்களால் நிறுவப்பட்டு வழிபடப் பெற்றவை. காட்டாகக் காஞ்சிபுரம் கச்சிபேசர் கோயிலில் திருமால் அமைத்த சிவலிங்கம் உள்ளது. சீர்காழியில் நானாமுகன் அமைத்த சிவலிங்கம் உள்ளது. இவை தைவிகலிங்கங்கள்.

3. காணலிங்கம்: கணபதி, முருகன் முதலான தேவகணங்களால் நிறுவப்பெற்றுப் பூசனை செய்யப்பெற்றவை காணலிங்கங்கள் எனப்படும். நந்தி, மகாகாளர், பிருங்கி, கணபதி, இடம், கந்தர், பார்வதி, சண்டர் என்று கணத்தலைவர் எண்மராவர். காட்டாகக் குமரேசர் சிவபெருமானைச் சிவலிங்க வடிவில் வழிபட்ட லிங்கம் திருத்தணிகைக் குமரேசம் என வழங்கப்படுகின்றது.

4. மாணு லிங்கம்: மாந்தர்களால் நிறுவப்பெற்று வழிபடப் பெற்றவை. காட்டாகக் காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலில் பல்லவ மன்னன் இராசசிம்மன் அமைத்து வழிபட்ட இலிங்கம்.

5. ஆரிடலிங்கம் : முனிவர்களால் நிறுவப்பெற்று வழிபடப் பெற்றவை. காட்டாக, மதங்க முனிவர் பூசித்தது. காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளது. இது மதங்கீசம் என விளங்கி வருகிறது.

6. அசுரலிங்கம்: அசுரர்களால் உருவாக்கப்பெற்றுப் பூசிக்கப் பெற்றவை. காட்டாகக் காஞ்சிபுரத்தில் தக்கன் அமைத்துப் பூசித்தது. இஃது அவன் பெயரில் தக்கீசர் கோயில் என விளங்கி வருகிறது.

7. சுரலிங்கம்: தேவர் உருவாக்கி பூசை செய்தது. காட்டாக காஞ்சிபுரத்தில் சுரகரேசுவரர் கோயிலில் சுரலிங்கம் உள்ளது.

8. பாணலிங்கம் : பாணாசுரன் வழிபட்ட இலிங்கம். காட்டாக ஸ்ரீ கைலம், நேபாளம், மகேந்திரம் போன்ற இடங்களில் இச்சிவலிங்கங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சுயம்புலிங்கத்திற்கு ஒப்பானவை என்று காமிக ஆகமம் கூறுகிறது.

9. சணிகலிங்கம்: நிறுவப்பெற்று பூசனை செய்யப் பெற்றவுடன் கைவிடப்படுவதை சணிகலிங்கங்கள் எனப்பெறும். மணி, அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம் வெண்ணெய், உருத்திராக்கம், சந்தனம், முடிச்சிட்ட நாணல் (சுர்ச்சம்) மலர்மாலை, சர்க்கரை, அரிசிமாவு, திருநீறு, பூம், தண்ணீர், தமிழ் என்று பதினாறு பொருள்களால் செய்யப்பெறுவது சணிகலிங்கங்களாகும்.

மனிதர் உருவாக்கிய இலிங்கங்கள்

இவை நான்கு வகைப்படும்.

1. அட்டோத்திரலிங்கம்: 108 சிவலிங்கங்களை உடையது. இறைவனின் அகண்டகாரத் தன்மையினை ஒரு இலிங்கத்துள் 108 இலிங்கங்கள் இருப்பதாகப் பூசா பாகத்தில் வரைகோடுகள் செதுக்கி வழிபடுவது.

2. சகசிரலிங்கம் : சகசிரமாகிய 1008 வரைகோடுகளில் காண்பது சகசுரலிங்கம். இவ்வகை இலிங்கங்கள் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலில் உள்ளன.

3. தாராலிங்கம் : பூசா பாகத்தில் 64 எண்ணிக்கை வரையிலான பட்டை செதுக்கி, தீட்டிய நிலையில் வழிபடுவதாகும். இது இறைவனின் பல திசைநோக்காக திவ்விய நிலையைச் சுட்டுவதெனலாம். இது காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ளது.

4. முகலிங்கம்: உருவ வழிபாட்டில் ஸ்ரீகந்தங்களின் வழியே, எளிதாக இறைவனை அறிந்து பயன்பெற முன்னோடியாக அமைந்தது முகலிங்கம். முகலிங்கம் பற்றித் தனியே கூறப்படுகிறது.

வியத்தகு சிவலிங்கங்கள்

வடிவத்தாலும் பலவகை அமைப்புக் கூறுகளாலும் பல்வேறுபட்ட சிவலிங்கங்கள் சில ஆலயங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

(அ) திருப்புவனவாயில் சிவலிங்கம்

பாண்டி நாட்டுப் பழம்பெருஞ் சிவாலயங்களுள் ஒன்றாகிய திருப்புவனவாயில், திருவாடானைக்கு 19 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இங்குள்ள நந்தியும், மூலலிங்கமும், ஆவுடையாரும்

மிகப் பெரியவையாகும். சுவாமிக்க 3 முழ உடை வேண்டும். ஆவுடையாருக்கு 30 முழ உடை வேண்டும். மூன்று முழமும் ஒரு சுற்று, முய்யு முழமும் ஒரு சுற்று என்று பழமொழியாகச் சொல்வது இத்தலத்துச் சுவாமியைப் பற்றித்தான் என்று சுவாமிப்படுகிறது.

ஆ) தஞ்சைப் பெரிய கோவில் சிவலிங்கம்

தஞ்சைப் பெரிய கோவிலில் நந்தியும் பெரியது. சிவலிங்கமும் பெரியது. அதன் உயரம் 13 அடி கருவூர்ச் சித்தரால் ஹர்த்திகர நோக்கில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட சிறப்பினையுடையது இந்தச் சிவலிங்கம்.

இ) காஞ்சிபுரம் சிவலிங்கங்கள்

காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் கோவில் பழம்பெருமை மிக்கது. அவ்வாலயத்தில் மாவடியைச் சுற்றியுள்ள திருச்சுற்றிலே புராண அடிப்படையிலே 136 சிவலிங்கங்கள் அமைந்துள்ளன. இது பொதுவாகச் சில சிவாலயங்களில் காணலாகும். 108 சிவலிங்கங்கள் கொண்ட ஒரே சிவலிங்கமும் உள்ளது.

ஈ) திருப்புவணம் சிவலிங்கம்

மதுரைக்கு அருகிலுள்ள திருப்புவணம் சிவாலயத்தில் சிவலிங்கத்தில் திரிசூலமும் சடைமுடியும் வடிவம் கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். இத்தலத்தான்குப் பாடலில் "வடிவேலு திரிசூலம் தோன்றும் தோன்றும்" என்று நாவுக்கரசர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வேறு சிவாலயங்களில் இத்தகைய அமைப்பில் சிவலிங்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(உ) தஞ்சாவூர் அருகே கோயில் வெண்ணி

தஞ்சாவூர் அருகே கோயில் வெண்ணி எனும் தலத்தில் கரும்பேசுவரர் சிவலிங்க வடிவில் காட்சியளிக்கிறார். கருப்பங்கழிகளை ஒன்று சேர்த்துத் தொகுத்து வைத்திருப்பது போல அதிசயமாகக் காட்சியளிக்கிறது இச்சிவலிங்கத் திருமேனி.

(உஉ) திருவண்ணாமலை அருணாசலேசுவரர்

சூரியன், சந்திரன், நானீமுகன், திருமால் முதலிய தெய்வங்களாலும், சைவ சமயாச்சாரியர் நால்வராலும், அருணாகிரிநாதர் முதலிய அருளாளர்களாலும் வழிபடப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்தது. "அருணாசலேசுவரர் என்ற பெயர் கொண்ட சிவலிங்கம் ஆகும்.

எ) திருப்பனந்தாளில் சாய்ந்து நிமிர்ந்த இலிங்கம்

தடகேசுவரமாகிய திருப்பனந்தாளில் சடையப்பர் கோயில் உள்ளது. சிவபக்தி மிகுந்தவளாகிய தாடகை பூசை புறிகையில், ஆடை நெகிழவே அவள் கையிலுள்ள மாலையை ஏற்கும் நோக்கத்தில் இறைவன் சிறந்தாழ்த்தினான். ஆதலின் சிரந்தாழ்த்திய சிவலிங்கம் அங்கு உள்ளதாயிற்று. இந்தச் சிவலிங்கத்தின் உச்சியில் சடை முடியமைப்பு உள்ளது. தாடகைக்காகச் சாய்ந்த சிவலிங்கத் திருமேனி குங்கிலியக் கலய நாயனாரால் நிமிர்த்தப்பட்டது. இச்சிவலிங்கம் மிகத் தொன்மையானது.

ஏ) கொடுமுடியில் அகத்தியர் கைரேகை பதிந்த சிவலிங்கம்

பாண்டிய நாட்டுக் கொடுமுடியில் கொடுமுடிநாதர் திருக்கோயில் உள்ளது. சிவலிங்கத்தின் மீது கைவிரல் பதிந்ததாம் உள்ளது. சிவலிங்கத்தை அகத்தியர் கட்டித் தழுவிவதால் உண்டான தழும்பு எனும் புராணக் குறிப்பிற்கேற்பச் சிவலிங்கம் இருப்பது காணத்தக்கது.

(ஐ) திருக்கருவூர் அதிசயச் சுயம்புலிங்கம்

திருக்கருவூரில் முல்லைவன நாதராகிய சிவலிங்கத் திருமேனியினின்று முல்லைக்கொடிகள் தழுவிப் படிந்ததன் அடையாளமாகத் தழும்பை இலிங்கத்தினின்று இன்றும் காணலாம். இந்தச் சுயம்புலிங்க ஸ்ரீத்திக்குப் புனுகுச் சட்டம் சார்த்துதலே அபிஷேகமாக இருந்து வருகின்றது.

ஐ) சோடச தாரா லிங்கம்

சிதம்பரம், காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயில், பழையாறை ஆகிய தலங்களில் சோடச தாராலிங்கத்தைச் காணலாம். 16 பட்டைகளையுடைய இலிங்கத்தைச் சோடச தாராலிங்கம் என்பர். இது சந்திரனின் 16 கலைகளையும், 16 பட்டைகளாகக் கொண்டு விளங்குவதாகும். வளர்பிறையின் நிறைவைக் குறிக்கும் இந்த அடையாளத்தால் மக்கள் பதினாறு பேறுகளும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு பெற இதனை வழிபடுவர்.

ஓ) சத்திமுற்றம் திருக்கோயில்

குடந்தைக்கு மேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் சத்திமுற்றம் திருக்கோயிலில், இறைவி தன் ஒற்றைக் காலைத் தரையில் ஊன்றியும் மற்றொரு காலை ஆவுடையாரின் மீது மடக்கி வைத்தும் தன் இரு கைகளாலும் சிவலிங்கத்தைத் தழுவி நிற்கும் திருக்கோலம் அமைந்துள்ளது. சக்தி தழுவிய இலிங்கத் திருமேனியும் அதற்குப் பின்புறம் ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் புரியும் அம்மையின் திருமேனியும் ஐதீகச் சிறப்புகளையவை.

(ஔ) வில்லியனார்ச் சிவலிங்கம்

வில்லியனார்ச் சிவன் கோயிலில் மூலவராக நிறுவப்பட்டுள்ள சிவலிங்கம் ஒருவகைக் களிமண் கலவையால் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் உயரம் இரண்டரை அடி. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் இலிங்கம் குறித்து, மலையுச்சியிலிருந்து அல்லது ஆற்றங்கரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வெண்மையான தாய்மையான களிமண்ணுடன் பால், தயிர், நெய், பால்மரப் பட்டைகள் சந்தனக் குழம்பு, பாதரசம் முதலான இன்னபிற பொருள்களையும் வேண்டிய அளவு சேர்த்து, நன்கு பிசைந்து இரண்டு வாரங்கள் அல்லது ஒரு திங்கள் சென்ற பின்னர், ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட வடிவில், இலிங்கமாக உருவாக்கப்படுவது மினிமய லிங்கம்" என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் இலிங்கத்தின் மீது புனுகு எண்ணெய் பூசுவது வழக்கம். ஆனால் இக்கோயிலில் வழக்கத்திற்கு மாறாக சாம்பிராணித் தைலம் பூசுகின்ற வழக்கம் இன்றும் உண்டு

(ஃ) ரிஷிவந்தியத்தில் இலிங்கத்தில் தோன்றும் அம்பிகை

விழுப்புரம் மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சியில் இருந்து திருக்கோவிலுருக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ளது. ரிஷிவந்தியம். இந்த ஊரில் உள்ள அர்த்தநாரீசுவரர் ஆலயத்தில் அமைந்திருக்கும் மூலவர் லிங்கம் அழிவமானது. இந்த இலிங்கத்துக்குத் தேன் அபிஷேகம் செய்யும் போது, இலிங்க

பாணத்தில் அம்பிகையின் திருவுருவம் தென்படுவதைத் தரிசிக்கலாம். தேவன் முழுவதும் வழிந்ததும் அம்பிகையின் திருவுருவத்தைத் தரிசிக்க இயலாது. இந்தச் சிவலிங்கம், இந்திரனால் வழிபடப்பட்டது என்றும், சிவபெருமான் அவனுக்கு அர்த்தநாரீசுவரராக (இந்த இலிங்கத் திருமேனியில்) காட்சி அளித்தார் என்றும் தல புராணம் சிறுபொருள். இந்தக் கதையை விளக்கும் சுதாசு சிற்பம், அம்பிகைக்கு எதிரில் உள்ள நந்தி மண்டப விமானத்தில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு நாளும் நள்ளிரவுப் பூசையின் போது இங்கு தேனாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. கருவறையில் சுயம்புவாகச் சிவபெருமானும், பார்வதி அன்னையும் சிவலிங்கத்திலே ஒன்றியவராக - உமைபங்கனாக அடியவர்களுக்குக் காட்சியளிப்பது சமய உலகில் காணப்படும் அற்புதமாகும். தென்னிந்தியாவில் இங்கு மட்டுமே இத்தகைய சிற்பத் திருமேனி உள்ளதென்பர்.

(க) சகசிரலிங்கம்

ஆயிரம் திருப்பெயர்களால் அர்ச்சனை வழிபட்டிருந்த ஏற்கும் நிலையிலுள்ள சிவபெருமானை ஆயிரம் லிங்கங்களில் புலப்படுத்த நினைத்த அருளாளர்கள் சகசிரலிங்கம் கண்டனர். சிற்பியரும் ஒரே சிவலிங்கத்தின் நடுத்தறியாகிய பாணப் பகுதியில் ஆயிரம் லிங்கங்களைப் பொறித்துள்ளனர். சிறப்புகூட சகசிரலிங்கம் தென்காசி விசுவநாதர் ஆலயத்திலும், மயிலாடுதுறை மயூரநாதர் கோயிலிலும் சிறப்பாகக் கண்டு வழிபடலாம்.

(கா) அன்னார் ஆலயத்தில் இறக்கைகளுடன் சிவலிங்கம்

கோவை அவினாசி வட்டத்திலுள்ள அன்னார் மனீசுவரர் ஆலயத்தில் இறக்கைகளுடன் சடைய சிவலிங்கம் உள்ளது. வேறு எந்தத் தலத்திலும் இத்தகைய வடிவைக் காண முடியாது.

(கி) சிவலிங்கத்தின் மேல் திருமால்

சிவனுக்கும், திருமாலுக்கும் வேறுபாடு காட்டாமல் ஒருமை உணர்வுடன் மக்கள் வழிபாடாற்ற வேண்டுமென்று சமயவுலகில் சில உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று இது. வேலூர் சாலையிலுள்ள திருத்தலம் திருப்பாற்கடல். அவ்வூர்க் கோயிலில் சிவலிங்கத்துக்கான ஆவுடையாரின்மேல் இலிங்கமிருக்கும் தானத்தில் திருமால் நின்றுகொண்டிருக்கும் நிலையில் கலைப் படைப்பினைக் காணலாம். பல தொன்ம நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டும் சிவலிங்கங்களும் உள்ளன. எம்பிராட்டியின் முலைத் தழும்பும், வளைத் தழும்பும் பெற்றது காஞ்சியிலுள்ள ஏகாம்பரேசுவரர் கோயில் சிவலிங்கமாகும்.

(கீ) புலியால் அறையப்பெற்று அதன் சுவடுபட்ட சிவலிங்கத்தைத் திருப்புலி வனம் சிவன் கோயிலில் காணலாம்.

(கூ) காமதேனுவின் பால்கறையில் நந்தினியின் கால் சறுக்கினமையால் அதன் குளம்பு பதிந்த சுவட்டினையும் திருவானமியூர் மருந்தீசர் கோயிலுள்ள சிவலிங்கத்தில் காணலாம்.

(கூ) நீர்ப்பாது விங்கம்

தண்ணீர் படாமல் பாதுகாக்கப்பெறும் சிவலிங்கங்களும் உள்ளன. இவை திருமுல்லைவாயிலிலும், திருவொற்றியூரிலும் உள்ளன. திருவொற்றியூர் இலிங்கத்திற்குச் சந்தனமும், சாம்பிராணித் ததலமுமே சாத்தப்பெறும். அபிடேகம் ஆவுடையாருக்கு மட்டுமேயாகும்.

(கெ) வெளிப்படுதல்

சக்தி சிவலிங்கத்தினின்று வெளிப்படுதல் காஞ்சி ஆதிபீட காளிகாம்பாளி கோயில் சிற்பத்திலும், கண்ணப்பர் தமது கண்களைப் பெயர்த்தெடுதலைத் தடுத்த நிறுத்தும் சிவபெருமானது கை சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்படுதல் கண்ணப்பர் சுதை சிற்பங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்கள் சிலவற்றுள் காணப்பெறும் சிவலிங்க வடிவக் குறியீடுகள் பற்றித் தேவார மூவர் குறிப்பிடுவனவற்றைக் காண்போம்.

(அ) பசுவின் காது:

பசுவின் காது போன்ற தோற்றமுடைய இலிங்கம் அமைந்துள்ள தேவாரத் தலம் கோகரணம் ஆகும். (கோ-பசு, கரணம் - காது) "மாகடல் சூழ் கோகரணம் மனின்னானே என்பது நாவுக்கரசர் தரும் குறிப்பு.

(ஆ) கைச்சின்னம் :

இலிங்க வடிவினீது கைச்சின்னம் அமைந்து காணப்பெறும் தேவாரத்தலம் (சோழ நாட்டுத் தென்கரைத் தலம்) கைச்சின்னம் என்ற பெயர் பெற்றுள்ளது. "கையுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சின்னமே என்பது சம்பந்தரின் குறிப்பு இவ்வூர் மக்கள் வழக்கில் கச்சினம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

(இ) கோணப்பிரான் :

வலது பாகம் கோணிய நிலையில் அமையப்பெற்ற சிவலிங்கம் திருப்புகலூரில் காணப்பெறுகின்றது இவ்வடிவினைக் கோணப்பிரான் என்று அப்பர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(ஈ) தலைமாலை :

திருவஞ்சைக்களம் எனினும் மலைநாட்டுத் தேவாரத் திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள இலிங்க வடிவம் மிகச் சிறியதாய் உள்ளது. அந்த இலிங்கத்தின் முடியில் "தலைமாலை" காணப்பெறுகின்றது. இந்த இலிங்க வடிவினைத் "தலைக்கு தலைமாலை அணிந்த தென்ன" என்று சுந்தரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உ) பிளவுபட்ட இலிங்கம் :

கும்ப கோணம், மயிலாடுதுறை அருகே உள்ள நன்னிலம், திருக்கொண்டிசுவரர் கோயிலில் உள்ள இலிங்கம் பிளவுபட்டுக் காணப்படுகிறது.

(உ) 16 பட்டை இலிங்கம் :

காஞ்சிபுரம் திருஇலவங்கோட்டூரில் உள்ள தெய்வ நாகேசுவரர் ஆலயத்தில் மேற்கு முகமாக "இரம்பாபுரிநாதராக" 16 ஒளிப்பட்டைகளை உடைய சிவலிங்கம் உருவில் அருள் புரிகின்றார் இறைவன்.

(எ) குடிமல்லம் சிவலிங்கம் :

ஆந்திர மாநிலம் குடிமல்லம் என்ற ஊரில் அமைந்துள்ள கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதான இலிங்கத்திருமேனி உள்ளது. இதன் உருத்திரபாகத்தில் இரு கைகளையுடைய சிவன் முயலகனின் மீது நிற்கும் நிலையில் உள்ளார். இது ஓர் அரிய வடிவாகும்.

(ஏ) சக்திலிங்கம் :

காஞ்சி நகரில் ஆத்திபுரமேசுவரி ஆலயத்திலுள்ள இலிங்கம் 40.செ.மீ உயரமுடையது. இதன் உருத்திர பாகத்தில் சக்தியின் வடிவம் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இறைவியின் வடிவம் இலிங்கத்தில் காணப்படுவதால் இது சக்திலிங்கம் என அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய தனித்தன்மை வாய்ந்த அரிய கலைச் செல்வம் எந்த மனோராட்சியில் நிறுவப்பட்டதென்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை. எனினும் அதன் கலைப்பாணியைக் கொண்டு இந்தச் சக்திலிங்கம் விசயநகர மன்னர்கள் காலத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதலாம்.

ஐ) டாக்கா கலைக்கூடச் சிற்பம் :

காஞ்சியிலுள்ள சக்திலிங்கத்தினின்றும் சிறிது வேறுபட்ட அரிய புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று டாக்கா தொல்பொருள் கலைக்கூடத்தில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தின் மேற்பகுதியில் சக்தியின் வடிவம் அரையளவு மட்டும் உடையதாய் இலிங்கத்துடன் புணர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. நாற்கரங்களையுடைய இறைவியின் மேற்புறக் கைகளில் உருத்திராக்கமும் ஏட்டுச்சவடிகளும் உள்ளன. கீழ்புறக்கைகள் தியான முத்திரையைக் குறிப்பதாக உள்ளன.

தத்துவ விளக்கம் :

இறைவனும் இறைவியும் இணைந்த நிலையே உலகின் தோற்றம் அண்டங்கள் அனைத்தும் சிவசக்தி மயமாயிருக்கின்றன. சிவம் என்பது ஔசதனம், அறிவுப்பொருள். சக்தி என்பது அசேதனம், சுட்பொருளாகும். இவையிரண்டும் இணைபிரியாது உலகெங்கும் இயங்குகின்றன. உயிரினங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு பகுதி ஆணும், இன்னொரு பகுதி பெண்ணுமாய் விளங்குகின்றன. ஆணும், பெண்ணும் சேர்தலாலே புதிய உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. இதற்கு மூலமாக விளங்குவதே சிவசக்தியாகும். சிவனின்மேல் சக்தியில்லை. சக்தியின்மேல் சிவனில்லை. அவை என்றும் இணைபிரியாதன. எனவே சக்தியும், சிவமும் ஒன்று என்பது தெளிவாகும். இதனை,

சக்தியும் சிவமாம் இலிங்கமே தாபரஞ்

சக்தி சிவமாம் இலிங்கத்தே சங்கமஞ்

சக்தி சிவமாம் இலிங்கம் சதாசிவம்

சக்தி சிவமாகுந் தாபரந்தானே

(திருமந்திரம் - 1725)

ஒன்பது இலிங்கங்கள்

திருமால் நீங்கிய நானீழகன், இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் இவர்களுடைய பெயரைத் தாங்கியவை ஒன்பது இலிங்கங்கள். இவ்வொன்பது இலிங்கங்களின் பாணத்தில் இவர்களது கையில் உள்ள சின்னங்கள், படைக்கலன்கள் இருக்கும். இவ்வொன்பது இலிங்கங்களையும் நடுமுதல் மற்ற எட்டுத்திசைகளிலும் அமைத்துப் பூசிக்க எண்வகைச் சித்திகளும் வந்தடையும் எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வொன்பது இலிங்கங்கள் ஒரே கோயிலுக்குள் இருக்கும் இடம், காண முத்தி தரும் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்துள் சிவங்கைத் திருக்குளத்தின் வடபால் ஆகும். இவை நவலிங்கம் என அழைக்கப்படுகிறது.

பன்னிரு சோதலங்கங்கள்	
சோதலங்கத் தலங்கள்	இலங்கத்தன் பெயர்கள்
1. செளராஷ்டிர சோமநாதம்	சோமநாதர்
2. பூர் சைலம் (திருப்பருப்பதம்)	மல்லிகார்ச்சுனர்
3. உஜ்ஜயினி (உஞ்சேகை மாகாணம்)	மாகாளேசுவரர்
4. ஓங்காரம்	ஓங்காளேசுவரர்
5. பரலிவைத்தியநாதம்	வைத்தியநாதர்
6. பீமசங்கரம்	பீமசங்கரர்
7. இராமேசுவரம்	இராமநாதர்
8. நாகேசம்	நாகேசுவரர்
9. வாரணாசி (காசி)	விசுவநாதர்
10. திரியம்பகம்	திரியம்பகேசுவரர்
11. கேதாரம்	கேதாரேசுவரர்
12. ருஸ்மேசுவரம்	ருஸ்ருணேசுவரர்

108 சிவலிங்கங்கள்

குஞ்சை மாவட்டம் பாபநாசம் என்ற பேரூரின் மேற்பகுதியில் உள்ள வங்காரம் பேட்டை எனும் இடத்தில் 108 இலிங்கங்கள் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன. கல்வெட்டில் " திருமால்புரம் என வழங்கும் இத்திருக்கோயிலில் இராமபிரான் நிறுவிய பூசித்ததாகக் கூறப்படும் 108 இலிங்கங்கள், இராமலிங்கம் எனப்படும் மூலலிங்கத்தின் வடப்பக்கம் கிழக்கு மேற்காக 3 வரிசைகளில், வடக்கே வரிசையில் 35, நடுவரிசையில் 36, தென்கிழக்கில் 35, மூல இலிங்கம் தனிக்கோயிலில் உள்ள அனுமன் லிங்கம் ஆக 108 இலிங்கங்கள் தனிச்சிறப்புடன் அமைந்துள்ளன. தென்காட்டில் 108 இலிங்கச் சிறப்புக் கோயிலாக இது விளங்குகின்றது.

1000 இலிங்கங்கள்

இராமநாதபுரத்திலிருந்து 12 கி.மீ தொலைவிலுள்ள உத்தரகோசமங்கை, மங்களநாதசுவாமி கோயிலின் தலமரம் பழமையான இலங்கை மரம். இம்மரத்தின் அருகில் உள்ள இலிங்கத்தில் ஒரு வரிசைக்கு 50 இலிங்கங்கள் என்ற கணக்கில் 20 வரிசைகளில் 1000 இலிங்கங்கள் கொண்ட அமைப்பு உள்ளது.

திருநல்லூர் பஞ்சவர்ணசுவரர் இலிங்கத் திருமேனி

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவனாகவும், சோழமன்னனாகவும் இருந்த கோச்செங்கட்சோழன், எண்தோள் ஈசற்கு எழில்மாடம் எழுபது அமைத்தவன். இவ்வாறு இவன் அமைத்த பெருங்கோயில்களில் மலைமல்கு கோயில் எனச் சம்பந்தரால் போற்றப்பெறும் திருநல்லூரும் ஒன்றாகும். இங்கு பெருமான் நீண்ட சதுர ஆவுடையாரில் தானே தோன்றிய கற்பகமாய் உள்ளார். இந்த அருட்துறி பாணம் கருங்கல் என்றோ, உலோகம் என்றோ சொல்ல இயலாத கெட்டிப் பொருளால் ஆனது. துளைகள் கைவிரல் நுழையும் அளவிற்குப் பல உள்ளன. தோற்றத்தில் செம்பு பித்தளைபோல் தெரியும். இத்துடன் பகல் ஒன்றில் (தினமும்)

முதல் 1- 6 நாழிகையில் - தாமிர நிறம்

அடுத்த 6-12 நாழிகையில் - இளஞ்சிவப்பு

அடுத்த 12 - 18 நாழிகையில் - உருக்கிய தங்கம்

அடுத்த 18- 24 நாழிகையில் - நவரத்திப் பச்சை

அடுத்த 24 - 30 நாழிகையில் - இன்ன நிறம் எனக் கூற இயலாத தோற்றம்

என ஐந்து வண்ணங்களில் மாறி மாறித் தோன்றும். இதனால் இம்மூர்த்திக்கு வழங்கும் திருப்பெயர்களில் பஞ்சவர்ணசுவரர் என்ற பெயரும் உண்டு. அத்துடன் மற்றொரு சிறப்பு யாதெனில் பொதுவாக எல்லாச் சிவலிங்கத் திருமேனிகளும் ஆவுடையாரில் ஒரே பாணந்தான் இருக்கும். ஆனால் இவ்வடிவின் வலப்பக்கம் 4 அங்குல உயரத்தில் வட்ட வடிவமாய்ப் பிறிதோர் பாணமும் உள்ளது.

இறைவன் ஒளிமயம் ஆனவர். நமது உடம்பு இரதம் (உமிழ்நீர்) உதிரும். எலும்பு, தோல், இறைச்சி, முளை, சக்கிலம் ஆகிய ஏழு தாதுக்களால் ஆனது. இறைவன் ஒளியே உருவாகத் திகழ்பவர்.

சோதியே கூடரே சூழொளி விளக்கே

கரிசுழல் பனைமுலை மடந்தை பாதியே

" திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் ஜோதி..

அலகில் ஜோதியன்

பிரமமாய் நின்ற ஜோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாக

"தீப மங்கள ஜோதி

என்று எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் கல்லிலே அதிகம் உளது. ஒரு கல்லை மற்றொரு கல்லால் தட்டினால் நெருப்பு வருவதைக் காண்கின்றோம். ஆதலால் தெய்வ வடிவங்களைக் கல்லினால் செதுக்கியமைக்கின்றார்கள்.

வேத சிவாகமங்களில் ஆலய வழிபாட்டைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. இறைவன் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து இருக்கின்றான். ஆனால் வேதாகம மந்திரங்களினாலே நிறுவப் பெற்ற கோவில் மூலஸ்தானத்தில் விசேஷமாக இருக்கின்றான்.

இறைவன் தனது அகண்டாகாரமான சக்தியை ஒரு விக்கிரகத்திற்குள் நிலைபெறச் செய்துகொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றான். வெயிலிலே பஞ்சை வைத்தால் வெய்யமான சூடு ஏறும், அருனால் வெதும்பும், வெந்து போகாது. சூரிய காந்தக் கண்ணாடியிலே பஞ்சைவைத்தால் எரிந்து சாம்பலாகிப் போகும். நேர் வெயிலுக்குப் பஞ்சைக் கொளுத்துகிற ஆற்றல் இல்லை. சூரிய காந்தக் கண்ணாடியின் கீழே வருகிற வெயிலுக்குப் பஞ்சை எரிக்கிற ஆற்றல் உண்டு என்ன காரணம்?

பரந்து விரிந்து இருக்கின்ற சூரிய ஒளியை ஈர்த்துச் சேர்த்து அனுப்புகிறது சூரிய காந்தக் கண்ணாடி. அதுபோல், எல்லா இடங்களிலும் பரந்து விரிந்து இருக்கின்ற இறைவனைய சக்தியை ஈர்த்தும் சேர்த்து அனுப்புகிறது மூலத்தானத்திலுள்ள மூர்த்தி.

ஏதைய இடங்களில் இறைவனை வழிபட்டால் வினைகள் வெதும்பும், ஆலயத்திலுள்ள மூர்த்திக்கு முன் வழிபட்டால் வினைகள் வெந்து போகும். அதனாலே தான் ஒளையையார்.

“ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்கிறார்.

ஆகவே, நாயன்மார்களும் அழ்வாராதிகளும் ஞானிகளும் இந்த உலகம் உய்ய அமைத்தவை ஆலயங்கள், அந்த ஆலயத்திலே கருவறையில் சுவாமி மந்திர வடிவாக இருந்து ஆன்மாக்களுடைய மலமாயா கன்மங்களை நீராக்க அருள்புரிகின்றான்.

மந்திர ஒலிக்கு ஆற்றல் அதிகம். மந்திரம் சொன்னால் பாம்பு கடிக்காது. கடித்த விஷம் இறங்கும். சில திருட்கள் மந்திரம் சொன்னால் நாய் குரைக்காதாம். ஆகையினால்தான் பெரியவர்கள் வேத மந்திரத்தினாலே இறைவனை வழிபட்டார்கள்.

**“வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாக
போதத்தால் வழிபட்டார் புள்ளிருக்கும் வேளுரே”**

என்பது அப்பர் பெருமான் வாக்கு

ஆகவே கோயிலிலே சென்று செவிக்க வேண்டும். இறைவனுடைய அருளைப் பெற்ற மகான்களாக இருந்தாலும் ஆலய வழிபாடு அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

**“மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினார்க்கோர்
வார்த்தைசொல சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”**

என்பர் தாயுமானார்.

**“கால்களாற் பயனென் கறைகண்டன் உறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக்”**

கால்களாற் பயனென்

என்பார் அப்பர் பெருமான்.

மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்

ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

என்பது சிவஞான சுத்திரம். நால்வராதிகள் எல்லாம் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு ஆலய தரிசனம் செய்து வழிபட்டார்கள், ஆண்டவன் ஜோதி வடிவானவன் என்று முன்னர் பார்த்தோம். அந்த ஜோதியின் சக்தி கல்லிலே மிகுதியாக உண்டு என்றும் கண்டோம். ஒரு கல்லை ஒரு கல்லால் அடித்தால் ஒளி வரும்.

ஆகவே, கல்லினால் திருவுருவத்தை அமைத்துத் தானிய வாசம், ஐலவாசம் வைத்து அந்த மகாதேவனுடைய மந்திரங்களை எழுதியந்திரத்தை 48 நாள் வழிபாடு செய்து அதை அந்த ஓர்த்திக்குக் கீழே வைப்பார்கள். அந்த மந்திர சக்தி மேலே வரும். அந்த வேத சிவாகத்திலே வல்லவர்களாக இருக்கின்ற அந்தணர்கள் யாகசாலை அமைத்து இனிய மந்திரங்களை ஒதி காலங்கள் தோறும் யாகாக்கி வளர்த்து அதில் ஜோதியை விளையுமாறு செய்கிறார்கள். அப்படி விளைந்த ஜோதியைக் கும்பத்திலே சேர்ப்பார்கள்.

கல்லினாலும் மண்ணினாலும் சுதையினாலும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவை விக்கிரகங்களாகும். அவற்றிற்குத் தெய்வ சாந்தியத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காகச் செய்யப்படும் பல கிரியைகளில் ஒன்றான கும்பாபிஷேகம். பொதுவாக திருக்கோயில்களில் விக்கிரகங்களை நிர்மானம் செய்வதை நான்கு வகையாக்குவார்.

01. முதன் முதலாகத் திருக்கோயிலை ஸ்தாபித்து அதில் புதிய விக்கிரகத்தை நிர்மானிப்பது ஆவர்த்தம் எனப்படும்.

02. இயற்கைச் சீற்றங்களான மழை, வெள்ளம், புயல், பூகம்பம் முதலியவற்றால் அழிந்த கோயில்களைப் புதுப்பிப்பது அநாவர்த்தம் எனப்படும்.

03. காலத்தால் சிதலமடைந்த பழைய கோயில்களைச் சீராக் குவது புனராவர்த்தம் எனப்படும்.

04. ஆலயங்களில் நடக்கக் கூடாத அநாசாரங்கள் ஏற்பட்டால் (திருடர்களால், மிருகங்களால், யாராவது எதிர்பாராத விதமாக இறந்து விட்டால், செய்யப்படுவது சாந்தி சம்பிரோஷணம் எனப்படும்.

நிர்மானக் கிரியைகள் பின்வருமாறு அமையும்.

1. அஷுக்கை :

கும்பாபிஷேகத்தை முன்னின்று நடத்த தகுதி வாய்ந்த ஒருவரை (கர்த்தாவை) நியமித்து ஆண்டவனிடம் அனுமதி பெறுவது.

2. விக்ஷேஷ் வர வழிபாடு:

தொடங்கிய செயல்கள் விக்ஷேஷ் நிறைவேற விநாயகரை வழிபடுவது. இதற்குக் கணபதி ஓமம் செய்வார்.

3. வாஸ்து சாந்தி:

சிவமகாபுராணத்திலும் ஆகமங்களிலும் வாஸ்து புருஷனைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிவபெருமானின் எட்டு வீரச் செயல்களில் அந்தகாசுர வதமும் ஒன்றாகும். அந்தகாசுர யுத்தத்தில் சிவபெருமானின் வியர்வை பூமியில் விழுந்தது. அதிலிருந்து ஒரு பூதம் தோன்றியது. அது சிவாக்கனாயால் அந்தகாசுரனுடைய உதிரத்தைக் குடித்தது. பின்னர் சிவபெருமானை நோக்கித் தவமிருந்தது. பல வரங்களைப் பெற்று உலகத்தைத் துன்புறுத்தியது. தேவர்கள் பெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர் அதிபலன் என்பவரை ஏவினார். அதிபலன் அந்தப் பூதத்தை மாயப் பாசங்களால் கட்டிக் கீழே தள்ளி அவ்வுடம்பின் மீது 53 தேவதைகளை வசிக்க வைத்தார். அப்பூதத்தைக் கெடுதி செய்யாமல் அவர்கள் பராமரித்து வருகின்றனர். தேவர்கள் அவன் மீது வசித்ததால் அவனுக்கு வாஸ்து புருஷன் எனப்பட்டான். இந்த வாஸ்து புருஷனால் கும்பாபிஷேகத்திற்கு கெடுதி வராதிருக்க 53 தேவதைகளையும் வழிபட்டால் சாந்திபெறச் செய்வது.

10. பிம்பசுத்தி:

குறுப்பிட்ட சில வேர்களுமீ ழுலிகைகளும் சேர்ந்த ஒரு குழம்பால் விகீகிரகத்தைச் சுத்தி செய்தல்.

11. ஸ்பர்சாஹுதி :

கலச தீர்த்தத்தில் இருக்கும் இறைசக்தியை மீளவும் விகீகிரகத்தில் சேர்க்கும் கிரியைக்கு ஸ்பர்சாஹுதி என்று பெயர். யாகசாலையிலிருக்கும் தங்கக்கம்பி கலசத்திற்கும் விகீகிரகத்துக்கும் தங்கக்கம்பி வெள்ளிக்கிழமை அல்லது தர்ப்பைக் கயிறு மூலம் இணைப்பு ஏற்படுத்துவதை நாடி சந்தானம் என்றும் சுவைவர்.

12. அஷ்ட பந்தனம் :

சுக்கான் கல், கொம்பரக்கு, சாதிலிங்கம், செம்பஞ்சு, தேன் மெழுகு, எருமை வெண்ணெய், குங்கிலியம், நற்காவி ஆகிய எட்டுப் பொருள்களை மந்திர பூர்வமாகச் சேர்த்துப் பீடத்துக்கும் விகீகிரகத்துக்கும் இணைப்பை ஏற்படுத்துதல். இதனை மருந்து சாத்துதல் என்பர். இந்தக் கிரியை செய்த பின்னர் மீண்டும் பிம்பசுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

13. மகாபிஷேகம் :

கலசாபிஷேகம் செய்த பின் விகீகிரகத்திற்குப் பூர்ணாபிஷேகம் செய்து பூரண நைவேத்தியம் படைத்து சோடசோபசாரம் செய்ய வேண்டும்.

14. கும்பாபிஷேகம் :

பிரதான கலசத்தை ஆசாரியன் சிரசில் எடுத்துக் கொண்டு ஆலய வலம் வந்து கருவறைக்குச் சென்று கலசத்தை மூல விகீகிரகத்தின் முன் வைத்து கலசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை விகீகிரகத்தில் கூடும்படி மந்திரபூர்வமாகப் பிரார்த்தித்துக் கலச நீரை விகீகிரகத்தில் அபிஷேகத்தில் அபிஷேகிக்க வேண்டும். அதனால் விகீகிரகம் இறைவனின் பூரண கலைகளையும் கிரகிப்பதால் அவை விகீகிரகங்கள் எனப்படுகின்றன. விகீகிரகம் இதில் விசேஷமானது. இறைவனின் விசேஷ பிரதிநிதி எனலாம்.

15. மண்டலாபிஷேகம் :

இதற்கு தீர்ப்புதம் என்று பெயர். மூன்று படிவங்கள் (3x15=45 நாட்கள்) முறைப்படி ஆராதனை செய்தல். முடிவில் பூர்ணாபிஷேகம் செய்து காப்புக் களைதல் மண்டலாபிஷேகமாகும். ஒருவன் தன் ஆயுட்காலத்தில் மூன்று கும்பாபிஷேகத்தைச் சேவித்தால் அவனுடைய பாவங்கள் நசிந்து விடுகின்றன என்று சருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அந்தக் கும்பாபிஷேகத்திற்கு முந்தி அது கல, கும்பாபிஷேகம் ஆன உடனே அது கடவுள், காகிதத்தைக் கரன்சி நோட்டாக மாற்றுகின்றார்கள். ஆற்றலுடைய அரசாங்கத்தார். மனைகளைக் கடமாக மாற்றுகின்றார்கள்.

இரும்பை ஒலிபெருக்கியாக மாற்றுகின்றார்கள், அதுபோல அருளாளர்கள் கல்லைக் கடவுளாக மாற்றுகின்றார்கள்.

கும்பாபிஷேகம் வாழ்நாளில் கிடைத்தற்கரிய ஒரு வாய்ப்பாகும். கும்பாபிஷேகத்தைச் சேவித்தவர்களுக்குத் திருவருள் நிரம்பத் துணை செய்யும்.

ஒருவர் நியாயமாகக் கணக்கு எழுதி நியாயமாக செலவழித்து நியாயமாக வரிகட்டி வியாபாரம் பண்ணினார். அவருக்கு மாதம் ஆயிரத்து நானூறு ரூபாய் வருமானம். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வியாபாரம் பண்ணினார். இரண்டு லட்சத்து ஓராயிரத்து அறுநூறு ரூபாய் கிடைத்தது. இந்தக் காலத்திலே தனியாரிடத்தில் கொடுத்தால் வராது. வங்கியிலே போட வேண்டும். இரண்டாயிரம் ரூபாய் வட்டி வரும் சைவர்களுக்குப் போதும் பன்னிரண்டு ஆண்டு பாடுபட்டு இரண்டு லட்சம் சேர்த்தார்.

இன்னொருத்தர் கிணறு வெட்டினார். ஓர் அண்டா கிடைத்தது. எடுத்துப் பார்த்தால் தங்க டாலர்கள். கொண்டுபோய் விற்றார். டாலர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் இருநூறு டாலருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் வந்தது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகாலம் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டவருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் சேர்ந்தது. பாடுபடாமலே, நெற்றித் தண்ணீர் நிலத்தில் விழாமலே கிணறு வெட்டியவருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் வந்தது.

அதுபோல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை மன, மொழி, மெய்களினாலே வழிபட்டவருக்கு என்ன என்ன அருள் வருமோ, அத்தனை அருளும் கும்பாபிஷேகத்தைச் சேவித்த ஒரு விநாடியில் வரும். புதுதயல் எடுத்துத் தனவந்தன் ஆவது போல், கும்பாபிஷேகம் சேவித்தவருக்குத் திருவருள் கைசவடி வரும் ஆகவே, கும்பாபிஷேகத்தைச் சேவிப்பது மிக மிக இன்றியமையாதது. எல்லாருக்கும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்காது.

திருமயிலாப்பூரிலே சிவநேசச்செட்டியார் என்றொரு தனவந்தர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருடைய பெண் பூம்பாவை ஏழு வயதிலே அரவந் தீண்டி மாண்டு விட்டாள். அவளுடம்பைத் தகனஞ் செய்து, சாம்பலைப் புதிய மண் ஏனத்திலே வைத்துப் பார்த்துப் பார்த்து அழுத வண்ணம் இருந்தார்.

“கடந்த ஞானிகளும் கடப்பரோ மக்களிடமேல் காதல்”.

என்பது மேலோர் வாக்கு

அங்கே திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் எழுந்தருளினார். பதினாறு வயது அவருக்கு. அவர் ஞானத்தின் திருவரு. நான்குமறையின் தனித்துணை. வானத்தின் மிகையன்றி மண்ணில் வரும் மதிக்கொழுந்து, பெருமானே வருக, வருக வருக” என்று சிவநேசன் செட்டியார் ஞானசம்பந்தருக்கு வரவேற்புக் கொடுத்து அழைத்துப் போனார்.

கற்பகவல்லித் தாயாரையும் கபாலஸ்வரையும் சேவித்தார். கோவிலுக்கு வெளியே வாந்தவுடன் அந்த எலும்பும் சாம்பலும் அடங்கிய மண் ஏனத்தை வைத்து அழுது தொழுது உருகி நின்றார். செட்டியார் இது என்ன என்று ஞானசம்பந்தர் வினவுகின்றார்.

அதற்குச் சிவநேசர், “சுவாமி, அடியேனுக்குக் குழந்தை இல்லை. நீண்ட காலம் தானம், தருமம், தவம் செய்தேன். ஆண்டவன் அருளினாலே, என் மனைவியின் மணியிறு வாய்த்துப் பெண் குழந்தை பிறந்தது. பூம்பாவை என்று பெயர் வைத்தேன். லட்சுமியைப் போலிருக்கும் என மகளை உங்களுக்குத் தருவதாகப் பிரகடனம் செய்தேன். தூங்கள் தீண்டவில்லை. அரவந்தீண்டி மாண்டுவிட்டது. சுவாமி, நான் கொடுத்து வைக்காத பாவி. தேவர்களுக்குத் தருவதாக நான் நிச்சயித்திருந்தேன். அதனாலே இந்த எலும்பும், சாம்பலும் தங்களது உடைமை. உடைமையை உடையவரிடத்திலே ஒப்புவித்தேன்” என்று கூறி அழுதார்.

அப்போது வேற்றுச் சமயத்து முனிவர்கள் நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள், என்ன

நடக்கிறதென்று திருஞானசம்பந்தர் சொன்னார். “செட்டியார் உங்கள் குழந்தை பிழைக்கும். இந்த உடம்புதானே அழிந்தது. ஆதீமா அழியாது அல்லவா?” என்று கூறினார்.

பின்னர், சாம்பல் நிறைந்த மணி ஏதேதும் பார்த்து, அம்மா பூம்பாவை, மண்ணுலகத்திலே பிறந்தவர்கள் பெறுகின்ற பயன் இரண்டு உண்டு என்னென்ன பயன்?

ஒன்று மதிக்கும் அன்னலார் அடியார் தலை அமுது செய்வித்தல்
மதிக்கும் - தட்சணுடைய சாபத்தாலே மெலிந்து நலிந்து தேய்ந்துபோன சந்திரன் அடியிலே விழுந்தான். அடியிலே விழுந்தவனை முடியிலே வைத்தாராம். அடியிலே விழுந்தால் மடியிலே தான் வைக்கணும். முடியிலே வைத்தாராம். சிவபெருமானைச் சரணாகதி அடைந்தால் ஒரே லிட்டீ மாதிரி மேலே தூக்கி விடுவார்.

சந்திரனைச் சுடைய சிவபெருமானின் அடியார்களை அழைத்து வந்து, அவர்தம் பாதுபங்கயங்களைக்கழுவி, உபசரித்து விருந்துட்டிப் பரமான்னம் தரவேண்டும். இரண்டு, கண்ணினாலவர் தல்விழாப் பொலிவு கண்பார்தல்.

கண் கிடைத்த பயனாக அவனது திருவீதியுலாவைக் கண்டு சேவிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் உண்மையானால் அம்மா நீ பிழைக்க வேண்டும்.

**மண்ணில் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிக்கும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணி னாலவர் நல்லிழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகவென உரைப்பார்.**

என்றெல்லாம் கூறிய சம்பந்தர்.

ஐப்பசி ஒண விழாவும்..-

காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (ஐப்பசி)

கார்த்திகை நாள் -

விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (கார்த்தி)கை

ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (மார்கழி)

தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (தை)

நடம் ஆடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (மாசி)

பங்குனி உத்திரநாள்

ஒலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (பங்குனி)

என்று பாடுகின்றார்.

பின்னர், அம்மா பூம்பாவை, உன் அப்பா ஆயிரமாயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் பண்ணுவாரே, அதைப் பார்க்காமல் போய் விட்டனையே.

**மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (புரட்டாதி)**

என்று பாடிக் கொண்டே வருகின்றார்.

அந்தக் காலத்தில் உள்ள எதிரீக்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் எள்ளி நகையாடுகின்றார்கள். அப்போது பரமஞான குருவாகிய திருஞானசம்பந்தர், அம்மா பூம்பாவை. உன் அப்பா மகா கும்பாபிலேகும் செய்யப்போகின்றார். ஆயிரமாயிரம் ஆதி சைவப் பெருமக்கள் வந்து ஞானாக்கினி வளர்த்துச் செய்யப் போகின்ற அந்த மகா கும்பாபிலேகும் பார்க்காமல் போயினையே அம்மா.

**உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமனுடையைப் பேரர்க்கும்
இருஞ்சாக் கியர்கள் எடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ் சோலை சூழ்ந்த கபாலீச சரத்தான்தன்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.**

பெருஞ்சாந்தி என்றால் கும்பாபிலேகும் என்று பொருள்.

கும்பாபிலேகும் என்று சொன்னவுடனே. குடம் வெடித்துப் பனீரெண்டு வயது பெண் வெளியே வந்தாள். அந்த குழந்தை மறைகின்ற போது ஏழு ஆண்டு. இப்போது குடத்திலிருந்து வெளியே வரும்போது பனீரெண்டாண்டு எதிரீக்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாரும் "ஆ" என்றனர். மூக்கின் மேல் விரலை வைத்தனர். அப்பா அம்மாவுக்கு எப்படியிருக்கும்?

எலும்பைப் பெண்ணாக்குகிற ஆற்றல் அந்தக் கும்பாபிலேக சந்தத்திற்கே உண்டு நம்முடைய பழைய அரசர்கள் தங்களுது அரண்மனையைப் பெரிதாகக் கட்டாமல் அரண்மனையைப் பெரிதாகக் கட்டினார்கள். அரண்மனை காவலோடு சூடியது. அரண்மனை அருளோடு சூடியது. இன்றைக்கு இராஜராஜ சோழனுடைய அரண்மனை இல்லை. அவன் கட்டி வைத்த பெரியகோவில் இருக்கிறது. எனவே, நம்மால் முடிந்த அளவிற்கு ஆலயத்திருப்பணிகள் செய்ய வேண்டும்.

**புல்லினால் கோடி யாண்டு
புதுமண்ணால் பத்துக் கோடி
செல்லுமா ஞாலந் தன்னில்
செங்கல்லால் நூறு கோடி
அல்லியங் கோதை பங்கன்
ஆலயம் மடங்கள் எல்லாம்
கல்லினால் பதுக்கி னோர்கள்
கைலைவிட் டகலா ரன்றே.**

மஞ்சம் புல்லினால் கோயில் கட்டினால் கோடி வருடமும்,

மண்ணால் கோயில் கட்டினால் பத்து கோடி வருடமும்,

செங்கல்லால் கோயில் கட்டினால் நூறு கோடி வருடமும் கைலாசத்திலிருக்கலாம்.

ஆனால் கருங்கல்லினால் கோயில் கட்டினவர்கள் கைலாசத்திலிருந்து அகலவே மாட்டார்கள். எத்தனை எத்தனையாவகையில் நாம் பணத்தைச் செலவழிக்கின்றோம். திருமணம், சஷ்டியித் சாந்தி என்று லட்ச லட்சமாய் செலவழிக்கின்றோம். அது அன்றோடு சரி.

பெருமானுக்குத் திருப்பணி செய்தால், அது ஆயிரம் ஆண்டுகள் இருக்கும், லட்சம் லட்சம் பேர்கள் வழிபடுவார்கள். இன்றைக்குத் திருத்தணி, திருச்செந்தூர், பழனி முதலிய தலங்களுக்கும் எத்தனை லட்சம் பேர் வந்து வழிபட்டு நலன் பெறுகின்றார்கள். அங்கே சென்று நலம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் மறுபடியும் செல்கிறார்கள். ருசி கண்ட புகை உறிதாவும். தேன்பாட்டில் என்றால் ஈ, எறும்பு வந்து மொய்க்கும். வரவர மக்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்று வழிபடக் காரணம், நினைத்தது நடக்கிறது. கேட்டது கிடைக்கிறது. ஆனந்தவன் கேட்டதெல்லாம் வரையாது வழங்குவான்.

"வேண்டும் அடியர் புலவர்

வேண்ட அரிய பொருளை

வேண்டு மளவில் உதவும் பெருமானே

வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது

வேண்டவெ றாதுதவும் பெருமானே

அடியவர் இச்சையில் எவையெவை உற்றன

அவைதரு வித்தருள் பெருமானே

முருகா முருகா முருகா முருகா முருகா முருகா என்று எம்பெருமான் நாமத்தை உள்எம் உருகிக் கூற வேண்டும்.

மொழியும் அடியார்கள் கோடி

குறைகருதி னாலும் வேறு

முனிய அறி யாத தேவர் பெருமானே.

என்ற திருப்புகழ் முனிவர் கூறுகின்றார்.

அந்த முருக நாமத்தைச் சொல்லி அந்தப் பெருமானை வழிபடுகின்றார்கள் பக்த கோடிகள். அப்படி அடியார்கள் வழிபடுவதற்கு நிலைக்களமாக இருப்பது ஆலயம். பத்ராசலம் எனினும் தலத்தைக் கோபண்ணா திருப்பணி செய்து அழியாத புகழையும், புண்ணியத்தையும் பெற்றார். பாண்டிநாட்டு முதலமைச்சராயிருந்த மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறையிலே ஆலயத்திருப்பணி செய்தார்.

அப்படியே பாண்டியரும், சோழரும், பல்லவரும் எத்தனை எத்தனையோ ஆலயத்தைக் கல்லினாலே செய்தார்கள். அப்படி இறைவனை ஆலயத்திலே வைத்து வழிபடுவதினாலே இகம், பரம், வீடு என்று மும்மை நலன்களும் நமக்கு உண்டாகும். ஆலய வழிபாடு இன்றியமையாதது. அது கலைகளுக்கெல்லாம் உறைவிடமானது. நம்முடைய தெய்வமான சக்தியை வெளிப்படுத்துவது. கலைச்சின்னங்கள் கோவில்களாகும்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்பார்கள். அப்படி கும்பாபிஷேகம் செய்வதினாலே அந்த மந்திர சக்தி கூடுதலாக அமையும். பல காலம் கும்பாபிஷேகம் செய்யவில்லையானால் அந்த சக்தி தல விருட்சத்துக்குப் போகும். இன்னும் கொஞ்சக் காலம் கழிந்தால் தலவிருட்சத்திலிருந்து பராகாசம் அடையும். அப்போது அந்த ஓர்த்தி இடத்தே இருக்கிற ஆற்றல் பரவெளியில் கலந்துவிடும். அதற்காகத்தான் மகான்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அல்லது குறைந்தது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறையாவது மகா கும்பாபிஷேகம் அவசியமாகச் செய்வார்கள்.

ஆண்டவன் மந்திர யந்திர வடிவாக இருக்கின்றான். அதனாலே. அந்த மந்திர யந்திர வடிவத்தைச் சுவாமிக்கு அடியிலே மாத்ருகா மந்திரங்களை எல்லாம் எழுதி வைப்பர்.

அசுஷர லஷ ஜபத்தர்க் ரமத்திடு

சக்ர தலத்தி திரியஷி சடஷரி

என்று அருணாகிரியார் பாடுகின்றார்.

அந்த மகான்கள் அட்சர லக்ஷங்களை எழுதி ஜெபங்களை ஜெயிப்பார்கள். அதனாலே அதனுடைய ஆற்றல் அதிகப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்த அரசர்கள் தானும் தன் மனைவியாரும் அணிகலன்களை எல்லாம் ஆண்டவனுக்குச் சாத்தி அழகு பார்த்தார்கள். கொல்லார்

முகாம்பிகைக்கு நளச்சங்கரவர்த்தி கொடுத்த பச்சை இனிறும் இருக்கின்றது. நளச்சங்கரவர்த்தி எந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்தவரோ அவர் இல்லை. அவர் கொடுத்த பச்சை இன்றைக்கும் முகாம்பிகை கோவிலிலே இருக்கிறது. ராஜ ராஜாக்கள் எல்லாம் தனி உடைமையைப் பொது உடைமையாகச் செய்தார்கள். எங்கே ஆலயங்கள் சிறப்பாக இருக்குமோ அங்கே குடிகள் குன்றினால் குடிகள் குன்றிப் போவார்கள். ஆலயங்களைத் தாய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆலயத்திலே சென்று தாய்மைக்கு மாறான காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. யார் ஒருவர் கோயிலுக்கு அருகிலே சிறுநீர் கழிப்பார்களோ, அவர்களுக்கு மறுபிறப்பிலே சிறுநீரகக் கோளாறுகள் வரும். ஆலயத்திலே சென்று தூங்கியவர்கள் மறுபிறப்பில் மலைப்பாம்பாகப் பிறப்பார்கள்.

ஆலயத்திலே சென்றால் கொடி மரத்தின் அடியில் விழுந்து கும்பிட வேண்டும். உள்ளுக்குள் போய் வந்து கும்பிடக்கூடாது. ஆண்டவனைத் தவிர வேறு பொருள்களை நோக்கக்கூடாது. அங்கே இறைவனுடைய அருள்சக்தி கூட்சுமமாக உலாவிக் கொண்டிருக்கும். இறைவன் ஒருவன் தான் பல்வேறு வடிவங்களாக நமக்கு அருள் புரிகின்றான். இதைத் தான் அருணகிரியார் சொன்னார்.

ஒல மறைகள் அறைகின்ற ஒன்றது

மேலை வெளியில் ஒளிரும் பரஞ்சடர்

ஒத சரியை கிரியையும் புணர்ந்தவர் எவராலும்

ஒரே பொருள் அகில உலக நாயகனாக "ஏகம் ஏவா அத்வ தீயம் பிரம்மம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்று திருமூலர் கூறுவார்.

இனி கோவில் அமைப்பைப் பார்ப்போம்.

இருதயஸ்தானம்தான் மூலத்தானம்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்

வள்ளல் பிரானாற்கு வாய்கோபுர வாசல்

தெள்ளத் தெளிர்ந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே.

என்பது திருமந்திரம்.

அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோன்மய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம். ஆனந்தமய கோசம் என்கின்ற பஞ்சமய கோசங்கள் பஞ்சப் பிரகாரம். மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணி பூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை ஆக ஆறு ஆதாரங்களே மகா மண்டபம். அலங்கார மண்டபம் கல்யாண மண்டபம், நிருத்த மண்டபம். அர்த்த மண்டபம், கர்ப்பக்கிரகம் என்ற ஆறு மண்டபங்களாகும்.

கொடி மரத்தான் முதலுத் தண்டு முதலுத் தண்டுக்கு நடுவே வெள்ளை நரம்பு, சுகம்னா நாடி ஒடுகிறது. வளைந்து வளைந்து போகும் வெண்சாரைப் பாம்புப்போல, இந்த முதலுத் தண்டிலே அந்தச் சுழலுகை என்ற வெள்ளை நரம்பு வளைந்து வளைந்து போகின்றது. அதைத்தான் ஆலயத்தில் கொடி மரத்திலே தர்ப்பைக் கயிற்றையும் வெள்ளைத் துணியையும் முறுக்கி வளைத்து வளைத்து மேலே ஏற்றுவார்கள்.

அந்தக் கொடிச்சீலை மேலே ஏறுவது சகஸ்ராரத்துக்கு ஆன்மா பிரயாணம் அடைவது. இந்தச் சகஸ்ராரம் தான் நம்முடைய தலையின் உச்சி. அங்கே ஆயிரத்தெட்டு இதழ்த் தாமரைக் கமலம். இங்கே ஆயிரத்தெட்டு நாடி நரம்புகள் பரந்து இருக்கும்.

இதைத்தான் அருணகிரிநாதர்.

மேலை வெளியில் ஒளிரும் பரஞ்சடர் என்கிறார்.

வள்ளுர் பெருமானுக்கு அந்த ஒளி தெரியுமாம். அதனாலே, முக்காடு போர்த்தி மறைத்திருப்பாராம். ஆயிரங்கால் மண்டபம் சகஸ்ராரத்தைத் தெரிவிக்கும். சுவாமி, கொடியேறிவிட்டால், வெளியே வருவார். ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பக்குவத்தை உண்டாக்குகின்றார். சுவாமி திருவீதியுலா வருவது உணரப் பார்க்கவா? கோவில் உள்ளே சென்று சேவிக்க மாட்டாத மக்களுக்காக (ஐனானா சௌசம், மரணா சௌசம் உள்ளவர்கள் ஸ்நானம் பண்ணாமல் உள்ளே சென்று சேவிக்க முடியாது) சுவாமி வெளியே வந்து காட்சி கொடுக்கின்றார்.

சுவாமி நந்தவனத்திலே விழா கொண்டாடுவார். அங்கே பத்ர புஷ்பங்கள் தருகின்ற அந்தச் செடிகொடிகளுக்கும் மேல் பிறப்பு வரும் பொருட்டு குளத்தில் உள்ள மீன் முதலான ஐவ வாயு பிரானிகளுக்கும் மேல் பிறப்பைத் தரும் பொருட்டுப் பெருமான் அந்தக் குளத்திற்குப் போய்த் தெய்வ விழா கொண்டாடுவார். இவையெல்லாம் ஆன்மாக்கள் நன்மைக்காகவே ஆண்டவன் செய்கின்றான். வயதான ஒரு கிழவி, பல்லில்லாத கிழவி சீடை சுடுவாளி, பேரக்குழந்தைகளுக்காக, அதேபோல் இறைவன் நமக்கு அம்மையும் அப்பனுமாக இருந்து உதவுகின்றான். பிறவிகள் தோறும் அவன்தான் அம்மையும் அப்பனும்.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே

என்பார் மணிவாசகப் பெருந்தகை.

நமக்கு மட்டுமா செடிகொடி, ஆடு, மாடு, பல்லி, ஒணான் எல்லாவற்றுக்கும் அவன்தான் தாயார்,

சடையானை எவ்வுயிர்க்குந் தாயா னானை

சங்கரனை சசிகண்ட மவுலி யானை

விடையானை வேதியனை வெண்ணீர் றானை

விரவாதார் புரமுன்றும் எரியச் செற்ற படையானை.

என்பது சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கு.

எவ்வுயிர்க்கும் அம்மாவாக இருக்கின்றான் ஆண்டவன். பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்கு அப்பாவாக இருப்பான். பக்குவப்படாத எல்லா உயிர்க்கும் அம்மாவாய் இருப்பான். அதனால் தான் "அம்மே, அப்பா" என்று அழைத்தார் ஞானசம்பந்தர்.

மெய்ம் மேற்கண் துளிபனிப்ப வேறேங்கும் பார்த்தழுவார்

தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள்ளை மைதானோ

செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணி சிகரம் பார்த்து

அம்மே அப்பாவென்று என்று அழைத்தருளி அழுதருள.

ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் அப்பா மறைந்தது குளத்துத்தண்ணீரிலே. அந்தக் குளத்தை பார்க்கு அழாமல், சிகரத்தைப் பார்க்கு அழுகிறாராம். அவர்தானே அம்மையும் அப்பனும். இறைவன் அகில உலகத்துக்கும் அம்மையும் அப்பனுமாக இருக்கின்றான். அவன் நமக்காக அந்தக் கோவிலில் உள்ள, உருவத்திலே தோன்றி அருள்புரிகின்றான். அந்தக் கொடியேறுவது சுருமுனையிலே பிரான வாயு சகஸ்ராரத்துக்குப் போவதைத் தெரிவிக்கும் ஆண்டவன் ஒவ்வொரு வாகனங்களிலே வருவதெல்லாம் ஒவ்வோர் உண்மையைத் தெரிவிக்கும். ஆலயத்தில் அர்ச்சை (ஹர்த்தி) வடிவாக இருந்து அருள்புரிகின்றார். சிவஞானிகளும் வணங்க வேண்டியது ஆலயம். அந்த ஆலயத்தில் காலங்கள் தோறும் வழிபாடு நடக்க வேண்டும்.

**முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடும் காசினி
என்னரும் நந்தி எடுத்துரைத் தானே.**

ஆலய வழிபாட்டை சுருக்கமாக மீண்டும் சொல்கிறேன். தேவாலயத்திற்குச் செல்லுதற்குமுன் நீராடி, தோய்த்து உலர்ந்த ஆடையை உடுத்தி, அனுஷ்டானங்களை முடித்துத் தேங்காய், பழம், தாம்பூலம், கற்பூரம் முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு பாதசாரியாகத் தேவாலயத்தை நெருங்கி, அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் கை, கால்களைச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டு திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்துத் தெய்வ சிந்தனையுடன் கோயிலுக்குள் செல்ல வேண்டும். உள்ளே சென்றதும் பலி பீடத்தையும் கொடி மரத்தையும் சிவாலயமாயின் நந்தி தேவரையும் விஸ்னு ஆலயமாயின் பெரிய திருவடியாகிய கருடாழ்வாரையும் வணங்கி உள்ளே செல்ல அனுமதி பெற்றுச் செல்ல வேண்டும்.

அபிஷேக நிவேதனம் இல்லாத நேரத்தில் சந்திக்கத் முன் ஆடவர் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும் (தலை, கையிரண்டு இரண்டு காதுகள், இரண்டு முழந்தாள், மார்பு - இந்த எட்டுறுப்பும் பூமியில் பொருந்தும்படி வணங்கல்) பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் (கையிரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு தலை இவ்வைந்தும் பூமியில் பொருந்தும்படி வணங்கல்). 3, 5, 7, 9, 12 முறை செய்தல் வேண்டும்.

பின், சந்திதானத்துக்கு உள்புகுந்து துவாரபாலகரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுச் சந்திதானம் அடைந்து அங்கிருக்கும் அருச்சுகரிடம் தாம் கொண்டு சென்ற பொருட்களைத் தந்து தேவாராதனை செய்யத் தரிசித்துக் கடவுளுக்குத் தன் முதனகக் காட்டாது திரும்ப வேண்டும். அவ்வாறே தேவியர் சந்தியியுள் புகுந்து நான்கு முறை வணங்கித் தரிசனம் செய்து கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குள் ஆசாரமில்லாது போவது, ஓக்குச் சிந்துதல், எச்சில் துப்புதல், தாம்பூலந்தரித்தல், ஆசனத்தில் அமர்தல், காலை நீட்டிக் கொண்டு இருத்தல், மயிர் முடித்தல், தலையிலும் தோளிலும் வஸ்திரங்களை அணிந்து கொண்டு செல்லல், கோபுரம், கொடிமரம், விகீகிரகங்களின் நிழலை மிதித்தல், தாண்டுதல், வீணீவார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், விளையாடல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்கும் நடுவில் செல்லுதல், ஒருமுறை இருமுறை வலம் வருதல், அகாலத்தில் தரிசித்தல், வீதி உற்சவங் கொண்டருளும் போது கோயிலுள் புகுந்து வணங்குதல் முதலியன கூடாது.

ஆலயத்தில் வாசலில்லா வழியில் நுழைந்து போகக்கூடாது. வெளிச்சம் இல்லா இடத்தில் மலர் மாலை தொடுக்கக் கூடாது. வீணீகாரியம் செய்யக்கூடாது. இறைவனது உடைமைகளைத் தன் பொருட்டு உபயோகித்துக் கொள்ளக் கூடாது. வழிபாடு முற்றிய காலத்திலே கும்பாபிஷேகம் அவசியம் செய்து வழிபட வேண்டும். கும்பாபிஷேகம் செய்வது அந்த ஓர்த்தியின் ஓர்த்திகரத்தைப் புதுப்பிப்பதாகும். கும்பாபிஷேகத் தத்துவத்தை இந்த அளவிலே சொல்லி எல்லா ஆலயங்களும் ஓங்கி வளரக் என்று சுவாரியைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

**வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனிநம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்க்கவே.**

திருநீற்றின் தெய்வநலம்

சைவப் பெருமக்களுக்குத் திருநீறு, உருத்திராட்சம் ஐந்தெழுத்து என்ற மூன்றும் இன்றியமையாதவை. இந்த மூன்றில் முந்தி நிற்பது திருநீறு என உணர்க.

தருநீற்றின் பெயர்கள்

திருநீறு, விபூதி, பசுமம், பசிதம், சாரம். இரட்சை என்ற பல பெயர்களை உடையது திருநீறு. ஆன்மாக்களின் பாவங்களை எல்லாம் நீறு செய்வதனால் திருநீறு பசுமம்

வி- மேலான பூதி- ஐசுவரியம். மேலான ஐசுவரியத்தைத் தருவதால் விபூதி இங்கே மேலான ஐசுவரியம் என்பது முந்திப்பேறு என உணரிக அறியாமை அழியும்படி சிவஞானமாகிய சிவ தத்துவத்தை விளக்குவதால் - பசிதம் ஆன்மாக்களின் மல மாசிகைக் கழுவவதால் - சாரம் ஆன்மாக்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி இரட்சிப்பதனால் இரட்சை

நீட லுறுந்தீ வினையனைத்தும்

நீற்றி விடலால் நீறென்றும்

விடல் வெறுக்கை தருதலினால்

விபூதி என்றும் உயிர்தோறும்

கூடு மலமா சினைக்கமுவுங்

குணத்தால் சாரம் என்றும் மடம்

ஓட வளர்சோ தியைத்தரலால்

பசிதம் என்றும் உரைப்பாரால் - பேருர்புராணம்

"நீறில்லா நெற்றி பாழ்" என்று ஒளவையார் சிறுகின்றார்

"திருவெண்கீற்றையாத திருவி லூரும்

அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே" - அப்பர்

திருநீற்றை அன்புடன் பூசுவோர். எல்லாநோய்களும் நீங்கப்பெறுவர். அவ்வாறு, பூசாதார் நோய்வாய்ப்பட்டு செத்துப் பிறந்து உழலுவார்கள்.

"அருநோய்கள் கெடவெண்ணீறு அணியா ராகில்

அளியற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ வென்னில்

வருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்

பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இருக்கின் றாரே" - அப்பர்

நோய்களும் அஞ்சேன், பிறப்புக்கும், இறப்புக்கும் அஞ்சேனென திருநீறு பூசாதவர்களைக் கண்பால் அஞ்சுகின்றேன் என்கின்றார் பாண்டிநாட்டு முதலமைச்சராகிய மாணிக்கவாசகர்,

பிணியெலாம் வறினும் அஞ்சேன்

பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்

துணிநிலா அணியி னானற்றன்

தொழும்பரோ டமுந்தி அம்மால்

திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச்

சேவடி பரவி வெண்ணீறு

அணிகிலா தவரைக் கண்டால்

அம்மநாம் அஞ்சு மாறே

ஐந்தெழுத்து ஐந்தாம் தரும்

மனிதனுக்கு மிகவும் தேவையானவை ஐந்து பொருள்கள்,

1. நல்வாக்கு (வாக்கு செல்வாக்குடையதாகும், இனிமையுடையதாகும் அமைதல் வேண்டும்)
2. இனிய பால்சோறு
3. நல்லார் இணக்கம்
4. உயர்ந்த நற்குணங்கள்
5. குறைவில்லாத செல்வம்

இந்த ஐந்தாம் - சிவாய நம என்று கெபித்துத் திருநீறு தரிப்பதனால் எளிதில் உண்டாகும். இந்த இனிய கருத்தைக் கவியமூதம் போன்ற கவியால் இராமலிங்க அடிகளார் கூறுகின்றார்.

பாடற் கினிய வாக்களிக்கும்
பாலுஞ் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய அடியவர்தம்
கூட்டமளிக்கும் குணமளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சே ; நீ
அஞ்சேல் என்மேல் ஆணை கண்டாய்
தேடற் கரிய திருவளிக்கும்
சிவாய நம என் றிடுநீறே

திருநீறு தர்க்கும் முறை

திருநீற்றை ஒருவருக்குத் தரும்போதும் நாம் பூசிக்கொள்ளும் போதும் சிவபெருமானுடைய ஐந்தெழுத்தை அன்புடன் ஓதுதல் வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினால் திருநீற்றுக்குப் பஞ்சாட்சரம் என்ற ஒரு பெயரும் அமைந்தது. அருச்சுனப் பெருமான் வேத விதிப்படியும், சிவாகமங்கள் செப்பிய நெறிப்படியும், ஐந்தெழுத்தை ஒதித் திருவெண்ணீறு பூசிக்கொண்டான் என்று, மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

ஆசினான் மறைப்படியும் எண்ணில் கோடி
ஆகமத்தின் படியும் எழுத்து ஐந்துங் கூறிப்
பூசினான் வடிவமெலாம் விபூதி யால் அப்
பூதியினைப் புரிந்தசடைப் புறத்தே சேர்ந்தான்
தேசினால் அப்பொருப்பின் சிகர மேவும்
சிவன் இவனே போலும் எனத் தேவரெல்லாம்
பேசினார் பெருஞ்சிலைக்கை விசையன் பூண்ட
பெருந்தவத்தின் நிலைசிலர்க்குப் பேசலாமோ?

பஞ்சகலா மந்திரம்

அநுட்பானம், சிவபூசை செய்வோர் முதலில் திருநீற்றைத் தண்ணீர்விட்டுக் குழைக்காமல், உச்சி, நெற்றி, மார்பு இரு தோள்களிலும் உத்தாளானமாகப் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.

பெருவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் என்ற இந்த மூன்று விரல்களால் திருநீற்றை எடுத்து. இடக்கை உள்ளங்கையில் வைத்து ஐந்து எழுத்தை எழுதி வலதுகரத்தால் மூடி, அடியிற்கண்ட 16 மந்திரங்களைக் சுவரவேண்டும்.

பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம்

ஓம் ஈசானாய நம
ஓம் தத்புருஷாய நம
ஓம் அகோராய நம
ஓம் வாமதேவாய நம
ஓம் சத்யோஜாதாய நம

ஷடங்க மந்திரம்

ஓம் ஹிருதாய நம
ஓம் சீரேச நம
ஓம் சிகாய நம
ஓம் கவசாய நம
ஓம் நேத்ராய நம
ஓம் அஸ்திராய நம

என்ற இம்மகா மந்திரங்களைக் சுவரி, ஓம் ஹிருதாய நம என்று தண்ணீர் அளவாக விட்டு, ஓம் கவசாயவெளவுடன் என்று குழைத்து மேற்கண்ட பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களைக் சுவரி, முதல் 4 இடங்களில் முதல் 4 மந்திரங்களைக் சுவரி, முதல் 4 இடங்களில் 5 வது மந்திரத்தைக் சுவரி அணிய வேண்டும். இந்த வண்ணம் மந்திரத்தை உச்சரித்து அணிவது

புனிதமுடையது இதனால், மந்திரமாவது நீறு" என்றார் திருஞானசம்பந்தர்.

இவ்வாறு, தினந்தோறும், இப் பதினாறு மந்திரங்களை உள்ளன்புடன் ஒதித் திருநீறு பூசிக்கொண்டதால், நாம் செய்த பாவங்கள் வெந்து சாம்பலாகிவிடும்.

ஒருவன் உண்மையாக உழைத்துப் பணி புரிவானாயின், எஃமானிடம் சலிக்கு கையை நீட்டிக் கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

"ஐயா வேறையையே ஒழுங்காகச் செய்தேன், கொடும் சலியை என்று கேட்பான்.

இதுபோல், நாள்தோறும் அன்புடன் ஐந்தெழுத்தை ஒதித் திருநீறு தரித்துக்கொண்டால், சிவபெருமானிடம் சிவகதியைத் தந்தருளவேண்டும் என்று கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தருவாய் சிவகதி என்று கேட்கலாம். இவ்வாறு கேட்கின்றார் அப்பர் பெருமான்

**"திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நம என்று நிறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூர் அரணே.**

உண்மையிலேயே ஐந்தெழுத்தை ஒதி அணிய நேரம் இல்லையேல் இரண்டெழுத்தாகிய சிவ என்று சொல்லி அணிய வேண்டும்.

மங்கலத்தைச் செய்வது சிவம் என்ற இரண்டெழுத்து சிவம் சாந்தம் என்று வேதம் வியந்து ஒதுகின்றது. - சில சிவ என்ற இரண்டெழுத்தை ஒதித் திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலர் விழுதி ஏனத்தில் கை வைத்துச் சிறிது திருநீறு எடுத்துச் சாப்பாடு ஆயிற்றா என்று கேட்டு போடு என்ற நெற்றியில் இட்டுக்கொள்வார்கள் போடு என்று சொல்கிறானே, இவனுக்கென்ன கேடு? மாடு என்று தானே ஆனந்தோர்கள் வைவார்கள். பாவம், பாவம். திருநீற்றை அணியும் போது சிவசிவ என்று இரண்டெழுத்தைச் சொல்லக் கூடாது வல்வினையின் ஆற்றல் தடுக்கின்றதோ? திருமூலர் கூறுகின்றார்.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

பத்தியொடு சிவசிவா நீற்றைப்
பரிந்துகை யாலெடுத்துப்
பாரினில் விழாதபடி அண்ணாந்து செவியொடு
பருத்தபய மீது ஒழுக
நித்தமும்மு விரல்களால் நெற்றியில் அழுத்தலுற
நினைவாய்த் தரிப்பதற்கு
நீடுவினை அணுகாது தேகபரி சுத்தமாம்
நீங்காமல் நிமலன் அங்கே
சத்தியொடு நித்தம்வினை யாடுவன் முகத்திலே
தாண்டவம் செய்யும் திரு
சஞ்சலம் வராதுபர கதியதவும் இவரையே
சக்தியும் சிவம் என்னலாம்
மத்தினிய மேரு என வைத்து அழு தினைக்கடையும்
மால்மருவன் ஆனமுருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

—குமரேச சதகம்

திருநீற்றை ஆள்காட்டி விரலால் தொட்டுப் பொட்டுப் போல் பூசுதல் கூடாது. நெற்றி நிறையப் பூசவேண்டும். மார்க்கண்டேய மாமுனிவர் நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தமும் நியமத்துடன் சிவபூசை செய்தார். அதனால், மறலியை வென்றார் என்று அப்பரடிகள் கூறுகின்றார்.

நீற்றினை நிறையப் பூசி
நித்தமும் நியமஞ் செய்து
ஆற்றுநீர் பூரித் தாட்டும்
அந்தணன் உயிரைக் கொல்வான்
சாற்றுநாள் அற்ற தென்று
தருமரா சற்காய் வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர் போலும்
குறுக்கைவீரட்ட னாரே.

தீ வை

"கைவனாகப் பிறந்து எவன் திருந்து அணியாமல் மயானம் போற் நெற்றியை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றானோ? அவனுடைய நெற்றியில் தீயை வை என்று பிருகதி ஜாபாலம் என்ற உபநிஷ முழங்குகின்றது.

திக் பஸ்ம ரவரிதம் பாலம்
திக் கராமம் சிவாலயம்
திக் நீசார்சனம் ஐனம்
திக் வித்யாம் அசிவாசீரயாம்

"திருநாறு இல்லாத நெற்றியில் தீவை
சிவாலயம் இல்லாத ஊரிலே தீவை
சிவனை அர்ச்சிக்காத உடம்பிலே தீவை
சிவலருமானைக் கூறாத சாதீரத்திலே தீவை

என்பது பொருள்.

தீ வை என்று கடுமையாகக் கூறுதல் கருணை யாகுமோ? என்றால், பிறபூத சம்மதம் எஜமான் வேலைக்காரனுக்குக் கட்டளை இருவதுபோலும் , தந்தை மைந்தனுக்குக் கட்டளை இருவதுபோலும், எனவுணர்க். சேனைத்தலைவன் சேனைகளைப் பார்த்து எவ்வாறு கட்டளை இருவானோ, அவ்வாறு அதிகாரத் தொனியில் கட்டளை இருகின்றது ஒரு கணவன் மனைவியைப் பார்த்து " ஏ! பரதேவதையே! சாப்பிடும் பொருட்டு இலை போடுமாறு உன்கைப் பணிவன்புடன் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கின்றேன் என்பது எத்தனைப் பொருத்தாகை எனவுணர்க் வேதம், நாம் உய்யும் பொருட்டுக் கடுமையாகக் கட்டளை இருகின்றது என உணர்க்.

கறுப்பு வெறுப்பு

கறுப்பு என்றால் யாருக்கும் வெறுப்பாக இருக்கும். ஆதல வெண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். பல் வெண்மையாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். வீடு வெண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று சுண்ணாம்பு அடக்கின்றோம்.

வெண்மையை யாரும் விரும்புவார்கள். முகம் வெண்மையாக விளங்கும் பொருட்டுச் சிலர் பொடி பூசிக் கொள்கின்றார்கள். வெண்மையான விழுதியைப் பூசிக்கொண்டால் முகம் அழகாக இருக்கும். திருநீற்றுச் சின்னம் வேற்றுச் சின்னமன்று. பிறவியை மாற்றும் சின்னம் என்று உணர்க்.

அத்சயமானது

உலகிலுள்ள பொருட்களை எரியில் சுட்டால் சங்கைத்தைத் தவிர, மற்ற எல்லாப் பொருள்களும் கருமையாகி விடுகின்றன. வெள்ளைத் துணியை - வெள்ளைக் கடித்ததை எரியில் இட்டால் கரியாகி விடுகின்றன. கரிய சாணத்தின் உருண்டையை எரியில் இட்டால் அது வெண்மையாகின்றது. கருமை வெண்மையாக மாறியது திருநீறு, உள்ளக் கருமையை மாற்றி ஞானவொளியை நல்கும் தெய்வத் தனிமை வாய்ந்தது. மனத்திலே உள்ள கறுப்பு தீமை செய்யும் என்பதை

“மைபொதி விளக்கே என்ன
மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு
புதந்தனை முத்தி நாதன்

என்ற பெரியபுராணத் திருவாக்கால் தெளிக. பசு என்ற சொல்லுக்கு, கட்டுப்பட்டது என்பது பொருள். பசி என்பது அதன் தாது. நாற்காற் பசு கட்டுப்பட்டிருக்கின்றது. இருகாற் பசுக்களான ஆன்மாக்களும் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன.

“அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால்கட்டி”

என்பது மணிவாசகர் திருவாக்க. நாற்காற் பசுக்களை ஒரு கயிற்றால் கட்டியிருக்கின்றோம். இருகாற் பசுக்களான நமக்கு இரண்டு கயிறுகள் என்றால் நாம் எத்துணைச் சாதுக்கள் என்பது புலனாகின்றதல்லவா? அக்கினியால், பசுவின் மலம் வெந்து நீராகின்றது. அதுபோல், சிவாக்கினியால், ஆன்மாக்களின் ஆணை மலம் வெந்து நீராக வேண்டும். இந்நுட்பத்தைத் திட்டமாகத் தெரிவிப்பது திருநீறு.

பசுவின் பெருமை

பசு பூலோக காமதேனு. பசுவின் உடம்பில் சகல தேவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். “பசு வாழ்ந்தால் உலகம் வாழும் அதுனால், வாழ்க ஆனின்னம்” என்கிறார்கள் திருஞானசம்பந்தர். பசுவுக்கு உணவு தருவது பெரும் புண்ணியம்.

“யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை”

— திருமந்திரம்

பசுவைக் காத்தல் பெரும் புண்ணியம். இத்தகைய புண்ணியப் பசுவின் மலம் வெந்து நீராகி, நமது வினைகளைநீராக்குகின்றது. பசு சிவபெருமானுடைய திருமஞ்சலத்துக்கு உரிய ஐந்து பொருள்களையும் தருகின்றது.

“ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல் – அப்பர்

ஆனினில் ஐந்துகந்து ஆடுவார்” – திருஞானசம்பந்தர்

சண்டேசுர நாயனாரும், ஆனாய நாயனாரும், பசுக்குலங்களைக் காத்தருளினார்கள். கண்ணபிரான் பசு காத்துக் கோபாலன் என்று பேர் பெற்றான். சகாதேவன் பசுக்குலங்களைக் காத்தான். பசு இல்லையானால் நிலத்தை உழுகின்ற எருது இல்லை. எருது இல்லையானால் பயிர் இல்லை. பயிர் இல்லையானால் உயிர் இல்லை. ஆதலால், உயிர்களின் வாழ்க்கைக்கே இன்றியமையாது உதவுவது பசு.

அநாதி மல முத்தராகிய சிவபரம்பொருள், பிரம தேவர், விஸ்ணு, உருத்திரர், அநந்தேசுரர், சதாசிவ பரமபுத்ர் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளாலும், முறையே சங்கரிக்கப்படுகின்ற, நிவிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டைகலை, வித்யாகலை, சாந்திகலை, சாந்தி யத்தகலை என்னும் பஞ்ச கலைகளுக்கும், உட்பட்ட தத்துவ புலனங்களின் சங்கராங்களாகிய பிரமாண்டப் பிரளயம், பிரகிருதப் பிரளயம், மத்தியப் பிரளயம், மகாப் பிரளயம், பிரதம மகாப் பிரளயம், என்கிற ஐவகைச் சங்காரத்துள் சுத்தமாயாப் புலன முடிவு வரைக்கும் சங்கரிக்கப்படுகின்ற அக்காலத்தில் அனுசாதாக்கியர் இறுதியாக உள்ள தேவர்களது உடலங்களை எல்லாம் தாம் தமது நெற்றிக் கண்ணினின்று தோன்றும் ஒரு தீப்பொறியினால்

சுட்டுச் சாம்பராக்கி, அதனைப் பரமசிவம் தமது திருமேனியில் பூசிக் கொண்டிருந்நவார். இத்தக தேவர்கள் யாவரும் பசுக்களின் உடம்பில் உறைகின்றார்கள். அதனால், பசுவின் சாணத்தைப் பொடித்த திருநீற்றை, அதற்கு அறிகுறியாக ஆய்மாக்கலும், பூசிக்கொள்ளுமாறு வித்தித்தருள்ளார்.

பசு உடம்பில் தேவர்கள் உறைவது

பசுவின் கொம்புகளின் அடியில் பிரமனும், திருமாலும் உறைகின்றார்கள். கொம்புகளின் நுனியிலே கோதாவரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களும், சராசர உயிர்வர்க்கங்களும் உறைகின்றன. சிரத்திலே சிவபெருமானும், நெற்றி நடுவிலே சிவசக்தியும், மூக்கு நுனியிலே குமாரக் கடவுளும், மூக்கினுள்ளே வித்தியாதாரும், இரு காதுகளின் நடுவிலே அசுவினி தேவர்களும், இரு கண்களிலே சந்திர சூரியர்களும், பற்களிலே வாயுதேவனும், ஒளியுள்ள நாவிலே வருணாதேவனும், ஒங்காரமுடைய நெஞ்சில் கலைமகளும், மணித்தலத்திலே இயமனும், இயக்கர்களும், உதட்டிலே உதயத்தமனசந்தி தேவதைகளும், கழுத்திலே இந்திரனும், முசிப்பிலே பன்னிரு சூரியர்களும், மார்பிலே சாத்திய தேவர்களும், நான்கு கால்களில் அனிலன் என்ற வாயுவும், முழந்தாள்களிலே மருத்துவரும், குளம்பு நுனியிலே சரீபங்கனும், அதன் நடுவிலே கந்தர்வர்களும், அதன் மேலிடத்தே அரம்பை மாதரும், முதுகிலே உருத்திரரும், சந்திகள்தோறும் எட்டு வசுக்களும், அரைப்பரப்பிலே பிதிர் தேவதைகளும், யோனியிலே ஏழு மாதர்களும், குதத்திலே இலக்குமி தேவியும், வாலிலே சரீப்பராசர்களும், வாலின் மயிரிலே ஆத்திகனும், மூத்திரத்திலே ஆகாய கங்கையும், சாணத்திலே யமுனை நதியும் உரோமங்களிலே மகாமுனிவர்களும், வயிற்றிலே பூமிதேவியும், முலையிலே சுகல சமுத்திரங்களும், சாடராக்கியினிலே காரக பக்தியமும், இதயத்திலே ஆகலனியமும், முகத்திலே தட்சிணாக்கினியம் எலும்பிலும் சுக்கிலத்திலும் யாகத்தொழில் முழுவதும், எல்லா அங்கங்கள் தோறும் கலங்கா நிலையுள்ள கற்புடை மாதர்களும் வாழுகின்றார்கள்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பசுவைச் சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுப் பூமியில் பிறக்கச் செய்தார். இப்பசு சிவசந்நிதியில் விளங்கும் இடத்தேவரின் அருகில் இருந்தது. இதற்கு ஆதாரம் சிவதருமோத்திரம். பசு எண்ணற்ற மகிமைபுடையது. அதனால், கோதானம் சிறந்து விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியர் அறுவகை வாழ்த்துப் பொருளில் பசுவைப் பொன்னாக வைத்தனர். சாதுவான ஒருவனைப் பார்த்து “இவர் பசுப் போன்றவர்” என்று கூறுவதையும் உன்னு. பசு புல்லையே உண்டு பரம சாதுவாக வாழ்கின்றது. நாம் தரும் உதவாத புல்லையுண்டு பால் அமுதை நமக்க வுழங்குகின்றது. பசுவின் பெருமைதான் என்னே.?

சாணத்தின் பெருமை

சாணத்துக்குக் கோமயம் என்றும் ஒரு பேருண்டு பசுவின் சாணம் புனிதமானது. பெனாயிலும் நல்லதுதான். விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும். நாற்றத்தை மாற்றும். ஆனால், அது நூறும். சாணம் நச்சுக் கிருமிகளைக் கொல்லும் நாற்றத்தை மாற்றும். அது நூறாது. குழந்தைகள் மலம், சலம் கழித்த இடத்திலும், உண்ட இடத்திலும் சாணம் இட்டுச் சுத்தம் செய்வது, நச்சுக் கிருமிகளை மாற்றும் பொருட்டேயாகும் தெருவிலே சாணம் தெளியார்கள். இது நக்கக் கிருமிகள் உள்ளே வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்காகவே. வீட்டையும், வழிபாட்டு அறையையும், பசுவின் சாணத்தால் மெழுகுவார்கள். சுகாதாரத்திற்கு இன்றியமையாதது சாணம்.

வங்கத்தைப் பார்த்தினும், வங்க பஸ்மத்துக்குப் பெருமை அதிகம் தாம்பரத்தைவிட தாம்பர பஸ்மத்துக்கு ஆற்றல் அதிகம். அதுபோல், சாணத்தினும் சாணத்தினி பஸ்மத்துக்கு ஆற்றல் அதிகம். எனவே, திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்ளுவதனால் உடம்பில் உள்ள நச்சுக்கிருமிகள் விலகும். அவைரச் செடியில் வரும் கரிய கிருமிகளைச் சாம்பல் தெளித்து மாற்றுவது கண்சுவாக யாரும அறிந்த உண்மை. சாமானியமான அடுப்புச் சாம்பலுக்கே அக்கிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றல் இருக்கமானால், விதிப்படி தயாரித்த விபூதிக்கு எத்தனைப் பெருமை இருக்கும் என்பதை உய்த்துணர்க. போர்வீரனை, மாற்றாரி விடும் ஆயுதங்கள் உடம்பைத் துளைக்காமல் காக்கும் வஹ்ர கவசம் போல், ஆலிமாக்களைத் தீவினைகள் தாக்காவண்ணம் காக்கும் வயிரக் கவசம், திருநீறு என உணர்க.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி

- திருமந்திரம்.

“நினைவொடு பணிபவர் வினைதுகள் பட எதிர்

இனி திருமாவும் திருநீர் துரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை ஆழ்வார்களின் திருப்பாசரத்தால் தெளிக

உரிய சொல்லால் இசைமாதலைகள் ஏத்தி உள்ள்ப் பெற்றோர்க்கே

- திருவாய்மொழி

முற்காலத்தில் திருமாவின் அடியார்கள் திருநீறு தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை அடியில்



வரும் ஆழ்வார் பாசுரத்தால் அறிக

ஏறிய பித்தனோடு எல்லாவுலகம் கண்ணைப் படைப்பெண்ணும்
நீறு செல்வே மிடக்காணில் நெடுமால் அடியார் என்றோடும்
நாறுதழாய் மலர்காணில் நாரணன் கண்ணி ஈது எனினும்
தேறியும் தேறாது மாயோன் திறத்தனளே இத்திருவே.

பல பிறவிகளில் செய்த பெரும் புண்ணியம் இருந்தால் மட்டுமே ஒருவனுக்குத் திருநீற்றில் மெய்யன்பு உண்டாகும். பக்தியுடன் சித்தியளிக்கும் விழுதியைத் தரித்துக்கொண்டோர் செல்வ நலன்களும் பிற நலங்களையும் பெறுவார்கள். நெடுநாள் வாழ்ந்தபின் ஒளி நிறைந்த விமானத்தில் ஏற்றித் தேவர்கள் எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்று இந்திரலோகத்தில் இருந்துவார்கள். அங்கு நலமெல்லாம் துய்த்தபின் சிவசாயுச்சியம் பெறுவார்கள்.

பக்தி யால்வெண் ணீறணிந்தோர்
பாரைப் பொதுநீங் கிடப்பூரந்து
துய்த்த போகத் திறதியினில்
சோதி விமானத் தினிலேறி
மைத்த குழலா ரொடுமருவி
மகவான் பதத்தில் வாழ்ந்து பின்னர்
சத்தா சயத்தை ஒருவுசிவ
சாயுச் சியமே சார்வரால்.

— பிரமோத்தர காண்டம்

திருநீறு தரிக்காதவர் செய்யும் தவம் முதலியன, உவர் நிலத்தில் இட்ட விதை முளையாத வண்ணாவதுபோல் பயன்தரமாட்டா. தவம் செய்யும் ஆற்றல் இல்லாதவர் திருநீற்றை உள்ளன்புடன் பூசிக் கொண்டால், தவம், தானம், தருமம், விரதம் முதலிய யாவும் செய்த பயனைப் பெறுவார்கள். பிதிர் தினத்தில் திருநீறணிந்தார்க்குச் செய்யும் தான தருமம் மிகுந்த பயன்களைத் தரும் என உணர்க.

நீறு தரியார் தவமாதி
நிரம்பச் செயினும் உவர்நிலத்தில்
சுறுபயனின் நாம்பூதி
கொண்டோர் வாளாங் கிருந்திடினும்
வீறு தவமா திகள் நிரம்ப
விளைத்தோ ராவர் தென்புலத்தோர்க்கு(கு)
ஏறு தினத்தில் நீறிடுவார்க்கு(கு)

இயற்றில் பூசைப் பயன் அனந்தம் — பேஞர்ப் பராணம்

ஏழுகோடி மந்திரங்கள், எண்ணில்லாத தவமும், கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, சரசுவதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி முதலிய சிறந்த தீர்த்தங்களும், அசுவமேதம் முதலிய வேள்விகளும், திருநீறு தரும் நலத்தை நல்க மாட்டா. திருநீறு தன்னை அணிந்தார்க்கு எல்லையற்ற நலன்களை நல்கும்.

ஏழு கோடி மந்திரமும்
எண்ணில் தவறும் இருநிலத்தில்
ஆழ முடைய கங்கை முதல்
அநந்த நதியும் அமரேசன்
விழுந் துரகம் ஈறாம் அவ்
வேள்வி யனைத்தும் விளம்புங்கால்
தாமுஞ் சடையோன் திருநீறு
தரும்பே றொன்றுந் தாராவே.

— பிரமோத்திர காண்டம்

திருநீறணிந்த வேடமே மெய்பொருள் எனக் கொண்டு வழிபட்டு மெய்ப்பொருள் நாயனார் சிவபதம் பெற்றார். சேரமான் பெருமான் முடிசூடிக்கொண்டு பட்டத்து யானைமீது அவனியெல்லாம் போற்ற பவனி வந்து கொண்டிருந்தார். எதிரிலே ஓர் ஏகாலி முதுகில் துணி மூட்டையும், தலையில் உவர்மண்ணும் சுமந்துகொண்டு வந்தான். சிறிது மறை பொழிய அதனால் உவர்மண் கரைந்து உடம்பில் தோய்ந்தது. பின்னர், வெயில் காய் அது உலர்ந்து, வெண்ணீறுபோல் காட்சியளித்தது.

இதனைக் கண்ட சேரர் கோமான் யானையை விட்டு இறங்கி அந்த வண்ணான் கால்மீது வீழ்ந்து வணங்கினார். அவன் நடுங்கி ஒதுங்கி சிந்தை கலங்கி அரசர் பெருமானே! என்கை யாரென்று எண்ணினார். அடியேன் தங்கள் அடியாரை அஞ்சலிக்கும் வண்ணான் என்றான். சேரர் பெருமான் அப்பா! அடிச்சேரன் அடியேன், நீ ஏகாலி என்றும், உனக்குள்ள வெண்மை உவர் மண்ணால் ஆகியது என்றும் அடியேன் உணர்வேன், அடியேன் எப்போதும் தப்பாது என்னை வழிபடும் திருநீற்றின் அன்பு வேடத்தை இது நினைவுபடுத்தியது. அதனால் வணங்கினேன். நீர் வருந்தாது செல்லும் என்று மொழிந்தார். என்னே! இவருக்கு இருந்த திருநீற்றின் பக்தி ஆ! ஆ! மெய்சிலர்க்கின்றது. உள்ளம் உருகுகின்றது.

அவரோ சக்கரவர்த்தி, அவனோ சலவைத் தொழிலாளி. தனது பெருமையையும் அவனுடைய சிறுமையையும், சிந்தித்தாரில்லை. திருநீற்றின் பெருமையைச் சிந்தித்தார், வந்தித்தார்.

சேரர் பெருமான் தொழக்கண்டு
சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரன் றடியே கைக் கொண்டது)
அடியேன் அடிவண்ணான் என்னச்
சேரர் பிரானும் அடிச்சேரன்
அடியேன் என்று திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தா தேகம் என மொழிந்தார்

— பெரிய புராணம்

வெப்பு நோய் தீர்த்தது வெண்ணீறு

மதுரையில் கூவப்பாண்டியன், திருஞானசம்பந்தரும். சிவனடியார்களும் தங்கியிருந்த மடாலயத்தில் எதிர்கொள்ளுமாறு செய்த வல்விகையால், வெப்பநோய் பற்றி, வேதனை அடைந்தான். சமணர்களால் தங்கள் மந்திரங்களைக் கூறித் குண்டுகை நீரைத் தெளித்தும், மயில் பீலியைக் கொண்டு தடவியும், நோய் தீர்த்ததில்லை. மங்கையர்க்கரசியாரின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி,

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்-காந்தாரம்

அருத்தம் தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பதுநீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புனீனியர் பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சுழ்ந்ததிரு ஆலவாயான் திருநீறு

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவதுநீறு பாக்கிய மாவதுநீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவதுநீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான் திருநீறே

இராவணன் மேலதுநீறு எண்ணத் தகவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பதுநீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவதுநீறு
அராவணங் கந்திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே

மாலோடு அயனறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடிநீறு
ஏல உடம்பிற் தீர்க்கும் இன்பந் தருவதுநீறு
ஆலமதுண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயான் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் சூட்டமுங்சுடக்
கண்டிகைப் பிப்பதுநீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிகைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையதுநீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர்தாமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

இந்தத் திருப்பதிகத்தைத் தினைந்தோறும் திருநீற்றைத் தரிக்கும்போது அன்புடன் ஒதுதல் வேண்டும்.
அன்றி இதனை ஒதி ஒதி உருவேற்றிக் கொண்டு, நோய்வாய்ப்பட்டவர்க்க இப்பதிகத்தை ஒதித்
திருநீற்றைப் பூசினால், நோய் நீங்கி நலம் உண்டாகும். திருநீறு சக்தி, அருள் மயமானது என
உணர்க. அதனால், இப்பதிகத்தில் பராவணமாவது நீறு என்று கூறுகின்றார்.

சுவசன்னத்தன் அவசயம்

திலம் - எள், சில சம்பந்தமுடையது தைலம். சிலா சம்பந்தமுடையது கைசலம். இதுபோல்
சிவசம்பந்தமுடையது கைசவம். கைசவ சமயத்தில் பிறக்கவேண்டுமாயின் பல்லாயிரம் பிறப்புகளில்
தவம் செய்திருக்க வேண்டும். கைசவ சமய சாதனங்கள் மூன்று திருநீறு, உருத்திராக்கம், ஐந்தெழுத்து
என்பவை. இவற்றுள் ஐந்து எழுத்து உள்ளத்தில் உறைவது. திருநீறும், உருத்திராக்கமும் உடம்பில்

உள்ளவை. பிற மதத்தவர்கள் தங்கள் சமயச் சின்னம் அணியக்கூசாதல் கூடாது. மஞ்சள், குங்குமம், தாலி முதலியவைகளை அணிந்து கொள்ள நானாமடையும் பெண்கள் இருக்கின்றார்களா? இல்லை. “பூணீர்துக்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும் புல்லியரைக் காண்பதற்குக் கூசுமரன் கைத்து.”

— சைவ சமயநெறி.

அதுபோல, நாம் நமது சிவ சமயச் சின்னங்களைத் தரிக்க ஒருபோதும் நானாதல் கூடாது. சிவபெருமான் தமது திருநதலில் திருநீறு தரித்துள்ளார் என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்கின்றார்.

“நீறு தாங்கிய திருநதலானை”

ஆதலால் நாம் காதலோடு வெண்ணிற பூசி நலம் பெற வேண்டும். திருநீறு தரிப்போர் மந்திரத்துடனும், விதிப்படியும் பூசிக்கொள்ளுதல் மிகவும் அவசியமாகும். மருந்து உண்போர் காலத்துடனும், பத்தியத்துடனும் உண்டால் விரைவில் நோய் நீங்கப்பெறுவதுபோல் எனவுணர்க. சிவசின்னமாகிய விபூதி உருத்திராக்கத்தை வேதோபநிதங்கள் விளம்புவதுபோல், பிறமதச் சின்னங்களைக் கூறுவில்கலை என உய்த்துணர்க.

திருநீற்றைப் பற்றிக் கூறும் நூல்கள்

இருக்கு யசர், சாமம், அதர்வணம் என்ற வேதங்கள், இவற்றின் பாகங்களாகிய இராம ரகசியோபநிடதம், சாண்டிலியோபநிடதம் சாபால உபநிடதம், பிருகத்சாபால உபநிடதம், தைத்திரியோபநிடதம், சுவேதாச்சுவர உபநிடதம், சாபாலி உபநிடதம், வாசுதேவ உபநிடதம், காமிகம் முதல் வாதாளம் ஸ்ராக உள்ள சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு, இவற்றின் பிரிவுகளாகி சாரோத்தரம், சாலபேதம், சசுண்டலம், மகாவித்தியம், துலா விருத்திமம், காலதகனம், குமார தந்திரம், மகுடோத்தரம், இருத்த காசம், நீலபத்திரம், கலாபேதம், சமுகம், சிவசாசனம், விலேகனாதந்திரம், நந்திகேசரம், மகாந்த சங்கிதை, மகாகாளம், பிரபுத்தாகமம், வீணாசிகோத்திரம், தாரதந்திரம், பரோற்பூதம், பதுமசங்கிதை, பாவநாசகம், லீமதந்திரம், சிபோதகம், பாவனம், பார்வதி, தந்திரம், பிரகீரணாகமம், காசியம், மதங்கம், விசுவானீமகம் என்ற உபாகமங்கள், சாங்கியாயன கிருவறியம், மாதீயந்தின கிருவறியம், போதாயன கிருவறியம் என்ற வேத சாரங்கள்.

பரத்துவாச - சாதாதப - பராசர - கௌதம, மநுவாதி ஸ்மிருதிகள், இலிங்க- சைவ, காந்த, காருட-மஞ்ச- ஆதித்த பிரமாண்ட - பத்ம வர்மம் முதலிய மகாபுராணங்கள், இராமாயணம் பாரதம் என்னும் இதிகாசங்கள், சிவரகசியம் என்னும் பரம இதிகாசம் ஆகிய இத்தனை நூல்களிலும் திருநீற்றின் தெய்வநலம் பேசப்படுகின்றது. திருநீறு அல்லாத ஏனைய சின்னங்கள் பிற்காலத்தில் எழுந்தவை. விபூதியை மூன்று கோடாகத் தரித்த மகா புண்ணியரைக் கண்ட பூத பிசாசும் முதலியன அஞ்சி நடுங்கி அலறி ஓடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரிபுண்டரத்தின் உபபாருள்

திருநீறு மூன்று கோடுகளாக மந்திரத்துடன் அணிதல் வேண்டும். அதன் உபபாருள் வருமாறு.

1. திரிபுண்டரம் - பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளைக் குறிக்கும்.
2. திரிபுண்டரம் - அகரம், உகரம், மகரம் என்ற வியட்ஜிப் பிரணவங்கள்
3. திரிபுண்டரம் - பதி, பரை, ஆனீமா

4. திரிபுண்டரம் - அருவம், உருவம், அருவுருவம்
5. திரிபுண்டரம் - சிவம், சதாசிவம், மகேசன்
6. திரிபுண்டரம் சிவம், சக்தி, ஸ்கந்தர்
7. திரிபுண்டரம் சக்தி, சித்தி, ஆனந்தம்
8. திரிபுண்டரம் -- சாங்கம், உபாங்கம், பிரதியங்கம்
9. திரிபுண்டரம்- அத்வா ஸூர்த்தம், மந்திர ஸூர்த்தம், பஞ்சப் பிரம்ம ஸூர்த்தம்
10. திரிபுண்டரம்- விந்து, மானி, மோகினி
11. திரிபுண்டரம்- லயம், போகம், அதிகாரம்
12. திரிபுண்டரம்- சத்தன், உத்திபுத்தன், பிரவிருத்தன்
13. திரிபுண்டரம்- சிந்ஹ, திதி, சங்காரம்
14. திரிபுண்டரம்- இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானாசக்தி
15. திரிபுண்டரம்- தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேசகலை
16. திரிபுண்டரம்- பிரதீபட்சம், அநுமானம், ஆகமம் (அளவைகள்)
17. திரிபுண்டரம்- குரு, லிங்கம், சங்கமம்
18. திரிபுண்டரம்- க்ருயன், சந்திரன், அக்கினி (முச்சுடர்)
19. திரிபுண்டரம்- விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சுகலர்
20. திரிபுண்டரம்- அவன், அவள், அது
21. திரிபுண்டரம்- மணி, மந்திரம், ஒளவுதம்
22. திரிபுண்டரம்- யோகம், போக்யம், பிரேரகம்
23. திரிபுண்டரம்- மந்திரம், பாவனை, கிரியை
24. திரிபுண்டரம்- ருக், யசர், சாமம்
25. திரிபுண்டரம் - காருகபதியம், ஆகவனியம், தசவிணாகக்கினி
26. திரிபுண்டரம்- அயன், அரி, அரன்
27. திரிபுண்டரம்- சுவர்க்கம், மத்திய, பாதலம்
28. திரிபுண்டரம்- மலைமகள், திருமகள், கலைமகள்
29. திரிபுண்டரம்- அறம், பொருள், இனியம்.

என்று இத்தனைத் தத்துவங்களையும் திரிபுண்டரங்குறிக்கும்.

இனி திரிபுண்டரத்தால் நீங்கப் பெறுபவை

1. ஆணவம், கன்மம், மாயை
2. காமம், வெகுளி, மயக்கம்
3. சாத்துவிகம் இராசதம், தாமதம்
4. துனேடனை, தாரேடனை, புத்தேடனை
5. பிரார்த்தம் சுஞ்சிதம், ஆகாமியம்
6. தூலதம் தூலதலம், தூலம்
7. ஆன்மதத்துவம், வித்யாதத்துவம், சிவதத்துவம்
8. ஞாநு, ஞானம், ஞேயம்
9. ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதியானீமிகம்
10. பேதம், பேதாபேதம், அபேதம்
11. சந்தேகம், விபரீதம், மயக்கம்
12. தூலம், கூட்சமம், மயக்கம்
13. இரூப நிகழ்வு எதிர்வு

14. தனிமை, முனிநிலை, படர்க்கை
15. சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி
16. காலம், தேசம், வஸ்து
17. வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம்
18. மனம், வாக்கு, காயம்
19. அம்மை, இம்மை, உம்மை.

முதலியன திரிபுண்புத்தால் நீங்கப் பெறும்.

" திரிபுண்பு தீரிசுராத்மகம்

தரிவேத வவற்றி திரிகுணதீரிவரண, திரிகேற்பமயம்

- காளிகாணீடம்

நமது நீற்றுச் சமயம் புறச் சமயங்களைப் போல் நேற்றுச் சமயமன்று. அநாதியே உள்ளது. பலப்பல தத்துவங்களை உடையது.

திரிபுண்புரதாரிணம் திருஷ்ட்வா

பூதபரேத பாசா

பீதா, ப்ரகம்பதாச் சீகரம்

கச்சந்தயேவ நஸம்சய

- மானவ புராணம்

அந்தணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன் என்ற நான்கு குலத்தோர்களும், பிரம்மசாரி, இல்லறத்தான், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்ற நான்கு ஆசிரமத்தவரும், திருநீற்றைப் பயக்கியுடன் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். விபுதியைத் தரிப்பின் திருமாலும், இலக்குமியும் ஏனைய தேவர்களும் மகிழ்கின்றார்கள்.

விபுத ஸ்நானம்

விபுதியை அணிவது ஸ்நானம் ஆகும். விபுதி ஸ்நானம், ஆக்கினைய ஸ்நானம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

"ஆக்கினையம் பஸ்மஸ்நானம்"

என்று வேதம் முடிங்குகின்றது. கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளில் நீராடுவதைப் பார்க்கினும், கோடி மடங்கு பயன் அதிகம் தருவது பஸ்மஸ்நானம்.

"பஸ்மஸ்நானம் ஐலஸ்நாநாத்

கோடி புண்ய குணம் பவேத்"

- காமிகாகமம்

விபுத மருந்தாகும்

திருநீறு உடம்பில் தரித்துக்கொள்ளினும் வகையேயன்றி, மருந்தாக உட்கொள்ளினும் சிறப்பும் உடையது. விதிப்படி அமைந்த திருநீற்றை உட்கொண்டால், உடம்பின் அசுத்தங்களைப் போக்கி எழுபத்திராயிரம் நாட்களுக்கும் வலிமையை உண்டாகும் வாதத்தால் உண்டாகும் 81, நோய்களையும், பித்தத்தால் உண்டாகும் 64 நோய்களையும், கபத்தாலுண்டாகும் 215 நோய்களையும் நீக்கும் அநுபவமாகும். உபவேதத்துள் ஒன்றாகிய ஆயுள்வேதம், திருநீற்றைப் பூசும் மருந்தாகவும், பூசிக்கும் மருந்தாகவும் வியந்து புகன்று உள்ளது.

ததாபஸ்மரா குஷ்டா நச்யந்தி

வ்யாதய: க்ஷணாதீ - கந்தபுராணம்

திருநீற்றினால் அபஸ்மாரம், குஷ்டம் முதலிய நோய்கள் ஒரு கண காலத்துக்குள் நீங்கும். திருநீறு எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அருள்புரிவது. அத்திருநீற்றை இடாதவர்கள் அமுதமே இட்டாலும் அது மலத்துக்குச் சமானம். அதனை அருந்துதலை ஒழிக என்று வடலூர் வள்ளல் பெருமானார் அருளிச் செய்கின்றார்.

“அருள்செய் நீறிடார் அமுதுனக் கிடனுமீ

அம்ம லத்தினை அருந்துதல் ஒழிக

தெருள்கொள் நீரிடும் செல்வர்குழிதனுமீ

சேர்ந்து வாழ்த்தியத் திருவடு துணிக.”

“முத்தி நீறிடார் முன்கையால் தொடனுமீ

முள்ளு றுத்தல்போல் முனிவுடன் நடுங்க

பத்தி நீரிடும் பக்தர்கள் காலால்

பாய்ந்து தைக்கினும் பரிந்ததை மகிழ்க”

யானை, குதிரை, எருமை, ஆடு, மான் முதலிய விலங்குகளின் சாணங்களைக் கொண்டு செய்யாமல், மிகப் புனிதமான பசுவின் சாணத்தைக் கொண்டு திருநீற்றைச் சமைத்தார்கள். முனிவருக்கு உண்டி உதவுவது காமதேனு எனினும் பசுவேயாகும். வைதரணி நதியைத் தாண்டி வைப்பதும் பசுவேயாகும்.

தருநீற்றின் வகை

திருநீறு இரண்டு வகைப்படும். வைதிக விபூதி, சைவ விபூதி என்பேர் பெறும். வைதிக விபூதி - வேக விதிப்படி செய்யும் யாகங்களில் பொடிபட்ட நீறு ஆகும். இது புத்தியை மட்டும் தரும். சைவ விபூதி - இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் உற்ற சிவசக்திநிபாதர்க்கு உரியதாய், சிவாகம விதிப்படி சிவதிட்சை செய்யப்பட்ட அக்கினியில் பொடிபட்ட நீறாகும். இத்திருநீறு புத்தியையும், முத்தியையும் தரவல்லது. இச்சைவ விபூதி கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம், அகற்பம் என நான்கு வகைப்படும்.

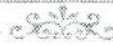
கற்பம்

பங்குனி மாதத்திலே நெல்தானை மேய்ந்த கன்று ஈன்ற பசுக்களினிடத்தே அஷ்டமி, பெளர்ணமி, சதுர்த்தசி என்ற திதிகளில் சாணத்தை தாமரை இலையில், ஓம் சத்யோஜாதாய நம, என்ற மந்திரத்தைக் கூறி ஏற்க வேண்டும் அதில் பால், தயிர், நெய், கோநீர், இவைகளை ஓம் நம, என்று கூறி வார்த்து, ஓம் அகோராய நம, என்று கூறிப் பிசைந்து, உருண்டை செய்தல் வேண்டும்.

சம்பா நெற்புதரை விரித்து அதன்மேல் ஓம் தத்புருடாய நம என்று உச்சரித்து உருண்டைகளை வைத்து ஓமாக்கினியால் வெந்தபின், ஓம் ஈசானாய நம என்று கூறி கருமை செம்மை நிறங்களை நீக்கி வெண்ணிறமுடையதாக எடுத்துப் புதுப்பானையில் வைக்க வேண்டும். இது கற்பக விபூதியாகும்.

அநுகற்பம்

சித்திரை மாதத்திலே பசுக்களின் மந்தையிற் சென்று உலர்ந்து கிடக்கும் கோமயங்(சாணம்)களை எடுத்து உலவிட்டு இடித்துப் பொடித்து அதிலே கோசலத்தை ஓம் வாமதேவாய நம, என்று உச்சரித்து வார்த்துக் கலந்து, எம் அகோராய நம என்று கூறிப் பிசைந்து, உருண்டை செய்து பதரை விரித்து ஓம் தத்புருடாய நம, என்று அதன் மேல் வைத்து, ஓமாக்கினியால் எரித்து, ஓம் ஈசானாய நம, என்று எடுத்து வைக்கவும். இது அநுகற்ப விபூதியாகும்.



உபகற்பம்

கோமயம் கிடைக்காவிடத்து காட்டன் கண் மரம் வெந்து விளைந்த சாம்பரையேனும், செங்கல் சூளை முதலியவற்றில் விளைந்த சாம்பரையேனும் எடுத்து முன் சுவறிய முறைப்படி பஞ்சகவியத்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலே விட்டு அகோர மந்திரத்தால் பிசைந்து, தத்புருஷ மந்திரத்தால் வைத்துச் சிவாக்கினியால் எரித்து, ஆசான மந்திரத்தால் எடுக்க இது உபகற்பம்.

அகற்பம்

மேலே சுவறிய திருநீறுகள் கிடைக்காவிடத்து, இடி விழுந்த இடத்தில் உண்பாக்கிய திருநீறும், மலையின் உச்சியிலும், பூமியிலும் உண்பாக்கிய திருநீற்றையும் எடுத்து, பஞ்சகலா மந்திரமும் சிவ மூலமந்திரமும் ஜெபித்துச் சுத்தி செய்து தரித்துக் கொள்ளவும், இது அகற்பமாகும்.

திருநீற்றுப் பையன் இலக்கணம்

திருநீற்றைப் புதிய ஆடையால் வடித்து, புதிய பாண்டத்துள் வைத்துத் திருநீற்றுப் பதிகத்தை ஒதுக. அதில் மல்லிகை, முல்லை, பாதிரி, சிறு சண்பகம் முதலிய நறுமண மலர்களைச் சத்தியோஜாத மந்திரத்தைச் சூறி இட்டு, புதிய ஆடையைப் பாத்திரத்தின் வாயில் கட்டி, இது நமது அளவற்ற ஐசுவரியம் என்று கருதி வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு வைத்த திருநீற்றிலிருந்து சிறிது எடுத்து பட்டுப்பை, சம்பும், வில்வக் குடுக்கையில் வைத்து, வேண்டும் போது தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பட்டுப்பை 4 அங்குல அகலமும் 4 அங்குல உயரத்துக்கும் குறையாமல் இருக்க வேண்டும். பையிலுள்ள திருநீற்றைத் தலைகிழாக் கவிழ்க்கக் கூடாது. கவிழ்த்தால் கொடிய நரகம் உண்டாகும். மான் தோல், புலித்தோல் பைகள் நைட்டிக பிரமசாரிக்கும், சந்யாசிக்கும் உரியவை.

திருநீறு வாங்கும் முறை

குருநாதர் சிவனடியார் தரும் திருநீற்றை அவர்களை வணங்கி அன்புடன் இரு கரங்களாலும், வாங்கி முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பித் தரித்துக் கொண்டு மீண்டும் வணங்குதல் வேண்டும். திருநீறு தருபவர் நிற்க, இருந்து கொண்டு வாங்குதல் குற்றம்.

தர்க்கும் இடம் - அளவு

விபூதியை எடுத்து 16 மந்திரங்களைக் கூறிக் குழைத்த திருநீற்றை உச்சி, நெற்றி, மார்பு, நாபி, இரு முழந்தாள், இரு தோள்கள், இரு முழங்கைகள், இரு மணிக்கட்டுகள், இரு விலாப்புறம், முதுகு, கழுத்து என்ற 16 இடங்களில் விதிப்படி பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரத்தைக் கூறித் திரிபுண்டரமாக இருக்க.

வெண்பா

“திரிபுண்டரமாய்ச் சிரந்தலம்மா புந்தி

முரணமுழந் தாளிதோள் முழங்கை - மருவுமணிக்

கட்டு விலாமுதுகு கண்டம் எனுமிவையீர்

எட்டும் விபூதியிருக”

நெற்றி மார்பு, இரு தோள்கள் இந்த இடங்களில் 6 அங்குல நீளமும், மற்ற இடங்கள் ஓரங்குல நீளமுமாக இருக்க, அளவு கூடலும், குறையினும் குற்றம். திருநீறு தரிக்கும் போது திரிபுண்டரம், இடையில் துண்டித்தல், அதிகம் நீங்குதல் பிரிவு இல்லாதிருத்தல் கூடாது.

அறவொன முடனொன் றனுக்கல்நனி
 அகறல் வளைதல் இடையறதல்
 பிறவு மொழிய அணிநீற்றில்
 பேணு மளவு நதல் உரம்தோட்கு
 உறமங் குலமு விரண்டாகும்
 ஒழிந்த உறுப்புக் கொன்றேயாம்
 இறமெல் விடையால் திரிசூலத்(து)
 எழிலார் புதி இடலுமாம். - பேரூர்ப்புராணம்

அவசியம் தரிக்கும் காலங்கள்

காலை, உச்சி, மாலை என்று சந்தியாகாலம் மூன்றிலும், சூரிய உதய அஸ்தமனத்திலும், நீராடிய உடனும், பூசைக்கு முன்னும், பின்னும், தீட்சையில்லாதார் தீண்டிய போதும், நித்திரைக்கு முன்னும், பின்னும், பூனை, கொக்கு எலி, நாய், காகம், பன்றி முதலியன தீண்டிய போதும், பிதிரீக் கிரியையிலும், யாகத்திலும், செய்திலும், ஓமத்திலும், வைசுதேவம் என்னும் நித்திய கர்மத்திலும், சிவபூசையிலும், அவசியம் தரிக்க வேண்டும். விபூதி தரியாமல் செய்யும் நற்கருமங்கள் பயன்தரமாட்டா. விபூதி தரியாதவருடைய அறிவு, ஆசாரம், சத்தியம், தவம் முதலியனவும் குன்றும். சிவ தீட்சையில்லாத ஆடவர்களும், பெண்களும் வைதிக வழியொழுகும் சந்நியாசிகளும், பிரம்மசாரியும் வானப்பிரஸ்தனும், கன்னிகையும், உச்சிக் காலத்துக்குப் பின் தண்ணீர் சூட்டாமல் உத்தாளமாகப் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.

தீட்சை பெற்றவர்கள், காலை, உச்சி, மாலை என்னும் மூன்று காலங்களில் மட்டும் நீருடன் சூட்டித் தரிக்கக் கடவர், மற்றைக் காலங்களில் உத்தாளமாகவே தரிக்க வேண்டும் விலக்கிய காலங்களில் நீர் சேர்த்துத் தரிப்பாராயின் அந்த நீர் மதுவையொக்கும் என்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன. வடக்கு நோக்கித் திருநீறு தரிப்பது உத்தமம். பெருவிரல், நடுவிரல், மோதிர விரல் என்ற மூன்று விரல்களைக் சூட்டித் திருநீற்றை எடுக்கவும், தரிக்கவும், கொடுக்கவும் வேண்டும். சமயதீட்சை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் காலையில் மட்டும் திரிபுண்டரம் தரிக்க வேண்டும். விசேட தீட்சை பெற்றவர்கள் காலை மாலையில் மட்டும் திரிபுண்டரம் தரிக்க வேண்டும். நிர்வாண தீட்சை பெற்றவர்கள் காலை, உச்சி, மாலையில் திரிபுண்டரம் தரிக்க வேண்டும். ஆச்சாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் திரிகால சந்தியா நேரத்தடன, அர்த்தராத்திரியிலும் திரிபுண்டரம் தரிக்க வேண்டும்.

ஈர உடையுடனும், ஒரு துணி உடுத்தும், கௌபீனம் உடுக்காமலும், ஆடை இல்லாமலும், திருநீறு தரிக்கக்கூடாது. பெருவிரல் அகாரம், நடுவிரல் உகாரம், மோதிரவிரல் மகாரம் என்று பாவனை செய்து மூன்று விரல்களால், மும்மூர்த்தி, முக்குணம் மூவகை ஆன்மா, மூன்று வேதம் மூவகைத் தீ என்று அநுசந்தானம் செய்து தரிப்பது விசேடமாகும். விபூதி தரிக்கும் போது நிலத்தில் சிந்தாவண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டும். விபூதி எத்தனை அணுக்கள் சிந்துமோ, அத்தனை ஆண்டுகள் நரகில் வருந்துவர், வாயைத் திறந்து கொண்டும் தலையை அசைத்துக் கொண்டும் பிறருடன் பேசிக்கொண்டும், பாராமுகம் செய்து கொண்டும், சிரித்துக் கொண்டும் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டும் நடந்து கொண்டும், கண்ணாடி பார்த்துக் கொண்டும் தரிக்கக் கூடாது. திருநீறு சிந்துமாயின், அதனை எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தை நீரால் மெழுக வேண்டும்.

எல்லாரும் விபூதி தாரணர்களே

திருமால், பிரமதேவர், இராமர், கிருஷ்ணர், இந்திரன் ஏனைய தேவர்கள், முனிவர், கின்னரர், கிம்புருடர், வித்தியாதரர், கருடர், யுதர், இயக்கர், அசுரர், உரகர், சாரணர், சித்தர், கந்தருவர், பைசாசர்,

இராக்கதர், யோகபூமியர், ஆகாயவாசிகள், அரிச்சந்திரன், நளன், புருசுச்சன், புருவரன், முசுருந்தன், கார்த்தவீரியன் என்ற ஆறு சக்கர வர்த்திகள், கயன், அம்பரீடன், சசிபிந்து, சிபி, பிரக, மருத்துவான், பரதன், சுகோத்திரக, திலீபன், ரகு அந்திதேவன், யயாதி, மாந்தாதா, பகீரதன், அனங்கன் என்ற பதினைந்து மகா மன்னர்கள் ஏனைய சூரியகுல, சந்திரகுல அரசர்கள் அனைவரும் விபூதி உருத்திராக்க தாரணர்களே என்று வேதாகம உபநிடத ஸ்மிருதி (மிருதி) புராணேதிகாசம் முதலியவற்றால் குன்றின் மேலிட்ட விளக்குப்போல் விளங்குகின்றது.

தருநீறு வளையும் தருத்தலங்கள்

திருநீறு தானாக வளையும் திருத்தலங்களும் இருக்கின்றன. கதிர்காமம், கோவைக்கு அருகிலுள்ள மருதமலை, திருக்குறுக்கை, திருநீற்றுமலை, கங்கைக்கரை, திருவருணை, விலங்கானம் சுண்டூர் முதலிய திருத்தலங்களில் சுயமாய் விபூதி வளைகின்றது. இத்திருநீறு, ஞானம், நோய் நீக்கம், பூதப் பிசாசு நீக்கம் முதலிய நலன்களை நல்குகின்றன.

கங்கைக்கரை விலகானை மருதப்பதி கதிர்கா
மங்கைத்திரு நீற்றாமலை யண்ணாமலை மதில் கூழ்
சங்கைக்குறுங் குடியாமிவை தனிலேவிளை நீற்றைச்
சங்கைக்கர மாலுந்திரித் தார்மணைனாலாமோ.

அபிஷேகம்

விநாயகர், சிவபெருமான், உமாதேவியார், வீரபத்திரக் கடவுள், வைரவக்கடவுள், முருகக் கடவுள் முதலிய சிவ ஸுர்த்திகட்கு விபூதி அபிஷேகம் செய்தல் விதியாகும். தொடக்கத்தில் பஞ்சகவ்யமும் முடிவில் திருநீறும் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் ஹ்ராம் ஹிருதயாய நம: என்று பாதிய ஆசன ஆருக்கியம் கொடுத்துப் பெருவிரல், மோதிர விரல்களால் திருநீற்றை எடுத்து மந்திர நீருடன் சேர்த்து ஓம் ஹ்ராம் தத்புருஷாய நம: என்று அபிஷேகம் செய்தவர், செய்வித்தவர், அதனைத் தரிசித்தவர் யாவரும், திருவருள் உருவினராய், சிவானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவார்கள்.

இருதயம் புருடங் சுவரி
இறுதியில் இயற்றும் நீற்றும்
பெருமுழுக் கியற்று வித்தோர்
இயற்றினோர் காட்சி பேற்றோர்
கருவறை நீற்று நீற்றுக்
கருணையார் பவள மேனி
மருவரை யவரை யார்ந்து
மருவும்இத் தரையில் வாரார்.

- அபிஷேக மானை

தருநீற்றின் தர்சனப் பயன்

திருத்தலங்களில் ஆலயங்களுக்குள் ஸுர்த்தியைத் தரிசித்தால் புண்ணியம் எய்தும். ஆனால், பழனி, சிதம்பரம் முதலிய திருத்தலங்கள் தொலைவிலிருந்து ஊரைத் தரிசித்தாலே புண்ணியம்

எய்தும்.

“உனது பழனி மலையென்னும் ஊரைச் சேவித் தறியேனே” – திருப்புகழ்

கோபுரங்கள் நான்கினையும் கண்டமட்டில் குற்றமெலாம்

தீபந்த பஞ்சபோல் சென்றதே – நூபுரங்கள்

ஆர்க்கின்ற செஞ்சரண அம்பலவா நின்பாதம்

பார்க்கின்றார்க்கு என்னோ பலன்.

– குருநமசிவாய்

இதுபோல, மற்றை மதச்சின்னங்களை அணிந்து கொண்டால் மட்டுமே புண்ணியம், திருநீற்றையும், உருத்திராக்கத்தையும் தரித்துக் கொண்டவர்களைத் தரிசித்தாலுங்கூடப் பாவங்கள் விலகும். புண்ணியம் எய்தும் இதனை விளக்க ஒரு வரலாற்றை இங்கே நினைவு ஸ்வேவோம். தில்லையம்பதியில் ஒரு நெசவு செய்யவன் இருந்தான். அவன் சைவ சமயத்தில் பிறந்துங் கூட விபூதி, உருத்திராக்கம் என்னும் சிவசின்னங்களை அணியாததும், சிவாலய வழிபாடும் இன்றி, நெசவு செய்யும் தறியுண்டு, தானுண்டு என்று இருந்தான்.

அந்த ஊருக்கு ஒரு குருமகன் எழுந்தருளி எல்லாருக்கும், சிவதிட்சை தந்து சிவபக்தியைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தார். நெசவாளியின் மனைவி கணவனைப் பார்த்து “என் உயிர்துணைவரே! நம் ஊருக்குக் குருபரன் வந்து எல்லாருக்கும் உபதேசிக்கின்றார். எல்லாரும் நெற்றியில் திருநீறும் மார்பில் உருத்திராட்ச கண்டிகையும் தரித்துக் சைவப் பழமாகக் காட்சி தருகின்றார்கள். தாங்கள் மட்டும் ஏன் சிவபூசையின்றித் திருநீறும் பூசாமல் இருக்கின்றீர்கள்? விபூதி அணியாதார் முகம் சுடுகாடு என்று பெரியார்கள் சுவறுகின்றார்கள்.”

தில்லைநட ராசன் திருவடசிந் திப்பதுவாம்

நல்லுயிரில் லாதார் நடையினமே – தொல்லுலகில்

மேவு நதலில் விபூதியணி யார்முகமோ

தாவு புறங்காடு தான்.

ஆதலால், நீர் உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டு அநுஷ்டானம் செய்து சிவபக்தியை மேற்கொள்ளும் என்று வற்புறுத்திக் கூறினாள். “அடியே நானோ நெசவாளி, நெய்பவனுக்கு எட்டிப் பார்த்தால் எட்டு இடை குறையும். ஏழை எளியவர்க்குப் பூசை செய்ய நேரம் ஏது? இருந்தால் எல்லாம் செய்யலாம். நான் நெய்தால்தானே நம் வீட்டிலுள்ள எட்டுப்பேர் வயிறு நிரம்பும் எனக்கு விபூதி தரிக்கவோ, அநுஷ்டானம் புரியவோ நேரம் கிடையாது.

“பிரானோசா பல் விளக்க நேரம் இருக்கின்றது. குளிக்க நேரம் இருக்கின்றது. மலசலம் கழிக்க நேரம் இருக்கின்றது. விபூதி பூசவும், மூன்று நிமிஷம் அநுஷ்டானம் பண்ணவும் நேரம் இல்லையா? இந்த உடம்புக்குப் பாடுபடுகின்ற நீர், உயிருக்கும் பாடுபட வேண்டாமா?”

“அடியே நீ என் உயிரை எடுக்காதே, வீண் வேலை கொடுக்காதே. நீ விபூதி தரித்துப் பூசை செய்கின்றாயே, அதில் எனக்கும் பங்கு உண்டு அல்லவா?

“அன்பேரே, இது பிறகு கணவன் செய்யும் நல்வினையில் மனைவிக்குப் பங்குண்டு. மனைவி செய்யும் நல்வினையில் கணவனுக்குப் பங்கு கிடையாது. நான் சாப்பிட்டால் உங்கள் வயிறு நிரம்புமா? நீர் செய்தால்தான் உமது ஆத்மா கடைத்தேறும். நான் செய்யும் புண்ணியத்தில் உங்களுக்குப் பங்கு கிடையாது. பாவத்தில் மட்டுமே உங்களுக்குப் பங்கு உண்டு. இது உறுதியானது.”

இவ்வாறு, நாடோறும் கணவனிடம் வாதிட்டு வந்தாள். அவன், அவள் நல்லுரைக்கும் செவிசாய்க்கவில்லை. ஒருநாள் குருநாதர் அவன் வீட்டிற்கே எழுந்தருளி வந்தார். அப்போதும் தறியை விட்டு இறங்காமல் கும்பிட்டான். மனைவி ஓடி வந்து அவரை மும்முறை வணங்கிப் பீடத்தில் எழுந்தருள்

செய்தாள். "அன்பே: அரிது அரிது மானுடராதல் அரிது! எண்ணரிய பிறவிதனில் மானுடப் பிறவிதான் யாதினும் அரிது அரிது காண். ஆதலால், மனிதப் பிறவியாகிய நீ சைவ மரபில் பிறந்த நீ திருநீறு பூசாமலும், சிவபூசை செய்யாமலும் இருப்பது பெரும்பிழை ஆதலால் காதலால் சுவாகிணீரேன். நெற்றிருந்தார் இவ்றில்லை. நீ உபதேசம் பெற்றுச் சிறிய அளவிலாவது ஜெபதபம் செய் சைவச் சின்னமாகிய திருநீற்றைத் தரித்துக்கொள்

சுவாமி வணக்கம். என்கை மன்கிண்கவேண்டும். எனக்கு விபுதிபிடத்தில் வெறுப்பு இல்லை. ஏழையாகிய நான் நெய்தால்தான் என்குடும்பம் வாழும். எனக்கு நேரமே கிடையாது, "வண்ணம் தப்பாது ஒன்று செய்" நீ விபுதி தரிக்கவில்லை என்றாலும், விபுதி தரித்த உத்தமர்களைப் பார்த்த பிறகாவது உணவு உட்கொள் என்றார்.

இதற்கு நெசவாளி உடையிட்டான், அவனுடைய வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டில் ஒரு குயவனார் வாழ்ந்தார். அவர் பெரிய சிவபக்தர், திருநீலகண்ட நாயனாரைப் போல் நெற்றியில் திருநீறும். கண்டிகையும் தரித்துச் சதா "சிவ சிவ என்று சுவாபவர். அவர் அடிக்கடி இந்த நெசவாளியிடம் பொடி வாங்க வருவார். அதனால், இந்த நிபந்தனைக்கு இசைந்தான்.

பொடி வாங்க வரும்போது, அவருடைய திருநீறு தரித்த முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு உணவு செய்வோம் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

தினந்தோறும் எழுந்தவுடன் துறியில் அமர்ந்து மிக விரைவாக நெசவு செய்வான். குயவனார் வந்து பொடி கேட்பார். பொடி கொடுத்து விட்டு, அவர் முகத்தைப் பார்ப்பான். மனைவியை அழைத்து கொண்டா உணவு என்பான். அவள் கேழ்வரகுச் சூழ் கொணர்ந்து தருவாள். துறியில் இருந்தபடியே குடித்துவிட்டு, மீளவும் நெய்யத் தொடங்குவான். இவ்வாறு சில மாதங்கள் சென்றன. ஒருநாள் குயவனாருக்கு எப்படியோ காசு கிடைத்துப் பணம் கொடுத்துப் பொடி வாங்கிவிட்டார். அதனால், பொடி கேட்க இவனிடம் வரவில்லை.

நெசவாளி, குயவனார் இன்னும் வரவில்லையே! வயிறு பசிக்குதே. ஏண்டி இந்த வில்லங்கத்தில் என்கை மாட்டி விட்டாயே. குருவினிடம் சொன்ன உறுதியை இறுதிவரை பாதுகாக்க வேண்டுமே, அந்தப் பாவி வரவில்லையா?என்ன செய்யேன். என்று சுவாசி சலித்துக் கொண்டான். மாதை மணி மூன்று ஆயிற்று. அதுவரை சாப்பிடவில்லை பசியால் வாடினான்.

துறியைவிட்டு வெளியேறினான். குயவனார் வீட்டுக்கு ஓடிச்சென்றான். அந்த நேரம் குயவனார் பாண்டங்கள் செய்ய மண் எடுக்க ஊருக்கு வெளியே சென்றிருந்தார். நெசவாளி ஒரே ஓட்டமாக அங்கு ஓடினான். குயவனார் அங்குள்ள ஒரு பள்ளத்தில் நின்று மண் வெட்டியால் மண்கை வெட்டினார். "கணீர் என்ற ஒசை கேட்டது. மெல்ல மண்கை அகற்றினார் ஒரு செப்புத் தோண்டி அதன் மேல் இருந்த ஓடியை எடுத்தார் தங்கக்காசுகள் பளபளத்தன பெரிய பெரிய அளவுள்ள தங்கக் காசுகள், குயவனார் உள்ளம் குளிர்ந்தது. யாராவது இதனைப் பார்த்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று மேலே பார்த்தார். அதேசமயம் அங்கே நெசவாளி சென்றான். அவனுக்கு இருந்த பரபரப்பில் அவன் குடத்தைப் பார்த்தானில்லை. திருநீற்று முகத்தை மட்டும் பார்த்தான். பார்த்து விட்டேன் என்று சுவாசிவிட்டுப் பிடித்தான் ஒட்டம்.

குயவனார் நடுங்கிவிட்டார். நெசவாளி செப்புக் குடத்தைப் பார்த்துவிட்டேன் என்று சுவாசி ஓடுகின்றானே என்ன செய்வது கிராமாதிகாரியிடம் சுவாசிவிட்டால் இது நமக்குக் கிடைக்காதே கைக்கு எட்டியது. வாய்க்கு எட்டாமல் போகுமே! என்று எண்ணி அஞ்சினார். மெல்ல குடத்தை எடுத்து மண் வண்டியில் வைத்துக் கொண்டு மண்ணால் அதை மூடிக்கொண்டு, வீட்டை அடைந்து அதை

ஒருவரும் அறியாவண்ணம் வைத்தார்.

நெசவாளியின் மனைவியை அழைத்து, அம்மா. நீ என் சகோதரியைப் போன்றவள், இதோ பார், இந்தக்குடம், இதனை நான் எடுக்கும் போது உன் கணவன் பார்த்துவிட்டேன் என்று சொல்லி ஓடிவந்தான். இதனைக் கிராம மணியக்காரனிடம் கூறிவிடுவான் என்று அஞ்சுகின்றேன். இதில் உள்வகைகளைப் பங்கிட்டு உனக்குப் பாதி, எனக்குப் பாதியாக எடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஏதோ கடவுள் கொடுத்த பரிசு. நீ உன் கணவனிடம் சொல் இதனைப் பற்றி அறியாவண்ணம் செய்க" என்றார்.

அவள் "சரி, என்றாள். தங்கக் காசுகளை எண்ணினார்கள். இரண்டாயிரம் பொற்காசுகள். ஆளுக்கு ஆயிரமாகப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். ஆயிரம் பொற்காசுகளையும் ஒரு மணி தோண்டியில் இட்டு அப்பெண்மணி தன் வீட்டில் கொணர்ந்து வைத்தாள் கணவனைப் பார்த்து நீர் குயவனாரைப் பார்க்க ஓடினீர் என்ன பார்த்தீர் என்று கேட்டாள்

அவள் சினத்துடன் " என்ன பார்த்தேன் விபுதி பூசிய அவன் முகத்தைப் பார்த்தேன். வேலை வீணாகி விட்டது. அரை முழம் நெய்வது போச்சு" என்றாள்.

அவள் உண்மையைக் கூறித் தங்கக் காசுகள் நிறைந்த குடத்தைக் காட்டினாள். இப்போதாவது உண்மையை உணரும். விபுதி பூசிய முகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நியதியைக் கடைப்பிடித்ததற்கே இத்தனை செல்வம் கிடைத்ததே. நீரே விபுதி பூசி சிவபூசை செய்தால் எத்தனை நலங்கள் விலையும்? என்றாள்.

நெசவாளி வியந்தான். அன்றே குருமகன் இருக்கும் ஊருக்குச் சென்று உபதேசம் பெற்று வந்து விபுதியும், உருத்திராக்கமும் அணிந்து சிவபூசை செய்வானாயினான். விபுதி எல்லா நலன்களையும் எளிதில் வழுங்க வல்லது.

தருநீற்றைப் பற்றி வேதத்திலும் பிற நூல்களிலும் வருபவை.

பூத்யை ந ப்ரமதிதவ்யம் - கைதீரிய உபநிடதம்

பொருள் - விபுதியை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது."

காதியாயத முனிவர் கூறுகின்றார். சிரார்த்தம் செய்யும் போதும், யாகம் செய்யும்போதும், ஐயம் செய்யும் போதும், ஹோமம் செய்யும் போதும் வைசீலதேலம் செய்யும் போதும் தேவ பூசை செய்யும்போதும் விபுதியைத் தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தனாகி யமனை ஐயித்து விடுகின்றான்.

சீராதீதே யக்தே ஐபே ஹோமே வைசீவலேவே ஸூரார்சனே

தருத்தீரீபுண்பர பூதாத்மா மிருத்யும் ஐயதி மாநவ:

லோகாக்ஷி எனும் முனிவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

திரிபுண்டரமாக விபுதியைத் தரித்துக்கொள்ளும் போது ஸ்ரீபரமேஸ்வரனை மனதினால் தியானம் செய்து கொண்டு தரிப்பவனான மஹாத்மாவால் மூன்று உலகங்களும் தரிக்கப்பட்டதாக ஆகின்றன.

திரிபுண்டரம் தாரயேத்யஸ்து சிவ ப்ரணவமானஸ!

பூர்புவஸ்வஸ்தீரயோ லோகா:தீருதா ஸ தேந மஹாத்மநா||

சுகதாதப முனிவர் கூறுவதாவது:

சத்யம் பேசுவது, ஆசாரமாய் இருப்பது, தவம் செய்வது ஒளபாஸன அக்னிஹோமங்கள் புனியதீர்த்த ஸ்நானங்கள், தேவபூசை முதலியவைகளை விபுதி தரிக்காமல் செய்தால் அவை யாவும் வீணாகிவிடும்.

ஸத்யம் செளசம் தபோ ஹோம தீர்த்தம் தேவாதி பூஜனம்!

தஸ்ய வ்யர்த்தமிதம் ஸர்வம் திரிபுணீரம் ந தாரயேத்!

ஸம்மிருதி பாஸ்கரம் ச்வறுவது:

மனிதனை, பிரகாசிக்கச் செய்வதால் பஸிதம் என்றும், பாவங்களைச் சாம்பலாக ஆக்கிவிடுவதால் பஸ்மம் என்றும், மனிதர்களுக்கு ஐசுவர்யத்தைக் கொடுப்பதால் பூதி என்றும், சரீரத்தை ரக்ஷிப்பதால் ரக்ஷை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பாஸநாத் பனிதம் பீரோக்தம் பஸ்ம கல்மஷபஷ்ணரத்!

பூதிரீபூதிகர் பும்ஸாம் ரக்ஷா ரக்ஷாகர் பராம்

வேதோக்தமான மந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட விபூதியை எப்பொழுதும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தரித்துக் கொள்வதால் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.

திரிபுணீரம் ஸதா குர்யாத் மந்திரபூதேந் பஸ்மநா

வேதோக்தேந விதாதேந விதாதேந சிவஸாயுஜ் யமாப்நயாத்

கரியாஸ்ராம் என்ற நூல் தெரிவிப்பது:

கண்கள் வரையிலும் நெற்றியிலும் மூன்று பட்டையாக விபூதியை எப்பொழுதாவது தரித்துக் கொண்டால் சூட அவன் ருத்ரனுக்கு ஒப்பாவான். இதில் சந்தேகமில்லை.

நேதீரயுகம்பீரமானம் வா பாஸே தீப்தம் திரிபுணீரகம்!

கதாசித்பஸ்மாநாகுர்யாத் ஸ ருதீரோ நாதீரஸம்சய!!

ஸ்வம் புராணத்திலும் பிரமதேவன் மூன்று புண்டரமய் விபூதி தரித்துக்கொள்வதைத் தனது ஸ்ருஷ்டியின் வியாஜ்யமாய் அதன் பெருமையைக் கூறியுள்ளார். அதாவது, நெற்றியை உருண்டையாகப் படைக்காமல் குறுக்குநீளத்தில் படைத்து விபூதியை மூன்று புண்டரமயித் தரிப்பதற்கேயாம்.

ஸ்ருஷ்டா ஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹ திரிபுணீரஸ்ய பிரசஸ்ததாம்

ஸஸர்ஜ ஸ லலாடம் ஹி திரியசுவர்த்தவம் ந வர்த்தலம்!!

சங்கர ஸம்ஹிதையிலும் படித்தவனோ படிக்காதவனோ விபூதியைத் தரித்துக்கொண்டு உணவை உட்கொண்டால் அந்த ஆகாரத்தை ஸ்ரீ பார்வதி தேவியுடன் ஸ்ரீபரமேசுவரன் உட்கொள்கிறார் என்று கூறியுள்ளது.

யதீர புஞ்ஜீத பஸ்மாங்கீ ஸுரீர்கோவா பண்டிதோபிவா!

ததா புங்கீதே மஹாதேவ: ஸபதீரீகோ வ்ருஷத்வஜ!!

உருத்தராட்சம்

பெண்மணிகளுக்குத் திருமாங்கல்யம் எத்துணை முக்கியமோ, அத்துணை முக்கியமானது சைவரீக்டு உருத்திராட்சம். உருத்திர ஸுர்த்தியின் கண்மணியினின்றும் தோன்றியது உருத்திராட்சம். பாவங்களைக் கண்டிப்பதனால் உருத்திராக்க மாலை கண்டிகையெனப் பேர்பெற்றது. "உருத்திராக்க ஜாபாலம்" என்ற உபநிடதமும், ஏனைய உயர்ந்த சாத்திரங்களும் உருத்திராக்கத்தின் உயர்வை உரைக்கின்றன. உருத்திராக்கம் அணியவரைப் பேய், பூதம், நோய் முதலியவைகள் வருத்தமாட்டா.

அலங்கு மாமணி உருத்திர அக்கமொன் றணியின்

விலங்கெ யிற்றுவெம் பூதமே முதலிய மேவா

புலங்கொள் மாமணி புனைதரில் போக்குறா ததனால்

இலங்கு மாமணி நீற்றொடும் புனைவதற் கிசையும்.

— உபதேச காண்டம்

நீராடும் போது உருத்திராக்கத்தினின்று பட்ட நீர் நம் உடம்பில் படுவதால் மிகுந்த நன்மை உண்டாகும்.

உருத்திராக்கம் தலை, கழுத்து. மார்பு, கை முதலிய அங்கங்களில் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
உருத்திராக்க மணி தரியாமல் பூசை செய்வோர் பூசையின் பயனைப் பெறாது ஒழிவர்.

பூணீபதற்குக் கண்டியனைக் கூசியிடும் புல்லியரைக்
காண்பதற்குக் கூசுமரனீ கைத்து

- சைவ சமயநெறி

ஆயிரம் மணியணிந்தவரை மாலையனாதியர் வழிபடுவர்.

ஆய மாமணி புனைந்திடல் அவரை
மாயன் நானீமுகன் புரந்தரன் வானவர் முதலோர்
பாயு மால்விடைப் பரனீனைப் பணிகுவர் என்றால்
தூய மாமணி மிலைந்தவர் மனிதரோ சொல்வீர்

- பிரமோத்தர காண்டம்

தீராத சுரத்திற்கு வைத்தியர்கள் உருத்திராட்சத்தைத் தேனில் இழைத்துக் கொடுத்து குணப்படுத்துவர்.

ஐந்தெழுத்து

வேதத்தின் இதயமாக நடுவில் விளங்குவது திருஐந்தெழுத்து. ஐந்தெழுத்துக்கு மேலாய மந்திரமே இல்லையென உணர்க.

போயன்ன புறச்சமயப் பிணக்குநால் வழியனைத்தும்
பிழையே யன்றி
வாயனீமை தெளிந்துசைவ சித்தாந்த வழிதேறி
அதீத வாழ்வில்
போயணீமி ஐந்தெழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும்
பொருளாக் கொண்ட
நாயனீமார் திருக்கூட்டம் பணிந்திறைஞ்சம் பெரும்பேறு
நானீபெற்றேனால்.

ஐந்து எழுத்து என்பது சிவ பஞ்சாட்சரம். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பர் சுவாமிகளும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகங்கள் முறையே, "காதலாகிக் கசிந்து", "சொற்றுகை வேதியன் என்று பாடியருளியுள்ளார். இதை ஸ்தூன பஞ்சாட்சரம் என்பர். மற்ற விபரங்களை கரு முகாந்தரமாய் தெரிந்து கொள்க. ஆதலால், சைவ சமயிகள் யாவரும் விபூதியையும், உருத்திராக்கத்தினையும், ஐந்தெழுத்தையும் உயிரிலும் உயர்ந்ததாகப் போற்றுவதல் வேண்டும்.

நிருநீற்றின் தெய்வநலம் முற்றிற்று.

வாரியார் திருவடிகளுக்கு சமர்ப்பணம்

அடியேன்
சமய போதகர் ஆசிரியர், சும்பாபிஷேக நெறியாளிகை
ஆகம புராணாகள், "வாகீச வித்தகர், விஷ்ணு உபாசகர்",
"சிவஞான வாரிதி", "முத்தமிழ் குருமணி",
சிவாகம கிரிஜா யோதி", "சதீவாதீம சிவாச்சார்யா",
"தேசிய கலாவிபுஷணம்", "சொல்வேந்தர்",
"ஆகம புராண உபதேச வசஸ்பதி",
சிவபுந் அமிர்த ஸ்ரீகாந்தக்குருக்கள்
கிளிநொச்சி.

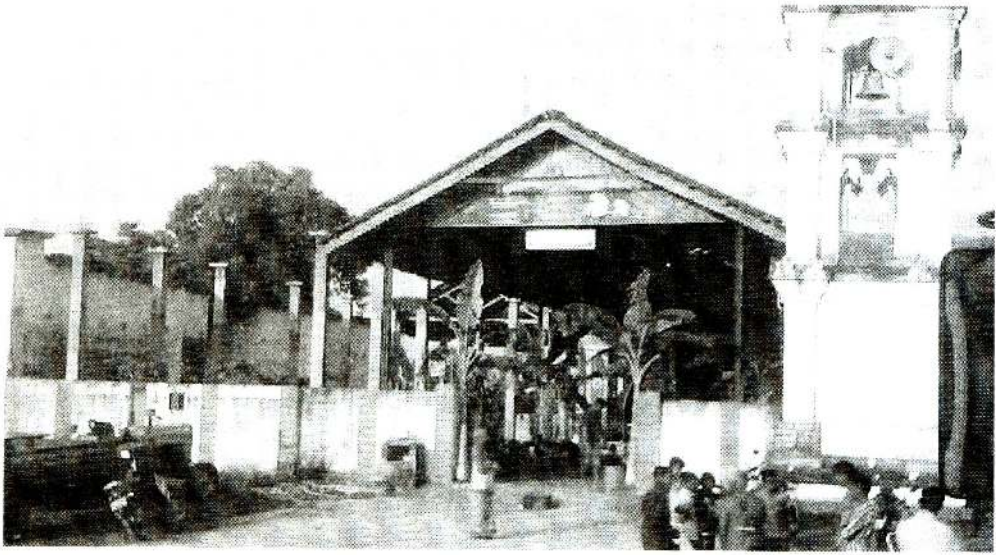
உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயப் பதிவுகள்



ஒரு கும்பாபிஷேகம் காண்பது மூன்று ஜென்மங்களில் நாம் செய்த பாவத்தைப் போக்கி பிறவிப் பெரும்பயன் தரக் கூடியது

தோற்றமும் முடிவும் அற்ற
சுயம்பு எம் இறை. இறைவனுக்கு
மனிதன்போல் பிறப்பு இறப்பு இருக்க
முடியாது பல கோடி அண்டங்களை
ஆக்கி, காத்து, மறைத்து அருளி அழிக்கும்
எம் இறைவனுக்கு ஆக்கமில்லை.

இங்கு சக்தி வாய்ந்த மந்திரங்கள் மூலம்
யாகங்கள் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களால்
இறைவன் மீதும் கோபுரக் கலசங்கள்
மீதும் புனித தீர்த்தங்களால் அபிஷே
கங்கள் செய்யப்படுகின்றது. இதன்
மூலமே விக் கிரகங்கள் தெய்வ



ஆக்கத்தை ஆக்கியவரே அவர் தான்.

இறைவனுக்கு கோயில் கட்டி
வழிபடுவது சைவ மக்களின் வழக்கம்.
ஆலயத்தினுள் விக் கிரகங்களை
பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம்
செய்த பின்னரே அது வழிபாட்டுக்குரிய
ஸ்தலமாக முழுமையடையும். கும்பம்
என்றால் நிறைத்தல் என்பதாகும்.
ஆலயங்களிலுள்ள விக் கிரகங்களுக்கு
அபிஷேகங்கள் மூலம் இறை சக்தியை
நிறைத்தலே கும்பாபிஷேகம் ஆகும்.

சக்தியைப் பெறுகின்றன. கும்பாபிஷேகம்
செய்யும்போது சாத்தப்பட்ட அஷ்ட
பந்தனமானது (மருந்து) பன்னிரண்டு
(12) வருடங்கள் மட்டும் சக்தியுடன்
இருக்கும் என்பதால் பன்னிரண்டு
வருடங்களுக்கு ஒரு முறை
கோயில்களில் கும்பாபிஷேகம்
நடைபெற வேண்டும்.

கும்பாபிஷேகம் என்பது
குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட
கோயில்களில் சம்பந்தப்பட்ட தெய்வத்

திருமேனிகளின் மீது தெய்வ சக்திகளை எழுந்தருளும்படி செய்வதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்வதாகும். இக் கும்பாபிஷேகம் நான்கு (04) வகைகளில் அமையும். அவை

1. ஆவர்த்தம்
2. அநாவர்த்தம்
3. புனராவர்த்தம்
4. அந்தரீதம்

என்பனவாகும்.

இங்கு ஆவர்த்தம் என்பது ஓரிடத்தில் புதிதாக கோயில் அமைத்து பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்வதாகும். அநாவர்த்தம் என்பது பூணை இல்லாமலும் ஆறு கடல், யுத்தம் போன்றவற்றால் சிதைவடைவதால் அக் கோயிலை புதிதாக நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது. மற்றையது புனராவர்த்தம் என்பது கருவறை, பிரகாரம், கோபுரம் முதலியன பழுது பட்டிருந்தால் பாலாலயம் செய்து அவற்றை புதுப்பித்து அஷ்டபந்தனம் சார்த்தி பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது அந்தரீதம் என்பது. கோயில் உள்ளே ஏதேனும் தகாத செயல்கள் நேர்ந்து விடின் அதன் பொருட்டு செய்யப்படும் பரிகாரமாகும்.

இக் கும்பாபிஷேக கிரியைகளை நடத்துவதற்கு ஆற்றல் மிக்க அந்தணப் பெருந்தகையைத் தேர்ந்தெடுத்து இறைவனின் அனுமதி பெற்று கிரிகைகள் முறைப்படி செய்யப்பட்டு இறைவனின் அருளாட்சியை நாட்டு மக்கள் பெற

முடியும் இவ்வாறான கும்பாபிஷேகத்தில்

கும்பம் - கடவுளின் உடல்

கும்பத்தின் நூல் - 72000 நாடி நரம்புகள்

கும்ப நீர் - இரத்தம்

கும்பத்தில் போடப்படும் தங்கம் - ஜீவன்

மேல் வைக்கும் தேங்காய் - தலை

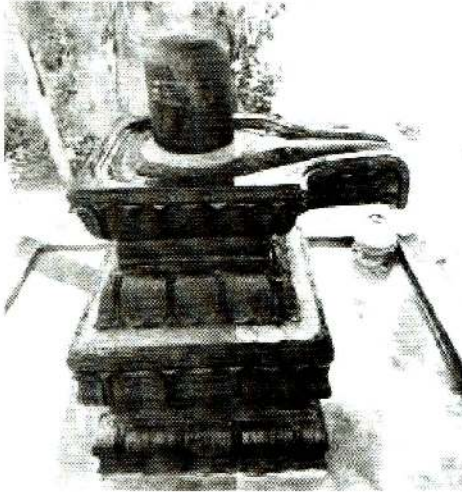
பரப்பப்பட்ட தானியங்கள் - ஆசனங்கள்

எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாறான கும்பாபிஷேகத் தினத்தன்று ஆலயத்திற்கும் சென்று வழிபட்டால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களின் ஆசிகள் நமக்குக் கிட்டும் கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்து கொள்ள இயலாதவர்கள் நாற்பத்தெட்டு (48) நாட்கள் நடக்கும் மண்டல பூசையில் கலந்து கொண்டு நன்மைகளைப் பெறலாம்

இவ்வாறான கும்பாபிஷேகங்கள் பல கண்ட இலங்கைத் திருநாட்டின் பஞ்ச ஈஸ்வரங்களுடன் கூடிய ஸப்தஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாக கிளிநொச்சி உருத்திரபுர உருத்திரீஸ்வரர் தனது வரலாற்றை சான்றுப் படுத்தி நிற்கும் பெருமைக்குரிய ஆலயமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயமானது சோழர்காலத்திற்கு முற்பட்ட சிவலிங்கமான திராவிட கட்டடக் கலை மரபில் அமைக்கப்பட்ட சதுர ஆஷ்டையுடன் கூடிய லிங்கமாக உள்ளமையினால் இது பல்லாயிரம் ஆண்டு பழமையானது என பல தொல்பொருள் ஆராய்சியாளர்களாலும் பல சான்றுப்படுத்தல்களுடன் நிருபணமாக்கப்பட்ட ஒர் ஆலயமாக பல வெளியீடுகளிலும் உருத்திரபுரம் வாழ்

பழம் குடி மக்களாலும் பல சைவசெல் நெறியாளர்களாலும் போற்றிப் பேசப்பட்டதும் பேசப்படுவதுமான இவ் ஆலயம் யோகர் சுவாமியின் திருப்பணி நிதி வழங்கல் மூலம் கட்டடப் பணிக்கு வித்திட்டார் என தெரியக்கூடியதாக உள்ளது. இதன் முதலாவது கும்பாபி ஷேகத்தினை 1958ஆம் ஆண்டு ஆகம முறைப்படி ஆலயம் நிறுவப்பட்டு அறிவு ஆற்றல் மிக்க அந்தணரான கீரிமலை ஐயம்பிள்ளை குருக்களால் நடத்த ப்பட்டது.



அதன் பின் பல புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டு தைத் திங்கள் 10ஆம் நாள் (23ஆம் திகதி தை மாதம் 2022) நடைபெற்றது. அதனை தொடர்ந்து (48) நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் மண்டலாபி ஷேகம் நடைபெறுகின்றது. ஒரு மண்டல காலத்திற்கு செய்யப்படும். எந்த செயலும் வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்பது நம்பிக்கை கும்பாபிஷேகம்

முதல் மூன்று பட்சம் சிறப்பு பூஜை செய்ய வேண்டும். ஒரு பட்சத்திற்கு (15) பதினைந்து நாள் என்பதால் 45 நாள் ஆனால் 48 என்பது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்று கருவறைக்கு எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவனின் தெய்வீக சக்தியை நிலைநிறுத்தவும், அஷ்டபந்தன மருந்து இறுகவும் மண்டல பூஜை நடாத்தப் படுகின்றது. இக் காலத்தில் எண்ணெய் பால் பன்னீரால் மட்டும் அபிஷேகம் செய்யலாம். அஷ்டபந்தன மருந்து இறுகச் செய்வது அவசியமாகும். இங்கு பிறந்த குழந்தையாக விக்ரஹத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை 48 நாட்கள் விஷேட அபிஷேக பூஜைகள் செய்து முழு சக்தியுடன் இருக்கச் செய்வதாகும்.

இவ்வாறான கும்பாபிஷேகம் மண்டலாபிஷேகம் போன்ற கிரியை களை நடாத்துவதும் அதனை பக்தர்கள் கண்டுகளிப்பதும் நம்மால் ஆன விடயங்கள் அல்ல. அதெல்லாம் இறைவன் செயலாகும். இந்த வகையில் 2022ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று உருத்திரீஸ்வரர் உடன் உருத்திரபுர நாயகியாக வீற்றிருக்கும் எம் இறைவனின் அருட்கடாட்சம் எம் மக்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

திருமதி .இளவேந்தி நிரமலராஜ்
அதிபர்
கிளி/ சிவநகர் அ.த.க.பா
உருத்திரபுரம்



இறை வழிபாடும் இன்றைய நிலையும்

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பது ஒளவையின் அருள்வாக்கு. சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக வணங்கும் சைவசமயத்தில் இறைவழிபாடு இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளிற்கு முற்பட்ட சிந்துவெளி காலத்தில் இருந்து சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையை அறிய முடிகின்றது. வேத காலம், இதிகாச காலம், புராண காலம், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று காலம் என கால ஓட்டத்தில் இறைவழிபாடு தமிழர் தம் வாழ்வில் பின்னிப்பிணைந்து நம்பிக்கையைப் பெருக்கி இன்னல்களை அகற்றும் உயர்ந்த ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இயற்கையை இறைவனாக வழிபட்ட மக்கள் ஓர் உருவம் இல்லாத இறைவனை உணர்வதற்கு ஞானிகளால் மட்டுமே உணரக்கூடியதாக இருந்ததனால் எளியவர்களாகிய எமக்கு இறைவனுக்கு உருவம் கொடுத்து வழிபடும் முறை உருவாக்கப்பட்டது. இதனால் உருவ வழிபாடு இறைவழிபாட்டின் முக்கியமான ஒரு அங்கமாக மலர்ந்தது.

“கடவுளை நம்பினோர் கை விடப்படார்” என்ற முன்னோரின் வாக்குப் படி கடவுள் நம்பிக்கையோடு மெய் உருகி கை தொழுது வேண்டியவற்றை வேண்டிய வாங்கு அடைந்து அனுபவித்த இறையடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. முதன் முதலில் தமிழில் பாடப்பட்ட புராணம் என சிறப்பிக்கப்படும் பெரிய புராணத்தில் சாதி – இன பேதமின்றி அரசன் ஆண்டி என்ற பேதமின்றி இறைவழிபாட்டை மெய்யன்போடு செய்தால் முத்தி அடைய முடியும் என்பதையும், இறைவழிபாட்டின் மகிமையையும், அதன் பயனையும் பக்தி வழிநின்று சிவனுக்கும், சிவனடியார்களுக்கும் பணி செய்து பரமனின் பாதம் அடைந்த பக்தர்களின் வரலாற்றில் இருந்து இறைபக்தியின் உயர்வை அறிய முடியும்.

மானிடராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் இறைவழிபாடு இன்றியமையாதது. எமது புலன்களை ஒரு முகப்படுத்தி இறைவனிடம் எம்மை ஈடுபடுத்தும் அம்சமாக இறைவழிபாடு அமைந்துள்ளது. வீடுகளில் செய்யும் இறைவழிபாடு ஆத்மார்த்த வழிபாடு எனவும் திருக்கோயிலில் செய்யும் வழிபாடு பரார்த்த வழிபாடு எனவும், குறிப்பிடப்படுகிறது. இறைவன் பார்க்கும் இடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருந்த போதும் ஆலயமே இறைவழிபாட்டிற்குரிய சிறந்த இடமாகும். இதனால் தான் கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று முன்னோர் கூறியுள்ளனர். தமிழர் தம் வாழ்வில் ஆலயத்தில் இறைவனை வழிபடும் முறை முதன்மை பெற்று இருந்ததை அக்கால அரசர்களால் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களை வைத்து அறிய முடிகின்றது. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் இன்று வரை நிலைபெற்று விளங்கும் ஆலயங்கள் இதற்கு சான்றாகும்.

அக்காலத்தில் ஆலயங்களே மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் அறிநிலையங்களாகவும், அறிவூட்டும் கல்விக்கூடங்களாகவும், கலை வளர்க்கும் கலைக்கூடங்களாகவும், உண்டியும் உறையுளும் கொடுத்து ஆதரிக்கும் ஆதலர்சாலைகளாகவும் விளங்கின.

இறைவழிபாட்டின் ஒவ்வொரு அங்கங்களும் அறிவியல் விஞ்ஞானத்துடன் இணைந்ததாக மக்களின் ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு இயைபுடையதாக காணப்படுகின்றன. “அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” எனக் கூறப்படுவதில் இருந்து அணு அசைவதற்கும் செயற்படுவதற்கும் காரணமான சக்தி இறைசக்தியே என நம்ப முடிகிறது. இறைவழிபாட்டில் இரு கைகளையும் கூப்பி வணங்கும் போது புத்துணர்ச்சியும், மன அமைதியும் கிடைக்கின்றன. நெற்றியில் திருநீறு அணிந்து சந்தனம் குங்குமப் பொட்டு இடும் போது உடல் இரத்த அழுத்தம் சீராக்கப்படுகிறது. நெற்றியில் குட்டி தோப்புக்கரணம் போடுவதால் நரம்பு மையங்கள் தூண்டப்பட்டு நினைவாற்றல் அதிகரிப்பதுடன் சுறுசுறுப்பும் ஏற்படுகிறது. அட்டாங்க நமஸ்காரம் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்து வழிபடும்போது உடலின் தசை நார்கள் நரம்புகள் எலும்புகளில் உள்ள மூட்டுகள் பலம் அடைகிறது. தலயாத்திரை செய்து இறைவழிபாட்டை மேற்கொள்ள மலைகளில் ஏறி இறங்குவதால் இரத்த நாளங்களில் உள்ள அடைப்புகள் நீக்கப்பட்டு குருதிச் சுற்றோட்டம் சீரடைகிறது. இறைவழிபாட்டில் விரதம் அனுட்டிப்பதனால் ஜீரண உறுப்புக்கள் சீரடைகின்றன. இறைவழிபாட்டில் அறிவியல் சார் அம்சங்கள் நிறைந்து இருப்பதை இதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

எம்மால் தொடங்கப்படும் எந்த செயலும் இறைவழிபாட்டுடன் ஆரம்பித்தால் அது இனிதே நிறைவேறும் என்பது நம்பிக்கை ஆகும். அகத் தூய்மையுடனும், புறத்தூய்மையுடனும் ஈடுபட வேண்டும். அதிகாலையில் துயில் எழும போதே “சிவசிவ” என்ற சிந்தனையுடன் இறைவழிபாட்டை ஆரம்பிக்கின்றோம். இவ்வாறு ஆரம்பித்து மலர் தூவி, தீப தூபம் காட்டி திருமுறை ஓதி வழிபடுவதுடன் மாலையில் விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்கின்றோம். நித்திரைக்கு செல்லு முன்னர் அன்றைய பொழுதினை நற்பொழுதாக்கிய இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவதுடன் ஏதாவது தவறு நடந்திருந்தால் அத்தவறை மன்னிக்கும்படி இறைவனிடம் வேண்டுவது முன்னோரின் பண்பாகும். இவ்வாறு நாளாந்த செயற்பாடுகள் இறைவழிபாட்டுடன் தொடங்குவதனால் இறை நம்பிக்கை மேலோங்குவதுடன் எல்லாச் செயல்களும் இடையூறுகள் இன்றி வெற்றி அளிக்கும்.

காலம் காலமாக எம் முன்னோர்களின் வழிப்படுத்தலுடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த இறைவழிபாடு இன்றைய இளம் சமூகத்திடம் அருகி வரும் நிலையை அவதானிக்க முடிகிறது. அறிவியல் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் வேற்றுநாட்டு கலாசார பண்பாட்டுப் பரவலும் இறைநம்பிக்கையை மூட நம்பிக்கை என எண்ணுகின்றார்கள் போலும். அதிகாலை ஆலய மணியின் ஓசையுடன் “சிவ சிவ” என்ற இறை சிந்தனையுடன் எழுந்து இறைநம்பிக்கையுடனும் இறைபக்தியுடனும் செயல்களை ஆரம்பிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தீய செயல்களைச் செய்ய மனதில் இடம் அளிக்க

மாட்டார்கள். பொய், களவு, காமம், கள்ளுண்ணல், கொலை என பாவம் செய்வதற்கு அஞ்சுவர். அன்பு, கருணை, இரக்கம், பிறருக்கு உதவுதல் போன்ற நற்பண்புகள் மேலோங்கும். எந்த சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையிலும் வேண்டாத தீய செயல்களைச் செய்ய துணிய மாட்டார்.

இன்றைய நிலையில் இந்நிலைமை மாறி விட்டது. தொலைபேசியின் அலாரம் ஒசையுடன் கண் விழித்து தொலைபேசியுடன் அதிக நேரத்தை படுக்கையில் கழித்து அவசர அவசரமாக எழுந்து அவதிப்பட்டு வேலைகளை முடிக்கும் போது இறைவனின் நினைவிற்கு இடம் இருக்காது. யாருக்கும் எதற்கும் பயமற்றவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இதனால் பொய், களவு, போதை, காமம், கொலை என எந்த பாவச்செயலையும் துணிந்து செய்யும் நிலை காணப்படுகிறது. தர்மம் அழிந்து அதர்மம் தலை தூக்கியுள்ளது.

நெற்றியில் நீறு பூசவும் பண்பாட்டு உடையணிந்து ஆலயம் செல்லவும் இரு கரம் கூப்பி இறைவனை வழிபடுவதும் நாகரிகம் அற்ற செயற்பாடுகளாகக் கருதுகின்றனர். ஒப்பிட்டளவில் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திய காமிய கிரியைகளில் பங்குபற்றி வழிபாடு செய்யும் மக்கள் கூட்டத்தை விட களியாட்டங்களிலும் கேளிக்கைகளிலும் பொழுது போக்கு விளையாட்டுக்களிலும் கலந்து கொள்ளும் மக்கள் தொகை அதிகமாக காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

இன்றைய இளம் சமூகத்தினரிடையே நெறி பிறழ்வான நடத்தைகள் அதிகரிப்பதற்கும், போதைப்பொருள் பாவனையில் ஈடுபடுவதற்கும் மனித நேய பண்புகள் மறைந்து பாதை மாறி செல்வதற்கும், தொலைபேசி பாவனையில் வாழ்க்கையைத் தொலைப்பதற்கும், முகமறியா நபர்களுடன் முகநூல் தொடர்பாடலுக்கும் இறை நம்பிக்கையும் இறைவழிபாடும் பின்பற்றப்படாமையும் ஒரு காரணமாக விளங்குவதை காணலாம். இந்நிலைமையினை மாற்றி வளர்ந்து வரும் இளம் சந்ததியினரிடம் இறைநம்பிக்கையை வளர்ப்பதுடன் இறைவழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஈடுபடச் செய்வது பெரியோர்களின் கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும். ஆலயம் செல்லவும், அமைதியாக வழிபடவும், திருமுறை ஓதவும், திருப்பணி செய்யவும் குழந்தைகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இறைவழிபாட்டின் ஊடாக இறை நம்பிக்கையை வளர்த்து நேர் மனப்பாங்கான சிந்தனைகளை விருத்தி செய்து கண்ணியத்துடனும், கடமையுணர்வுடனும் வாழும் நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவோம்.

திருமதி. மஞ்சளா யோகநாதன்

ஆசிரியர்,

கிளி/பரந்தன் இந்து மகா வித்தியாலயம்.

கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் உருத்திரபுரீசுவரர் திருவூஞ்சல்

துதி

வெண்பா

எம்மிறைவன் என்றேத்தும் உருத்திரபுரீசன்
தம்மருளால் தந்த நந்தி முகத்தோனே - நம்பியுனை
இறைவனுக்குத் தீந்தமிழில் இனிதூஞ்சற் பாமாலை
நிறைவுறவே அடியேற் கருள்.

பூவார்ந்த நான் மறைகள் தூணதாக
புனை வேத சிரசதுவே விட்டமாக
மூவாத சிவாகமங்கள் விதானமென்ன
சாயாரா கொடுகேது வாசுகியும் நாணாக
தேவாதி தேவனெழில் பிரணவாம் பீடமதில்
துலங்கி திருவூஞ்சலிலே
ஓவாதே எழுந்தருள் எம்பராபரமே
உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடீருஞ்சல்.

தோடாருமலர்க் கொன்றை மாலைசூட்டும்
சோதியார் திருமுடியில் மகுடமின்ன
பீடாரும் நுதலதனில் திருவெண்ணீறு
திகலகமுடனென்ன திசை விளங்க
ஈடாகாக்கண்டமது நீலமணி நிழலாக
புயமதிலே வாகுவலையமது மின்ன
வாடா நல்மணி ஒளிரும் பராபரமே
உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடீருஞ்சல்.

ஆய்ந்திடுபன் முனிவர் மறையோதியாட
அந்தரமார் அமரர் துதி கூறியாட
பாய்ந்திடு நீரருவிழிப் பத்தருமே தாமாட
பன்னு குறட்டை வீரர் பாங்கிலாட
வாய்ந்திடுபண் கந்தருவர் பாடியாட
வான் அரம்பை முதல் மகளிர் கூடியாட
சாய்ந்து புனல் பெருகவரு பராபரமே
உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடீருஞ்சல்.

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்ற அன்னோர்
 பூசனத்திலுரை சோதி போதமார்ந்த
 வேதாந்த மெனவுரைசெய் வீட்டிலாரும்
 விளங்கு சுடரே மேல் தத்துவமான
 நாதாந்தங் கடந்தொளிரும் ஞானஞ்
 நாயகனே மான்மழு சேர்கரத்தினாரே
 வாதாடு மதுநீக்கி சுகம்சேர் பராபரமே
 உருத்திரபுர ஈஸ்வரரே ஆடினஞ்சல்.

சீராரு மலர்க்கொன்றை அணிவாய் சிவபரனே
 பாராளு முசுருந்தன் பதம் சேர்த்து நீ ஆண்டிய
 ஆராரும் மெச்சும் சலந்தானை நீறு செய்தாய்
 பேராரும் முப்புரத்தை சிரித்தே. எரித்தனையே
 போராரும் அயன்மாலை அன்று பொறுத்தாண்டாய் நீ
 நாராயணற்கு நல்ல பாஞ்சசன்யம் அளித்தாய்
 நாராய்க்கும் நாகர்க்கும் நன்மைதரும் பராபரமே
 உருத்திரபுர ஈஸ்வரரே ஆடினஞ்சல்.

நான்மறை அந்தணனுக்காய்
 அந்தகனும் அந்தமானான்
 வான்செய்த நெடுமேனி மாலுக்காக
 பாம்புருவம் நீக்கியவா
 மான்கன்று மழுவோடு மிகுதியும்
 மாண்போடணிந்த மகிபா
 தேன் பிலிற்று கொன்றைப் பராபரமே
 உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடினஞ்சல்.

உமையாள் தன் வதுவைக்கே முழுதான
 உலகேழுந் தான்வரவே
 அமையாது உயர்வான மலையாகும்
 மேருவும் கைலாசமுமே
 சுமையாலே தாழ்ந்து மிக
 பதிந்ததுயிர் பதைப்புறவே
 எமையாளும் சர்வபரி பூரணமாம் பராபரமே
 உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடினஞ்சல்.

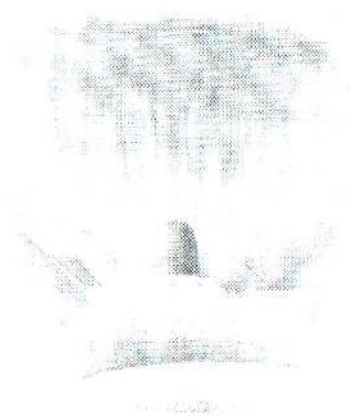
எமை ஆளும் சர்வபரி
 பூரணராம் எந்தையுமே
 இமையாமுன் முன்னொருநாள்
 ஆழியையே அடக்கியுளான்
 நமைமறவான் குறுமுனியை
 கொடுவருவீரென விளிக்க
 அமையமிது வந்தார் வான்வழியே பராபரமே
 உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடீளுஞ்சல்,

நித்தியரே நின்மலரே ஆடீளுஞ்சல்
 நெற்றிவிழி உடையாரே ஆடீளுஞ்சல்
 சத்தியரே தற்பரரே ஆடீளுஞ்சல்
 தாரகருமானவரே ஆடீளுஞ்சல்
 முத்தியரே முன்னவரே ஆடீளுஞ்சல்
 மூலமான முழுமுதலே ஆடீளுஞ்சல்
 சித்திதரும் முத்தியுறும் பராபரமே
 உருத்திரபுரி ஈஸ்வரரே ஆடீளுஞ்சல்.

பூமாது வாழி முகில் பொழிந்து வாழி
 புகழ்வேத ஆகமங்கள் சிறந்து வாழி
 நாமாதும் பூமாதும் பொலிந்து வாழி
 வருணகுல தருமங்கள் பூசுகரும் நயந்துவாழி
 கோமாதும் செங்கோலும் குலவிவாழி
 தொழுமடியார் உறுப்பினர் கூட்டமுமே வாழி
 தாமாக வந்தெமையாள் சிவமே பராபரமே
 உருத்திரபுரி ஈஸ்வரமே வாழி வாழி

எச்சரிக்கை

சீர்பூத்த உருத்திரபுர தனிய தனில்மேவும்
 ஏர்பூத்த அம்மை உமா பங்கினரே எச்சரிக்கை
 நீர்பூத்திடுநதி கங்கை சடைமுடியால்
 சேர் அடியார் தமக்கு அருளால் எச்சரிக்கை



திருமேவுமைங்கரற்கு சீர்பதம் கொடுத்தவா
அருள்மேவு பார்த்தனுக்கு பாசுபதா எச்சரிக்கை
மருள்கொண்ட மயல்தீர மால் அயனை ஆள்வதற்கு
உருக்கொண்ட வடுகனை வைத்தசிவா - எச்சரிக்கை

வீராதி வீரரான வீரபத்திரன் தன்னை
சுராதியான பத்ரகாளியுமாம் - எச்சரிக்கை
போராக வந்ததக்கன் புன்தலை அறுத்ததுமே
நேராக தண்டமிட்ட தேவே எச்சரிக்கை

பராக்கு

கயிலைமலையானே இறைவா பராக்கு
கயலை அனையாளுக்கரசே பராக்கு
மயிலை இணையாள்தம் எம்மான் பராக்கு
சயிலமான் தாதா எந்தாய் பராக்கு

அயில் கொண்ட வேலனின் தாதா பராக்கு
துயிலான பதுமற்கு நேசா பராக்கு
குயிலான இந்திரன் கிரைந்தாய் பராக்கு
உருத்திரபுர அடியார் பரமே பராக்கு

மங்களம்

ஐந்தொழில் புரிபவர்க்கு மங்களம்
ஐங்கரனார் தந்தையர்க்கு மங்களம்
சுந்தரனார் தோழருக்கு மங்களம்
மந்திரம் தந்த எந்தாய் மங்களம்
இந்திரப்பதம் தருவாய் மங்களம்
உனதன் பதந்துணையாம் மங்களம்
உருத்திர ஈஸ்வரரே மங்களம்
மங்களம் மங்களம் மங்களம்.



உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயப் பதிவுகள்



தவத்திரு வடிவேற்குளாமிகள் அருளிய உருத்திரபுரீ சுவரர் திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியெம் புனிதா புண்ணிய முதலே
புலர்ந்தது காலையின் புதுமல ரடியை
ஏற்றியே இறைஞ்சி இருள்கடிந் திடவே
எழில்நன் மலர்கை யேந்திநிற் கின்றார்
சற்குரு வாகிய தாரகப் பொருளே
சஞ்சலம் தீர்த்திடென் றேசரண் புகுந்தார்
நற்றவர் வாழுருத் திரிபுரி நயந்த
நாயக னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே 01

பூங்குயில் கூவின புலம்பின புட்குலம்
புலர்ந்தது காலை புதுமலர் அலர்ந்திட
ஓங்குநீர் வையத் துயிர்க்குலம் உய்ந்திட
ஒருதனிச் சற்குரு வடிவுகொண் டெழுந்தே
பூங்குழல் காட்டிய புண்ணிய புனிதனைப்
புன்னகை பூத்த மலர்முகம் கண்டிட
தேங்குநீர் உறைபதி யுருத்திர தேவனாம்
தேசிக னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே 02

சங்குகள் தாரை சலம்சலம் முரல
சாற்றிய முரசொடு தண்ணுமை கறங்க
எங்களை யாள்கவென் றேந்திழை யார்கள்
குங்குமம் சாந்தம் குணமலர் கொடுவந்
தங்கையால் யாழொலி எழுப்பிடு கின்றனர்
அருணனும் இந்திர திசையினில் எழுந்தான்
பொங்குமா வளமலரு ருத்திர பதியெம்
புண்ணிய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே 03

கோழி குலமயில் குலவிடும் சோலையில்
 கோளறு புட்குலம் கூக்குரல் செய்திடும்
 கூளி நடநவில் காட்டினிற் கூத்துடைத்
 தாளி யறுகு தரித்திடும் தாதையை
 வாழிநின் பொன்னடி வாழியென் றேத்தி
 வானவர் வந்து வாழ்த்திடு கின்றார்
 ஊழி முதல்வ உருத்திர நற்பதி
 உத்தம னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

04

காழிசம் பந்தர் கௌணியர் திலகம்
 கழறிய பாடல் கழறிநிற் கின்றார்
 வழியடி யான்திரு நாவுக் கரசர்
 வழுத்திய வாய்மொழி வந்திசைக் கின்றார்
 தெளிந்திடு வெண்ணெய்நல் லூர்வரு புனிதன்
 தேடியாட் கொண்ட நாவலா ஞரன்
 தெளிதமிழ் கேட்டிட ருத்திர பதியெம்
 தேவதே வாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

05

மன்னிய வாதவூர் வள்ளல்வாய் மலர்ந்த
 மாமணி வாசகம் வந்துரைக் கின்றார்
 இன்னிசை யாழ்ப்பல கொண்டிசைக் கின்றார்
 இனியடி யேம்குறை தீர்த்திட வென்றே
 கன்னியு மையொடு கலந்தநற் கோலம்
 கண்டிட வேண்டிக் கருத்தழிந் துருகி
 உன்னடி யார்கள் உருத்திர தேவா
 உத்தம னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

06

இருக்கு முதலா மெழில்பெறு மாமறை
 இரந்துநின் றுருகி இசைத்திடு கின்றார்
 கருக்கெட உன்கழல் காட்டுவாய் என்றே
 திருகுறு சிந்தை மெளிந்துநிற் கின்றார்
 மருமறை வண்டினம் மாமது மாந்தி
 மந்தியின் தலைமிசைக் குந்திடுஞ் சோலை
 உருத்திர புரப்பதி உயர்குரு நாதா
 உத்தம னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

07

பூமியிற் கொண்டநற் கோலங்கண் டுய்ய
 புண்ணிய முனிவரும் புகழுடைத் தேவரும்
 சாமிநின் சரணடி சாரவந் துற்றார்
 சாந்தமளித்தருள் சற்குரு நாதா
 நேமியம் படையுடை நெடுமால் பிரமன்
 தேடியுங் காணா நிமலா வெனவிப்
 பூமியி னுருத்திர புரப்பதி யாயெனப்
 புலம்பு கின்றார் பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

08

வண்டு பண்பாட இளமயில் ஆடும்
 வனத்திடை மாமலர்ச் சோலைகள் தோறும்
 தொண்டர்கள் தோத்திர இசைபல ஒலிக்கும்
 தூநெடு மாளிகை முன்றில்கள் தோறும்
 கொண்டலே குமுறிடக் கோக்களும் குமுறிடும்
 குறிபல கண்டுனைக் கும்பிட நினைந்தார்
 மண்டிருள் விடிந்தது உருத்திர புரத்தெம்
 மன்னவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

09

கற்றவர்க் கருள்புரி கற்பகக் கனியே
 மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையே
 சுற்றமும் துணையும் பற்றற விட்டுன்
 பதப்பிணை பற்றிய பழுவடி யார்கள்
 புற்பதம் கொழிக்கும் புனலுடை வாவியில்
 பொற்புறழ் சோலைப் பாங்கமர்ந் துறையும்
 அற்புதர் ருத்திரக் கோயில்கொண் டருளும்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

10

திருச்சிற்றம்பலம்



அருகிவரும் ஆன்மீகம்

விஞ்ஞான ரீதியான அறிவியல் வளர்ச்சியின் பயனாக இன்று உலகம் சுருங்கி உள்ளங்கைக்குள் உருண்டு கொண்டிருக்கின்றது. இன்றைய காலம் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் அடித்தளம் எங்கு உருவாக்கப்பட்டது என்பதையோ விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி உலகை உருக்கிக் கொண்டிருந்ததால் ஏற்பட்டுள்ள அசௌகரியங்கள் பற்றியோ எண்ணிப் பார்க்க நேரமின்றி மக்கள் உலகப் பற்றில் உருண்டு கொண்டிருப்பது வேதனைக்குரியதாகின்றது.

ஏனைய சமயங்கள் தங்களது சமயத்தினை கட்டிக்காத்திட பிரசாரங்களை நடாத்துகின்ற அதே வேளையில் இல்லற வாழ்வோடு இணைந்து பயணிக்கின்ற பரப்புரை ஏதுமின்றி வழி வழியாக கட்டிக் காக்கின்ற சமயம் சைவசமயமே என்பது மறுக்க முடியாதது. இதனை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளாதிருப்பது ஏன் என்பதனை எண்ணுதல் வேதனைக்குரியது. இன்று விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்ற அதே வேளையில் “அவனின்றி அணுவும் அசையாது” என்பதனை ஆணித்தரமாக விஞ்ஞானிகள் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டி வருவது எமது சமயத்திற்குக் கிடைத்தபெருமை. எமது மூதாதையர் காலத்தில் அறிவியலின் வளர்ச்சி ஆரம்பமாகி விட்டமைக்கு ஆலயங்கள் சான்றாக உள்ளமை பெருமைக்குரியது.

எம் முன்னோர் “கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனக் கூறியமைக்கு பல காரணங்கள் உள்ள போதிலும் அதில் ஒன்றாக ஆலயங்களின் கோபுரங்களில் அமைந்துள்ள கலசங்கள் ஐம்பொன்னால் ஆக்கப்பட்டவையாகவும் இவை இடிமின்னலில் இருந்து சூழலிலுள்ள உயிர்களைக் காக்கும் வலிமை கொண்டதாகவும் இருப்பதை அன்று நம் முன்னோர்கள் சொல்லாமலேயே செய்து காட்டினர். இதை இன்று அறிவியல் ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்துள்ளது. அதே போன்று கலசங்களில் இடப்படும் தானியங்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பழுதடையாது முளைத்திறனுடன் இருக்கும் என்பதும் அதனால் நாட்டில் ஏற்படும் வெள்ளப்பெருக்கு வரட்சி என்பவற்றால் தானியங்கள் அழிந்தாலும் அந்தக் கலசங்களிலுள்ள தானியங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றமையும் அதற்காகவே பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிசேகம் நடைபெற்று வருகின்றது என்பதும் பலரும் கண்டுணர்ந்த உண்மையாகும்.

இத்தகைய சந்ததியை வாழவைக்கவும் உயிர்களைக் காக்கவும் வழிசமைத்து தந்துள்ளதும் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றதுமாகிய எமது சமயத்தினை காக்க எமது சந்ததி ஆன்மீக வாழ்க்கையில் செல்ல பெற்றோர்களே முன்னிலை வகிக்க வேண்டும் “தொட்டிற் பழக்கம் சுகாடு வரை” என்பது இதனையே உணர்த்துகின்றது.

எம்மவர்களில் பலர் பிள்ளைகளை தவறான நடத்தைக்கு இட்டுச் செல்ல வழிகாட்டுபவர்களாக உள்ளார்கள். சமயத்தைப் போதிக்க வேண்டிய இடம் ஆலயமும் பாடசாலையுமென தவறான கருத்தை முன்வைக்கின்றனர் இது பொருத்தமற்ற

ஒன்றாகும். ஆன்மீகத்தைப் போதிக்கும் முதலிடம் வீடுகளே என்பதை பெற்றோர்கள் உணர வேண்டும். ஆதன் பின்னரே பாடசாலையும் ஆலயங்களும் அமைகின்றன.

ஏனைய மதங்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே தமது மதம் சார்ந்த கருத்துக்களை பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் சைவம் வாழ்வியலுடன் கூடியதாக பல்வேறு சமயக்கருத்துக்கள் வெளிக்கொணரும் தன்மை கொண்டது. இருந்தும் இன்று நாகரிக மோகம் காரணமாக வாழ்வியல் முறைகளைத் தொலைத்து அநாகரிய செயல்களை உட்புகுத்தி இன்பம் காண்பவர்களாக நம்மவர் மாறிக் கொண்டமை வேதனைக்குரியதே.

வீடுகளில் சமயம் வளர்க்கப்படாமையே இன்று பாடசாலையில் சமய பாடத்திற்கு மாணவர்கள் முன்னுரிமை கொடுக்காமைக்கான காரணமாகும். இதனால் இன்று கணித விஞ்ஞானத்திற்குக் கொடுக்கும் முன்னுரிமை சமயத்திற்கு வழங்கப்படுவதில்லை. இதற்கு பெற்றோர்களே முக்கிய காரணகர்த்தாக்கள் என்றே கூற வேண்டும். அதாவது சமயபாடம் இலகுவானது என்ற கணிப்பு மட்டுமல்லாது தமது பிள்ளைகளை வைத்தியர்களாகவோ பொறியியலாளர்களாகவோ ஆக்க வேண்டுமெனில் சமயம் தமிழ் முக்கியமல்ல கணித விஞ்ஞான பாடங்களில் திறமைச்சித்தி பெற்றால் போதும் என்ற எண்ணப்பாங்குடன் பாடசாலை தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களை மேலதிக கற்றலுக்காக பல்வேறு இடங்களுக்கு ஓய்வின்றி அனுப்புவதற்கு முக்கியம் கொடுக்கின்றார்களே தவிர ஆன்மீக சிந்தனையைக் கற்றுக்கொள்ள வழிகாட்டுவதில்லை என்பதே உண்மை.

இன்று ஏனைய மதத்தவர் வழிபாட்டிற்கும் அறநெறி கற்பதற்கும் நேரம் ஒதுக்க கட்டாயப்படுத்தும் அதேவேளை எமது சமயத்தவர் ஆலய வழிபாட்டையோ அறநெறி வகுப்புக்களையோ முதன்மைப் படுத்தாமையே இளம் சமூகம் பிறழ்வான நடத்தைகளில் ஈடுபடக் காரணம் என்றால் மிகையாகாது. எமது சமயம் எல்லா நாட்களையும் ஆலய வழிபாட்டிற்கு உகந்த நாட்களாகக் கொண்ட போதிலும் வெள்ளிக்கிழமையை ஆலய வழிபாட்டிற்கு மிகப் பொருத்தமான நாளாகக் கொண்டு அந்த நாளில் அறநெறி மற்றும் பண்ணிசை வகுப்புக்களை நடாத்த ஒத்த நாளாக அரச அங்கீகாரம் பெற்றிருந்த போதிலும் இந் நாட்களில் மாணவர்கள் குறித்த வகுப்புக்களுக்கு சமூகமளிக்க வைப்பதில் பெற்றோரின் கரிசனை என்பது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

எனவே எமது சமயம் சுதந்திரமானதும் கட்டுப்பாடற்றிருப்பது தான் இதற்கு காரணமோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இந்நிலையில் சைவம் விரைந்து மக்கள் மனங்கள் மாறி ஒருநிலைப்படவும் ஒவ்வொருவரும் ஆலயவழிபாட்டில் ஈடுபடுத்துதல் மிக முக்கியமானதாகும் “அன்பே சிவம் அதுவே வேதம்” என மனங்களில் நிலை நிறுத்தி சமயம் விரைந்து வளப்படுத்தவும் ஒன்றிணைந்து சிவன்பால் மனங்களைத் திரும்புவோமாக.

செல்வி இராசேந்திரம் குந்தவி
கிளி/உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலயம்
உருத்திரபுரம்

சிவாலய கட்டட வடிவமைப்புப் பணி

எமது தொன்மை வாய்ந்த உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயத்தின் பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் வெளிக்கொணரும் வகையில் பிரதேச மக்களின் நீண்ட கால கனவாக இருந்த திருப்பணி வேலைகள் சிறப்பாகவும், அழகாகவும், துரிதமாகவும் வடிவமைத்த கட்டட நிர்மாணி திரு. K.சாரங்கன், யாழ்ப்பாணம் அவர்களின் அயராது திட்டமிட்ட பணிகளை நேர்த்தியாக செய்து முடித்தமை மிகச்சிறப்பான விடயமாகும். அவருடன் இணைந்து திராவிட சிற்ப கட்டட விற்பன்னர் திரு.புருசோத்தமன் திருவுருவ சிற்பங்களை தத்துரூபமாக அமைத்து ஆலயத்தை அழகுபடுத்தியமையும் முக்கியமானதாகும். உழவர் ஒன்றிய விளையாட்டுக் கழகம் மற்றும் J.C.B வாகன உரிமையாளர்கள், மின்சார சபை ஊழியர்கள், பிரதேச சபை தவிசாளர், ஊழியர்கள், பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள் யாவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

சிற்பாசாரியர் திரு.மயூரன் குழுவினர் (காரைநகர்) அவர்களின் கோபுர அமைப்பும் சுற்றுத்தள வடிவமைப்புக்களையும் மிகச் சிறப்பாக அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயத்தினுடைய வர்ண வேலைகள் அழகாக செயற்படுத்திய திரு.ம. சபேசன் குழுவினர், நயினை வர்ணக்கலை, கல்வியங்காடு மற்றும் மின்னணைப்பு வேலைகளை நேர்த்தியாகச் செய்து உதவிய திரு.சி ரவிச்சந்திரன் (கிளிநொச்சி) ஆகியோரை இந்நேரத்தில் பராட்டி நிற்கின்றோம்.

நன்றி

பரிபாலனசபையினர்

உருத்திரபுரீசுவரம்



உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாயம் பதிவுகள்



சிவாலயம் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

திருமூலரால் சிவபூமி எனச் சிறப்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் திரு நாட்டில் தொன்மைக்காலமாக சிவவழிபாடே நிலவி வந்துள்ளது. விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இலங்கைக் கரையை வந்தடைந்த போது பஞ்ச ஈச்சரங்கள் இருந்துள்ளதாகவும் அவன் பஞ்ச ஈச்சரங்களைத் தரிசித்ததாகவும் மகாவம்சம் கூறுகிறது.

அவ்வாறு வரலாற்றுத் தொன்மை மிகு சிறப்புடன் முழு இலங்கையில் சிவாலயங்கள் இருந்துள்ளதை வரலாறு நிரூபித்துள்ளது. இலங்கையின் வடபால் வன்னிப் பிரதேசங்களிலும் சிவாலயங்கள் சிறப்போடு இருந்ததாக அறிய முடிகிறது.

அவ்வாறான சிவாலயங்களில் சப்த ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாக கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் உருத்திரபுரீஸ்வரம் சிவாலயமும் திகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது. சோழர் காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஆந்திரா மானிலத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பளிங்குக் கற்களாலும் கருங்கற் சிற்பங்களாலும் கட்டப்பட்ட வரலாற்றினைக் கொண்டுள்ளது.

இங்கு பிரதான வழிபாட்டு விக் கிரகம் சிவலிங்கமாகும். இங்கு உள்ள லிங்கத்திற்குரிய ஆவுடையார் சதுரவடிவமானதாகும். சதுரவடிவ ஆவுடையார் ஆனது வட்டவடிவ ஆவுடையார் அமைக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முற்பட்டதாகும் வவுனிக்குளம் பனங்காமம் சிவாலயமும் சதுர ஆவுடையாருடன் காணப்பட்டது. உருத்திரபுரம் சிவலிங்கத்துக்கும், வவுனிக்குளம் பனங்காமம் சிவலிங்கத்துக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை உண்டு இவை வன்னியில் திகழ்ந்த தொன்மை மிகு சிவாலயமாக நோக்கத்தக்கது. அன்றைய காலகட்டத்தில் சிவாலயங்கள் சமூகத்தின் நிலைகளானாகவும் சமய சமூக பண்பாட்டு பொருளாதார பேணுகை இடமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது.

சீரோடும் சிறப்போடும் திகழ்ந்த உருத்திரபுரீச்சரமும் அதன் அண்டிய உருத்திரபுரம் பிரதேசமும் இந்து பண்பாடு செழிப்புற்றுள்ள சிறந்த நாகரீகம் நிலவிய இடமாகும். காலவோட்டத்தில் அந்நியர்களின் பண்பாடு கலை அழிவுக் கொள்கைகள், இயற்கை அனர்த்தங்கள், பிற மதத் தாக்கங்கள், மன்னர்களின் படையெடுப்புக்கள், உள்நாட்டு போர் என்பன முழு இலங்கையையும் பாதித்தது போலவே உருத்திரபுரீஸ்வரமும் சிதைவுற்றுள்ளது. இங்கு காணப்படும் கட்டடச்சிதைவும், சுடுமண் சிதைவும், கந்துண்களும் நாகரீகத்தின் எச்சங்களாகத் திகழ்கின்றன.

3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமைகொண்ட சிவாலயத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த அழகிய நடராஜர் சிலையும் மட்பாண்ட சிதைவுகள் கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனும்

அடிக்குறிப்புடன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது பின்னர் தொல்லியல் திணைக்களத்தால் அகற்றப்பட்டள்ளது. அது சிவாலயத்தின் தொன்மையை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தின் போது சைவ ஆலயங்களை அழித்து அங்குள்ள சொத்துக்களையும் தமது தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தினர். போர்த்துக்கேய ஆட்சியாளர்களுக்கு அச்சமடைந்து சைவ ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டு அடியவர்கள் ஆலய விக் கிரகங்களை மண்ணில் புதைத்தும் கிணறுகளில் போட்டும் பாதுகாத்தனர். அவ்வகையில் சிறுவன் ஒருவனால் காட்டப்பட்ட புதைக்கப்பட்டிருந்த விக் கிரகங்களை எடுத்து உருக்கி கத்தோலிக்க தேவாலய மணி செய்ததாக போர்த்துக்கேய வரலாற்று ஆசிரியர் குவைஸ் ரோஸ் பாதிரியார் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு சிவாலயங்கள் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் உருத்திரபுர சிவாலயமும் அழிவடைந்த நிலையில் 19ம் நூற்றாண்டில் அடையாளம் காணப்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபராக இருந்த வில்லியம் துவைனம் அவர்களால் இரணமடுக்குளம் கட்டுவது தொடர்பான கள ஆய்வின்போது உருத்திரபுரப் பகுதியில் 02.09.1882 இல் கட்டட இடிபாடுகள் கற்தூண்கள் சிதைவுகளையும் கண்டு இங்கு சிவாலயம் இருந்துள்ளமைக்கான சான்றுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிவாலய இடிபாடுகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு நீண்ட பூரணமான வெளிப்படுத்தல்கள் இடம்பெற்றவில்லை. குடித்தொகைப்பரம்பல் இன்மையும் காரணமாக அமைகிறது. உருத்திரபுரம் குடியேற்றத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதை அடுத்து ஆலய சூழலில் படிப்படியாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1952 இன் பின்னர் தவத்திரு வேலாயுத சுவாமியின் உள்ளத்தில் உதித்த ஆன்மீக வெளிப்பாடு காரணமாக உருத்திரபுரம் மேற்குப் பகுதியில் சிவாலய இடிபாடுகள் இருப்பதாக உணர்ந்து அவர் இளைஞர்களில் சிலரை காட்டினுள் ஒற்றையடிப் பாதையினூடாகச் சென்று அவதானித்த போது குளக்கரையின் வடக்குப் பக்கமாக கட்டட இடிபாடுகள் கற்தூண்கள் என்பவற்றைக் கண்டு சிவாலயம் இருந்த இடம் என உறுதிப்படுத்தி மிக்க மகிழ்வடைந்து அவ்விடத்தில் பூசை வழிபாடுகள் செய்யப்பட்டது. பின்னர் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் சுவாமிகள் சமூக ஆர்வலர்கள். இளைஞர்களுடனும் சென்று சிவன் கோயிலுக்கு பூசை செய்வதுடன் அதற்குப் பக்கத்தில் பிள்ளையார் ஆலயம் அமைத்து பூசை செய்து வந்தனர். சிவாலயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விடயம் காந்தி சேவா சங்க சி.க.வேலாயுதபிள்ளை தவத்திரு வடிவேல் சுவாமிகளுக்கு தெரியப்படுத்தியதை தொடர்ந்து இச் செய்தி பத்திரிகை மூலம் பிரசுரிக்கப்பட்டதை தவத்திரு சிவயோகசுவாமிகள் அறிந்து சிவாலயப் பணிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என ஆசிவழங்கி தனது சிறு தொகைப் பணத்தையும் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை வடிவேல்சுவாமி திரு.த.நல்லதம்பி, திரு.கா.நாகலிங்கம், மாதாஜி, வே.கதிரவேலு (அப்புஜி) மற்றும் பல அன்பர்களும் சேர்ந்து சிவாலயம் சென்று பூசையின் பின் சிவாலய நிர்வாக சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது.

தலைவர் : போட்கம்பனி முதல்வர் ச.செல்லையா

தனாதிகாரி : திரு.கலைப்புலவர் நவரத்தினம்

நிர்வாக உறுப்பினர்கள் :-

பொறியியலாளர் - திரு சதாசிவம்

திரு த.நல்லதம்பி (திருநெறிக்கழக செயலாளர்)

திரு சி.க வேலாயுதப்பிள்ளை

என்போர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண பிரமுகர்களும், கிளிநொச்சி மக்களும் ஆர்வமாகச் செயற்பட்டனர் இவ்வாறு பல பெரியார்களதும் மக்களதும் முயற்சியால் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் கலைப் புலவர் நவரத்தினம் அவர்களால் பிள்ளையார் விக்ரிகம், அம்பாள் விக்ரிகம் என்பன இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டன. யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் ஸ்ரீகாந்தா அவர்களின் சிபாரிசின் பெயரில் கோயிலுக்கு 250 ஏக்கர் காணி வழங்கப்பட்டதும் காணியை காடு வெட்டி துப்பரவு செய்யும் பணியை திரு கணேசபிள்ளை (கணேசானந்த சுவாமிகள்) மேற்கொண்டனர். இச் செலவினை சிவாலய நிர்வாகம் கொடுக்க முடியாமையினால் தனது சொந்த நிதியைப் பயன்படுத்தி செலவை ஈடுசெய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முதலாவது குடமுழுக்கு 27.02.1958 இல் செய்யப்பட்டு நித்திய நைமித்திய பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன.

குப்பாப்ஷேகம் ந்றாவேறிய பீன

தலைவராக திரு.சு.செல்லையாவும்,

திரு த.நல்லதம்பி காரியதரிசியாகவும்,

உபதலைவர் திரு. க.சிவகந்தையா,

உபசெயலாளர் திரு.க.முத்தையா அவர்களும் செயற்பட்டனர்.

பூசகர், வழிபடுவோர் சிவாலயம் உருத்திரபுரத்தில் உள்ளபோது நிர்வாகம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பது அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு சிரமமானது எனக் கருதி இரு சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட நிர்வாக சபை தனதிகாரி கலைப் புலவர் நவரத்தினம். கிளிநொச்சி உறுப்பினர் கொண்ட நிர்வாகசபை தனதிகாரி திரு மா.கணேசபிள்ளை யாழ்ப்பாண நிர்வாக சபையின் செயற்பாடுகள் படிப்படியாக செயலிழந்தது.

கிளிநொச்சியில் நிர்வாக சபையை உருவாக்கியதையடுத்து உபதலைவர் திரு.சிவகந்தையா அவர்களை உருத்திரபுரமக்கள் நிர்வாக தலைவராகவும் அடுத்து திரு க.முத்தையா (பியோன் மார்க்கண்டு) தலைமையில் அடுத்து அபிவிருத்தி வேலைகள் பொருளாளர் க.பசுபதி (போயாஅப்பா) இவரது காலத்தில் பரிவாரமூர்த்திகள் செய்யப்பட்டன.

இவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சி கண்ட சிவாலயம் இன்று புதுப்பொலிவுடன் மக்களுக்கு அருளாட்சி செய்து பெருந்தலமாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது. தெரிவு செய்யப்பட்ட

சபையின் 16.06.1955 இல் கலாநிதி சி.குருசாமி தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார் இந்நிர்வாகத்தின் அயராத முயற்சியால் நிதி சேகரிக்கப்பட்டு மூலக்கருவறை, அம்மன் மண்டபம். விநாயகர் ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 27.08. 1958 இல் குடமுழுக்கு முதலியார் செ.முத்துத்தம்பி, ஈழகேசரி பொன்னையா குடும்பத்தினரின் பேருதவியால் செய்து முடிக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் அன்பர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் சேவை புரிந்தனர் அன்றைய கால கட்டத்தில் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணித்தவர்களை நினைவு கூருவது மிகச் சிறப்பானது.

1996 இல் தலைவராக இருந்த திரு. தி இராசநாயகம் அவர்களின் தலைமையில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று சிவனுக்கு ஆனி உத்தரத்திலும் அம்பாளுக்கு ஆடிப்பூரத்திலும் தீர்த்தம் நடைபெறும் வகையில் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும்.

2000 இல் மீள்குடியேறிய நிலையில் இடைக்காலத் தலைவராக இருந்த திரு.சு.மு.மார்க்கண்டு அவர்களின் தலைமையில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அடுத்து மீள் குடியேற்றத்தின் பின் தலைவர் திரு.தி இராசநாயகம் அவர்களின் தலைமையில் 2011 இல் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சி கண்ட சிவாலயம் இன்று திரு.சு.பசுபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் நிர்வாக சபையினர் திருப்பணி வேலைகளை நிறைவேற்றி 17 குண்டம் அமைத்து மிக சிறப்பான முறையில் கும்பாபிஷேகம் நிறைவேற்றி ஆலயம் புதுப்பொலிவுடன் மக்களுக்கு அருளாட்சி புரிந்துவருகின்றார்.

திரு.இ.பரஞ்சோதி

உப தலைவர்

உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்



திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்

அன்பு சிவம்

திருமந்திரம் ஆகமத்தின் சாரமாக அமைந்திருந்தாலும் அனைவரும் உணரும் எளிமை உடைய பாடல்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. “அன்பே சிவம்” என்ற தொடரைப் பலரும் அறிவர். மனிதர்கள் ஏனைய மனிதர்கள்பால் செலுத்தும் அன்பில்தான் உலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தில் தோன்றிய கடவுள் சார்புடைய மதங்களும், கடவுள் மறுப்புச் சமயங்களும் கூட அன்பினைப் பெரிதும் போற்றியே உரைக்கின்றன. திருவள்ளுவர் முதலிய அறநூலாசிரியர்களும் அன்பின் சிறப்பையும், இன்றியமை யாமையையும் எடுத்துரைத்துள்ளனர். சைவர்களின் இறைவன் சிவன். அவன் யார்? அவன் இயல்பு எத்தகையது போன்ற வினாக்களுக்குத் திருமூலர் தரும் விடை ஆழ்ந்த பொருட்சிறப்புடையது. அன்புதான் சிவன். “சிவம் வேறு: அன்பு வேறு” என்பார் அறியாமை மிக்கவர்கள். “இரண்டும் ஒன்றே” என்று உணரும் உணர்வில் இறைமைப் பேறு வாய்க்கும்.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தவன்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே”

என்பது அன்பின் சிறப்புரைக்கும் பாடலாகும்.

மனிதநேயப் பூவு

சைவம் மனித நேயத்தை வற்புறுத்தும் ஓர் அன்பு நெறி. சிற்றுயிர்கள் இடத்தும் கருணை காட்டவேண்டும் என்று அது வற்புறுத்துகின்றது. இறைவன் உலகத்தையும், நுகர்பொருள்களையும் உயிர்கள் பெற்று இன்புறுவதற்கே படைத்தளித்தான். உயிர்களிடமிருந்து இறைவன் அன்பு ஒன்றைத் தவிர வேறு யாது ஒன்றும் பெற விரும்புவதில்லை. ஆனால், சமயவாதிகள், சடங்கு நெறியில் பற்றுக் கொண்டு நின்று, மனிதனின் பசிக்கு உணவிட விரும்பாது இறைவனுக்குப் படையலிட்டு மகிழ்கின்றனர். இறைவன் மனிதன் அளிக்கும் உணவையும், படையலையும் உண்டு மகிழ்கின்றானா என்றால் இல்லை. இறைவன் கவனத்திலும் கணக்கிலும் அவனுக்குப் படைக்கப்படும் படையல் இடம்பெறுவதில்லை. அவன் கணக்கில் இடம்பெற விரும்பினால் பசித்திருப்போருக்கு உணவு அளியுங்கள். அதுவே அவனைச் சென்றடையும் அரிய பெருநெறி என்று காட்டுகிறார் திருமூலர்.

“படமாக் கோயில் பகவர்த ஒன்று ஈயில்

நடமாக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா

நடமாக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்

படமாக் கோயில் பகவர்த அது ஆமே”

“நம்பர்” என்ற சொல் “நம்மவர், எம்மைப்போன்ற மனிதர்கள்” என்ற பொருள் தரும். மனிதரின் உள்ளத்தில் இறைவன் குடி கொண்டுள்ளான். எனவே மனிதர்கள் இறைவனின் நட மாடும் கோயில்கள், நடமாடும் கோயில்களாகிய நம் போன்ற மனிதர்க்கு ஒன்று கொடுப்பது இறைவனுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

வாழ்க்கை மிகக் குறுகியது. இங்கே வாழங்காலத்தைப் பொருள் பொதிந்ததாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். எது மனத்திற்கு அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் தருமோ அந்த வழியைத்தேர்ந்திடவேண்டும். ஒழுக்கமுடன் வாழும் வாழ்க்கையே உயர்வுகளைப் பெற்றுத்தரும். அறநெறியில் நிற்க வேண்டும். அதுவே ஆன்மாவை ஒளிரச் செய்யும்.

உன்னதம் பெற விரும்புகிறவர் அறத்தைப் போற்ற வேண்டும். அறவொழுக்கம் என்பது அடுத்தவர் சொத்துக்கு ஆசைப்படாமல் இருப்பது. பொய் கூறாமல் இருப்பதும் ஆகும். பொய் பேசுகிறவர் தவறு செய்யத் தயங்குவதில்லை. பொய்யர்கள் எதிராளியை நம்பிக்கை மோசம் செய்கிறவர்கள். இக்கருத்தினை,

**"அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மின் தலைப்பட்ட போதே"**

அறங்களில் அனைத்தையும் கைக்கொள்ள இயலாவிட்டாலும் ஒழுக்கம் தவறாமல் உண்மை வழி நிற்பது பெரிய அறம்.

திருமூலரின் கண்ணோட்டத்தில் அறம் என்பது தன்னையறிவதில் இருந்து தொடங்குகின்றது. பண்புடையவர் அறம் செய்வதில் பாரபட்சம் பார்க்கமாட்டார். இவர் நல்லவர் - கெட்டவர், உயர்ந்தவர் - தாழ்ந்தவர் என்றெல்லாம் அவர் இனம் பிரிப்பதில்லை, வகைப்படுத்துவதில்லை. எல்லோர்க்கும் கொடுங்கள். காக்கைகளைப் பார்த்தாவது அதனைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஒரு காகம் உணவினைக் கண்டதுமே உண்ணத் தொடங்கிவிடாது. பிற காகங்களையும் அழைத்தே உண்பதை அறிந்திடுங்கள் என்கிறார் திருமூலர்.

"ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மினி"

நீங்கள் உண்பதற்கு முன் இறைவனை வணங்கியுண்ணுங்கள். அவன் உங்களைப் போல் வகைவகையாய் உண்பதில்லை. வாயும் வயிறும் அவனுக்கில்லை. உங்களுக்குக் கிடைத்த உணவிற்காகச் சில பச்சிலைகளை அவன் திரு முன்னர் இட்டு நன்றியோடு அவனை நினைப்பதும், பசுவிற்கு ஒரு கைபிடி புல்லை வழங்குவதும் உங்களுக்கு முடிகிற காரியம்தான். அதுபோல் உங்கள் உணவில் சிறுபகுதியைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதும் உங்களால் முடியக் கூடியதுதான். முடியாதெனில் பிறர்மனம் நோகாதவாறு இன்சொல்லேனும் வழங்குங்கள் என்கிறார் திருமூலர்.

"உங்கள் மனம் செய்கிற முக்குற்றங்களை (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) அகற்றி, அறிவைப் பெருக்கும் காரியத்தை நீங்கள் செய்யவில்லை. செல்வம் குவிந்த நிலையிலும் உங்களிடம் அறச்சிந்தனை இல்லாமல் போனது. தர்மம் செய்யாதவர் சேர்த்து வைத்தவை என்னாகும்? எண்ணிப்பாருங்கள்" என்கிறார் திருமூலர்.

**"அழுக்கினை ஒட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமும் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
இழிக்கவன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே"**

ஆணவ அழுக்கையகற்றி இறையுணர்வு பெறவேண்டும். பொருளின் மீதான பற்று குறைந்தால் பாவக் கொடுவினைகள் குறையும். இதனைத் திருமூலர், "ஐயா, நீ புண்ணியம் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. பாவம் செய்யாமலாவது இரு" என்று திருமந்திரப் பாடலில் தெரிவித்துள்ளார். "உன்னிடம் அறச்சிந்தனை இல்லாவிட்டால் இறைசிந்தனை மட்டும் எப்படி

இருக்கும்? நீ போகிற வழியில் இறைவனின் துணையும் உனக்குக் கிடைக்காது" என்கிறார் திருமூலர்.

அறமே சிறந்த தவம். அதுவே உங்களை வினை என்கிற கடலில் இருந்து கரை சேர்ப்பது. இறைவழி நிற்பது போன்றதே இல்லறத்தான் தனக்குரிய கடமைகளைச் செய்வதும்.

"மனிதனின் பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையேயுள்ள காலப்பகுதி ஒன்றும் வெகு நீண்டதல்ல. அது கண்மூடித்திறக்கும் நேரத்தில் முடிந்துவிடுகிறது. அவன் தனக்குள் வளர்த்த ஆயிரமாயிரம் கற்பனைகளும் சிதைந்து போகின்றன. அவனுடைய சரீரம் தன் வனப்பை இழந்து சாற்றற சக்கையாகின்றது. பயனற்றுப் போகிறது. உடலைப் போலவே வாழ்க்கையும். இதனைப் பார்த்தறிந்து அறத்தின் அவசியத்தை அவன் உணராதிருக்கிறான்" என்று திருமூலர் வருந்திக் கூறியுள்ளார்.

"ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளும் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம் அறி யாரே"

தம்மை யாசிப்பவர்க்குத் தாம் மனத்தோடு உதவுகிறவனே இறைவனுக்கு உகந்தவன். பொருள் மீது பற்றுவைத்து நல்லறம் செய்யத் தவறியவர்கள் காலனின் சினத்துக்கு ஆளாக நேரிடும்.

"கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம் தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே"

நீங்கள் நல்லது செய்தால் நன்மை உண்டு. தீயது செய்தால் தீங்கே விளையும். இது இயற்கை விதி. இன்பமும் துன்பமும் உங்கள் செயலின் விளைவேயாகும். "நல்லது செய்தால் மகிழ்ச்சியாக வாழலாம்" என்பது மனிதன் அறிந்ததே. ஆனால், அவனுடைய அன்பற்ற மனம் அவனை அறம் செய்யாமல் தடுத்துவிடுகின்றது.

"இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்து
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்ப மதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம் அறியாரே"

திருமூலர் நம்முன் ஒரு வினாவைத் தொடுக்கின்றார். "நேர்மையற்ற செயல்களைச் செய்கிற ஒருவன் நிம்மதியாக வாழமுடியுமா? இறைவன் அவனைச் சுகப்பட அனுமதிப்பானா? தேவைப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுங்கள். தகுதியறிந்து கொடுங்கள். அடுத்தவரைத் துன்புறுத்தும் மிருகச்செயலை ஒருபோதும் செய்யாதீர்கள்" என்பதனை,

"கெடுவதும் ஆவதும் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்பம் நாடவும் ஓட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே"

என்ற பாடலடிகளில் உணர்த்தியுள்ளார்.

தீச்செயல் தவிர்த்தல்

"பஞ்சமா பாதகங்கள் " தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்பர். தர்ம நூல்களும் அவ்வாறே கூறுகின்றன. பாவம் என்பது அடுத்தவருக்குச் செய்யும் அநீதி. ஒழுங்கற்ற செயல். களவு, கள்ளுண்ணல், குருநிறதை, கொலை, பொய் இவை பஞ்சமா பாதகம் என்கின்றன அறநூல்கள். திருமூலர் புலால் உண்பதும் கொலையே என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

"கொலையே களவு கள்காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதகமாம் அவை நீக்கித்
தலையாம் சிவனடி சார்ந்து இன்பம் சார்ந்தோருக்கு
இலையாம் இவை ஞானானந்தத்து இருத்தலே"

இப்பாடல், "ஐம்பெரும் பாவங்களை விலக்கி, இறைவனின் திருவடியைச் சிரமீது சூடியவர்கள் துன்பங்கள் நீங்கப்பெற்று இன்பத்தில் திளைத்திருப்பர்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. புலால் உண்பது மட்டும் பாவம் இல்லை, புலால் விரும்பாதவரை வற்புறுத்தி உண்ணச் செய்வதும் கொடுமையே என்று திருமூலர் உணர்த்தியுள்ளார்.

ஒழுக்க நெறிகள்

உயிரானது உயர்ந்த நோக்கிலும் ஆக்க நெறியிலும் பதப்பட்டுப் பதப்பட்டு அவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகி நலங்காண்பதே பண்பாடாகும். இதைப் பண்டைத்தமிழ் "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதலென்று" சுட்டியுள்ளது.

இந்த மனிதப் பண்பே, பிறவுயிர்கட்குத் துன்பம் தராமலிருத்தலும் அவற்றுக்கு வரும் துன்பத்தைக் கண்டு அதனைத் துடைத்தலும் ஆகிய செயற்பணியைப் புலப்படுத்துவதாகும். இத்தகு பண்பைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் கவசமாயிருப்பது அவனது அறிவேயாகும்.

இவ்வறிவைத் தாக்கியழிக்கும் தீய பழக்கமோ ஒழுக்கமோ தன்னை அடிமைப்படுத்த வருமேயானால் அதை உடனே எதிர்த்து அழித்துவிட வேண்டும். இதுவே விழிப்புணர்வாகும்.

வாழ்விடமான புறச்சூழ்நிலையில் கழிவுகளிலிருந்து தோன்றும் நுண்ணுயிரிகள் காற்றிலே கலப்பதால் அந்த நச்சுக்காற்று, மனிதன் உள்ளிழுக்கும் மூச்சுக்காற்றான உயிர்வளியில் கலந்துவிடுகின்றது. இதனால் மனித உயிரே இறக்க நேர்கின்றது.

இதுபோலவே மனிதன் சேர்ந்து பழகும் சூழ்நிலையால், தீய ஒழுக்கமுள்ளவரின் நட்பால் பண்பாடு சிதைந்து வாழ்வே அழிந்து போகின்றது.

தீய ஒழுக்கங்களில் வலிமைமிக்கவை கள்ளுண்ணலும் புலாலுண்ணலும் ஆகும். இவையே மனிதப் பண்பாட்டைக் கொல்லும் கொல்லிகளாகின்றன.

இக்கொல்லிகளைக் கண்டுதான் திருமூலரும் பிற அற நூலாசிரியர்களும் கள்ளையும் புலாலையும் பழித்துரைத்தனர்.

தனிமனித ஒழுக்கக்கேடுதான் ஒரு குடும்ப ஒழுக்கக்கேடாகவும் ஒரு நாட்டின் ஒழுக்கக்கேடாகவும் பரவி விஞ்சிப் பழிக்கப்படுகின்றது என்ற உண்மையை உணர்ந்தே நாட்டையாளும் மன்னவனின் கடமையைத் திருமூலர் இங்கே வலியுறுத்தியுள்ளார். நாடாளும் அரசன் நல்லொழுக்கத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாய்க் காக்க வேண்டியதைக் கடமையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்றார்.

நாட்டு மக்களிடம் நற்செயலால் இன்பமும் தீச்செயலால் துன்பமும் ஏற்படுகின்ற நிலையை மன்னவன் நாள்நோறும் கண்டு ஆராய்ந்து, மக்களை நல்வழிப்படுத்திச் செப்பமுடன் வாழச்செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தாலே ஒரு நாடேயன்றி இந்த உலகம் முழுதும் அமைதியற்று வாழும் என்ற அரசியல் கோட்பாட்டை வகுத்துரைக்கும் திருமந்திரப் பாடல் பின்வருமாறு:

"இன்பமும் துன்பமும் நாட்டார் இடத்துள்ள
நன்செயல் புன்செய் லாலந்த நாட்டிற்காம்
என்ப இறைநாடி நாள்தோறும் நாட்டினின்
மன்பதை செப்பம் செயின்வையம் வாழுமே"

மக்களின் ஒழுக்கங்கெட ஆள்கின்ற ஆட்சி அறவோரால் பழிக்கப்படுமென்பதால் பண்டைக் கால மன்னர்கள் மக்களடையும் பழியைத் தமது பழியாகவே கருதி அஞ்சினர். மனிதனாய்ப் பிறந்த ஒருவனுக்கே கடவுளை நினைந்து நினைந்து உருகி இன்பமும்

அமுதத்தேறல் வாய்த்துள்ளது. இதனை அறிந்து பெறாத மனிதனே கள்ளைக் குடித்து வாழ்வையே அழித்தும் கொள்கிறானென்று திருமூலர் வருந்துகின்றார்.

கள் அறிவை மயக்கி அழித்துவிடும். வாய்மையைக் கொல்லும். உள்ளே இருக்கு இயற்கையுண்மையான கடவுளை நினைக்க ஒட்டாது. வள்ளலாம் இறைவனின் அருளைப் பெற்று வாழவிடாது. இப்படியெல்லாம் வாழ்வின் முன்னேற்றத்தைக் கெடுக்கும் கள்ளைக் குடிக்கும் மக்கள் எந்த ஒரு நற்கருத்தையும் கருதமாட்டார்கள் என்னும் உண்மையை,

**"உள்ளுண்மை ஓரார் உணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாதன் அருளினின் வாழ்வுறார்
தெள்ளுண்மை ஞானச்சிவயோகம் சேர்வுறார்
கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறி யாரே"**

என்ற பாடல்களில் திருமூலர் உணர்தியுள்ளார்.

கொடுமை செய்யும் கள்ளையடுத்துப் புலாலுண்ணுதலால் ஏற்படும் தீவினைகள் பற்றித் திருமூலர் கருத்துரைத்துள்ளார். "கள்" வெறியும் காமவெறியும் புலால் உண்ணும் வெறிக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுின்றனவாம். இந்த மூன்றாலும் பிறவியினை வீணடிக்கும் மனிதனைப் பற்றித் திருமூலர்,

**"காமமும் கள்ளும் கலதிகட் கேயாகும்
மாமல மும்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனிதன் இணையடி
ஓமய ஆனந்தத் தேறல் உணர்வுண்டே"**

என்ற பாடல்களில் திருமூலர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

அருளை வேண்டும் மனிதன், பிற உயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் ஊனை உண்ண விரும்பக்கூடாது. அதனை விரும்பும் போதெல்லாம் நினைம் ஒழுகும் புண்ணாகக் கருதி அரு வருக்க வேண்டும். அருவருத்தால் அதனை விட்டொழிக்கும் மனவறுதியேற்படாமற் போகாது.

பிறவுயிர்களை வதைத்துத் துன்புறுத்திக் கொன்றெடுக்கும் புலாலாதலால் அதனை வெறுக்கவேண்டியே இங்கே "பொல்லாப் புலால்" என்றார் திருமூலர். அந்தக் கொடுமையான புலால் ஆகிய ஊனைத் துணிந்துண்பதால் உண்பவரைத் தீவினை நோக்கி "நுகரும் புலையர்" என்றார். இந்தப் பழிநிலையை மக்கள் உணரவில்லை. இவர்கள் கொடிய தீயெரியும் நரகத்துன்பக் குழியிலே மல்லாக்காக உடல் விழும்படித் தள்ளிக் கிடக்க வைத்துவிடுவார்களாம். இவ்வாறு எச்சரிக்கும் வகையில்,

**"பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாரும் காண இயமன்தன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே"**

என்ற பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மன்பதை என்பது ஒழுக்கநெறியில் கூடிவாழும் பண்பட்ட மக்கட் கூட்டத்தைக் குறிக்கும் ஒரு குடும்பத்தில் வாழ்கின்ற ஆண், பெண் இருபாலாரும் சமூகத்தோடு கூடிப் பழகவேண்டிய நிலையில்தான் வாழ்கின்றனர். இந்த நட்பு நிலைமாரி எல்லை கடந்துவிடக் கூடாது. முறை தவறிக் கற்பொழுக்கம் சிதைந்து, அடுத்தவர் மனைவியை விரும்பி நடந்தால் பண்பாடு குலைந்து உயிரிழப்பு ஏற்படும்.

தனக்குரிய அன்பே வடிவான மனைவி தன் வீட்டில் விளக்கைப் போலிருக்கவும் அவளை ஏனோ மறந்துவிட்டுக் காளை போன்ற கணவன், அடுத்த வீட்டிலுள்ள பண்புடைய மற்றொருவனின் மனைவியை விரும்புவது கொடுமை. இது எதனைப்போன்றது எனில், வீட்டுக் கொல்லையிலுள்ள பலா மரத்தில் கனிந்து வாய்ப்பாகத் தொங்கும் உரிமையுடைய கனியைப்

பண்போடு உண்ண விரும்பாமல் எங்கோ காட்டிலே முள் மரமான ஈச்சமரத்தில் பழுத்திருக்கும் பழத்தைப்பறிக்கச் சென்று முட்களால் குத்துண்டு துன்புறுதல் போன்றதாகும் என்று திருமூலர் உவமைப்படுத்தியுள்ளார்.

பொது மகளிரிடம் இன்பம்பெற விளைவோர் குறித்தும் திருமூலர் கருத்துரைத்துள்ளார். அறிவும் மனவலிமையுமில்லாத கோழையே ஒழுக்கங்கெட்டுப் போகின்றான். அவனுள்ளத்தில் நோயும் தெரியவில்லை மருந்தும் அறியவில்லை. அதனால் அவன் காமக் கண்ணாடியென்னும் மாயைக் கண்ணாடியால் கற்பில்லாத பொதுமகளிரைக் கண்டு, அவளைக் கலந்துப் பொய்யின்பம் நுகர்கின்றான். அதன் விளைவோ சொல்லும் நிலை கடந்ததாகும். அவன் அவளிடம் பொருளை இழந்து நோயைப் பெறுகின்றான். இதைக் குளத்து நீரில் மூடிக்கிடக்கும் பாசியில் (விலக்கமுடியாத) ஆழ்ந்து போகும் நிலையென்று, குறிப்புணர்த்தியுள்ளார்.

"கோழை ஒழுக்கம் குளமுடு பாசியில்
ஆழ நடுவர் அளப்புறு வர்களைத்
தாழத் துடக்கித் தடுக்கில் லாவிடில்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாரே."

என்ற பாடல்களின் வழியாகத் திருமூலர் குறிப்புணர்த்தியுள்ளார்.

மனித வாழ்க்கையின் இன்பச் செறிவையும் துன்பச் செறிவையும் ஒரு நாலடிப் பாடலில் திருமூலர் அடக்கிக் காட்டியுள்ளார். கடவுள் உயிர்களுையெல்லாம் படைக்கும்போதே அவற்றிற்குப் பொருத்தமான உணவுகளை (தீனிகளையும்) படைத்து அவற்றைப் பயன்படுத்தும் அறிவையும் தந்தான். அதனாலே தான் இன்றுவரை உலகம் உய்த்துள்ளது.

குடும்ப உறவில் ஆணையும் பெண்ணையும் இணைப்பதிலே தூவா மாயையென்னும் பேராற்றல் பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டுவதால் இருவரும் உடலின்பம் கொள்கின்றனர். இளநங்கையும் நம்பியும் மறைவாகக் கலந்து காதலின்பம் அடைகின்றனர். மனை வாழ்வின் பயனாய் மழலைகளைப் பெற்றுக் களிக்கின்றனர்.

மக்களை வழிநடத்துவோருக்கான நெற்

கல்வி கற்றதன் பயன் தூய அறிவினன் ஆகிய இறைவனின் நன்மை பொருந்திய திருவடிகளைத் தொழுவதற்கே என்பதனைக்,

"கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்,
நற்றான் தொழார் எனின்"

என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவார். மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் குற்றம் நீங்கி, அற நெறியோடு வாழ்தலே கற்றோருக்கு அழகு என்று ஒளவைப் பிராட்டி குறிப்பிடுவார். சமய அறிவினைக் கொண்டு இறைவனை எப்பொழுதும் நினைவில் நிறுத்தி அருள் வழியில் தனக்குக் கீழ் உள்ள மக்களை வழிநடத்துபவனும், அறநெறிகளைக் கற்று அதன் வழி மன வாக்கு காயத்தினால் அறவழி நிற்பவனுமே கற்ற நல்தலைவன் என்றும் திருமூலர் குறிப்பிடுவார்.

வெறும் ஏட்டுக்கல்வியை மட்டும் பெற்று பற்பல பட்டங்களை வாங்கித் தலைவனாகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்பவன் உண்மையில் கல்லாதவனே என்றும் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். உடலிலிருந்து உயிர்களைக் காலம் கூடிய உடன் பிரிப்பவன் காலன் எனப்படுவான். சமயம் சார்ந்து அருள் வழி நில்லாமலும் அற நெறிகளை உணராது அறநெறியில் நில்லாமலும் மக்களை வழிநடத்தும் குமுகாயத் தலைவனும் உயிரை உடலிலிருந்து பிரிக்கும் காலனும் உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யும் வகையால் நேர் ஒப்பர் என்பதனைக், "கல்லா அரசனும் காலனும் நேர் ஒப்பர்" என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மக்களைத் துன்புறுத்தும் வகையால் கல்லாத தலைவனும் காலனும் நேர் ஒப்பானவர்கள் ஆயினும் உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரிக்கும் காலன், கல்லா தலைவனைக்

காட்டிலும் நல்லவன் என்பதனைக், "கல்லா அரசனில் காலன் மிக நல்லன்" என்று திருமூலர் தெளிவுபடுத்துகின்றார். முறைமை தவறாது தன் கடமையைக் காலம் தவறாது செய்கின்ற காலன் நல்லவன். நன்றெறிகளையும் நல் ஒழுக்கங்களையும் இறை நெறியையும் கற்றறிந்த ஆன்றோருடன் ஆராய்ந்து அறியாத தலைவன் அதனைத் தன் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் செயற்படுத்தமாட்டான். அதன்படி அவன் அதனை வாழ்ந்தும் காட்டமாட்டான். அதனால் நல்லவர்களையும் ஆன்றோர்களையும் அவன் செய்கையினால் துன்புறுத்துவான். அவர்களின் நல்லெண்ணங்களைக் கொல்வான். நாட்டில் நடக்க வேண்டிய நல் அறப்பணிகளைக் கொல்வான். சமய நெறிகளைக் கொல்வான். பண்பாட்டைக் கொல்வான். உயர் பழக்க வழக்கங்களைக் கொல்வான். மக்களின் முறையான வளர்ச்சியைக்கொல்வான் என்பதனைக், "கல்லா அரசன் அறம் ஓரான் கொல் என்பான்" என்கின்றார் திருமூலர்.

அற நெறியில் வழுவாது நின்று குற்றத்தைக் குற்றம் என்று அறிந்து அதனைப் போக்கும் அறிவும் ஆளுமையும் உடையவனே கற்ற நல் தலைவன். தனக்குக் கீழ் உள்ள மக்களின் பொருளாதாரத்தையும் தனக்குக் கீழ் உள்ள கருவூலத்தையும் மேம்படுத்த அறநெறியில் நின்று இறை அருளை முன்வைத்துப் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதிலும் பொருளைச் சேர்ப்பதிலும் சேர்த்தப் பொருளைக் காப்பதிலும் காத்தப் பொருளை நல்வழியில் செலவு செய்தலிலும் பொருளீட்டும் புதிய வழிமுறைகளைத் தாமாகவோ தக்காரின் துணை கொண்டோ கண்டு செயல்படுத்துபவனே கற்ற நல் தலைவன்.

அருள் வழி நின்று திருவடி உணர்வு கைவரப் பெற்ற நல்லவர்களாகிய மெய்யடியார்கள் உயிர்களைக் காலன் வந்து கவர்ந்து செல்வதில்லை. மாறாகப் பெருமானே வருகின்றான் என்பதனை, "நல்லாரைக் காலன் நுணுக நில்லானே" என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வுண்மையை மார்கண்டேயர் எனும் அடியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் வழி அறியலாம். காலன் தன் உயிரைப் பறிக்க வந்த போது இறைவன் மீது ஆழ்ந்த பற்றும் ஒழுக்க நெறிச் சீலமும் கொண்ட மார்கண்டேயர் திருக்கடவுரில் சிவலிங்க வடிவில் இருக்கும் சிவபெருமானை ஆரத்தழுவிக் கொள்ள, சிவக்கொழுந்திலிருந்து சிவபெருமான் காலனைக் காலால் உதைத்த மையை, "சாட எடுத்தது தக்கன் தன் வேள்வியில் சந்திரனை, வீட எடுத்தது காலனை" என்று திருநாவுக்கரசு அடிகள் குறிப்பிடுவார். திருவடி உணர்வும் அறநெறிச் சீலமும் நிறைந்த திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், திருநாவுக்கரசர், மணிவாசகர், அமரநீதி நாயனார், கண்ணப்பர் போன்றோருக்குக் காலன் வந்து அவர்கள் உயிரைப் பறித்து உடல் கிடக்க அல்லாமல் உடலோடே இறைவன் திருவடியை அணைந்தார்கள் என்பது நல்லாரைக் காலன் நெருங்க மாட்டான் என்பதற்குச் சான்றாகப் பகர்வர்.

அஞ்சாமை, கொடை, அறிவுடைமை, ஊக்கமுடைமை ஆகிய இயல்புகளில் குறைவுபடாமல் இருக்கும் தலைவனே நல்ல தலைமைத்துவம் உடையவன் என்பார் ஐயன் திருவள்ளுவர்

ஆடம்பரம் இல்லாது எளிமையாய்க் கடுஞ்சொல் சொல்லாத தலைவனே அறநெறிகளில் சிறந்த தலைவனுக்கு இலக்கணமாவான். அத்தகைய தலைவனின் தலைமையையே எல்லோரும் உயர்த்திக்கூறுவர். உதவிகள் தேவைப்படுகின்றவர்களுக்கு அவர்களின்மீது கடும் சொற்களை அள்ளி வீசாமல் இனிய சொற்களைப் பேசிக் கொடுத்துக் காக்கவல்ல தலைவனே அறநெறியும் இறை உணர்வும் கொண்ட கற்ற நல்ல தலைவன் என்பர். தன் தலைமைத்துவத்தைக் குறைகூறும் சொற்களைப் பொறுக்கும் பண்புடைய நல்ல தலைவனின் தலைமைத்துவத்தின் கீழே மக்கள் அடிபணிய விரும்புவர்.

மக்கள் நடுவில் தவநெறியைக் காக்கத்தவறிய தலைவனும் காலனுக்கு ஒப்பானவனே என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனின் திருவருளைத் துணைகொண்டு தன் ஆளுமைக்கு உட்பட்ட வட்டத்துக்குள் ஒவ்வொருநாளும் பிறர்க்கென வாழும் பெரியோரின் தவ நெறி செம்மையாக நிகழ்கின்றதா என்று கண்காணித்தல் வேண்டும் என்கின்றார். தவநெறி

பெருக்கும் ஆலயங்கள், மடங்கள், இயக்கங்கள், தவநெறிச் சான்றோர் போன்றோருக்குத் தன்னாலோ பிறர் மூலமாகவோ இயன்ற உதவிகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்கின்றார். தவநெறிக்கு மாறாகச் செயற்படும் தனி நபர்களையும் மடங்களையும் இயக்கங்களையும் ஆலயங்களையும் தம் ஆளுமையைக்கொண்டு கண்டித்தலும் திருத்துதலும் செய்யாவிடின் அவனும் கல்லாத் தலைவனே என்கின்றார் திருமூலர்.

ஆலயங்களிலும் மடங்களிலும் இயக்கங்களிலும் தனி நபர் நடத்தும் தவச் சாலைகளிலும் தவ நெறிக்கும் அறநெறிக்கும் புறம்பானவற்றைச் செய்யவும் அதனை நல்ல தலைவனானவன் கண்டிக்காமல் இருப்பானேயானால் தன்னைச் சார்ந்துள்ள தொண்டர்களுக்குச் சொல்லொணாத் தீங்கும் துன்பமும் உண்டாகும் என்கின்றார் திருமூலர். தான் சார்ந்துள்ள தவ நெறிக்கும் அறநெறிக்கும் பிறர் ஊறு விழைவித்தால் அதனை உடனே முயன்று போக்காதவன் கற்ற நல்ல தலைவன் அல்லன். அவன் அக் குழுகாயத்தின் சிறப்பினைக் குலைக்க வந்த காலன் என்கின்றார். எனவே எப்பொழுதும் முழு விழிப்புடனும் மிகச் சிறந்த கண்காணிப்புடனும் அஞ்சா நெஞ்சத்துடனும் தான் சார்ந்த தவநெறியையும் அற நெறியையும் காக்கவல்லவனே உண்மையான கற்ற தலைவன்.

**"நாள்தோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி,
நாள்தோறும் நாடி அவன் நெறி நாடானேல்,
நாள்தோறும் நாடு கெடும் மூட நண்ணுமால்,
நாள்தோறும் செல்வம் நரபது குன்றுமே"**

என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். நல்ல கற்ற தலைவனானவன் தவ நெறியும் அற நெறியும் பிறரால் பிழைக்கப்படாமல் இருப்பதனைக் கண்காணிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தன்னிடம் ஏதாவது குற்றம் இருக்கின்றதா என்று ஆராய்தல் வேண்டும் என்கின்றார். தன்னுடைய நடவடிக்கைகள் தவநெறிக்கும் அற நெறிக்கும் மாறுபட்டுள்ளனவா, தன்னுடைய போக்கினால் தவநெறிக்கும் அறநெறிக்கும் ஊறு விழைகின்றதா என்பதனை ஆராய்கின்றவனே கற்ற நல் தலைவன் என்கின்றார்.

மக்களைக் காக்கும் தலைவனானவன் மக்களைக் காக்கும்போது தன்னாலும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களாலும் தன்னுடைய ஏவலர்களாலும் தம் பகைவர்களாலும் தீயவர்களாலும் மற்ற உயிர்களினாலும் உண்டாகும் ஐவகை அச்சங்களைப் போக்குபவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்று தெய்வச் சேக்கிழார் மனுநீதிச் சோழனின் வரலாற்றின் வழி பெரிய புராணத்தில் சுட்டிக்காட்டுவார்.

இவ்வாறு இறைநெறியும் அறநெறியும் கற்காத, கற்று அதன் வழி நிற்காத தலைவனின் செய்கையால் பல்வேறு தீமைகள் வருவதோடு மக்களின் பல்வேறு செல்வங்கள் அவர்களை விட்டுப்போகும். இதனால் இத்தகைய தலைவன் காலனை நேர் ஒப்பவன். தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் திருமூலர் குறிப்பிடும் செய்திகளைச் சிந்தித்தல் நலம். தவ நெறியிலும் அறநெறியிலும் நில்லாது, ஆராய்ச்சி அறிவின்றி நாளும் தங்களைச் சார்ந்துள்ள மக்களின் நலன்களைக் கொல்லாது அவற்றை வாழ்விப்பதனைச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

ஔவற்ற பெருவார்வஜக்குரிய நெற்

நாம் உண்ணும் உணவெல்லாமே அமுதமென்றே போற்றப்படும். உயிர் வாழ்வுக்கு இருக்காமைந்த உடலைக் காப்பதாலே அது அவ்வாறு புகழ் பெற்றது இத்தகைய உணவமுதை நாக்கு சுவைத்து இன்பம் காண்கிறது.

இதற்கும் மேலான இன்பம் தருகின்ற அருளமுதம், அன்பமுதம், அறிவுமுதம் என்றெல்லாம் இலக்கிய நூல் இயம்புவதையும் சுவைக்கின்றோம். இந்த அமுதம் மட்டும் இறையுணர்வால் உயிரே சுவைப்பதால் இது தனிச்சிறப்பைப் பெறுகின்றது.

இதுவே நினைக்கும்போதும் நெகிழ்ச்சையாகின்றது. இப்படி உயிரால் சுவைக்கும் அமுதை என்றென்றும் பெறுவதால் மனிதவுடம்பு அழியாமல் நூறு கோடி ஆண்டுகள் வாழமுமெனத் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தத்துவநெறிப்படி ஒருவன் இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டு, கடவுள் நினைவில் மன ஒருமையோடு தவஞ்செய்யும் பொழுது, நாக்கின் நுனியால் உள்நாக்கென்னும் அண்ணாக்கை உரசி (சிவிறி)க் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது அந்த இடத்தில் அமுதம் சுரந்து உயிரில் இனிக்கும். அங்கே உயிரொளியில் சிவச்செம்பொருளான கடவுள் உறைந்திருந்து அருள்செய்வார். மற்றும் நான்முகன், திருமால், உருத்திரனாகிய மூவரும், முப்பத்து மூவரும் (உருத்திரர் 11, கதிரவர் 12, அசுவனிகேவர் 2, வசக்கன் 8) தோன்றி வந்து போற்றுவர் இவ்வாறு மனிதன் அமுதம் நுகர்வதால் உடம்பு ஒளிவடிவாகி அழியாமல் நூறுகோடி (நீண்ட நெடிய காலம் என்பது பொருள்) ஆண்டுகள் வாழ்வான். இதனை,

"நாவில் நுனியை நடுவே சிவிறிடில்
சீவனும் அங்கே சிவனும் உறைவிடம்
மூவரும் முப்பத்து மூவரும் தோன்றுவர்
சாவதும் இல்லை சதகோடி ஊனே"

என்ற பாடல்களில் தெரிவித்துள்ளார்.

சைவம் இறைவனை உணர்வாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனாலேயே இறை உணர்வு, திருவடி உணர்வு என்ற வழக்குகளை முத்தி என்ற இறைவனை உணரும் நிலைக்குக் குறிப்பிட்டு உயிர்கள் இறைவனை அடைதல் என்பது இறைவனை உணர்தலையே குறிக்கும் எனக் குறிப்பிடுவர். இதனாலேயே இறைவனை அடைவதற்கு உரிய பல வழிமுறைகளைக் குறிப்பிடும் சித்தாந்த சைவம், முடிவில் இறைவனை உணர்தலே அவற்றின் இலக்காக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றது. சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு (சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நன்னெறி நான்கின் வழி இறைவனை உணர்தலே கடன் என்பதும் சித்தாந்த சைவம் உணர்த்துவது ஆகும். திருக்கோயில் திருத்தொண்டுகள் செய்பவர்களும் இறைவனுக்குப் பூசனை இயற்றுகின்றவர்களும் சிவச்செறிவு முறைகளினால் (யோகம்) இறைவனை எண்ணுகின்றவர்களும் அறிவு வழிபாட்டினால் இறைவனை ஆராய்ந்து அறிகின்றவர்களும் அடையவேண்டியது இறை உணர்வே என்பது சைவர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டியது ஆகும். சித்தாந்த சைவம் குறிப்பிடும் இறை உணர்வு என்பது உயிர் தனது அறிவினாலே அல்லது தனக்குப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் கருவிக் கரணங்களினாலோ அடையக்கூடிய உணர்வு அல்ல என்பதனைச் சைவம் துல்லியமாகவும் நுட்பமாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. இறை உணர்வினை, "உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்" என்று சேக்கிழார் பொதுவாகக் குறிப்பிடிலும் அது இறைவனே அளிக்கக்கூடிய, உயிர்கள் செவ்வி அடைந்தபோது தானே தேடி வருகின்ற நுண் உணர்வு என்பதனை, "நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே" என்று தேனினும் இனிய திருவாசகத்தில் மணிவாசகர் நுட்பமாய்க் குறிப்பிடுவார். இறை உணர்வுமாந்தர்கள் உடலுக்கு வெளியேயும் உடலுக்கு உள்ளேயும் கொண்டிருக்கின்ற சாதாரண உயிரின் கருவிக் கரணங்களால் உணர இயலாது என்பதனை, "உணர்வு சூழ் கடந்த ஓர் உணர்வே" என்று திருவிசைப்பாவில் திருமாளிகைத் தேவர் குறிப்பிடுவார். பசு எனப்படும் உயிரின் கருவிக் கரணங்களைப் பதி எனப்படும் இறைவனின் சிவக் கரணங்களாக மாற்றினாலேயே அந்நுண்ணிய உணர்வினை பெற இயலும் என்று மெய்கண்ட நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நுண்ணிய இறை உணர்வைப் பசுக்கரணங்களின் துணைக்கொண்டு உயிர் தம் முயற்சியினால் மட்டும் பெற இயலாது என்றும், அதற்கு இறைவனின் திருவருள் துணை நிற்க வேண்டும் என்றும் சித்தாந்த சைவ மெய்கண்ட நூல்கள் குறிப்பிடிலும் உயிரை இறைவனின்

திருவருளைப் பெறும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு முதந்துணையாக இருப்பவை உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கும் கருவிக் கரணங்களே ஆகும். உடலில் இருக்கும் கண், காது, மூக்கு, வாய், மெய் என்ற புறக் கருவிகளின் வழியே உயிர் பல்வேறு வகையான - உலக அறிவையும் இறை அறிவையும் பெறுகின்றது. உயிருக்குப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் மனம், சித்தம், புத்தி, மனவெழுச்சி என்பன உட்கருவிகளின் வழியே உயிர் உலகையும் இறைவனையும் அறிகின்றது. பின்பு இறைவனின் திருவருளைக் கொண்டே அவற்றின் உண்மை நிலைமையை உணருகின்றது. எனவே இறை உணர்வைத் தானே தன் முயற்சியால் உயிர் உடம்பைக் கொண்டும் கருவிக் கரணங்களைக் கொண்டும் பெற இயலாவிடினும் அதைப் பெறுவதற்கு உரிய வாயிலாக கருவிக் கரணங்கள் அமைகின்றன. இதனாலேயே உயிர் உடலோடு உலகில் வாழும் காலத்து உணர்வு பெறுதல் பற்றியும் உணர்வு பேணப்படுதல் பற்றியும் அருளாளர்களால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

தமிழ்ச் சிவ ஆகமமாகத் திகழும் திருமந்திரத்தில் உயிர்கள் உணர் வேண்டிய பல நிலையாமைகளைத் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். உடல் நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடும் திருமூலர், உயிர் நிலையாமை என்று குறிப்பிடும் போது உணர்வு நிலையாமை என்பதனைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். இறை உணர்வைப் பெறும் முயற்சியில் உயிரின் உணர்வு அழிவதற்கு முன்பு அவ்வுணர்வைப் பெற ஆவன செய்தல் வேண்டும் என்கின்றார். இறை உணர்வைப் பெறுவதற்கு வாயிலாக இருக்கின்ற புறக் கருவிகளான கண், காது, மூக்கு, வாய், மெய் என்பனவும் அகக் கருவிகளாக இருக்கின்ற மனம், சித்தம், புத்தி, மனவெழுச்சி என்பனவும் கலங்கி, சோர்ந்து அழிவதற்கு முன் அவற்றை இறைவனை உணர்வதற்கு முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவற்றைச் சிவக் கரணங்களாக மாற்றுதற்கு இறைவனின் திருவருளை வேண்டி நிற்பனவாகச் செய்தல் வேண்டும் என்கின்றார் திருமூலர்.

இறைவனுக்கு இக்கருவி கரணங்களை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இறை உணர்வு இறைவனின் திருவருளால் தானே வந்துகூடும் என்கின்றார் திருமூலர். நாளும் நம்மை உலக மயமாகவே செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் கருவி கரணங்கள் அல்லது புலன்களைச் செம்மை படுத்தாவிட்டால் அவை நம்மைப் படுகுழியில் தள்ளிவிடும் என்றும் வயது போனபிறகு அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணும்போது அவை வலுவிழந்து விட்டிருக்கும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே, “ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய், ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்” என்று திருநாவுக்கரசு அடிகளும் குறிப்பிடுவார். உடலில் உள்ள ஒன்பது வாயில்களும் செயல் அற்றுப் போவதற்கு முன்னமே உன்னை உணரும் வகையினை எனக்கு அருளுவாய் என்று இறைவனை உருகி நைவார் திருநாவுக்கரசு அடிகள்.

ஐம்புலன்களும் ஐம்பொறிகளும் சிறப்புடன் செயல்படுவதனால் செருக்கித் திரியும் மாந்தர், அகவை கூடி உடல் தளர்ச்சியுற்று வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் இருக்கும் போது கண் பார்வை குறைந்தும் காது திமிர் ஏற்பட்டுக் கேளாமலும் மூக்கு அதன் முகரும் வல்லமையை இழந்து எதையும் முகர முடியாமலும் நாவானது சுவை தெரியாமலும் பேசுவதற்கு வாய் இயலாமலும் உடலானது கிடந்தக் கிடையாயும் ஆகிவிடும் என்கின்றார். மனம், சித்தம், புத்தி, மனவெழுச்சி சோர்வு உறுவதனால் எதனையும் சிந்திக்க இயலாமல் போக அறிவும் அழியும் என்பார். இந்நிலையில் உயிர் உணர்வும் செயலற்றுப் போக இறை உணர்வே, “அஞ்சாதே, யாம் உனக்குத் துணையாக உள்ளோம்” எனத் துணை நிற்கும் என்கின்றார் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான். வாழுங்காலத்து கருவி கரணங்களை இறை உணர்வைப் பெறுவதற்குத் தயார் செய்யாத உயிர்களுக்கு இறை உணர்வு தோன்றித் துணையாகாது என்றும் அவ்விறுதி வளையில் இறை உணர்வைப் பெற முயலுதலும் முடியாத ஒன்று என்றும் திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதனையே,

”தழைக்கின்ற செந்தளிர்ந்து அண்மார் கொம்பில்,
இழைக்கின்றது எல்லாம் இறக்கக் கண்டும்,
பிழைப்பின்றி எம்பெருமான் அடி ஏத்தார்,
அழைக்கின்றபோது அறியார் அவர் தாமே”

என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற பூங்கொம்பில் தளிர், தழை, பூ முதலாகத் தோன்றி அவற்றால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற பலவும் அவ்வாறு தோன்றுகின்றபடியே நிலைத்து நிற்காமல் அவற்றின் நிலை மாறி, தோற்றம் மாறி அழிகின்றதைக் கண்டும் அறிவில்லாதவர் உயிர் பிழைப்பதற்கு வழியைக் காண முயலாது, திருவடி உணர்வினைப் பெறுவதற்கு இறைவனைக் கருவி கரணங்களால் வழிபடமாட்டார்கள். கருவி கரணங்கள் நன்றாய் இருக்கின்றபோது பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று வாளாவிருப்பர். இவர்களைப் பெருமான் தன் திருவருளை அளிப்பதற்கு அழைக்கும்போது அதனை உணர்தற்கு உரிய உணர்வு உயிரிடத்தில் இன்றி அல்லல் உறுவார்கள் என்கின்றார்.

இறைவனை உணர்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கருவி கரணங்கள் இறை உணர்வுபெறுவதற்கு வாயில்கள் என்றும் அவற்றைச் சிவக் கரணங்களாக மடை மாற்றம் செய்வதற்கு நாளும் பாடுபடவேண்டும் என்பதனை மாந்தர் உணர வேண்டும் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். கருவி கரணங்கள் செயல் இழந்து சோர்ந்து அழியும் முன்னர் அவற்றை இறை உணர்வு பணிக்கு ஈடுபடுத்துங்கள் என்கின்றார். இறைவனின் திருமேனியைக் காணவும் இறைவனின் புகழைக் கேட்கவும் இறைவனின் பூசனைப் பொருட்களின் மணத்தை முகரவும் இறைவனின் புகழைப் பேசவும் இறைவனை உணர்த்தும் சமயச் சின்னங்களை மெய்யினில் விரும்பி அணியவும் சிவ நற்செயல்களைச் செய்யவும் நாளும் உழையுங்கள் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இப்படிச் செய்வோமானால் திருவடி உணர்வினை உணரும் நிலை கிட்டும்” என்பது திருமந்திரம் உணர்த்தும் படிப்பினையாகும்.

தொகுப்புரை

வாழ்க்கையினை எவ்வகையில் நெறிப்படுத்தி வாழவேண்டும், நெறிப்பட்ட வாழ்வில் எவ்வகையில் மகிழ்வையும் நிறைவையும் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதனைத் திருமந்திரம் விளக்கியுள்ளது.

இறைவனைச் சென்று அடைதற்கு உரிய எளிய வழி குருவை வழிபடுதலால் கிட்டும். பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மையை ஆடவர் பெறல் வேண்டும். காக்கை தன் இனத்தைக் கூவி அழைத்துக் கலந்து உண்பது போல், சக மனிதர்களோடு கலந்து உண்ணல் வேண்டத்தக்கது. கற்றவர்களுக்கு மட்டுமே பேரின்பம் வாய்க்கும். கேள்விச் செல்வமே மனிதர்களுக்கு உற்ற துணை. மிகுந்த காமமும் கள்ளுண்டலும் கீழோர் என்று அடையாளம் காட்டும். திருக்கோயில் வழிபாட்டின் இன்றியமையாமை முதலான பல செய்திகளைத் திருமந்திரம் வழங்கியுள்ளது.

நன்றி

முனைவர் இரா சந்திரசேகரன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்நாடு இந்தியா

திருமந்திரம் காட்டும் அன்புவழிச் சைவம்

உலகின் சமயங்களில் மிகவும் பழமையானதாக விளங்குவது ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அருட்பெருஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானை முழுமுதற்பொருளாக கொண்ட நமது சைவசமயமாகும்.

இதனுடைய தொல்பொருட் சான்றாதரங்களை நோக்கும் போது சிந்துவெளி நாகரீக அகழ்வாய்வு இடமான மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நகரங்களில் இறை சிவனை குறித்து நிற்கும் பல தொன்மங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

இத்தகைய பழமைமிகு நமது சமயத்திற்கு தத்துவார்த்த தளத்திலே தமிழில் சைவசித்தாந்த மெய்யியலையும் வாழ்வின் அறங்களையும் சீலம் எனும் சரியைத் தொண்டு நெறி நோன்பு எனும் கிரியையாகிய மேன்மைநெறி செறிவு எனும் யோகமாகிய தோழமை, நெறி, அறிவு எனும் ஆகிய நற்பாதங்களுடான வழிபாட்டு முறைகளையும், கோவில் அமைப்பையும் யோகக்கலையும் என சைவ வாழ்வியலை மூவாயிரம் பாக்களிலே தரும் உன்னதமான நூல் திருமந்திரம் ஆகும்

பதினெண் சித்தர்களிலும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களிலும் உள்ளடக்கப்பட்ட ஒரேயொருவரான தவயோகி திருமூலநாயனார் சைவத்தமிழ் உலகிற்கு அளித்த ஒப்புயர்வற்ற மந்திரங்களாக திருமந்திரங்கள் விளங்குகின்றன.

திருமந்திரம் மழலை முதல் மூத்தோர் வரை ஆரம்பநிலையிலுள்ள பக்தன் முதல் அருள் பழுத்த ஞானி வரைஇல்லறத்தவர் முதல் துறவறத்தவர் வரை சீடன் முதல் குரு வரை அனைவருக்கும் யோக வாழ்வின் வழிகாட்டல்களை இலகுவாக இனிமையாக உன்னதமாக உவமைகளோடு வழங்கி நிற்கின்றது

இன்றைய உலகில் சர்வதேச கட்டமைப்புக்கள் தொண்டு நிறுவனங்களை பலவற்றின் மகுட வாக்கியங்களாக அமைத்துள்ள எந்தமொழி சொற்தொடர்களிற்கும் அன்றே தமிழில் உள்ளதை சமரச சன்மார்க்க நேயத்தை வெளிப்படுத்தும் சொற்தொடர்களை தனது திருமந்திரத்தில் கருத்துடன் எடுத்துக் காட்டியவர் திருமூலர்

இன்று உலகும் முழுவதும் கொண்டாடும் அன்பே சிவம் என்ற சொல்லாட்சி திருமந்திரத்திலேயே காணப்படுகின்றது. அது போன்று “ஒன்றே குலம்” :உள்ளம் பெருங்கோயில்” ஆகிய அற்புதமான சொற்தொடர்களும் திருமந்திரத்திலேயே காணப்படுகின்றது.

மனிதப் பிறவியை தனக்கு தந்ததையிட்டு அக மகிழ்வோடு திருமூலர் திருமந்திரத்தில்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே”

என எடுத்து இயம்புகின்றார். அத்துணை அழகாக எம் அன்னத்தமிழின் பெருமையை இனிமையை பக்தி சுவை நனி சொட்டும் அருமையை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அனைவருக்கும் எளிமையான அறங்களை திருமந்திரம் பின்வருமாறு அழகாகக் கூறுகின்றது

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை

யாவர்க்குமாம் பசுவிற்கு ஒரு வாயுறை

யாவர்க்குமாம் உணினும்போது ஒரு கைப்பிடி

யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே

இந்த திருமந்திரம் ஒன்றையாவது நாம் மனதில் ஆழமாகப் பதிப்போமேயானால் வாழ்வு நமக்கு மட்டுமல்ல நம் சூழவுள்ள உயிரினங்களிற்கும் இனிமையானதாக ஆனந்தமானதாக மாறும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

இவ்வாறு தந்திரங்களாக 3000 மந்திரங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள பத்தாம் தெய்வத்தமிழ் திருமுறை முழுவதும் அதி உன்னதமான வாழ்வியல் வழிகாட்டல்களை குறிப்பிடுகின்றன.

திருமந்திரம் முழுவதும் இறைவனுடைய அருட்டிலிருந்து சொல்லப்படுவது போன்று அவன் உறைந்துள்ள உயிர் மீதான அன்பு காட்டுதல் தொடர்பாகவும், ஆழமாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. உயிர்கள் மீதான பரிவு, தொண்டு ஏழைகளிற்கான அறக்கொடை என்பன நேரிடையாக திருவருவான இறைவனை வழிபடுவதை விட ஒரு படி மேலாக திருமந்திரத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனை பின்வரும் திருமந்திரம் அழகாக எடுத்துக்காட்டி நிற்கும்.

படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்குஆகா

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்

படமாடக் கோயில் பகவற்கு அதுஆமே

ஆதலினால் அன்புவழிச் சைவத்தை பின்பற்றி ஆதி சைவர்களான தமிழர்களாகிய நாங்கள் எமது சமயம் உன்னதமான மக்கள் தொண்டிற்கு எம்மை அர்ப்பணிப்பது எமது குழந்தைகளை அதற்கு பழக்கப்படுத்தலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்

இன்றைய கால கட்டத்தில் சிவபூமி என சிறப்பிக்கப்பட்ட எமது நாட்டிலே சைவத்தமிழர்களாகிய நாங்கள் பல்வேறு பரிணாமங்களில் நெருக்கடிகளைச் சந்திப்பதால் எமது மக்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு மிகுந்த மனித தேவைப்பாடுகளோடு வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

Dr. பரா. நந்தகுமார்
சுகாதார வைத்திய அதிகாரி,
யாழ்ப்பாணம்

குருகுலமிதா அப்புவும் ஆன்மீகமும்

கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்துக்கென்று ஒரு நீண்ட வரலாறே இருக்கின்றது. யானைகளும், நுளம்புகளும், பாம்புகளும் உலாவி வந்த இந்த அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசம். பிற இடங்களிலிருந்து இடுப்பில் நாலுமுழமும், தோளில் ஒரு துவாயுமாய் வெறுங்கைகளுடன் வந்த மனிதர்களின் உழைப்பினால்தான் வளம் பெற்றது. வனப்புப் பெற்றது. காடுகள் அழிந்து கழனிகள் ஆனதும், கட்டடங்கள் எழுந்து நிமிர்ந்ததும், வீடு, வாசல், மா, பலா, தென்னை என்று சோலைகளானதும் இவர்களது உழைப்பினால்தான். அதிகம் கல்வியறிவு பெற்றிராத இந்தப் பாமர மக்களின் உழைப்பினால்தான் ஒரு பெரும் நகரமாக வடக்கின் நெற்களஞ்சியமாக கிளிநொச்சி உருவாகக் காரணமாயிற்று. கிளிநொச்சி மண்ணின் வழமைக்கு உயர்வாக இருந்து நீர் பாய்ச்சியது இரணைமடுக் குளம். நிலம் எல்லாம் வெள்ளமாய்ப் பரவி பயிரை வளர்த்து பல பேரை வாழ வைத்தது. பொருளாதாரத்தில் முன்னேற உதவியது.

கிளிநொச்சி நகரம் படிப்படியான வளர்ச்சியைப் பெற்றது. பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் கண்டது போலவே பாடசாலைகள், கல்விசார் நிறுவனங்கள், சமூகத் தொண்டு நிலையங்கள் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு மக்களின் சமூக வாழ்விலும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. இதற்குப் பலரின் உழைப்புப் பயன்பட்டது. மண்ணை நேசித்தவர்கள் மக்களிலும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரப் பாடுபட்டார்கள். கிளிநொச்சியை வளப்படுத்தியவர்களில் விவசாயிகள் மட்டுமல்லாது, அறிவாளிகள், கல்வியியலாளர்கள், சமூகப் பணியாளர்கள், ஆன்மீகவாதிகள் எனப் பலரும் அடங்கியிருந்தார்கள்.

பல குடியேற்றத் திட்டங்களை உள்ளடக்கிய கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தின் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு கிராமமாக அமைந்திருப்பது உருத்திரபுரம். இந்த உருத்திரபுரக் கிராமமானது தன் மண் வளத்தாலும், நீர் வளத்தாலும் கிளிநொச்சியின் ஏனைய குடியேற்றத் திட்டங்களிலிருந்து வேறுபட்டு தனித்துவமாக தன்னை அடையாளப்படுத்தியிருந்தது.

உருத்திரபுரம் என்ற கிராமம் பல சிறிய கிராமங்களை உள்ளடக்கிய பெரியதொரு கிராமியக் கொத்தணியாக மாற்றம் பெற்றது. ஆரம்பத்தில் தனியாக பத்தாம் வாய்க்கால், எட்டாம் வாய்க்கால் ஆகிய இரு குடியேற்றங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. ஜெயந்திநகர், சிவநகர் என்ற கிராம அபிவிருத்திக் குடியேற்றத் திட்டங்களும் அதன் பின்னர் இப்பகுதிகளைச் சுற்றியிருந்த அரசாங்க நிலங்கள் யாவும் சிறு சிறு குடியேற்றங்களாக மாறின. இதன் விளைவாக இன்றைய உருத்திரபுரம் மிகப் பெரியதொரு குடியிருப்புப் பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது.

கிளிநொச்சி கரடிப்போக்குச் சந்தியிலிருந்து மேற்கே ஏறக்குறைய எட்டு கி.மீ தூரத்தில் தான் உருத்திரபுரக் கிராமம் அமைந்திருக்கின்றது. உருத்திரபுரம் மக்களின் சமூக வளர்ச்சியிலும், சமூக கலாசார வளர்ச்சியிலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினைச் செலுத்தி வந்த கல்வி நிறுவனங்களும் அறக் கொடை நிறுவனங்களுமே உருத்திரபுரத்தின் பெருமையினை வெளியுலகிற்குப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

குடியேற்றத் திட்டங்களாலும் குடியேறிய மக்களின் பல்புற அர்ப்பணிப்புக்களாலும் கிளிநொச்சி ஒரு பெரிய நகரமாக நிமிர்ந்தது. காலத்தின் பதிவு இந்த நிமிர்வுக்குத் தோள் கொடுத்த பல கிராமங்களில் உருத்திரபுரமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

இத்தகைய பெருமை மிகுந்த உருத்திரபுர கிராமத்தில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அடைக்கலம் வழங்க வந்தவர்தான் குருகுல பிதா (அமரர் வேலுப்பிள்ளை கதிரவேலு) அப்பு (அப்புஜி) அவர்கள். அவர் தன்னலம் கருதாத சேவையாளன். இறைபக்தியால் தன்னுடைய அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள முடியும் என்ற மனோதிடம் கொண்டவர். அந்த வகையில் அவரது பணிகளுடன் ஆன்மீகப் பணிகளையும் அயராது மேற் கொண்டார்.

அக் காலப்பகுதியில் உருத்திரபுரத்தில் மனோன்மணி சமேத உருத்திர புரீஸ்வரர் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டிச் சைவப் பெரியார்கள் இங்கு வருகை தந்தார்கள். உருத்திரபுர ஆலயம் தேவர்காலத்தில் இருந்ததாகச் செவி வழிவந்த செய்திகள் அக் காலத்தில் இருந்தது.

தேவர்கள் ஒரு காலத்தில் இவ்வாலயத்தை அமைத்து வணங்கினார்கள். பின்னர் இவ்வாலயம் சிதைந்து இருப்பதை பிற்காலத்துச் சோழ மன்னன் இலங்கைக்கு வந்தபோது கண்டான். தனது ஆட்சிக் காலத்திலேயே சிங்கள மக்கள் தமிழ் மக்கள் ஆகியோரைக் கொண்டு இவ்வாலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்தான். சில காலத்தின் பின் வந்த போர்த்துக்கேயர் இவ்வாலயத்தை தரைமட்டமாக்கி விட்டனர்.

1956 ஆம் ஆண்டில் தவத்திரு வேலாயுதசுவாமி, தவத்திரு வடிவேற்சுவாமி ஆகியோர் இப் பிரதேசத்தில் குடில் அமைத்துத் தவம் செய்தனர். அப்போது தவத்திரு வேலாயுதசுவாமி கனவு கண்டு நிலத்தைக்கிளற நான்சுதுரமுடைய ஆவுடையார் வந்தது. சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபோது ஆலயம் அழிந்தற்குரிய அறிகுறிகள் காணப்பட்டன.

இதன் அதிசயத்தை அக்கால யாழ் அரசாங்க அதிபருக்கு அறிவித்தனர். இவ்வாலயத்தின் அருகில் பாழடைந்த பெரிய குளமும் காணப்பட்டது. இக்குளத்தைத் திருத்தி வயல் செய்யவும், கிறிஸ்தவ ஆலயம் கட்டவும், கிறிஸ்தவ குடும்பங்களைக் குடியேற்றவும், கிறிஸ்தவ போதகர்கள் ஆயத்தம் செய்வதை யாழ்ப்பாணம் சித்த வரிசையிலுள்ள தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள் ஞானதிருக்கூடியில் உணர்ந்து சிவத்தொண்டு தவத்திரு வடிவேற் சுவாமிகளுக்கு உணர்த்தினார். சுவாமிகள், அப்பு மற்றும் சில சைவப் பெரியார்கள் ஒன்று கூடி இவ்விடத்தில் ஆலயம் ஒன்றை

தாபித்தார்கள். நாற் சதுரமுடைய ஆவுடையாரில் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட லிங்கத்தை வைத்தனர். இந்தியாவிலிருந்தே உருத்திரபுரகவர் சமேத மனோன்மணி அம்பாள் கொண்டு வரப்பட்டு உருத்திரபுரத்தில் ஆலயத்தை அமைத்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாலய வளர்ச்சிக்கும் சமய வளர்ச்சிக்கும் (திரு.வே.கதிரவேலு) அப்பு அவர்கள் அல்லும் பகலும் பெரும் பணியாற்றினார்.

அப்பு அவர்கள் சமய வாழ்வில் அதிகப் பற்றுக் கொண்டவர். இதனால் தவத்திரு வடிவேற் சுவாமிகளிடம் வைராக்கிய சதகம், கைவல்லியம் முதலிய வேதாந்த நூல்களைப் பாடம் கேட்டார். தனது ஓய்வான நேரம் எல்லாம் சுவாமிகளிடம் பாடம் கேட்டார். தாயுமானவர் பாடல், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகள், கந்தர் கலிவெண்பா, திருமுருகாற்றுப்படை முதலியவற்றையும் பாடம் கேட்டார். இவர் பாடம் கேட்ட நூல்களில் இவரின் மனதைக் காந்தம் போல ஈர்த்த பாடல் தாயுமானவர் பாடல். அதனால் அப்பாடல்களை கடதாசியில் எழுதி மிதிவண்டி, பஸ்வண்டிகளில் போகும் பொழுதும் வயலில் வேலை செய்யும் போதும் அவைகளை மனனம் செய்தார்.

இறைபக்தி என்பது மனித மனத்துடன் ஒன்றிப் போனது. ஆரோக்கியமான அமைதியான வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது. உலகில் தோன்றிய சித்தர்களும், ஞானிகளும் இறைபக்தியைப்பற்றி மக்களிடையே காலம் காலமாக பரப்புவை செய்து வந்திருக்கின்றனர். உலகில் நிலையான பொருள் பதி, பசு, பாசம் என்று தமது அனுபவம் மூலம் கூறியுள்ளார்கள். சைவ சித்தாந்த நூல்களில் அம் மூன்று பொருட்களின் இயல்புகளின் விளக்கம் பற்றி எழுதியும் உள்ளார்கள். பதியாகிய கடவுள் எல்லாம் அறிந்தவர். தனக்கு யாரும் அறிவிக்க அறியாத ஒப்பற்ற முழுப் பொருள், பசு ஆன்மா அது அறிவித்தாலன்றி எதுவும் அறியாத பொருள். பாசம் அறிவித்தாலும் எதுவும் அறியாது. அநாதியே, உயிரைப் பற்றி நின்று உயிருக்கு பிறவிகளை அளிக்கும் தன்மையது.

எனவே ஆன்மா இறைவனை அடைய வேண்டுமானால் பாசத்துடன் இருக்கும் போது அதிற் பற்றாமல் இருக்கப் பழக வேண்டும். இறைவனை அடைய வழிகாட்டும் நூல்களைக் கற்றுத் தெளிவு அடைய வேண்டும். தியானப் பயிற்சியில் இருக்க வேண்டும் என்பதை அடிக்கடி சைவப் பெரியார்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றார்கள். நிலையான இறைவாழ்வு இலகுவில் கிடைத்துவிடாது. அத்தகைய வாழ்வைப் பெறுவதுதான் மனித வாழ்வின் நோக்கமாகும். “இறைவன் இவ்வுடலைத் தந்தது தன்னை வழிபட்டு முத்தியடைவதற்கு ஆகும்” எனச் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் கூறியுள்ளார்.

13.07.75இல் சர்வோதயக் குடில் என்னும் ஓர் தூய அங்கம் ஒன்றை அப்புஜீ அமைத்தார். சர்வம்+உதயம் ஸ்ரீசர்வோதயம். சுகல நலன்களும் உதயமாகி எல்லோரையும் வாழ்விக்க அமையும் அமைவே சர்வோதய வாழ்வாகும். இம்முறையில் மகாத்மா காந்திஜீ அவர்களும், ஆச்சார்ய வினோபாவே அடிகளார் அவர்களும் முன்மாதிரியாக இருந்துள்ளனர்.

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் இருப்பவர்கள் தமது உழைப்பு முழுவதையும் திருச்சபைக்கு அர்ப்பணம் செய்வார்கள். திருச்சபை அவர்களுக்குத் தேவையான வேதனமோ, நன்கொடையோ கொடுக்கும். இந்த நெறியைப் பிற மக்களிடமும் காணமுடிகிறது. சர்வோதயக் குடிலும் இதேமாதிரியான அமைப்பைக் கொண்டது. சர்வோதயக் குடில் அங்கத்தவர்கள் தமது உழைப்பு முழுவதையும் சர்வோதயக் குடிலுக்கு கொடுத்து விட வேண்டும். சர்வோதயம் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருந்து தேவையான பணத்தை அங்கத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும். மிகுதிப்பணம் ஏதாவது தொழில் விருத்திக்கு மூலதனமாக்கப்படும். இதன் வருமானம் அவரவர் கணக்கில் வைக்கப்படும். அவர்கள் விரும்பினால் இவ் வருமானம் பொதுக் கருமங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படும்.

சர்வோதயக் குடில் அங்கத்தவர்களே குருகுலத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்புடையவர்கள். இவர்களை அநாவசியமாக விலக்கக் கூடாது. தகுந்த காரணங்கள் காட்டப்பட்டால் மட்டுமே விலக்கி விடலாம். இவர்கள் தகுந்த காரணங்கள் இன்றித் தாமதமாகவும் விலக முடியாது என்பது போன்ற நாற்பத்தொன்பது தீர்மானங்கள் எழுதித் கைச்சாத்திட்டு அங்கத்தவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கினார்.

இந்து போதகர் பயிற்சி நடாத்தும் சிந்தனைகள் அப்புஜீ மனதில் கடல்போலக் கொந்தளித்துக் கொண்டே இருந்தது. இது பற்றிப் பல சைவப் பெரியார்களிடம் கலந்துரையாடுவார். எல்லோரும் வார்த்தைகளில் ஆதரவு தருவார்கள். ஆனால் செயலில் இறங்குவதில் தாமதம் காட்டினார்கள். ஆனால் அப்புஜீ சோர்ந்து போய்விட வில்லை. இதை நடைமுறைப் படுத்தும் செயல்கள் பற்றி யோசித்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

நூற்றி எழுபது அல்லது நூற்றி எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்ரீலங்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இக்கைங்கரியத்தை அமுலாக்க விளைந்தார். ஆனால் அது கைகூடுமுன் மறைந்து விட்டார். அதன் பின் எத்தனையோ சைவப்பெரியார்கள் தோன்றினார்கள். ஸ்ரீலங்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் சைவத் தொண்டு, சமூகத் தொண்டு, தமிழ்த் தொண்டு பற்றி பிரச்சாரம் செய்தார்கள். நூல்கள் எழுதினார்கள். நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடினார்கள். இன்றும் கொண்டாடி வருகின்றார்கள். ஆனால் நாவலர் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற தொட்டுச் சென்ற செயற்பாடுகளை தொடர்ந்து செயலாற்றவில்லை.

இந்து போதகர் பயிற்சி கொடுத்து ஒரு நல்ல சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்ற அப்புஜீயின் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற அவர் பட்டபாடு சொல்லமுடியாதது. இந்துநாகரீகம் என்னும் பாடம் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்கள் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறார்கள். சித்தாந்த புலவர் என பட்டம் எடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கும் போது இந்து போதகர் பயிற்சி ஏன் என்று சிலர் சர்ச்சை செய்வதும் உண்டு.

இந்து நாகரீகம் பரீட்சைக்காகவும், பதவிக்காகவும் படிக்கின்றார்கள். ஆனால் படித்தது போல் வாழ்க்கையில் நடந்து கொள்கின்றார்களா? இல்லையே சைவ சித்தாந்த புலவர் பட்டமும் இது போலவே காணப்படுகின்றது.

இந்து போதகர் பயிற்சி செயல்முறையோடு அளிப்பதால் வாழ்வும் சமயமும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு மாணவர்கள் பயிற்சி எடுக்கும் போதே சமய ஆசாரங்களையும் அனுட்டிக்கின்ற தன்மை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு பயிற்சி எடுத்த மாணவர்கள் சமூகத்தில் கலந்து தொண்டாற்றுகின்ற போது வேறு பணி செய்கின்ற போதும் அவை பயனளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

நினைத்ததையும் சிந்திப்பவற்றையும் செயலாக்கும் தீர்முள்ள அப்புஜீ அவர்கள் இந்து போதகர் பயிற்சியை 1980 ஆம் ஆண்டு நவராத்திரி விஜயதசமி அன்று மகாதேவ ஆச்சிரமச் சுவாமிகளின் ஆசியுடன் பல சைவப் பெரியார்களின் ஆதரவுடன் ஆரம்பித்தார். இப்பயிற்சியைப் பயிற்றச் சைவப் பண்பும் விவேகமும் நிறைந்த ஆசிரியர்களைப் பொறுக்கி எடுத்தார்.

ஏழாலை வித்துவான் மு.கந்தையா B.A அவர்கள் கரைநகர், தொண்டர் சுவாமி திரு.அருளம்பலம் அவர்கள், ஆத்மஜோதி திரு.நா.முத்தையா சுவாமி அவர்கள் புலவர் செல்வி சி.விசாலாட்சி அவர்கள் இன்னும் வேறு சிலரும் அப்புஜீ அவர்களும் இணைந்து இந்து போதகர் பயிற்சியை நெறிப்படுத்தினர். இது தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் நடந்தது.

சைவசித்தாந்தம், கந்தபுராணம், திருக்குறள், தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், திருமுறைகள், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், சிங்களம் போன்ற பாடங்கள் அம்மாணவர்களுக்கு பயிற்றப்பட்டன. ஆகம விதிப்படியான கோயிற்பூசை முறைகளும் வேதமோதுதலும் திருமுறைகள் பண்ணோடு பாடலும் இந்து போதகர் மாணவர்களுக்கு பயிற்றப்பட்டன. இதற்காகக் குருகுலத்தில் தற்காலிக சர்வ வல்லவாம்பிகை ஆலயம் ஒன்று அமைத்தார். இதன் அமைப்பு அற்புதமானது. அதிசயம் நிறைந்தது. அப்புஜீ சிந்தனையின் தனித்தன்மையை உணர்த்துவதுமாகும்.

சுவாமியின் பெயர் பரிபுரணானந்தேஸ்வரர், அம்பாளின் பெயர் சர்வவல்லவாம்பிகை, சித்திவிநாயகர், வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியக் கடவுள், வைரவர் ஆகிய பரிவார தெய்வ மூர்த்திகள் அடங்கிய ஆலயம் அமைத்து நாற்புறமும் நான்கு வாசல்களையும் அமைத்தார். ஒரே பீடத்தில் எல்லாத் தெய்வ மூர்த்திகளையும் காணமுடிகின்றது. நித்திய பூஜை முக்காலமும் இந்து போதகர் பயிற்சி மாணவர்கள் ஆசாரசீலர்களாய்ப் பக்தி சிரத்தையோடு செய்வார்கள். சமயப் பிரவேச தீட்சையுடன் சிவ தீட்சை (விசேட தீட்சை) பெற்றவர்களே கோயிற் பூஜை செய்யத் தகுதி உடையவர்கள். எனவே அப்புஜீ அவர்கள் இந்து போதக பயிற்சி மாணவர்களுக்கு விசேட தீட்சை பெறும் வாய்ப்பையும் அளித்தார்.

சிவராத்திரி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை, ஆவணி சதுர்த்தி முதலியவற்றுடன் விசேட தினங்கள் சமயக்குரவர் பூஜை, தைப்பூசம், ஆடிப்பூரம் ஆகியனவும் விசேடமாக இவ்வாலயத்தில் இடம் பெறுவதுண்டு. குருகுல மாணவர்கள், இந்து போதகர் பயிற்சி மாணவர்கள், மற்றும் குருகுல அங்கத்தவர்களை பயனடைவதற்காகச் சமயச் சொற்பொழிவாற்றும் சமயப் பெரியார்களையும் அழைத்துச் சமயப் பிரசங்கம் செய்விப்பதும் வழக்கமாகும்.

இந்து போதகர் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களும் ஆசிரியராகும் பணியை அப்புஜீ விரும்பினார். ஏனெனில் இவ் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் பிஞ்சுள்ளத்தில் சைவசமய உண்மைகளை ஊட்ட நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நினைத்தார். இளவயதிலேயே சமய கோட்பாடுகளில் பயிற்சி பெறுவது அவர்களின் உணர்வோடு ஒன்றி இரத்தத்துடன் கலந்து நற்பண்புகளை வளர்க்க உதவும். எனவே அப்புஜீ தனது யோசனைகளை அகில இலங்கை இந்துமதக் கலாச்சார அமைச்சர் வரை சென்று பார்த்தார். அவர்களும் அப்புஜீ அவர்களின் சிந்தனைகளுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் ஆதரவளித்தார்கள்.

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி ஆகிய இடங்களில் இருந்து இருபதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இப்பயிற்சி பெற்றார்கள். இலவச உணவு, உடை, படிப்பதற்குரிய உபகரணங்கள் எல்லாம் குருகுலச் செலவில் அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி அளிக்கும் ஆசிரியர்கள் தியாக மனப்பாங்குடன் பணி புரிந்தனர். இவர்களின் பிரயாணச் செலவு ஆகியனவும் குருகுலம் பொறுப்பேற்றது.

1982 ஆம் ஆண்டு நான்காம் மாதம் இருபத்தோராம் திகதி தொடக்கம் இருபத்தைந்தாம் திகதி வரை கொழும்பில் அகில உலக இந்துமத மாநாடு நடைபெற்றது. இவ்விழாவிற்கு அகில உலகிலுள்ள இந்துமத தாபனங்களில் இருந்து முக்கிய அங்கத்தவர்கள் வருகைபுரிந்தார்கள். அகில இலங்கையில் இருந்தும் இந்துமத தாபனங்களில் இருந்தும் பல தர்மகர்த்தாக்கள், ஆதீனத் தலைவர்கள், நிர்வாகிகள் வருகை தந்திருந்தனர். குருகுலத்திலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதியை அப்புஜீ அனுப்பி வைத்திருந்தார். அங்கு நடந்த நூற் கண்காட்சிக்குக் குருகுல நூல் நிலையத்திலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

1983ஆம் ஆண்டளவில் இந்து போதகரின் மூன்று வருடப் பயிற்சி நிறைவேற்று நிறைவு விழா நடந்தது. இதற்கும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இருந்த ஆதீனங்கள், அறநிலையங்களில் இருந்தும் நிர்வாகிகள், தம்பிரான் ஆகியோர் வருகைபுரிந்து விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

திரு.சிவசுப்பிரமணியம் நீதியரசர், அகில இலங்கை இந்துசமயப் பணிப்பாளர் திரு.பாஸ்கரதாஸ், இந்துசமய வள்ளல் திரு.மு.சிவராசா ஆகியோரும் பல வித்துவான்கள் முதலாக கற்றறிந்த பெரியோர்கள் ஆதீன கர்த்தாக்கள் அறநிலையக் கர்த்தாக்கள் கூடிக் கலந்துரையாடினார்கள். இத்தகைய கலந்துரையாடல்கள் அப்புஜீ கண்ட கனவை நனவாக்க மிகவும் உதவியாய் இருந்தது. எங்கோ ஒரு உருத்திரபுரக் கிராமத்தில் இருந்த குருகுலத்தையும், அதில் அடைக்கலமாக இருந்த அனாதரவான

மாணவர்களையும் வெளியுலகிற்கு அடையாளம் காட்டியது. மனிதாபிமான மனம் கொண்ட பலரை உதவி செய்யும் அப்புஜீயின் செயற்பாடுகளிற்கு ஆதரவு தரவும் வைத்தது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சித்தர் வரிசையில் அவதரித்த தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின் பிரதம சிக்ஷயர்களில் ஒருவரான அமெரிக்க ஹாவாய்த்தீவைச் சேர்ந்த தவத்திரு சிவசப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு அப்புஜீயின் முயற்சியால் மகத்தான வரவேற்பை அளித்து கிளிநொச்சி மக்கள் அவரை அழைத்தனர். சுவாமிகள் குருகுலத்திற்கு இவ்வாறு எழுந்தருளிய வைபவம் கிளிநொச்சியின் வரலாறு காணாத ஒரு மங்கல நிகழ்வாகும். தவத்திரு.சிவசப்பிரமணிய சுவாமிகளைக் கொண்டு பரிபூரணானந்தேஸ்வர சமேத சர்வ வல்லவாம்பிகை ஆகிய மூர்த்தங்களிற்கு அவர்கைகளால் அபிக்ஷேகம் செய்வித்து அன்னதானமும் செய்து இவ்வாறு எல்லோரும் இவ்வாலயத்திற்கு செய்யவேண்டும் என்பதற்கோர் முன்மாதிரியையும் அப்புஜீ காட்டி வைத்தார்.

பாரத நாட்டில் அன்னதானமும் காசி விசுவநாதருக்கு அபிக்ஷேகமும் மக்கள் செய்வது வழக்கம். ஈழம் வாழ் எல்லோராலும் காசிக்குப்போய் அவ்வாறு செய்யமுடியவில்லை எனவே அச்செயலை இங்கு செய்வதால் செய்பவர்களுக்கு காசியில் அபிக்ஷேகம் செய்யும் பலனும், குருகுலக் குழந்தைகளுக்கு அன்னதானம் செய்தால் குருகுலத் தொண்டாற்றிய பலனும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையால் இக்கைங்கரியத்தை அமெரிக்க சுவாமிஜீ அவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பித்து வைத்தார். இது போன்ற ஆன்மீக தொண்டில் ஈடுபாடு கொண்ட அப்புஜீயின் உண்மைச் சம்பவம் ஒன்று அவரிடம் இருந்து கல்வி பயின்ற மாணவனும் தற்போது அவுஸ்ரேலிய தீவான பப்புவாகினியா பல்கலைக்கழக வேந்தராக இருக்கும் பூநகரியை சேர்ந்த பொன்னுசாமி மனோகர் அனுப்பிய செய்தியை இதன் கீழ் தருகின்றேன்.

அன்பின் திரு. இராசரத்தினம்

அப்புஜியின் நூறாவது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தைப் பற்றி கேள்வியுற்று மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

1978-1981 காலகட்டத்தில் நான் குருகுலத்தில் இருந்து இந்து மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்றேன். அந்தப் பாடசாலை இப்போது இந்துக் கல்லூரி என அழைக்கப்படுகிறது. பாடசாலைப் படிப்பை முடித்த பின் எனது முதலாவது பட்டத்தை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திலும் முதுமாணி பட்டத்தை அவுஸ்திரேலியாவிலும் பெற்றுக் கொண்ட பின் இப்போது வர்த்தக மற்றும் பொது கொள்கைகளுக்கான நிர்வாகத் துறை தலைவராக பபுவா நியூகினியா பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றுகின்றேன்.

என்னுடைய கல்வி மற்றும் தொழில் சார் வெற்றிகளை அப்புஜியின் இரக்கம் மற்றும் அக்கறை இல்லாமல் நான் பெற்று இருக்க முடியாது. அப்புஜி எனக்கு குருகுலத்தில் ஒரு இடத்தைத் தந்து இந்து மகா வித்தியாலயத்தில் படிக்க வைத்தது ஏன் என்றால் அக்காலத்தில் எனது கிராமமான பல்லவராயன்கட்டில் அம்மாதிரியான பாடசாலைகள் கிடையாது.

நான் அப்புஜியுடன் மிக நெருக்கமாக பழகினேன், அவர் சாதாரணமான மனிதனாக இல்லாமல் மனிதாபிமானமுள்ள மனிதனாக இருக்க என்னை ஊக்குவித்தார். அப்புஜி எனக்கு மனித உருவில் தெய்வமாக காட்சியளித்தார். அதனால் நான் அவருக்கு எப்போதும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.

நான் அப்புஜியுடன் இருந்த போது நடந்த ஒரு அதிசயத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது ஒரு மழைக்காலம், நாங்கள் வயல்களில் நெல் விதைத்திருந்தோம் (கிட்டத்தட்ட 40 ஏக்கர்கள் என நினைக்கின்றேன்) ஆனால் ஏழு நாட்கள் வரை மழை பெய்யவில்லை. ஒரு நாள், அப்புஜி வயலைப் பார்க்கப் போய்விட்டு வருத்தத்துடன் திரும்பி வந்தார். அன்று இரவு 8 மணி போல அவர் என்னை அழைத்து வயலுக்கு போக மண்ணெண்ணெய் விளக்கைக் கொண்டு வரக் கூறினார். அவர் ஒரு தண்ணீர் நிரம்பிய பாத்திரத்தை வைத்திருப்பதைக் கண்டேன். அவர் என்னை விளக்குடன் முன்னே செல்லும்படி கூறிவிட்டு பாத்திரத்தில் இருந்த நீரை வயலுக்கு கையால் தெளித்து கொண்டே வந்தார். அதன் பின்னர் அவர் பிராத்தனையில் ஈடுபட்ட பின் நாங்கள் திரும்பிவிட்டோம். அன்று நள்ளிரவில் ஒரு அதிசயம் நடந்தது. அதாவது அந்த இடத்தில் எதிர்பாராத மழை பெய்தது. அது என்னை மிகவும் ஆச்சரியப்படுத்தியது.

நான் அப்புஜியுடன் மூன்று வருடங்கள் இருந்தேன். அது மறக்க முடியாத காலம். ஏனென்றால் சக்தி மிக்க மற்றும் நேர்மறையான விடயங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. இதனுடைய அனைத்து பெருமைகளும் அப்புஜிக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்புஜி எனது வாழ்க்கையில் ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறார். “உண்மையான மதம் என்பது மனிதாபிமானமே, அதுவே அடிப்படை வாழத்தை அழிக்கும் சக்தி உள்ளது”.

நன்றி

இறைபக்தியுடன்

த.இராசரத்தினம் JP

செயலாளர்

ஜெயதுர்க்கை அம்மன் ஆலயம்

ஆனந்தபுரம்,

(248, உதயநகர் கிழக்கு, கிளிநொச்சி.)

சைவசமயம் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

காலை உணவு அருந்தியபின் பாடசாலைக்கு சென்று பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும். பள்ளிக்குச் செல்லும் போது வீண்வார்த்தைகள் பேசுதல், வீணான காரியங்களில் ஈடுபடுதல் முதலியவற்றைத் தவிர்த்து அமைதியாகச் செல்ல வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேட்டுப் பாடங்களை மனத்தில் நன்கு பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடன் படிப்பவர்களுடன் அன்பாகப் பழக வேண்டும். அவர்களுடன் கோபித்தல், சண்டையிடல் என்பன தீய பழக்கங்களாகும்.

பிற்பகல் பாடசாலையிலிருந்து வீடு திரும்பியதும் கை, கால்களைக் கழுவித் துப்புரவு செய்து கொண்டு மதிய உணவை உண்ண வேண்டும். உண்ணும் போதும் அந்த உணவு எங்களுக்குக் கிடைத்தமைக்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லி அவரை வணங்கியே உண்ண வேண்டும்.

உணவை ஒருநாளும் வெறுக்கலாகாது, சுவையற்றது என அதனை குறை கூறக்கூடாது. உணவுதான் நம்மை வளரச்செய்வது. நம்மை வாழ வைப்பது. நாம் உண்ணும் உணவே ஆகும். அதனால் அதனை தெய்வமாகப் போற்ற வேண்டும்.

தாவர உணவே சிறந்த உணவாகும். நாம் உயிரினங்கள் மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று படித்திருக்கின்றோமல்லவா? எல்லா உயிர்களிடத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான். அதனால் நாம் பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்ய மாட்டோம். அதனால் மாமிச உணவு சாப்பிடுதல் கூடாது. சுகாதார அறிஞர்களும் மாமிச உணவு வகைகளை விடத் தாவர உணவுகளே நமது உடலுக்கு உகந்தது எனக் கூறுகின்றனர். உணவின் பின் பழங்கள் சாப்பிடுதல் நன்று.

மாலையில் நண்பர்களுடன் கூடி நன்றாக ஓடி விளையாட வேண்டும். அந்தி நேரமானதும் மீண்டும் கை, கால்களை அலம்பிச் சுத்தம் செய்து திருநீறு அணிந்து சுவாமிப் படத்தின் அருகே இருந்து விளக்கேற்றி நல்ல கதைப்புத்தகங்கள் பாடல்கள் என்பவற்றைப் படித்த பின் இரவு உணவு உண்ண வேண்டும். குடும்பத்தவர்களுடன் சிறிது நேரம் அன்பாக உரையாடிய பின் இறைவனை வணங்கித் திருநீறு அணிந்து தூங்கச்செல்ல வேண்டும்.

மேலும் நாம் அன்றாடக் கருமங்களை இறைசிந்தனையுடன் ஆற்றுவது மிகுந்த பயனைத் தருவதாகும் எமது சமய நூல்களும் ஆன்றோர்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் இறைசெயலின் தார்மீகத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன. சமய குரவர்கள் நால்வரும் ஏனைய அனுபூதிச் செல்வர்களும் இறையின்பத்தை அனுபவித்து அதன் வழி வாழும் கருமங்களை ஆற்றுவதற்கு பின்வரும் இடங்கள் பொருத்தமாக உள்ளன.

சைவசமயம் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

இந்துக்களின் சமய வாழ்வில் புண்ணிய காலங்கள் எனப்படும் விசேடநாட்களும் முக்கியமானவை. சமயம் சமூகம் சார்ந்த எமது பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்ற விரதங்கள், சடங்குகள், பண்டிகைகள் போன்ற நிகழ்வுகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. இக்காலங்களில் நாம் எமது வீடுகளையும், சுற்றுப்புறங்களையும் தூய்மை செய்தல், கடவுளை எமது அருட்பார்வைக்கு உட்படுத்தும் முதல் நடவடிக்கை எனலாம். தூய்மையான ஒரு இடத்தில் தான் கடவுளின் சான்றித்தியம் உண்டாகின்றது. இக்காலத்திலே எமது பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் வகையில்,

1. மாவிலை கட்டுதல்
2. தோரணம் கட்டுதல்
3. நிறைகுடம் வைத்தல்
4. கோலம் இடுதல்
5. வாழை மரம் கட்டுதல்
6. பூமாலை தொடுத்தல் சிறப்பானது.

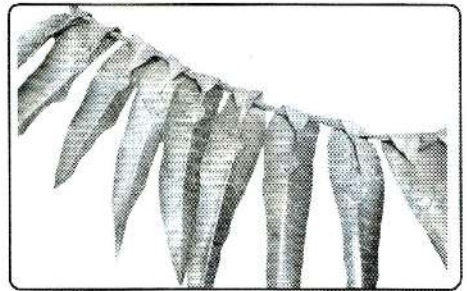
இச் செயற்பாடுகள் எவ்வாறு செய்வது? எப்படி செய்வது? பயன் என்ன? போன்ற விடயங்களில் தெளிவின்மையும் பாடசாலை, வீடுகளில், ஆலயங்களில் நடைபெறும் விழாக்களில் முறையாக பேணாமை அவதானிக்கப்பட்டது. ஆகவே இம் மாணவர்களுக்கு செயற்பாட்டு ரீதியாக செய்து வழிப்படுத்தி அறியப்படுத்துவதனுடாக முறைப்படி கடைப்பிடித்து வாழ்வில் வளம் பெறுவர்.

ஆ) மாவிலை கட்டுதல் :

இது முக்கியமாக மங்கலப் பொருளாகவும், தோரணமாகவும் கட்டப்படுகிறது. ஆலயங்கள், வீடுகள், பாடசாலைகளில் நடைபெறும் சைவசமய விழாக்களின் போதும் இம்மங்கலப் பொருள் பயன்படுத்தப்படும். சகல வைபவங்களுக்கும் கும்பம் வைக்கும் போது மாவிலை சடையாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. மாவிலை தோரணம் அமைக்கும் போது மூன்று முறையாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

(1) நற்காரியங்கள்

ஆலயங்களில் நடைபெறும் உற்சவம் விழாக்களிலும், திருமண மண்டபங்களிலும், வீடுகளில் சுப காரியங்கள் பாடசாலை விழாக்கள் நடைபெறும் போதும் மாவிலைத் தோரணம் கட்டப்படுவதும் தோரணம் கட்டப்படுவதும் வழக்கம். அந்த வகையில் இலையின் காம்பு நுனியை முன்புறமாக



வளைத்து இலையின் முன்பகுதியில் காம்பைக் குத்தித் தொங்க விடுதல் வேண்டும். இது மாவிலை தலை குனிந்து வரவேற்கும் பாணியில் இருக்க வேண்டும்.

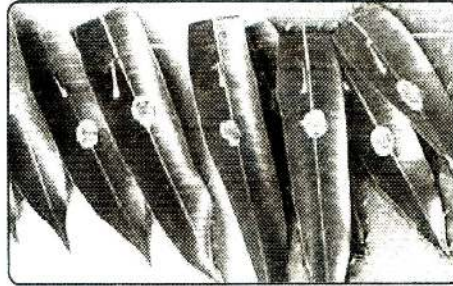
2) கும்பம் வைக்கும் போது

தேங்காயின் கீழ் மாவிலை காம்புகள் குட நீரினுள் இருக்கும் வண்ணம் அமைத்தல் வேண்டும். இதில் ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது இலைகளை அமைத்தல் சிறப்பாகும்.



3) அபரக்கிரியைகளின் போது

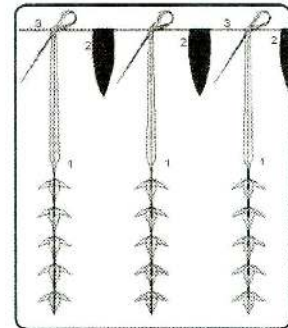
இது வீட்டில் மரணச் சடங்கு நிகழும் போது அமைக்கப்பட வேண்டிய முறையாகும். மாவிலையின் காம்பு நுனியை பின்பக்கமாக மடித்துக் குத்தி தொங்கவிடல் முறையாகும். இது அபரக்கிரியை முறைக்கு மட்டும் உரியதாகும்.



இ) தென்னந் தோரணம் கட்டுதல்

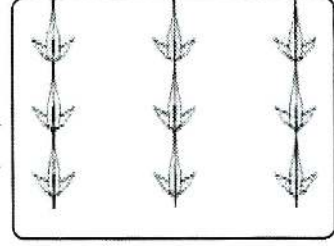
1. சுபகாரியங்களிற்கு

தென்னங்குருத்து தோரணத்தின் நுனி கீழ்ப் பக்கமாக இருக்கும் படியாக சுபகாரியங்களுக்கு அமைய வேண்டும். 4,5 குருவிகள் இருக்க வேண்டும்.



2. அபரக்கிரியைக்கு

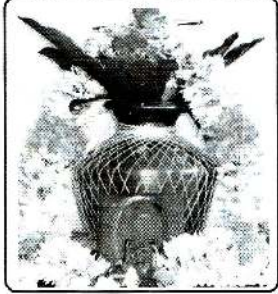
அபரக்கிரியைகளுக்கு தென்னங் குருத்து தோரணத்தின் நுனி மேற்பக்கமாக அமைய வேண்டும். தோரணத்தை வெட்டும் போது கவனமாக வெட்ட வேண்டும். தோரணத்தில் 3 குருவிகள் இருக்க வேண்டும்.



நிறைகுடம் வைக்கும் முறையும் பயனும்

நமது விழாக்கள் நடைபெறும் சூழலில் மாவிலை, தோரணம் அழகு செய்வது போல விழா நடைபெறும் இடத்தில் முகப்பிலே பூரண கும்பம் எனப்படும் நிறைகுடமும் குத்துவிளக்கும் நம்மை வரவேற்கும்.

நிறைகுடம் என்ற சொல்லிலேயே நிறைவு என்ற சொல் சேர்ந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். பூரணத்துவம் எனும் நிறைவை உணர்த்துவதாக மங்கலப் பொலிவை எடுத்துக்காட்டுவதாக நிறைகுடம் அமைக்கப்படுகின்றது.



ஒரு குடம் அல்லது செம்பு நிறைய நீர் நிரப்பப்பட்டு அதன் மேல் மாவிலைகள் வைத்து அதன்மேல் தேங்காய் வைக்கப்பட்டதும் நிறைகுடம் உருவாகிவிடுகின்றது. இங்கு வைக்கப்படும் மாவிலைகள் கொத்தாக வைக்கப்படுவதும் உண்டு. அல்லது நுனி சிதையாத அழகிய மாவிலைகளை ஒரே அளவினதாக ஐந்து, எழு, ஒன்பது, என்ற ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் சேகரித்து வைப்பர்.

நிறைகுடத்தின் அருகில் குத்து விளக்கு ஏற்றிவைக்கப்படும். தீபம்



ஏற்றுதல் அல்லது மங்கல விளக்கு ஏற்றுதல் என்பது மங்கலமான செயற்பாடு. எமது உள்ளத்தில் அறியாமையைப் போக்கி அறிவை நிரப்புவதன் அடையாளமாக இருளைப் போக்கி ஒளியை வரவேற்கும் இந்த நிகழ்வு அமைகின்றது.

ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த விளக்கின் அருகில்

நமது பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் இன்னும் சில பொருட்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரு தட்டிலே வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், என்பனவும் திருநீறு, சுந்தனம், குங்குமம் ஆகிய பொருட்களும் அழகிய பூக்கள்

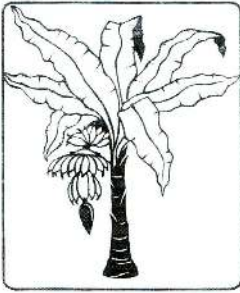
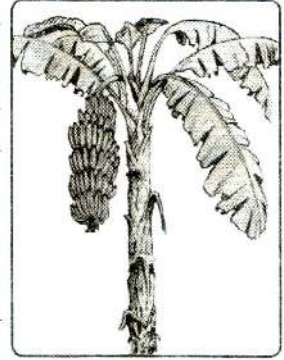
சிலவும் அங்கு காணலாம். மலர்ச்சி, இனிமை, வாசனை, அழகு என்பவற்றை எமது உள்ளத்தில் நிறைவாக வைத்திருந்து எமது அயலவர்களுடன் நாம் அவற்றை பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை இவை வலியுறுத்துகின்றன.

கடவுளைக் கும்பத்தில் வழிபடும் போது, கும்பம் உடம்பின் பாவனையாகக் கருதப்படுகிறது. வாழையிலையை அதன் தலைப்பகுதியை வடக்கு அல்லது கிழக்குப் பக்கமாக வைத்து அதில் நெல் அல்லது பாமை அரிசி இட்டு தண்ணீர் நிறைந்த குடம் வைத்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது மாவிலைகளுக்கு மேல் தேங்காயைக் குடத்தின் மேல் வைத்து கும்பம் வைக்கலாம். கும்பத்திற்கு நூல் சுற்றி ஒரு பட்டுப் போர்த்தல் வேண்டும். தேங்காய் தலையாகவும் மாவிலைகள் தலைமுடியாகவும், குடம் தலையாகவும், நூல் நாடிகளாகவும், பட்டு தோலாகவும், தண்ணீர் இரத்தமாகவும் கருதப்படுகிறது. கும்பத்திற்குள் இரத்தினம் போடப்பட்டால் அது எலும்பாக பாவனை செய்யப்படும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம்

நற்காரியங்களின் போது

ஆலயங்களிலும், விழாக்களிலும், வீடுகளிலும் திருமண வைபவங்களுக்கும் மற்றும் சபகாரியங்களுக்கும் வாழைமரம் கட்டுதல் வேண்டும். இதன் நோக்கம் வாழையின் பெறுமதி மனிதனுக்குப் பெரும் பயனைத்தரவல்லது. இதன் இலையில் உணவு அருந்துதல், இதன் தண்டு, காய், பழம், பூ கனி என்பவை உணவாகவும் நார் பூக்கட்டுவதற்கும் பயன்படுகின்றது. இதன் பயன் எப்படியோ அதே போல் எல்லோரிடமும் இப்படியான பயனைப் பெறக்கூடிய நிலை வர வேண்டும். இதனை அழிக்க முடியாது. இவ் வாழையடி

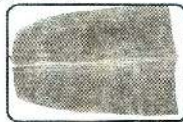


வாழையாக வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் முகமாக கட்டப்படுகின்றது வாழை மரம் பழுத்த பழமாக மஞ்சள் கனியாக மங்கலமாக அமைத்தால் அது மிகவும் சிறப்பாக அமையும் மரணச் சடங்குகளில் வாழைமரம் கட்டுதல் சாம்பல் வாழைக்காய் வாழைமரம் அன்றாட மரபாக அமைகின்றது இது துக்கத்தை எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

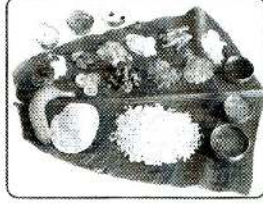
அபரக்கிரியைகளின் போது

வாழை இலைவீணைப் பயன்படுத்தும் முறை

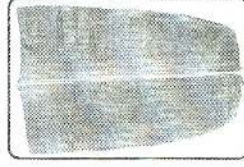
* நிறைகுடம், கும்பம் வைக்கும் போது இலையின் தலை நுனிப்பக்கம் எப்பொழுதும் வடக்கு அல்லது கிழக்கு திசையாக அமைத்து கும்பம் வைக்க வேண்டும்.



* உணவு அருந்தும் போது, இலையின் தலை நுனி இடப்பக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.

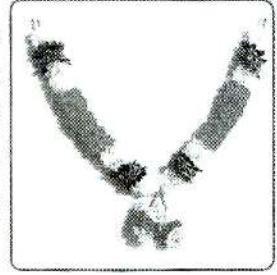


* அபரக்கிரியைகளுக்கு வாழை இலையின் தலைநுனி தெற்குப் பக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.



பூமாலை தொடுத்தல்

அழகான பூக்களை தொடுத்துப் பூமாலை கட்டுதல் எமது பாரம்பரியப் பெருமைகளில் ஒன்று. பூமாலை தொடுத்தல் என்பது கலைத்துவம் மிக்க ஒரு செயற்பாடு மனமகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. ஒரே நிறமான மலர்களைத் தொடுத்தல் வேறுபட்ட நிறப்பூக்களைக் கலந்து கதம்பமாகத் தொடுத்தல் என்று பலவிதமாக மாலைகள் அமையும்.



வாழைநாரில் தொடுத்தே பெரிதும் மாலைகள் ஆக்கப்படுகின்றன. நூலினால் தொடுத்தும் கோர்த்தும் கூட உருவாக்குகின்றார்கள். கழுத்துமாலை, கரமாலை, கொண்டைமாலை எனவும் ஆரம், சரம், ஆண்டாள் மாலை எனவும் பலவகையான பூமாலைகள் இருக்கின்றன.

மணமக்களை அலங்கரிக்கவும், பெரியவர்களைக் கௌரவிக்கவும், மாலைகளைப் பயன்படுத்துவர். பெண்கள் அழகுக்காகவும் வாசனைக்காகவும் கூந்தலில் பூமாலைகளைச் சூடுவார்கள். முக்கியமாக இறைவனின் திருவுருவங்களை அலங்கரிக்கவே பெரிதும் மாலைகளைப் பயன்படுத்துவர்.

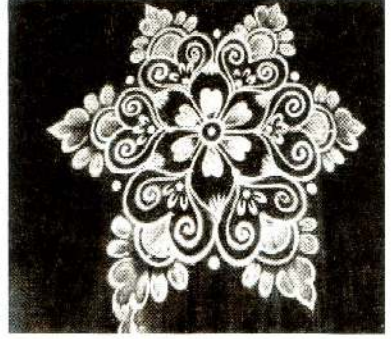
தூய்மையுடன் அழகிய மலர்களை விதவிதமாகத் தேடி ஆய்ந்து அவற்றை அழகுற மாலைகட்டி ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணித்தல் பெரும் புண்ணியமாகும். மாலைத் தொண்டு என இதனைக் கூறுவர்.

கோலம் இடுதல்

நமது விழாக்கள் நடைபெறும் சூழலில் மாக்கோலங்களும் வண்ணக்கோலங்களும் அழகு செய்வதைக் காண்கின்றோம். கோலங்கள் கலைத்திறமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மனத்தைக் களிப்படைய வைக்கின்றன. தெய்வீக உணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

கோலம் இடுதலின் நோக்கம் பிற உயிர்களுக்கு உணவளித்தல், அழகைக் கொடுத்தல், மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.

தேங்காய்ப்பூவில் வண்ணங்கள் சேர்ந்து அவற்றால் கோலங்களை அழகுபடுத்துவர். நீரில் கரைத்துச் சிறு துணியில் தோய்த்தெடுத்து விரல்களால் அம் மாப்பசையை நிலத்தில் வரைந்து கோலங்கள் உருவாக்கப்படும் போது அவை பல நாட்களுக்கு அழியாமல் இருக்கும். புள்ளிகளை இட்டு அவற்றைத் தொடுத்துப் புள்ளிக்கோலங்கள் போடுவர். கோடுகளால் அமைக்கப்படுபவை கீற்றுக் கோலங்கள் எனப்படும்.



ஆக்கம்

திருமதி. கிருபாலினி சிவமூர்த்தி

ஆசிரியர்

கிளி/கனகாம்பிகைக்குளம் அ.த.க.பா

இந்துக் கோயில் கோபுரங்களும் விமானங்களும்

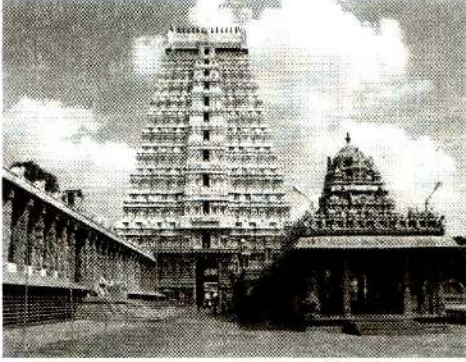
திருக்கோயிலின் பெருஞ் சிறப்பினைப் புறத்தே மக்களுக்குப் புலப்படுத்தும் வண்ணம் கோபுரங்களும் விமானங்களும் ஆக அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகின்றன. கோயிலின் கோபுரங்களும் விமானங்களும் அமைக்கப்படும் விதங்களும் எண்ணிக்கையும் அவ்வக் கோயிலின் சிறப்பும் மக்களின் அல்லது கோயிலமைப் போரின் விருப்பத்தையும் வசதியையும் பொறுத்து அமையும் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறுதான் சில கோயில்களில் ஒரே கோபுரமும் ஒரே விமானமும் அமைவது உண்டு. சில கோயில்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கோபுரங்களும். பரிவார தெய்வங்களைப் பொறுத்து விமானங்களும் பலவாக அமைவதும் உண்டு.

விமானமும் கோபுரங்கள், இராச கோபுரம், வல்லாளமகாராசன் கோபுரம், கிளிக்கோபுரம், திருமஞ்சனக் கோபுரம், கட்டைக்கோபுரம் (தெற்கு) மேற்குக் கோபுரம், அம்மணி அம்பாள் கோபுரம், கட்டைக் கோபுரம், (வடக்கு) ரிஷி கோபுரம் எனச் சுட்டப்படுகின்றன. மேலும் விமானங்கள், சுவாமி கருவறை விமானம், அம்மன் கருவறை விமானம், பள்ளி அறை விமானம், சம்பந்தர் விநாயகர் விமானம், பழனி ஆண்டவர்

விமானம், நடராசர் விமானம். சோமாஸ்கந்தர் விமானம், வேணு கோபாலர் விமானம், ஆறுமுகசுவாமி விமானம், வைரவர் விமானம் எனச் சுட்டப்படுகின்றன. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கோபுரங்களைப் பற்றியும் விமானங்களைப் பற்றியும் அவற்றின் கலைக் கூறுகளைப் பற்றியும் வரலாற்று அடிப்படையில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் பண்பாட்டுக்கு ஆக்கத் தேடும் பல செய்திகள் கிடைக்கின்றன. இதே போன்று ஒவ்வொரு திருத்தலத்திலும் அமைந்துள்ள கோபுரங் களையும் விமானங்களையும் பற்றி ஆராய்வது இந்துப் பண்பாட்டுக்கு உகந்த தாகும்.

கோயிற் கட்டடக் கூறுகளுள் கோபுரமும் விமானமும் மக்களை ஆன்மநல நிலையில் ஈர்க்கும் சிறப்புடைய கூறுகளாகும். விமானத்தின் மேற்பகுதியாகக் கலசம் வைக்கும் பகுதியாக அமைந்திருப்பது பிரமாந்திரக்கல் ஆகும். திருக்கோயிலுக்குக் கோபுரமாவது புறத்தேயிருந்து மக்கள் அகத்தே புகுதற்கு வாயிலாகப் பயன்படுவதாகும். கோயிலின் அமைப்பிற்கேற்ப பல்வேறு நிலைகள் (மாடங்கள்) கூடியதாகக் கோபுரத்தை அமைப்பர். சில திருக்கோயில்களில் விமானமே

கோபுரம் போலத் தோற்றமளிக்கும். ஆனால் விமானம் வேறு கோபுரம் வேறு ஆகும். ஒரு கோயிலின் முகப்பில் காணப்படும். வாயிலுடன் கூடிய கட்டட அமைப்பே கோபுரம் ஆகும். ஓரளவு தொலைவிலுள்ளவர்கள் கூடக் கண்டு தெய்வநலச் சிந்தனை கொள்ளுமாறு உயரமாகக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டது. கோபுரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியும் இறைவனது தூயதிருமேனியின் ஒவ்வொரு உறுப்பைக் குறிப்பதெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கோபுரத்தில்



இறைவனுடைய பேராற்றலின் அறி குறிகளான திருவிளையாடற் சிறப்புக்களும் லீலா வினோதங்களும் காணப்படும். இறைவனது அதிகாரம் பெற்ற பிரம விட்டுணுவாகிய தேவர்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர்கள், சூரிய சந்திரர் முதலியோர்களின் உருவங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனால் பரமனது பெருமையை நினைத்து அவனிடம் பக்தி செய்ய வேண்டிய ஆர்வமும் ஈடுபாடும் தழைக்கும் எனலாம். சிவன் கோயிலில் சிவனது பராக்கிரமத்திற்கு முதலிடமும், பிற

தெய்வங்களுக்கு அடுத்த இடமும் தரப்படும். அதுபோலவே வைணவக் கோயிலில் விட்டுணுவின் பராக்கிர மத்திற்கு முதலிடமும், பிற தெய்வங் களுக்கு அடுத்த இடமும் தரப்படும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஐம்பூத விரிவான இயற்கையின் பல் வேறு கூறுகளும் கோபுரத்தில் இடம் பெறுவது இறைவனின் ஐம் பூத வடிவினனாக எங்கும் நிறைந்துள்ளான் என்பதை உணர்வதற்காகவே என்பர். சில கோயிற் கோபுரங்களில் பாலுணர்ச் சியைத் தூண்டிவிடும் சுதைச் சிற்பங் களைக் காணலாம். அவையும் இறைவனது அருட்செயல்கள் என அறிதல் வேண்டும். மகாகோபுரம் என்பது கோயிலுக்குப் பாதம் (கால்) போன்று கருதப்படுகின்றது. தத்துவ நோக்கில் விமான தரிசனமும் கோபுர தரிசனமும் தூலலிங்க வழிபாடாகவே சமய சான்றோர்களால் போற்றப்படுகின்றது.

கோயிலும், கோயிலுக்கு அணி செய்து பெருமை சேர்க்கும் கோபுரங்களும் இந்துக்களின் வாழ்வியலில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றது. அவற்றை நன்கு பராமரித்துப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பில் சில முறைமைகள் கையாளப் பெற்று வந்தன. பொதுவாகக் கோயிலுக்குத் தெய்வ நலக் காவற் பொறுப்பினைப் பைரவர் போன்றவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பினும், கட்டட அமைப்பில் கோயிலுக்குப் புறக் காவலாக உயர்ந்த மதில்களும் கோபுர வாசற்கதவுகளும் திண்ணிய வையாக அமைக்கப்பட்டன.

மக்களின் வாழ்க்கையில் வாய்மை (சத்தியம்) சிறந்ததே போன்று கோயிலுக்குக் கோபுரவாசல் சிறப்பினதாகப் பயன்பட்டுள்ளது. இதனை நன்குணர்ந்த திருமூலர், “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வள்ளிற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்”

பொருத்தப்பட்டிருக்கும், அத்தகைய கதவுகளைத் திறக்குங்கால் மணியோசை கேட்கும். இதனால் கோயிலுக்கென அமைந்த பாதுகாப்புத் தேவதைகள் தம் கடமைகளில் ஈடுபடும் என்பது சமய நம்பிக்கை. எனவே கோயில் வழிபாட்டுக்காகக் கோயில் கதவுகளைத்



எனப் பாடிச் சென்றுள்ளமை மிகவும் சிந்திக்கத் தக்கது. மன்னனது அரண்மனைக் கோட்டைக்கு வாசற் கதவினை எவ்வளவு திண்ணியதாக அமைத்தனரோ, அவ்வளவு திண்ணியதாகக் கோயில் கோபுரவாசல் களையும் அமைத்துள்ளனர். இதனையு ணர்ந்து இக்காலத்தவரும் அவ்வாறே அமைத்து வருகின்றனர். பெரும்பாலும் பல கோயில்களில் உட்புறக் கோயிற் கதவுகளிலே ஒலிக்கும் மணிகள்

திறப்பதற்கு முன், அதற்குரிய மந்திரங்களை ஒதிக் கொண்டு கைதட்டியபின் திறவு கோலால் திறப்பதை மரபாகச் சிலர் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறு திறக்கும் போது கேட்கும் மணியோசையால் அடியார்கள் ஆர்வத்துடன் இறைக் காட்சிக்கெனத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதைக் காணலாம்.

பண்டைக் காலத் தொண்டே தெய்வ நலத் தொடர்புடைய வாசற் கதவுகளில் மணிகள் பொருத்தியி

ருந்தமையால் அவை மணிக்கதவம் எனப்பட்டன. மணிக்கதவம் எனின் அழகான கதவம் என்றும், மணிகள் பொருத்தப்பெற்ற கதவம் என்றும் பொருள்பட அமைத்த, சிறப்பினைக் காணலாம் மணிக்கதவம் திறப்பதால் ஏற்படும் மணியோசை நாத இன்பம் தரும் தன்மையது. கோயிலில் நாதத்தின் வாயிலாகவே நாதமயமான இறைவனைச் சேவிக்க ஆர்வம் தழைக்கும் வகையிலே மணிக் கதவமும் துணை நிற்பதை நினைவிற் கொள்ளலாம். திருக்கோபுர வாசலிருந்து தெய்வம் வீற்றிருக்கும் கருவறை வரையில் நோக்கினால் கோபுர வாசல் பெரிய அளவில் அகன்றும், உயர்ந்தும் இருப்பதையும் வரவர ஒவ்வொரு வாசலிலும் அளவுகள் குறைந்து கொண்டே கருவறை வாயில் குறுகிய அளவினதாக அமைந்திருப் பதையும் கண்டு கொள்ளலாம். "ஆ" எனும் உயிர் ஒருமுகமாக இலயப்படும் இடமாதலின் ஆலயம் என ஆயிற்று என்று அன்பர்கள் விளக்கம் காண்பார்கள். அவர்கள் கருத்துப்படி திருக்கோயில் வாயில்கள் கோபுரத்திலிருந்த படிப்படியாகக் குவிவதை இலயப்படுவதைப் புறக் காட்சியில் உணர்த்தி நிற்கின்றன என்று ஒரு வகையில் அமைதி காணலாம்.

கோயிற் கோபுர வாசலில் நுழையும் தத்துவம் பற்றிச் சுவாமி சித்பவானந்தர் விளக்கந் தருகையில், "புறக்கரணங்களும் அகக்கரணங் களும் நம்மிடம் இருப்பினும் கடவுள் நாட்டங் கொள்ளும்போது மனம் மட்டுமே

நமக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஏனைய காரணங்களையெல்லாம் இருக்கிறபடி வைத்துவிட்டு மனம் இறைவனை நாடி உள்முகமாகப் போக வேண்டுமென்பது கோட்பாடு. பஞ் சேந்திரியங் களைக் கொண்டும், மனம், புத்தி முதலியவை களைக் கொண்டும் புறவுலகை அறிகின்றோம். புறவுலகை அறிகிற செயலை வெளியே அப்படியே நிறுத்தி வைத்து விட்டு, மனத்தை துணையாகக் கொண்டு பரம்பொருளை நாடி உள்முகமாகப் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டையே இராசகோபுரம் வாசலின் வழியாக ஆலயத்தில் நுழைவது விளக்கிக் காட்டுகிறது". எனக் குறிப்பிட்டுச் செல்வது சிந்தித்துப் போற்றுதற் குரியதாகும்.

கோயில் பிரகாரம் அமைக் கையில் அடியார்களின் வசதிக்கேற்ப கோபுர வாயில்கள் ஒன்றோ பலவோ ஆகம் விதிப்படி அமைப்பர். கோயிலின் உள்ளே புகுந்ததும் முதற் கண்ணுள்ள பெரிய பிரகாரத்திற் கேற்பக் கோயிலின் சிறப்பினை மனத்துட் கொண்டு கோபுரவாசல் ஒன்றோ பலவோ அமைக்கப்படும். அஃதாவது திக்குக்கு ஒன்றென நான்கு வாசல்கள் வரை அமைக்கப்படும் எனினும் சுவாமி சந்நிதிக்கு எதிர்ப்புறமாக அமையும் கோபுர வாசலே மிகச் சிறப்புடைய தென்பர். அந்தக் கோபுர வாசல் மீது எழுப்பப்படும் இராச கோபுரமே ஏனைய கோபுரங்களிலும் உயரமும் சிறப்புங் கொண்டு விளங்கும். இந்தக் கோபுரமே

“வாய்மை” எனும் தத்துவத்தைக் கொண்ட தென்பது.

“உள்ளம் வருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வளீளறீர் பிராணார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்” எனும் திருமுலர் வாக்கால் தெளியலாம் பெரிய திருக்கோயிலில் அமையும் உறுப்புக்களுள் கோபுரம் அகன்றும், நீண்டும், உயர்ந்தும் பல நிலைகளுடன் காணப்படுவதாகும். நிலைகளைச் சில வேளைகளில் மாடங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவர். அவ்வாறான நிலைகள் மூன்றிலிருந்து பதின்மூன்று வரையில் திருக்கோயிலின் பெருமைக்கேற்ப அமைத்து வந்துள்ளனர். பல்லாண்டு காலமாக மொட்டைக் கோபுரமென வழங்கப்பெற்ற திருவரங்கத்துப் பெரியவாசற் கோபுரம், இந்த நூற்றாண்டில் அகோபில் மடம் தவத்திரு. ஜீயர் சுவாமிகளினால் பதின் மூன்று மாடங்களுடன் இராசகோபுரமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆசியாக் கண்டத் திலேயேமிக உயரமான கோபுரமாக இது கருதப்படுகிறது. இது பாரதத்துக்கே பெருமை யாகும்.

இராசகோபுரம் பற்றிச் சிந்திக்கும் அருளாளர்கள் தத்தம் சிந்தனைக்கேற்பக் கருத்துக்களைக் புலப்படுத்தியுள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாகச் சுவாமி சித்பவானந்தர் கருத்தினை மீண்டும் நோக்கலாம். “இராசகோபுரத்தின் அருகில் வந்து அதன் அமைப்பைக் கவனித்துப் பார்த்தால், சில அதிசயங்கள் தோன்றும். கணக்கற்ற வடிவங்கள் அதன் கண் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளுள் மானுட வடிவங்களை

ஏராளமாகக் காணலாம். அவர்களுடைய விதவிதமான வாழ்க்கை முறைகளும் ஆங்கு வடிவங்களில் விளக்கப் பெற்றிருக்கும். தேவர்களும் வேண்டியவாறு அதில் இடம்பெறுகின்றனர். தேவர்களின் செயல்களும் இராசகோபுரத்தில் விளங்கப் பெற்றிருக்கின்றன. விலங்குகளும், பறவைகளும் ஏனைய சிற்றுவிரகளும் அதில் இடம்பெறுகின்றன. பிரபஞ்ச அமைப்பில் இவையாவுக்கும் இடமுண்டு என்பது கோட்பாடு. சிற்றுவிரர்கள், பேருயிர்கள், விலங்கு இனம், மக்கள் இனம், தேவர்கூட்டம் ஆகிய எல்லோரும் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கிறார்கள், அண்டத்தினுள் இன்னதுதான் இருக்கிறது, இன்னது இல்லை என்று பாகுபடுத்த முடியாது. எல்லாப் படித்திரங்களிலும் உள்ள அனைத்தும் ஆங்கு இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இக்கோட்பாட்டை இராச கோபுரம் உருவகப்படுத்தியுள்ளது.” என்பது சுவாமி சித்பவானந்தரின் கருத்தாகும்.

கோயிலில் அமையும் கோபுரத்தின் உச்சியிலும் கலசங்கள் வைக்கப்படும். கோயிலின் கட்டட அமைப்பிற்கும், சிற்ப சித்திர அமைப்பிற்கும் முடி நிலைக்கும் சிறப்பாகக் கலசங்கள் இடம் பெற்றுப் பொலிவையும் தெய்வ நல ஆற்றலையும் வழங்கி வருவதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். எனவே, கோயிலைக் கட்டி முடித்த நிலையிலும், செப்பனிட்டும் புதுப்பித்த நிலையிலும் கோபுர விமானக் கலசங்களுக்குப் புனித நீராட்டுதலாகிய திருக்குடமுழுக்கு அல்லது கும்பாபிஷேகம் அல்லது

சம்புரோட்சணம் (புனித நீர் தெளித்தல்) நடத்தி மன நிறைவு கொள்கின்றனர்.

கோபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாடங்கள் அல்லது தட்டுக்கள் எண்ணிக்கையை மனத்துட்கொண்டு ஆகம் விதிப்படி கலசங்களின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்கின்றனர். பெரும்பாலும் பார்வைக்குத் தென்படும்படி கோபுரக் கலசங்களை யெல்லாம் வரிசையாக அமைக்கின்றனர். பெரும்பாலாகக் கோபுரக் கலசங்கள் உலோகத்தால் (செம்பால்) அமைக்கப்படும். சில சூதையாலும் அமைக்கப்படும். சூதையால் அமைக்கப்படும் கலசங்கள் அன்னாசிப்பழ வடிவத்திலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

விமானங்களின் மீது பெரும்பாலும், செம்புக் கலசங்களையும், மிகப் புகழ்பெற்ற ஆலய விமானங்களின் மீது பொன் முலாம் பூசிய செப்புக்கலசங்களையும் அமைப்பர். தொன்மையான ஆனால், சிறுபான்மையான ஆலய விமானங்களின் மீது கதைக் கலசங்களையும் வைக்கின்றனர். கோபுரக்கலசங்களைப் பொறுத்த வரையில் பொன் முலாம் பூசிய செப்புக் கலசங்களை வைப்பது மரபில்லை. பொதுவாகக் கோபுர விமானக் கலசங்கள் உலோகத்தால் அமைக்கையில் கோபுரத்துக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் வண்ணம் அக்கலசங் களில் வரகு தானியத்தை இட்டு நிரப்ப வேண்டும் என்பது சிற்பியர் நடைமுறை உத்தியாகும். இதனால் இடி விழாமல்

கோபுரமும் விமானமும் காக்கப்படுவதாகக் கூறுவர். செப்புக் கலசங்கள் காரணமாகச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்குக் காற்று) மண்டலத்தில் ஒரு வகையான காந்தம் அமைகின்றது பாதுகாப்பு எனக் கூறப்படுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் இந்துக்கோயில் கோபுரங்கள் விமானங்கள் பற்றிப் பொதுவாக எடுத்துவிளக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் கோபுர வாசலின் தத்துவம், இராசகோபுர பெயர் விளக்கம், கோபுர விமானக் கலசங்கள் ஆகிய விடயங்களும் எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்றி: ஆயாக்கடவை சித்திவிநாயகர் இராஜகோபுர புனருத்தாரண மகாகும் பாபிஷேக மலர் 1999

விரதம்

“மனம் பொறிகள் வழிச் செல்லாது நிற்கும் பொருட்டு, உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்புடன் விசேஷமாக வழிபடுதல் விரதம் எனப்படும்”

ப.கணேசலிங்கம்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இந்து
நாகரிகத்துறை, கலைப்பீடம்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்

பொருளாளரின் நினைவின் எழுத்துருக்கள்

ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சியானது ஆலயங்களில் தங்கியிருந்தது என்பது புலப்படுத்தும் வகையில் எமது சிவாலயத்தின் பின்னணியைப் பார்க்கும் போது புலனாகின்றது. ஒரு தமிழ்ச் சைவ சமூகமானது சோழர் கால வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே செழிப்புற்று வாழ்ந்ததையும் இப் பகுதியில் அதனை நிர்வகிக்கும் நிறுவனமாக அமைந்த எமது உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயம் விளங்கியதையும் பின்னர் இயற்கை அழிவுகளாலும், பிற மத யுத்தங்கள் மற்றும் அந்நிய ஆட்சிகளாலும் சிதைவடைந்து அழிந்து பல ஆயிரம் ஆண்டுகளின் பின்னரும் அச்சமூகத்தின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் சாட்சியாக இன்றும் நிலைத்திருந்து உலகறியச் செய்வதை அவதானிக்கலாம்.

இவ்வாறான பெருமைமிகு உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயத்தினை நான் சிறுவயதில் (1980 களில்) சென்று வழிபட்ட ஞாபகங்கள் என் கண்முன்னே நிழலாடுகின்றன. விசேடமாக நடைபெறும் மகா சிவராத்திரியில் சக நண்பர்களுடன் சென்று ஓடித்திரிந்த ஞாபகங்கள் வருவதுடன் ஆன்மீக சிந்தையையும் தூண்டின. இவ் ஆலயத்தில் வாழ்ந்த சமூக ஆன்மீக வாதியாக சின்னத்துரை அப்பு நினைவில் வருவதுடன், அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மகான்களான மாதாஜி பரமானந்த வல்வி அம்மையார், தவத்திரு கணேசானந்த சுவாமி ஆகியோரது ஆசிகள் கிடைக்கப் பெற்றேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலையால் ஆலய வளர்ச்சி மிக குறைவாகக் காணப்பட்டாலும் பலரது பெரு முயற்சிகளால் கட்டட வேலை திருப்பணிகள் செய்து வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. 1995ஆம் ஆண்டு பொதுக்கூட்டத்தில் திரு தி. இராசநாயகம் ஐயா அவர்களின் தலைமையில் பொறுப்பேற்கப்பட்ட நிர்வாக சபையானது பல வருடங்களின் பின் புதுப்பொலிவு பெற்று சிவாலயத்தின் பெருமையையும் அடையாளத்தையும் மாவட்ட ரீதியில் வெளிப்படுத்தியது சிறப்பான ஒரு வேலைத்திட்டமாகும். 1996 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாவது மஹா கும்பாபிஷேக விழாவை சிவனடியார்கள் காணும் பெரும் பாக்கியம் கிடைத்தது. எனினும் நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலையால் மீண்டும் ஆலயம் 1996 இறுதி காலப்பகுதியில் பூட்டப்பட்டதுடன் மக்களும் இடம்பெயர்ந்து சென்றனர்.

சில காலத்தின் பின்னர் 2000 ஆம் ஆண்டு மக்கள் மீள் குடியேற தொடங்கியதன் பின்னர் அப்பகுதி சமய, சமூக ஆர்வலர்கள் சேர்ந்து ஆலயத்தை மக்களின் வழிபாட்டிற்கு ஏற்ற வகையில் புனருத்தாபனம் செய்ய திரு ச.மு. மார்க்கண்டு ஐயா அவர்களின் தலைமையில் தற்காலிகமாக நிர்வாகக் குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் 2000 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இக் குழுவில் நான் பொருளாளராக

தெரிவு செய்யப்பட்டதிலிருந்து என் சமய பணியும் ஆரம்பமானது. எம்பெருமானின் அருளால் என்பதை பெரும்பாக்கியமாக நினைக்கின்றேன்.

மீண்டும் ஆலயத்தின் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்று திரு.தி. இராசநாயகம் ஐயா தலைமையில் நிர்வாகக் குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டது. அதில் நானும் அங்கத்தவராக தெரிவுசெய்யப்பட்டது மகிழ்வைத் தந்தது. அக் காலப்பகுதியில் பல்வேறு ஆலய அபிவிருத்தி வேலைகளும், பூசைவழிபாடுகளும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

பின்னர் 2008 ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக ஆலயம் பூட்டப்பட்டது. ஆலயத்தின் விக்கிரகங்கள் மற்றும் பெறுமதிமிக்க பொருட்களை அப்போது பொருளாளராக இருந்த திரு.மா.பேரம்பலம் ஐயா அவர்களின் பெரு முயற்சியால் கிளிநொச்சி புளியம்பொக்கணை நாகதம்பிரான் ஆலயத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டது.

மீண்டும் மக்கள் மீளக்குடியேறத் தொடங்கிய பின்னர் 2011 ஆம் ஆண்டு அதே நிர்வாக சபையின் முயற்சியால் புனராவர்தன குடமுழுக்கு நடைபெற்றது. ஆலயத்தின் வளர்ச்சிப்பாதையானது அபிவிருத்தி நோக்கியும், ஆலய வருமான நோக்கிலும் வளர்ச்சியடைந்தன. அந்த வகையில் ஆலயச் சூழலைச் சுற்றி உள்ள ஆலயத்திற்கு சொந்தமான நூற்றுக்கணக்கான காணிகளை வயல்நிலங்களாக்கப்பட்டதுடன் அக் காணிக்கான நில அளவைச் சான்றுகளும் பெறப்பட்டுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

பின்னர் 2016 ஆம் ஆண்டு பொதுக்கூட்டம் நடாத்தப்பட்டு அதில் திரு.நா. உலகநாதன் ஐயா தலைமையில் புதிய நிர்வாக சபை தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இதன் போது பொருளாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டதை பெரும் பாக்கியமாக பெற்றுள்ளேன். அக்காலப்பகுதியில் வெளிவீதியானது மிகவும் பயன்படுத்த முடியாதளவிற்கு காணப்பட்டதால் அதற்கு மண்ணிரப்பி சிறந்த வீதியாக அமைத்தோம். அத்துடன் ஆலயத்தில் தினமும் அன்னதானம் வழங்கும் செயற்பாட்டை அன்னதான சபை அமைத்து அதனுடாக ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன் ஆலய வளாகத்தில் உள்ள ஐந்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 300 தென்னம்பிள்ளைகள் நடப்பட்டு தென்னந்தோட்டம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் பயனை இனிவரும் காலங்களில் அனுபவிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. மற்றும் பல வேலைத்திட்டங்கள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அதனைத் தொடர்ந்து 2016.10.06 ஆம் திகதி பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இதன்போது திரு.சு.பசுபதிப்பிள்ளை ஐயா தலைமையில் புதிய நிர்வாகம் தெரிவானது. இதன்போது நான் மீண்டும் பொருளாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டதை முற்பிறப்பில் செய்த வரமாக நினைத்து மகிழ்வடைகின்றேன். இவ் ஆலயத்தின் சிறப்பானது கிராமத்திலோ அல்லது மாவட்டத்திலோ அடங்கிவிடாது. இந் நாடும், முழு உலகமும் அறியச் செய்யும் வகையில் பாரிய அளவிலான திருப்பணிவேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்து 2022.01.23 அன்று எம் பெருமானின் குடமுழுக்கு நடைபெற்றது அனைத்து மக்களும் அடைந்த பெரும் பாக்கியமே.

எம் பெருமானின் திருவிளையாடலானது காலத்திற்கு காலத்திற்கு காலம் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பின்னடைவை சந்தித்து வந்ததைப் போன்று 2021 ஆம் ஆண்டும் தொல்பொருள் ஆய்வு எனும் வடிவில் ஆலயத்தின் தொன்மையை அழிக்க பல சக்திகள் முற்பட்ட போதும் அப்பகுதி மக்கள், சமயப் பெரியார்கள், சட்டவல்லுநர்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள், அரசு அரசுசார்பற்ற நிறுவன அலுவலர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் போன்றோரின் பெரு முயற்சிகளால் அவர்களின் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டு சிவாலயத்தின் சிறப்பம்சம் உலகளாவிய ரீதியில் வியாபித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று இச் சிவாலயத்தின் சிறப்பை உலகறியச் செய்வதற்கு பொருட்கள் மூலமாகவும், நிதிவளம் மூலமாகவும், ஆலோசனைகள் வேலைத்திட்டங்கள் மூலமாகவும் உதவிய உள்ளூர் மக்களும் மற்றும் புலம்பெயர் மக்களும் சிவனடியார்கள் அனைவருக்கும் உதவியமைக்கு பொருளாளர் எனும் வகையில் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன். ஆலயத்தின் செயற்பாட்டுத் தகவல்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து தேவையான போது அதனைப் பெற கூடிய நபராக ஆலயத்தில் நீண்ட காலமாக உபதலைவராக இருக்கும் திரு.இ.பரஞ்சோதி ஐயா அவர்களைக் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்நிலைக்கு என்னை ஆளாக்கிய உருத்திரபுரீசுவரர் பெருமானின் அருளாலும் என் சமய பாதையானது நேர்வழியில் நின்று செயற்பட வழிப்படுத்திய அனைத்து சிவனடியார்களுக்கும் மற்றும் இந்நூலில் இக் கட்டுரை வெளிவர உதவியவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நன்றி.

திரு. இராமலிங்கம் சதானந்தன்.
பொருளாளர், (2018/2022)
உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்

“செயலும் சிந்தையும் சிவமே”



அறிவு சார் மேம்பாட்டுக்கு உதவும் ஆலயங்களும், அறவெறிப் பாடசாலைகளும், நூலகங்களும்,

சிறந்ததொரு சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே பொதுவாக ஒவ்வொரு துறைசார்ந்தோரின் இலக்கும் பணியுமாக அமைந்துள்ளதெனக் கூறலாம். சமுதாய சிந்தனையை முன்னிறுத்திச் செயற்படுவோர் தனித்துச் செயற்படுவதிலும் கூட்டாகச் செயற்படும் போது அதன் பெறுபேறு காத்திரமாக அமைவதைக் காண்கின்றோம். “இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க” என்றும் “சர்வே ஜனகா சுகினோ பவந்து” என்றும் ஆசிகள் வழங்கிக் குருமார் பிரார்த்திப்பதைக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

“எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர் போல எண்ணுவதும் அவ்வுயிர்கள் நலமே வாழக்கூடிய சூழ்நிலைகளை சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தி நன்கு நிலைத்துப் பயன்தரப் பாடுபடுவதும் ஒவ்வொருவரின் இன்றிய மையாக் கடமையாகும். “எல்லோரும்

இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுடன் நின்று விடாமல் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம்” வாழ ஏற்ற வழிவகைகளை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

நல்ல வண்ணம் வாழ ஆன்றோர் பல வழிகாட்டுதல்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளார்கள். “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்பது நல்லை நாவலரின் நல்வாக்கு.

இவ் வாக்கியம் சரீரம் படைத்த அனைவருக்கும் பொருந்தும், வையத்துள் வாழும் வகையைத் தெரிந்து வாழ்ந்த எம் முன்னோர், எமக்காகத் தங்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் இறை அனுபவங் களையும் வேதங்களாக, ஆகமங்களாக, சித்தாந்த சாத்திரங்களாக, புராணங்களாக, திருமுறைகளாக, தொண்டர் புராணங்களாக, நீதி நூல்களாக, அருள் மொழிகளாக இன்னும் பல வடிவங்களில் கலைஞானக் களஞ்சியங்களாக விட்டுவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள்.

“புல்” இல் இருந்து புறப்பட்டு “மனிதன்” என்னும் பரிணாமப் படியை அடைவதாகக் கூறுகின்றது மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம். இந்தப் பரிணாமப் படிநிலையிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளும் தத்தமது அறிவு நிலைகளுக்கேற்ப, கடவுளை வழிபட்டு முத்தியடைவதாக புராணங்களில் இருந்து அறிகின்றோம். ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் பல் வகையான அன்புநெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகி, இறைவனை அடைய முயல வேண்டும் என்பதே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் குறள்வழிச் செய்தியாகும்.

இவ்வாறாக மெய்ப்பொருளாம் இறைவனை அடைவதற்கான முயற்சிகளில் மனிதனை ஆற்றுப்படுத்தும் முகமாகவே பலவித சமய நெறிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதனை

நல்வழிப்படுத்திட, மனித வாழ்வை செம்மைப்படுத்திட சமய நெறிகளை உருவாக்கிய ஆன்றோர்கள் பல அனுபவ மொழிகளை வழங்கிச் சென்றுள்ளார்கள். அவர்களின் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் பின்பற்றுவோரால் அச் சமயங்கள் சிறப்படைந்துள்ளன.

மாதா, பிதா, குரு என்னும் படியான நடமாடும் தெய்வங்களின் துணையுடன் சமய ஞானிகளின் வழிகாட்டுதல்களுடன் நாற்பாதங்களின் வழிநின்று ஆன்ம ஞானத்தை தேடிக் கொள்வதன் மூலம் பிறவிப் பயனை எய்தலாம் என்பர். நாற்பாதங்களில் முதலாவதாக சரியைப் படியில் இறைவனை அருவமாகவும், உருவ மாகவும், அருவுருவ மாகவும் உணர்ந்து அருளைப்பெறுகின்ற இடமாக ஆலயங்கள் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. இறையருளை நாடிய தேவார முதலிகள் மூவருக்கும் ஆலயங்களிலேயே அந்த அற்புதக் காட்சியை இறைவன் காட்டியருளினார் என்பதை பெரிய புராணத்தில் காண்கின்றோம். நாயன்மார்களின் திவ்விய சரித்திரங்களில் அவர்கள் நாற்பாதங்களின் வழிநின்று முத்தியின்பம் பெற்ற செய்தியை அறிகின்றோம். “நித்தலும் எம்பெருமான் கோயில் புக்கு” அவர்கள் மேற்கொண்ட அரும்பணியின் வழியேயும் அற்புதங்களின் வழியேயும் ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பை உணர்கின்றோம்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பதை உணர்ந்து உண்மைகளை, விழாக்களின், விரதங்களின், கிரியைகளின் நோக்கங்களை தெளிவாக தெரிந்து கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். தெய்வ பக்தியை வளர்க்கும் விதமாக

மரபார்ந்த நம்பிக்கைகளை சமூகத்தில் அனைவருக்கும் வழங்குதல் வேண்டும். சமய விழாக்கள், வைபவங்கள் என்பன சமூகத்தின் ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்தி ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக வாழ ஏற்படுத்தப்பட்டனவாகும்.

அக்காலத்தில் ஆலயங்கள் சமய நிறுவனங்களாக மட்டுமல்லாமல் சமூக சேவை நிறுவனங்களாகவும் விளங்கி வந்தன. ஆரம்பத்தில் கூறியபடி, சமுதாயத்தின் மேன்மை கருதிய, சமூக சேவைகளை ஆற்றிய சமய முன்னோடிகள் பலரை எல்லாச் சமயங்களிலும் காண்கின்றோம். இன்னும் பல சமய நிறுவனங்கள் சமூகசேவைச் செயற்பாடுகளை ஆற்றி வருகின்றன. அக்கால ஆலயங்கள் சரஸ்வதி பண்டாரம் என்னும் நூல்நிலையங்களையும், நடனம், நாடகம், இசை, திருமுறை என்பவற்றுக்கான மண்டபங்களையும் கொண்டிருந்தன என வரலாற்றாய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். மேலும் சிற்பக்கலை, கட்டிடக்கலை, ஓவியக் கலைக் களஞ்சியங்களாகவும் ஆலயங்கள் விளங்கின. நுண்கலைகள் ஆலயச் சூழலில் வளர்க்கப்பட்டன. பண்டிகைகளின் ஊடாக மக்கள் ஒன்றாகப் பழகுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சமய விழாக்கள் ஊரை ஒன்று திரட்டி உற்சாகமாக இருக்கும் வகையிலே கொண்டாடப்பட்டன.

பிற்கால ஆலயங்களில் மேற்கூறப்பட்டவற்றில் சில கலைகளும் கலாசார அம்சங்களும் கைவிடப்பட்டு ஒருசில கலைகள் உச்சம் பெற்றுள்ளன. இதேசமயம் மனிதர்களின் எண்ண

ங்களும் சிந்தனை களும் பலநிலைப்பட்டு சமயத்தின்பால் பிடிப்பும் பற்றும் ஒப்பீட்டளவில் குறைவடைவதாகக் கருதப்படுகின்றது. குறிப்பாக இளம் தலை முறையினர் மத்தியில் விஞ்ஞான அறிவின்பாற்பட்டு எதற்கும் விளக்கம் வேண்டி நிற்கும் நிலைமை உருவாகியுள்ளது. சடங்குகளை, சம்பிரதாயங்களைக் கடைப் பிடிப்பதில் ஆர்வப்படாத போக்குக் காணப்படுகின்றது. மூத்தோரின், பெற்றோரின் வழிநடத்துதலை அனுசரிப்பதற்கும் மேலாக தமது சுய சிந்தனைக்கே முதலிடம் தரும் போக்கு காணப்படுகின்றது.

சமயக்கல்வி

சமயக் கல்வியை பாடசாலைப் பருவத்தில் இருந்தே கற்பதற்கான வாய்ப்பு மட்டுமல்லாமல், சமயக் கல்வியைக் கற்று பட்டதாரியாகக் கூடிய வகையில் கல்வித்திட்டம் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

ஆயினும் நம்பிக்கையீனம், விரக்தி, சமய ஈடுபாடினமை, நல்ல நூல்களைக் கற்பதில் நாட்டம் இன்மை, வன்முறை விருப்பம், மூத்தோரை மதிக்காத தன்மை முதலிய இடர்தரும் பண்புகளின் வசப்பட்ட நிலையை இளையோர் மத்தியில் காண்கின்றோம். ஒழுக்கப் பண்புடன் கூடிய சமுதாய உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய சமயக்கல்வி, இங்கே இளையோர் மத்தியில் நல்ல வாழ்வியல் பண்புகளை உருவாக்கத் தவறிவிட்ட தன்மையை ஒருசில இடங்களில் காண்கின்றோம்.

அருளுடன் கூடிய அறிவு அமையுமாயின் மனிதர் வாழும் இட மெல்லாம் சீரும் சிறப்பும் தங்கிவாழும். ஆலயங்களில் சமயப்பணிகளுடன் சமூகப் பணிகளும் முன்னெடுப்பது அவசியமாகும். புண்ணிய தலங்களான இலங்கை, இந்திய ஆலயங்கள் சில சமூகப் பணிகளை கிரமமாக மேற்கொள்கின்றன. தத்தமது பிரதேச மக்களுக்கு குறிப்பாக இளைய சமுதாயத்தினருக்கு பயன்தரத் தக்க அமைப்புக்களை சிறிய அளவினாலினும் ஏற்படுத்தி சமூகத்தவரினதும், அரசாங்கத்தினதும் உதவிகளைப் பெற்று நடாத்த முன்வருதல் வேண்டும். அவ்வாறான அமைப்புக்கள் ஆலயங்களுடன் இணைந்ததாக அமைக்கப்படுதலே சாலச் சிறந்ததாகும்.

1.இந்து அறநெறிப் பாடசாலை

இலங்கை அரசாங்க இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் இந்து ஆலயங்களும் இந்து நிறுவனங்களும் அறநெறிப் பாடசாலைகளையும் அமைக்க முடியும். இளம் சிறார்களுக்கு சமயக் கல்வி, சமயக் கலாசாரம் என்பவற்றை ஊட்டுவதற்காக வாரத்தில் மூன்றுமணி நேர வகுப்புக்களை திணைக்கள உதவிகளுடன் நடத்தலாம். வாழ்வியல் சிந்தனைகளுடன் உயர் பண்புகளைப் பயிலக்கூடிய பாடத்திட்டங்களையும் பரீட்சைகளையும் சேவை உணர்வுடன் செயற்படும் ஆசிரியைகளின் ஊடாகத் திணைக்களம் நெறிப்படுத்துகின்றது.

தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின், அரசு பாடசாலைகளின் பூரண ஒத்துழை

ப்புடன் ஆலய அறநெறிப்பாடசாலையை முன்னெடுக்கும் போது பெற்றோரும் தமது பிள்ளைகளின் நலனுக்காக ஊக்கமளித்து உறுதுணையாக இருப்பர்.

2. நூலகங்கள்

அக்கால ஆலயங்கள் கலைக் கூடங்களாக மட்டுமன்றி, கல்விக் கூடங்களாகவும் மிளிர்ந்தன. சரஸ்வதி பண்டாரம் எனும் நூலகங்கள் ஆலயச் சூழலில் அமைந்திருந்தன. எம் முன்னோர்கள் மொழியையும் இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் வளர்க்கத் துணையான நூல்களையும் சுவடிகளையும் ஆலயச் சூழலில் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். நல்ல விழுமியங்களை உணர, உணர்த்த இச் சேமிப்புக்கள் உதவின. இதனாலேயே அழிந்தவை போக எஞ்சிய இலக்கியச் செல்வங்களை உடையவராகத் திகழ்கின்றோம். நவீன காலத்தில் அச்ச ஊடகங்களும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் தகவல் வழங்குதலில் பெரும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியுள்ள நிலையில் வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை ஆலயச் சூழலில் வளர்த்தெடுப்பது என்பது அவசியமானதாகும். சமய இலக்கியங்கள், சமய சஞ்சிகைகள் பரந்துபட்டு மக்களைச் சென்றடைய இவ் அமைப்பு உதவும்.

3. சமய, சமூகப்பணர் மன்றம்

தமது பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் மேம்பாடுகளுக்காகவும் தேச விருத்திக்காகவும் பாடுபடும் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி இளைய தலை முறையினருக்கு வாய்ப்புக் களை

வழங்க வல்ல சேவை மன்றங்களை ஆலயங்கள் உருவாக்கிப் பராமரிக்க வேண்டும்.

வறுமை காரணமாக, இயலாமைகள் காரணமாக எவர் ஒருவரும் பாதிப்பும் நேரங்களில் ஆலயத்தின் ஊடாக சமூகப் பராமரிப்பு உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். நாயன்மாருடைய வரலாறுகளில், முற்கால, அண்மைக்கால ஆன்மீகப் பெரியோர்களின் வரலாறுகளில் சேவைகளை வழங்கியதான செய்திகள் பல உள்ளன. முன்னோர் வழியில் அறப்பணிகளை ஆற்றும்படியாக சமுதாயத்தை ஒருங்கிணைத்தலை ஆலயங்களில் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். முடிவாக, இறைநம்பிக்கை உடையவர்களாக, மனித நேயம் உடையவராக, அன்பின் அடிப்படையில் ஒருவருக் கொருவர் உதவி செய்யும் மனப்பாங்குடையவராக, நல்ல விழுமியங்களாலும் நல்லறிவினாலும் மேம்பட்டவராக ஆலயங்கள் என்னும் ஆன்மீகத் தளத்தினை மையப்படுத்தி ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோம்.

பிரம்ம ஸ்ரீ.க. சௌந்தரராஜ சர்மா
இளைப்பாறிய நூலகர்



புராணங்கள் சுட்டும் சைவப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

எமது சமயப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே தொன்மையான சிறப்பு வாய்ந்த சைவசமயமானது தனக்கேயுரிய சிறப்புக்களைப் பெற்று வந்துள்ளது. சைவசமயத்தினுடைய தொடக்கத்தைப் பற்றியோ அல்லது இந்து நாகரிகத்தின் தொடக்கத்தைப்பற்றியோ அறிய முடியாத வகையில் அவை பற்றிய ஆதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது கடினமானது. இதனை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரது கருத்து எமக்கு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது “மரணமில்லாத இந்த இந்து நாகரிக கற்கைக்கு ஆதியிலே விதை விதைத்த வேதகால ரிஷிகள் அவர்கள் எக்காலத்திலே எத்தனை நூற்றாண்டுகளின் முன்னே இருந்தார்கள் என்பதை கணக்கிட்டுச் சொல்ல நவீன அறிவாராய்ச்சியில் யாதொரு கருவியுமில்லாது இருக்கிறது” என கூறுவதன் மூலமாக அறிய முடிகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சைவ சமயத்தினது பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் விளக்குவதாக புராணங்கள் விளங்குகின்றன. புராணம் என்றால் “பழைமை” எனபது பொருள் புராதனம் என்ற சொல்லே புராணம் வந்தது என்பர். வேதங்களில் பொறித்துள்ள நுட்பமான அறங்களை எல்லாம் விரிவான முறையில் புராணங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

திருவாசகத்திலே சிவ புராணம் சிவனது அநாதி முறையான பழைமை என விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதி சங்கரர் தனது வடமொழி ஸ்ரீ கணேச பஞ்சரத்தினம் எனும் பஞ்சகத்தில் புராணம் எனும் சொல்லைப் பூர்வம்/ஆதி என்ற பொருளில் குறித்துள்ளார் மாணிக்கவாசகர் போற்றித் திருவகவலில் புரம் எரித்த புராண போற்றி” என புராணன் எனும் சொல்லை தொல் பரம் பொருள் எனும் பொருளில் கையாண்டுள்ளார் இதனை விட “புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்” என வரும் மணிமேகலைப் பாடலடியிலும் புராணன் என்பது பழமையானவர் என பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

அந்த வகையிலே புராதனமானவை என்ற சொல்லப்படுகின்ற புராணங்களிலே புராதனமான எல்லா விடயங்களும் உள்ளடக்கப்படுவதோடு மனித வாழ்வினுடைய எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் அமைந்து பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று வீர காவியங்களாகப் போற்றப்பட்டு சமய இலக்கியங்களாக பரிணமித்தமை சிறப்பானதாகும்.

இத்தகைய புராணங்கள் தோற்றம் பெற்ற காலம் பற்றிய கருத்துக்களிலும் பல முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக கலியுக ஆரம்பத்தில் வியாசர் புராணங்களைக் கொடுத்தார் என குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் அவரது காலத்திற்கு முன்பே புராணங்கள் இருந்துள்ளன சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில்

நாரதர் தாம் அத்தியாயனம் பண்ணிய வித்தைகளில் ஒன்றாக புராணத்தைக் கூறுகின்றார். எனவே வேத காலத்திலேயே புராணம் இருந்துள்ளது.

வியாசர் 400000 கிரந்தங்களில் புராணங்களை எழுதியுள்ளார் 32 எழுத்துக்களைக் கொண்ட சுலோகமே கிரந்தமாகும். பதினெட்டு புராணங்கள் காணப்படுகின்றன.

சிவபுராணங்கள்

சிவபுராணம்	கிரந்தம்
சிவபுராணம்	24000
பவிஷ்ய புராணம்	14500
மாரீக்கண்டேய புராணம்	9000
இலிங்க புராணம்	11000
ஸ்கந்த புராணம்	81100
வராக புராணம்	24000
வாமன புராணம்	10000
மச்சபுராணம்	14000
சுஹ்ர புராணம்	17000
பிரமாண்டபுராணம்	12000

விஷ்ணு புராணங்கள்

விஷ்ணு புராணம்	கிரந்தம்
கருட புராணம்	19000
நாரதீய புராணம்	25000
விஷ்ணு புராணம்	23000
பாகவத புராணம்	18000

பிரம்ம புராணங்கள்

பிரம்ம புராணம்	கிரந்தம்
பிரம்ம புராணம்	10000
பத்ம புராணம்	55000

சூரிய புராணம்

சூரிய புராணம்	கிரந்தம்
பிரம்ம வைவரீகீத புராணம்	18000

அக்னி புராணம்

அக்னி புராணம்	கிரந்தம்
ஆக்ஷேப புராணம்	15400

இப் புராணங்கள் போற்றிக் கூறப்படுகின்ற தெய்வங்களுக்கு ஏற்ப அவை மூன்று குணங்களைக் கொண்டதாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன

01. சாத்வீக புராணங்கள்

விஷ்ணு புராணம், நாரதீய புராணம் , பாகவத புராணம், பாகவத புராணம், கருட புராணம், பத்ம புராணம், வராக புராணம்

02. தாமச புராணங்கள்

மத்சய புராணம் , கூர்மபுராணம், விங்கபுராணம், சிவபுராணம் அக்னி புராணம் ஸ்கந்த புராணம்

03. கிராஜ புராணங்கள்

பிரமாண்ட புராணம் , பிரம்ம வைவர்த்த புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், பிரம்ம புராணம், வாமன புராணம், பவிஷ்ய புராணம்

இத்தகைய பதினென் புராணங்களை

பிரமஹ் பதுமம் வைணவஞ் சைவம்

பேருல கேகிது பா கவதம்

அருடரு நாரதீய மாரீக் கண்டம்

ஆக்கினே யம்பவி டியமே

கரு தரும் பொருள் சேர் பிரமவை வரீத்தம்

இலிங்கம் வராக மெய்க் காந்தம்

மருவுவா மனச் சொற் சுவீர நீண் மற்சங்

கருடஞ் சிறந்தவா யவியம்"

என சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது

மகாபுராணங்களை அடுத்து புராணங்கள் வரிசையில் 18 உப புராணங்கள் அமைந்து விளங்குகின்றன. இவை மகாபுராணங்களில் கூறப்பட்ட செய்திகளை மேலும் விபரித்துக் கூறுவதாகும். இதனை

நவையில் சனரீகுமாரம் எளர் நார சிங்கம்

புகழ் நந்தி தருவாசனீ சொற்

சிவ தரும மியனனார, தீயங்காபி

லந்திகழ் மானவனீ சீர் வாய்ந்த

வுசனமவா சிட்ட லிங்கம் வாருணங்கா

ளிக முலகிற் கருள் சாம் பேகனீ

சவுமிய நற் சவுரமுயர் பராசரமா

பாரீக் கவமாஞ் சாற்றினீ

எனும் பாடல் மூலம் விளக்கப்படுகிறது

01. சனரீகுமாரம்

10. வாசிட்டலிங்கம்

02. நாரசிங்கம்

11. வாருணம்

03. நந்திகேசரம்

12. காளிகம்

- | | |
|---------------|---------------|
| 04. துருவாசம் | 13. சாம்பேகம் |
| 05. சிவதருமம் | 14. செளரம் |
| 05. நாரதீயம் | 15. செளமியம் |
| 07. காபிலம் | 16. மாரீசம் |
| 08. மாணாவம் | 17. புராசூரம் |
| 09. உசனம் | 18. பரீக்கம் |

என்பனவே உபபுராணங்கள் பதினெட்டும் ஆகும்.

இப் புராணங்களில் பாதியை வியாசர் பெயரிலும், மற்றையவற்றை இயற்றியவர் பெயரிலும் வழங்குவது மரபு

இவற்றிற்கும் மேலாக இன்னும் 18 புராணங்கள் இருந்தன என்றும் ஆதி புராணங்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன எனவும் கூறப்படுகிறது

- | | |
|-----------------------|---------------------------------|
| 01. பரீக்கவ புராணம் | 10. வாசிபீடம் |
| 02. முத்தில புராணம் | 11. பசுபதி |
| 03. விநாயகர் சரிதம் | 12. பிரகதீதருமம் |
| 04. ஆதிக புராணம் | 13. பிருகதீகார தீப்யம் |
| 05. மகாபாகவதம் | 14. பீஷ்யேந்திரம் |
| 06. தேவி சரிதம் | 15. பிரகதீவாமனம் |
| 07. கரீக்க புராணம் | 16. பிருகதீமாதசயம் |
| 08. கல்கி புராணம் | 17. சிலோத்திர தருமம் |
| 09. கிருஷ்ணாவதாரக்கதை | 18. கண்டி லட்சுமி பிருகதீதருமம் |

என்பனவாகும் ,

அந்த வகையில் ஹரிபிரசாத் சாஸ்திரி எனும் அறிஞரின் கருத்துப்படி புராணங்கள் பத்து பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன அவையாவன

1. படைப்பு
2. படைப்பினுடைய விபரங்கள்
3. மனிதருடைய கடமைகள்
4. பக்தர்களுடைய பாதுகாப்பு
5. மனினுடைய காலம்
6. அரசர்களுடைய, ரிஷிகளுடைய பரம்பரை
7. தனி மனித வாழ்க்கை
8. உலகினுடைய அழிவு
9. படைப்புக்கான காரணம்
10. பிரம்மம்

இப் பத்துப் பண்புகளை விட பிரம்மன், விஷ்ணு, சூரியன், உருத்திரன் ஆகியோரைப் போற்றுவதல், உலகத்தினுடைய அழிவு, உலகத்தை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, ஆகியவற்றால் பாதுகாத்தல் போன்ற விடயங்களும் கூறப்படுகின்றன.

மேலும் கோயில்களையும் பக்திக்குரிய இடங்களையும் கூறும் புராணங்கள் நாட்டு மக்களிடையே நிலையான ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதில் பெரும்பங்கு கொண்டிருந்தன. அவை பாரம்பரியமாக நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் வரன்முறையாக கூறுவன என்று கலாநிதி ஐடி - புசல்கெர் என்பார் அருமையாகக் கூறியுள்ளார்.

புராணங்களில் விஞ்ஞான நுணுக்கங்களும் கூறப்படுகின்றன. தூலநியதி, அறநியதி, அருள் நியதி எனப் பிரித்துப் பார்க்கும் போது தூல நியதியில் பூமியின் நிலப்பகுதி நீர்ப்பகுதி என்பனவும், வானத்தில் உடுக்கள், கிரகங்கள் என்பனவும், வடதுருவம், தென் துருவம் என்பனவும் அவற்றின் விபரங்களும் கூறப்படுகின்றன.

மகாபாரதத்திற்கு பின் புராணங்களே உணர்ச்சியூட்டும் நூல்களாக மக்களிடையே பெரு மதிப்புப்பெற்று நிலவின. நூற்றாண்டு காலமாக காலக்கணிப்பை அமைத்துப் பார்க்கும் போதும் அவ்வக் காலத்து நாகரிகத்தைப் புராணங்கள் கூறுவதோடு சமுதாய மாற்றங்களையும் கூறுகின்றன.

“இலக்கியங்கண்டு இலக்கணம் செய்தல்” என்னும் மரபுக்கமைய பிற்காலப் புலவர்கள் புராணத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்தனர். அவர் செய்த விரைவிலக்கணத்தில் புராணத்தைப் பஞ்ச லட்சணம் என குறித்தனர்.

- | | |
|-----------------------|-----------------------------|
| 01 - சார்க்கம் | - சிருஷ்டி |
| 02 - பிரதி சர்க்கம் | - அழிந்து மீண்டும் உண்பாதல் |
| 03 - வம்சம் | - தெய்வப் பரம்பரை |
| 04 - மனீவந்தரம் | - மனுக்களின் காலம் |
| 05 - வம்சியானு சரிதம் | - வம்சங்களின் வரலாறு |
- என்பனவாகும்

மேலும் சிவபுராணமானது திருநீறு உருத்திராக்கம் ஐந்தெழுத்து முதலியவற்றின் சிறப்புக்களையும் கணேசன், கந்தன், வீரபுத்திரன் முதலியவர்களின் வரலாறுகளையும் விவரிக்கின்றது. ஸ்கந்த புராணத்தில், முருகன் தொடர்பான பல கதைகளும், அறப்பொருள்களும் கூறப்படுகின்றன. இலிங்க புராணம், சுவேதா ததீசி, நந்தி, உபமன்பு முதலியவர்களின் வரலாறுகளையும் சிவதீக்கை, சிவவிரதம், பஞ்சாக்கரமாகிய ஐந்தெழுத்து, உருத்திராக்களின் வகைகள், சிவயோகம், குரு சீடர் இயல்புகள் ஆகியவற்றின் விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. கூர்ம புராணம், கூர்ம மூர்த்தி இந்திரபும்நன் முதலியவர்களுக்கு கூறியது. ஈசுவர கீதை, வியாச கீதை, இலிங்க உற்பத்தி, அந்திகாசுவதம் போன்ற சைவத் தொடர்பான கதைகளை உடையது. வாமன புராணமானது ரதி தனது பதியை இழந்த வரலாற்றினையும் இறைவன் இயலுலகில் கொண்டுள்ள வடிவங்களின் பெயர்களையும் விளங்குகிறது.

வராக புராணமானது அகத்திய கீதை, பித்ரு கீதை, நந்தி தேவர் வரலாறு தீர்த்தங்களின் சிறப்புகள், மரம் வைக்க வேண்டிய முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மச்ச புராணமானது அரசு நீதி, விஷப பரிஷை, கொடை, நீத்தார் வழிபாடு ஆகியவற்றை விபரிக்கிறது. மார்க்கண்டேய புராணம் மார்க்கண்டேய முனிவரால் நான்கு முனி

குமாரர்களுக்கு கூறப்பட்டது. பிரமாண்ட புராணமானது சேஷ்த்திரங்களின் மகிமை தேவி பண்டாசுரனைக் கொன்று உலகைக் காத்த செய்திகள் கூறப்படுகிறது.

வடமொழியிலுள்ள புராணங்களை விட தமிழில் அதிக புராணங்கள். எழுந்துள்ளன. தமிழிற சைவ மரபுடன் தொடர்புடைய சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம், பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற்புராணம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கந்த புராணம் ஆகிய மூன்றும் மிகவும் சிறப்புடையவையாகும். அறுபத்து மூவர் நாயன்மார்கள் ஒன்பது தொகை அடியார்கள் ஆகியோரின் சிறப்புக்களைக் கூறுவது பெரிய புராணம். மதுரை சொக்கநாதர் ஆற்றிய அறுபத்தி நான்கு திருவிளையாடல்களை விளக்குவது பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணம்

பரஞ்சோதி முனிவர் தமது நூலிற் சைவத்தின் மாண்பு சித்தாந்த சாத்திர நுண் பொருட்கள் ஆகியவற்றை விளக்கியுளார். தமிழ் மொழியில் எழுந்த ஸ்தல புராணங்கள் புனித சேஷ்த்திரங்கள், தலம் மூர்த்தி, தீர்த்தம் விருட்சம் ஆகியவற்றின் சிறப்புகளையும் அச் சேஷ்த்திரங்களின் புராண வரலாறுகளையும் விளக்குகின்றன இவ்வகையில் நிரம்ப வழகிய தேசிகர் இயற்றிய சேது புராணம், கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றியுள்ள தணிகை, காஞ்சி, திருவானைக்கா புவாளுர், பேளூர்ப் புராணங்கள் அத்தலங்களின் புகழினைக் கூறுவதுடன் சைவ மரபின் சிறப்புக்களையும், சித்தாந்த சாத்திரங்களின் உட்கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றவையாகும். வரதுங்க ராமபாண்டியர் இயற்றிய பிரமோத்தர காண்டம் சைவ அடையாளங்களான திருவைந்தெழுத்து, திருநீறு ஆகியவை பற்றியும் சைவ வழிபாடுகளான சிவராத்திரி, பிரதோஷம், சோமவாரம், மகேசுவர வழிபாடு பற்றியும் விவரித்து கூறுகிறது.

அவ்வகையில் தமிழ் மொழியில் எழுந்த புராணங்கள் தற்போது கிடைக்கப் பெற்றுள்ளவை கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவை. அவற்றைப் பின்வரும் முறையில் வகைப்படுத்தலாம்.

01) மகாபுராணங்களின் மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள்

- ◆ கூர்ம புராணம்
- ◆ இலிங்க புராணம்
- ◆ மச்ச புராணம்

02. காவிய முறையில் அமைந்த புராணங்கள்

- ◆ பெரிய புராணம்
- ◆ கந்த புராணம்

03.மெய்யடியார்கள் வாழ்க்கை பற்றிய புராணங்கள்

- ◆ திருத்தொண்டர் புராணம்
- ◆ திருவாதவூரடிகள் புராணம்
- ◆ சேக்கிழார் புராணம்

04. விரத மகிமை பற்றிக் கூறும் புராணங்கள்

- ◆ ஏகாதசி புராணம்
- ◆ சிவராத்திரி புராணம்
- ◆ பிரதோஷ புராணம்

5) சாதி பற்றிக் கூறும் புராணங்கள்

- ◆ வன்னியர் புராணம்
- ◆ சாதி நிரணய புராணம்
- ◆ அங்கத புராணம்

06.தலங்கள் மீது எழுந்த புராணங்கள்

- ◆ தணிலை புராணம்
- ◆ திருவிளையாடற் புராணம்
- ◆ கோயிற்புராணம்
- ◆ பழனித்தல புராணம்
- ◆ திருவானூர்ப் புராணம்
- ◆ திருவையாற்றுப் புராணம்
- ◆ திருச்செந்தூர்ப் புராணம்
- ◆ காஞ்சிப் புராணம்
- ◆ திருவானைக்கா புராணம்
- ◆ சீகாளத்தி புராணம்

சைவ புராணங்கள் பத்தில் கோயில் அமைப்புக்கள், இறைவனின் பலவகைத் தோற்றங்கள், திருவிளையாடல்கள், முப்பொருள் உண்மை, உலகத் தோற்றம், உலகம் இறைவனிடத்து ஒடுங்குதல், பதினான்கு மனுக்களின் வரலாறு, பெருமை வாய்ந்த மன்னர்களின் வரலாறு, சைவத்தின் திருவைந்தெழுத்து, திருநீற்றின் பெருமை, சிவராத்திரி, பிரதோஷம், சோமவாரம், சிவபூஜை முறைகள் ஆகியவற்றைக் கூறுவதுடன் சைவ மரபின் சிறப்புக்களையும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் உட்கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வாறு நம் நாட்டில் பல தொன்மக் கதைகளை விளக்கும் புராணங்களில் சைவ சமயக் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

இந்த வகையிலே பார்க்கும் போது புராணங்கள் சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகவும், தத்துவ விளக்க நூல்களாகவும் அமைகிறது. இந்துப் பண்பாட்டின் பல்வேறு அம்சங்களான உலகப்படைப்பு, தெய்வங்களின் பெருமை, வழிபாட்டு முறைகள் வரலாறு, கிரியை முறைகள், தத்துவ விளக்கம், சமய அறிவுரைகள், தானம் விரதம், பக்தி, போகம், சிவன் விஷ்ணுவின் பெருமை, இசை, இலக்கணம், நாடகவியல் என பலவாறான விடயங்களை புராணங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

திரு.தா.நிகேதன்

சைவ சமய பாட ஆசிரிய ஆலோசகர்,

வலயக்கல்வி அலுவலகம்,

கிளிநொச்சி.

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலய
மகா கும்பாபிசேகம் - 2022



திருக்கோவில்களும் அறப்பணிகளும்

“தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்

என் கடன் பணி செய்து கிய்யதே”

– அப்பர்

மக்களை ஆன்மீக ரீதியில் மன நிம்மதியையும், அமைதியையும் உருவாக்கி அன்பின் வழியில் பண்படுத்தி பேரானந்தப் பெருவாழ்வுக்கு வழி காட்டுவதே சமயமாகும். எல்லாச் சமயங்களும் அன்பையே போதிக்கின்றன. ஆன்மீக அடிப்படையிலான வழிமுறைகளுடாகவே நல்ல சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். எமது பண்பாட்டின் நிலைக்களனாய் விளங்குபவை கோவில்களாகும். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பேரருட் சக்தி சன்னித்தியமாக உறையும் இடங்கள் கோயில்களே என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கையாகும். ஓர் இனத்தின் பண்பாடு என்பது கலை, இலக்கியம், வரலாறு, வாழ்வியல் முறைகள், சமயம் மொழி, சமுதாய அமைப்பு என்பவற்றின் தொகுப்பாக குறிப்பிடலாம் மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் மனதைப் பண்படுத்துவது பண்பாட்டில் அடங்கும். பண்பாட்டை வளர்த்துவருவதில் கோவில்கள் பெரும் பங்காற்றிவந்துள்ளது.

பல்லவர் காலத்திலும், சோழர் காலத்திலும் கோவில்கள் சமய சமூக மையங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன. ஆன்மீகப் பணியும் சமுதாயப் பணியும் நன்கு சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. மக்கள் வாழ்வு வளம் பெற கலை இலக்கியம் வளரவும் கல்வி, வைத்திய பராமரிப்பு, பொருளாதார மேம்பாடு என்பன நிறைவேற்றி சமூகத்தை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தமையை அறிய முடிகிறது அன்னசத்திரம் நாடெங்கும் இயங்கின. இவ்வாறு சமூகப்பணிகள் அன்றைய காலங்களில் சிறப்பாக நடைபெற்றமை அறியமுடிகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நலிவடைந்து செல்லும் எமது மக்களை எல்லா நிலைகளிலும் உயர்த்துவதற்கு கோவில்களும், சமய அமைப்புக்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும்.

இன்று எமது இந்து சமூகம் பல்வேறு சவால்களை எதிர் கொண்டுள்ளது. கல்வி பண்பாடு, பொருளாதார நிலையிலும், சமய விழுமியப் பண்புகளை இழந்தும், அறியாமையில் சரியான வழிகாட்டல் இன்றி சரியான சமய ரீதியான தலைமைத்துவம் இன்றியும் எமது மக்கள் காணப்படுகின்றார்கள்.

ஆன்மீகப்பணி சமூகப்பணி என்பன ஆற்றப்படும் சமூக மையங்களாக ஆலயங்கள் திகழ வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் சமயக்கல்வி, சமயம் பற்றிய விழிப்புணர்வு சமயத்தில் உள்ள வாழ்வியலுக்கான சிந்தனைகள் மக்களிடம்

சென்றடையவில்லை. பின் தங்கிய கிராமங்களில் வாழும் பொருளாதார மற்றும் நோய் நிலைமை போன்றவற்றை எழுது கோவில்கள் கவனமெடுத்து அவர்களுக்கான ஆலோசனைகள் வழிகாட்டல் உதவிகள் என்பன செய்து அவர்களும் எழுது மதத்தின் பங்குதாரர்கள் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நெருக்கடியில் உள்ள மக்களுக்கு உதவிடுவது அவர்களில் சிவனைக் காண்பதே. உண்மையான வழிபாடு "பசித்தவனுக்கு ரொட்டித்துண்டு வடிவத்தில் தான் இறைவன் காட்சியளிப்பான்" என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். பசித்தவனுக்கு விக்கிரகத்தைக் காட்டுவதால் பயன் இல்லை.

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்பதற்கு கேற்ப திருத்தொண்டே தெய்வத்தை அடையும் மார்க்கம் என்ற அடிப்படையில்லேயே சமய ஆலய தொண்டுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டும். இது மேலும் சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

நாள் தோறும் துன்பப்படும் ஏனைய மதத்தவர்களின் ஆளுகைக்குள் சிக்கியுள்ள பல்லாயிரம் இந்துக்களின் வாழ்வை மீட்கும் பொறுப்பு நம் அனைவருக்கும் உண்டு.

மக்கள் படும் அவலமோ சமய விழிப்புணர்வு சமய கல்வி சரியாக வழங்கப்படல் இன்றியோ, மத மாற்றங்களை கையாள்வது பற்றியோ, அறப்பணிக்கான முக்கியத்துவம் இன்றியோ, ஆலயங்கள் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் மட்டும் பேணிப் பாதுகாப்பதால் மட்டுமே சமயத்தை வளர்த்தெடுக்க முடியாது. அவை மிக முக்கியமானவை. ஆலயங்களின் கிரியைகள் சடங்குகள் நற்பண்புகள் வளர வாய்ப்பு ஏற்படுத்துகிறது. அகபுற தூய்மையை ஏற்படுத்துகிறது. சமயத்தின் கட்டுக்கோப்பை வலியுறுத்தவும் ஆன்மீக ரீதியில் ஆற்றுப்படுத்தவும் இறைசிந்தனை உருவாகவும் சடங்குகள் சம்பிரதாய நிகழ்வுகள் அவசியமானவை. அதனுடன் இந்துக்களின் இருப்பும் அவர்களின் சமூக மேம்பாடும் நிலைபெற்றால் தான் அனைத்தும் இருக்கும் ஆலயச் செயற்பாடுகளும் இருக்கும்

சமயத்தில் இரண்டு நிலைகள் உள்ளன. ஒன்று சடங்கு நிலை. மற்றையது அதன்மூலம் அடையப் பெறும் அன்பு நிலை. அன்பு அரிசி என்றால் சடங்கு உமி போன்றது. உமி அரிசியை பாதுகாக்க உதவினாலும் உமியே அரிசியாகிவிடாது. அரிசியைப் பயன்படுத்திய பின்னர் உமி தேவையற்றதாகிவிடுகின்றது. புராணக் கதைகளும், சடங்குகளும் மற்றைய அனைத்து விடயங்களும் உமி என்றால் இவற்றின் மூலம் அடையப்பெறும் அன்பு நிலை தான் அரிசி ஆகும். ஆனால் இன்று உமியே அரிசி ஆகிவிட்டது அரிசி இல்லாத உமி போன்றுள்ளது இன்றைய சமய வாழ்க்கையின் நிலைப்பாடு. உயர்ந்த பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கமில்லாது வெறும் சடங்குகளிலேயே நிறைவைக் காணும் நிலைப்பாடு தான் எங்கும் காணப்படுகின்றது. எனும் சுவாமி ஆத்ம கனானந்த மகராஜ சுவாமி அவர்களின் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது.

கோவில்கள் என்பது சமூகத்தில் இருக்கக் கூடிய மிக உன்னதமான முதல் தரமான சமூக நிறுவனமாகும். மக்களின் ஆன்மீக முன்னேற்றம், சமூக முன்னேற்றம், சமய வளர்ச்சி என்பனவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு எமது சமயத்தையும், பண்பாட்டையும் பேணும் நடவடிக்கையே முதன்மை பெறவேண்டும்.

இவ்வாறான செயல்கள் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய கட்டிக்காக்கக் கூடியவர்களாக ஆலய அறங்காவலர்கள் திகழ வேண்டும். அப்பண்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆலயங்களை அதிகரிப்பதோ திருப்பணிகளில் மட்டும் குறியாக இருப்பதோ சடங்குகளில் மட்டும் பெருமளவு கவனம் செலுத்துவதுடன் நில்லாது கோவிலை நம்பியுள்ள எமது சமூகம் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. பாரம்பரிய விழுமியங்கள் நலிவடைந்துள்ளது. சமயம் ஒழுங்காகப் பின்பற்றப்படாமையால் கோவில் வழிபாடு, பிரார்த்தனைகள், சமயக்கல்வி, அறநெறிக் கல்வி என்பன ஒழுங்குபடுத்தப்படல் வேண்டும். எம்மிடையே காணப்படும் பல்வேறு குறைபாடுகளால், ஒற்றுமை, தலைமைத்துவம் நலிவடைந்துள்ளது. சமுதாய முன்னேற்றம், ஆன்மீக முன்னேற்றம் இரண்டும் மனித குலத்தின் கண்கள் போன்றவை.

தியாக மனப்பான்மையுடன் மக்கள் தொண்டில் ஈடுபடுபவன் மதத்தை நல்ல முறையில் பின்பற்றுவன் ஆவான்

எனவே ஆலய அறங்காவலர்களுக்கு மிக முக்கியமான பணி இருக்கின்றது. அடியவர்களின் பக்தி விசுவாசங்களையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் சரியாக வழிப்படுத்த வேண்டும். கோவிலுக்கு வருகை தருபவர்களின் முழுக் கவனத்தையும் திருப்பணியின் பக்கம் கவனத்தைத் திருப்பாது அறப்பணிச் சிந்தனைகளும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சரியான சமய வாழ்வு காட்டப்படாமல் போலிகளில் மூழ்கியுள்ளோம்.

ஆணவம் அழிந்து அன்பு பெருக வேண்டிய இடங்கள் கோவில்கள். அழகும், அருளும், புகழும், மகிழ்வும் நிரம்பிய இடமாக திகழவேண்டும்.

இன்று எமது சமூகத்தில் பல்வேறு குற்றச் செயல்கள், சமூக கலாசார பிறழ்வுகள், போதைப் பொருட்பாவனை என்பன பற்றியுள்ளது. இளைஞர்கள் தவறான பாதையில் தடுமாற்றத்தில் நிற்கின்றனர். ஆன்மீக நாட்டமின்றி தம்மிடமுள்ள ஆற்றல்களை திறமைகளை உணராது சரியான வழிகாட்டலின்றி வாழ்கின்றனர்.

இதற்கு பல காரணங்கள் கூறலாம். எனினும் எமது கோவில்களும், சமய அமைப்புக்களும் சமய அறிஞர்களும் பொறுப்பற்ற நிலைகளும் காரணங்களாகும்.

சமூகத்தில் நடக்கும் குற்றச் செயல்களுக்கு கோவில்களும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிலைகளும் கட்டடங்களும் தான் கோயில் ஆகாது. மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களே, திருப்தியே உண்மையான கோவில்களுக்கான அர்த்தம். சமூகம் வேறு சமயம் வேறு அல்ல கோவில்கள் அறநெறி பரப்பும் இடமாகவும் நல்வாழ்வுக்குமாகவே

உருவாக்கப்பட்டவை. எனவே கோவில் அறங்காவலர்கள் சமூகப் பணியை சூழலுக்கு ஏற்றவாறு திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தி எமது மக்களைக் காப்பாற்றாவிட்டால் எமது சமூகத்தின் நிலை மோசமாகச் செல்லும். எல்லா வேற்றுமதத்தவர்களும் மதம் மாற்றுவதற்கு இந்துக்களை மட்டுமே நம்பியுள்ளனர். எம்மிடையே ஒற்றுமை, சமயத் தலைமை, சரியான சமய வழிகாட்டல் இல்லாமையும் கோவில்கள், சமய அறிஞர்கள், அமைப்புக்களின் சமூக நேயமில்லாத செயற்பாடுகளும் சீரின்மைக்கு காரணங்கள் ஆகும். எமது சமயத்தில் குறைபாடுகள் இல்லை எம்மிடையே தான் குறைபாடு உள்ளது. எமது தவறுகளை குறைபாடுகளைத் திருத்தி முன்னோக்கி சென்றால் மாத்திரமே எமக்கு மீட்சி உண்டு.

எனவே எமது கோவில்களை நாம் மிகச் சிறப்பாக நடத்துவதன் மூலம் சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். எமது சமூக சமய பண்பாடுகளை நன்கு பேண முடியும்.

அறப்பணிகளுடாக சமூக நிலைக்களனாக கோவில்களை மாற்றுவோம்.

அறம் செய்ய வேண்டிதன் அவசியத்தை திருமூலர் விளக்குகின்றார்

“அறம் அறியார் அண்ணல் பாதம் நினையும்
திறம் அறியார் சிவலோக நகர்க்குப்
புறம் அறியார் பலர் பொய்ம் மொழிகேட்டு
மறம் அறிவார் பகை மனீனி நின்றாரே.”

“நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்

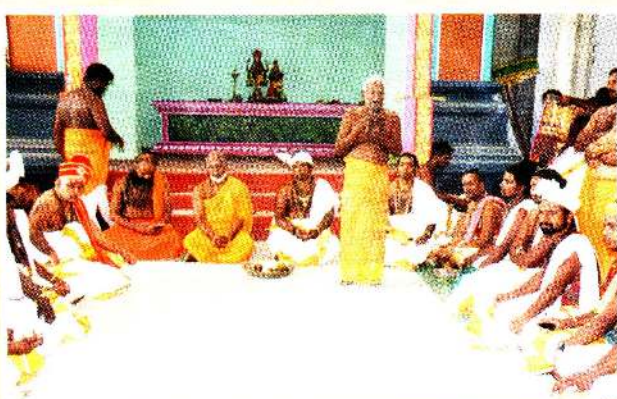
படமாடக் கோயில் பகவற்கு அது ஆமே” நடமாடும் தெய்வங்களான மக்களுக்கு சமூகத்திற்கு செய்யும் சேவையே இறைவனை சென்றடையும் என்கின்றார் திருமூலர்.

வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட உருத்திரபுரீஸ்வரம் இன்று குடமுழுக்கு கண்டு நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இது தமிழர்களின் அடையாளம். ஆன்மீகமும், அறப்பணிகளும் ஆற்றும் முன்மாதிரியான சிறப்பு மிக்க சிவாலயமாகத் திகழ முழு சைவ உலகும் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது.

இதுவே எமது எண்ணமாகட்டும். இது நிறைவேற உருத்திரபுரீஸ்வரரைப் பிரார்த்திப்போமாக.

திரு.அம்பலவாணர் சிவஞானசுந்தரம்
ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்,
உருத்திரபுரம்

உருத்திரபுரநாயகி சமேத உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலய
மகா கும்பாபிசேகம் - 2022



சிவ பக்தி

தேவர்களுக்கெல்லாம் மகாதேவனான சிவனை உண்மை பக்தி கொண்டு வழிபடுபவர்கள் எல்லா நன்மைகளையும் அடைவர்.

சிவனை ஆராதிப்பவர்களுக்கு சோதனைகள் ஏற்படும் என்ற ஒரு ஐதீகம் நம்மவரிடையே உண்டு. இது ஓரளவிற்கு உண்மையாக இருந்தாலும் இச்சோதனை குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமானதே. வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்வதில்லை.

எப்படி பச்சை விறகானது எரிவதற்கு முன்பு கடுமையாகப் புகைப்பது போல் சிவனை வழிபடும் எமது கர்மவினையை அழிக்கும் முகமாக பச்சை விறகு புகைப்பது போல் சோதனைகள் ஏற்படும். எனினும் இறுதியில் எல்லாக் கர்ம வினைகளையும் அழித்து பேரீன்பப் பெரு வாழ்வை வளங்கும் சக்தியுடையது சிவபக்தி. இதற்கு பலநாயன்மார்களின் வரலாற்று உதாரணங்களைக் கூறலாம்.

மேலும் உண்மையான சிவபக்தியுடையவர்கள் தாம் செய்யும் தொழில்துறைகளுக்கு ஏற்ப தமது துறைகளில் உச்சகட்ட நிலையை அடைவார்கள் என்பதும் மறக்கமுடியாத உண்மை.

இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த சிவன் அது செயற்படுவதற்கு ஒரு இயல்பான செயற்படுதன்மையை உருவாக்கியுள்ளார் (System).

சிவனும் தாம் உருவாக்கிய செயற்படுதன்மைக்கு கட்டுப்பட்டவரே. இதற்கு நீதிதேவன் சனீஸ்வர பகவான் பிடியில் அவர் அகப்பட்டது சிறந்த உதாரணம். எனினும் பக்தர்களின் சிவபக்தியைப் பொறுத்து அவற்றிலிருந்து விதிவிலக்களிப்பான் ஈசன். இதற்கு சிறப்பான உதாரணம் மார்க்கண்டேயே மகரிஷியின் வரலாறு. ஆம் தனது உண்மையான பக்தனுக்காக காலனைக் காலால் உதைத்து அகால மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றியவர் சிவன்.

மேலும் சிவபக்தர்களின் சிவபக்தியின் அளவைப் பொறுத்தே அவர்களது வாழ்வில் அமானுஷ்யங்களும் நன்மைகளும் நடைபெறும்.

எனினும் இன்பமும் துன்பமும் நிறைந்த இப்பூவுலகில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்திளைக்காமல் சிவனுடன் இரண்டறக் கலந்து பிறப்பு இறப்பற்ற முக்தி நிலையை அடைவது தான் உயர்வான சிவபக்தியாகும்.

மேலும் சிவபக்தி தொடர்பான எனது உள்ளக்கருத்தை எழுத்துக்களாக வடித்து இக் கும்பாபிஷேக மலரில் இடம்பெற இடமளித்த மலர்க்குழுவினருக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் எனது உளப்பூர்வமான நன்றிகள்.

சேரன்
திருவையாறு
கிளிநொச்சி.

மகிமை மிகு உருத்திரபுரீசுவரர் கும்பாபிஷேகம்

உடம்பினை இருப்பிடமாகக் கொண்டு உயிர் விளங்குகின்றது. இதைப்போன்று கோயிலை இருப்பிடமாகக் கொண்டு தெய்வம் விளங்குகின்றது. ஆகம விதிப்படியும் சிற்ப சாஸ்திர விதிப்படியும் கட்டப்பட்ட கோயில்களில் கற்பக்கிரகத்தில் கூறப்படும் மந்திரங்கள் ஒலி அலைகளாக ஆலயத்தைச் சுற்றித்திரிகின்றன. 12 ஆண்டுகளுக் கொருமுறை மூர்த்தியின் கீர்த்தி குறைவடைகின்றமையால் பெருஞ்சாந்தி என்னும் கும்பாபிஷேகம் ஆலயங்களிலே இடம்பெறுவது மரபு. இதனைக் கருத்திற்கொண்டு பஞ்சாஸ்வரங்களுள் ஒன்றான புகழ் பெற்ற உருத்திரபுரீஸ்வரன் ஆலயத்தில் 23.01.2022 அன்று குடமுழுக்கு இடம் பெற்றது. முக்கியமாக 17 குண்டமமைத்து 40இற்கு மேற்பட்ட சிவாச்சாரியார்கள் 5 நாட்கள் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக மந்திர உச்சாடனஞ் செய்து கும்பத்திற்கு வலுவேற்றி அந்த பூரணமான கும்ப நீரினாலே மூலமூர்த்திக்கும் விமானத்திற்கும் கோபுரத்திற்கும் பரிவார மூர்த்திக்கும் அபிஷேகஞ் செய்தார்கள். இக் காட்சிகளைக் கண்ணுற்ற அடியார்கள் பூர்வீகத்திலே புண்ணியஞ் செய்தவர்களென்பதில் ஐயமில்லை.

மூலமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கம் சதுர ஆவுடையவராக அமைந்திருக்கின்றது. இதன் மூலம் இவ்வாலயத்தின் தொன்மை புலப்படுகின்றது. இதனைக் கருங்கல்லினாற் செய்த காரணம் யாதெனில் கல்லில் பஞ்சபூதங்களாய் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், மற்றும் நிலம் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. ஆகாயத்தைப் போல் வெளியேயுள்ள சப்தத்தை தன்னிடம் இழுத்து ஒடுக்கி அதன் பின் வெளியிடும் சக்தி கல்லிற்குண்டு.

கல்லிலே காற்றுள்ளது. கல்லிலே நெருப்பு தங்கியுள்ளது. கல்லிலே இருப்பதனால் தன் இயல்பான குளிர்ந்த நிலையிலிருந்தும் மாறாமல் இருக்கின்றது. கல்லிலே நிலம் என்னும் பூதமும் இருக்கின்றது. இவ்வாறு ஐம்பூத வடிவான ஆண்டவனின் உருவத்தை ஐம்பூதமும் அடங்கிய கல்லில் வடித்து வழிவடுவது மிகவும் சிறப்புடையது. கோயிலிலே உள்ள கர்ப்பக்கிரகத்திலே பகுக்கப்பெறுகின்ற சிற்பங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும்வரை கற்சிலை எனப்படும். ஆனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டபின் அது மூர்த்தி எனப்படுகின்றது. இப்படி மூர்த்தி எனப்படும் காரணம் யந்திரப்பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதால் தான் இப்படி மந்திர பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதைப் பிராணபிரதிஷ்டை எனப்படும். இவ்வாறு கிடைக்கும் சக்தியை முழுமைப்படுத்துவதற்காகத்தான் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது.

யாகசாலை அமைத்து அந்த யாக சாலையில் ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் கடம் வைத்து அதன் வெளியே முப்புரிநூல் சுற்றி உள்ளே நீர் நிரப்பி மேலே மாவிலை தர்ப்பை தேங்காய் வைத்து மூர்த்தியை ஆவாகனஞ் செய்து குறிப்பிட்ட மூர்த்திக்குரிய மந்திரங்களை சிவாச்சாரியர்கள் 3,5,7 என்று குறிப்பிட்ட ஆவர்த்திகள் மந்திர உச்சாடனம் செய்வார்கள். இப்படிச் செய்வதால் கடத்தில் உள்ள நீர் அந்த மூர்த்திக்குரிய

சகலவித ஆற்றலையும் பெறுகின்றது. அந்த நீரைக் கொண்டே மகா கும்பாபிஷேக நிகழ்வு நடைபெற்று ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் உருத்திரபுரீஸ்வரரை உருத்திரபுரீஸ்வர நாயகியை சமேதராய் வழிபட்டு இறையருள் பெற்றனர்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாக அமைத்த ஆலயம் உருத்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயமாகும். அன்பே உருவான இறைவன் பசுக்களாகிய எம்மைப் படைத்துக்காத்து அருளி வருகின்றான்.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே

என இயம்பினார் திருமூலர். ஆற்றிவுயிரியாம் மனிதனின் நோக்கம் சிவகதி அடைவதேயாகும். அன்பே சிவமான சைவர்களது முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை வழிபட்டு சிவப்பேறடைய என்றும் இடைவிடாது இறைவனை வழிபடல் வேண்டும்.

திருமலாப்பூர் என்ற தலத்திலே சிவநேசச்செட்டியார் என்னும் வணிகர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது இல்வாழ்வில் குழந்தைச் செல்வமின்றிக் கவலையடைந்தார். சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்து ஒரு பெண் மகவைப் பெற்றெடுத்தார். அவள் அழகான மங்கைப் பருவத்தை அடைந்தாள். சிவனை வழிபடப் பூந்தோட்டத்தில் பூப்பறிக்கச் சென்றாள். அங்கு அவளை சர்ப்பம் தீண்டி இறந்து விட்டாள். அவளது உடலை எரித்து சாம்பலைப் பொற் குடத்தில் வைத்து பூசித்து வந்தார். சிவநேசச் செட்டியார். இப்படி இருக்கும் நாளில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் சிவஸ்தலங்களை வழிபட்டுக் கொண்டு திருமைவாப்பூரிலுள்ள கபாலீச்சரம் என்னும் திருத்தலத்தை வழிபட எழுந்தருளியிருந்தார். சிவநேசர் தன் ஒரேயோரு வாரிசான பும்பாவை இறந்த செய்தியை அவருக்கு கூறி அழுதார். சாம்பற் குடத்தை ஆலயத்தின் வெளிவீதிக்கு எடுத்துவரும்படி சம்பந்தர் தெரிவித்தார். சாம்பற்குடம் கொண்டு வரப்பட்டது. மட்டிட்ட புன்னை என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். அழகிய பும்பாவை உயிர் பெற்றெழுந்தாள் அப்பதிகத் தொடரிலே குடமுழுக்கு காணாது போதியே பும்பாவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தார். இதிலிருந்து கும்பாபிஷேகத்தின் மகிமையை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சிவனின் திருவடிசேர எளிய உபாயம் அன்பு நெறியாகும்.

அன்பு செய்தால் அல்லல் தீரும்.

அல்லல் தீர்ந்தால் அமைதி பெருகும்.

அமைதி பெருகினால் அதுவே இன்பம்.

சிறப்பும், மகிமையும் வாய்ந்த உருத்திரபுரீச்சரத்தானை உள்ளன்போடு வழிபட்டு ஆன்ம ஈடேற்றத்தை அடைவோமாக

ஓம் சாந்தி!!! ஓம் சாந்தி!!! ஓம் சாந்தி!!!

திருமதி. செல்வராணி சோமசேகரம்பிள்ளை

செயலாளர்

கிளி/மாவட்ட சைவமங்கையர் கழகம்

வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயம் பற்றிய சிறப்புப் பார்வை

“எம்மிறைவன் எனேறேத்தும் உருத்திரபுரீசன்
தம்மருளால் தந்த நந்தி முகத்தோனே - நம்மியனை
இறைவனுக்குத் தீந்தமிழில் இனிதானீசர் பாமாலை
நிறைவுறவே அடியேற் கருள்”

எனும் உருத்திரபுரீசுவரர் திருவுச்சல் துதியை மனதிருத்தி நீராடும் கடலுடுத்த நிலவுலகின் கண் முன்னைப் பழமைக்கும், பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாக விளங்குவது சைவ சமயமாகும். சிவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய தொன்மை நாகரிகமாக சிந்துவெளி நாகரிகம் விளங்குகின்றது. சைவ சமயமானது இன்று நிலவும் சமயங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் முற்பட்ட வரலாற்றினைக் கொண்டதென “சேர் ஜோன் மார்சல்” என்பவர் குறிப்பிட்டிருப்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. அந்த வகையில், தொன்மைக்கும் பழமைக்கும் வரலாற்றுச் சான்றாதாரமாக விளங்கும் உருத்திரபுரம் சிவாலயத்தின் 2022^{ஆம்} ஆண்டின் மகா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு “உருத்திரபுரீச்சரத்தின்” வரலாற்றுத் தேடலை பதிவு செய்வதில் பெரு மகிழ்வடைகின்றேன்.

இலங்கைத் திருநாட்டின் இருபத்தைந்தாவது மாவட்டமாக 1984 இல் உதயமான கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் A9 வீதியின் மேற்குப்பக்கமாக கரடிப்போக்கு சந்தியிலிருந்து ஏறக்குறைய பத்து கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள உருத்திரபுரம் கிராமத்தின் தொன்மைச் சான்றாதாரமாக கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் “உருத்திரபுரீசுவரர்” ஆலயம் மகிமை மிக்கது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் ஆகியன ஒருங்கே அமையப்பெற்ற கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் ஒரேயொரு சிவாலயமாக தோன்றியிருப்பது இவ்வுருக்குப் பெருமையே.

தக்கனின் யாகத்தை மனோன்மணி அம்பாள் சமேதரராக அழித்த உருத்திரமூர்த்தியான சிவன் சாந்தம் கொண்டு குடியிருக்கும் ஆலயமிதுவாகும். சோழப் பெரு மன்னன் காலத்திற்கு முற்பட்ட வரலாற்றுச் சான்றுகள் பலவற்றை இவ்வாலயம் கொண்டிருப்பதால், காலத்திற்கு காலம் ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுப்பணியை முன்னெடுப்பதும் அவை முற்றுப்பெறாமல் நிறுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கரைச்சியின் குடியேற்ற கிராமங்களில் காலத்தால் முற்பட்ட குடியேற்றக் கிராமமாக உருத்திரபுரம் விளங்குவதை தொல்லியல் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அந்நியர் ஆதிக்கமும் அடிக்கடி இடம் பெற்ற படையெடுப்புக்களாலும், இயற்கை அனர்த்தங்களாலும் இவ்வாலயம் அழிவடைந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது.

இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள “ஆவுடையார்” சர்சதுர வடிவமுடையதும்

பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர் என்னும் மூன்று பாகங்களாக அமைந்திருப்பதைக் கொண்டு இது இராசராஜ சோழனின் காலத்திற்கு முற்பட்ட சிவாலயத்தில் வைத்து வழிபட்டதற்கு ஒத்த தன்மையுடையதாக இருப்பதைக் கொண்டே இவ்வாலயம் சோழர்காலத்திற்கு முற்பட்ட வரலாற்றுத் தொன்மை உடையதென்பது உறுதியாகின்றது.

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அதாவது 1879 களில் கனகராயன் குளத்தை மறித்து இரணைமடுக் குளத்தைக் கட்டுவது தொடர்பான ஆய்வறிக்கையை பிரித்தானிய அரசுக்கு சமர்ப்பிக்கும் வகையில் உருத்திரபுரம் பேராற்றுப் பகுதியில் அணைக்கட்டொன்றை கட்டுவதன் மூலம் வீணாகும் நீரைத் தேக்க முடியும் என்ற உயரிய சிந்தனையில் அப்போதைய யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் சேர் வில்லியம் துவைனம் அவர்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட போது தான், உருத்திரபுரம் குளத்தை அண்மித்திருந்த அழிவுற்ற நிலையில் இவ்வாலயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனினும் 1949^{இல்} உருத்திரபுரத்தில் குடியேற்றம் செய்யப்படும் வரை இவ் வழிபாடுகள் ஆலயம் பற்றிக் கவனத்தில் எடுக்கப்படாதிருந்துள்ளது. 10^{ஆம்} வாய்க்கால் குடியேற்றத்தோடு தான் இவ்வாலயம் பற்றிய உண்மைகள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொன்மையான உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய இடிபாடுகள் பல்வேறு உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இந்தியாவின் தஞ்சைப் பிரகதீசுவரர் ஆலய சாயலை ஒத்ததாக இவ்வாலயச் சூழல் அமைந்திருப்பதும், இலங்கையில் சப்த ஈஸ்வரங்களில் உருத்திரபுரீசுவரமும் ஒன்றாக இருப்பதற்கான தடங்கள் பல இருந்தும் ஏனோ குறிப்பிடப்படவில்லை. எனினும் தரம் 10-11 சைவநெறி (பழைய பாடத்திட்டத்தில்) பாடப்புத்தகத்தில் ஈழத்து ஈச்சரங்களில் ஒன்றாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இவ்வாலயத்தின் தொன்மைக்கு சான்று பகிர்கின்றது.

1950^{ஆம்} ஆண்டளவில் உருத்திரபுரம் பகுதியில் குடியேறிய மக்கள், அடர்ந்த காடுகள் சூழ்ந்த பகுதியாக இருந்தமையாலும் விலங்குகள், கொடிய விஷஜந்துகளின் பயம் காரணமாக வந்து போவபர்களாக இருந்த காலமது. அவ்வேளையில் தான் ஈசன் தவத்திரு வடிவேல் சுவாமிகள் கனவில் அழிபாடுகளில் புதையுண்டு இருக்கும் ஆலயம் பற்றிக் கூறியதாகவும், அதனை வேலாயுத சுவாமிகளுக்கு ஒப்புவிக்க அவரே குடியேறிய மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அடர்ந்த காடுகள் சூழ்ந்த காட்டுப்பாதையில் “கொப்பு நெறி” எனப்படும் ஒற்றையடிப் பாதையை அமைத்து லாந்தர் விளக்கோடு குளத்தடிக்குச் சென்றதாகவும், குளத்தருகில் இடிபாடுகளுடனிருந்த சிவாலயத்தை கண்டுபிடித்ததாகவும் ஊர் பெரியவர்கள் கூறக் கேட்டுள்ளேன்.

இதனைத் தொடர்ந்தே பல்வேறு அரச நிறுவனங்களின் தலைவர், மற்றும் சைவ சமயிகளால் இவ்வாலயம் பற்றிய தேடல்கள் வலுப்பெறத் தொடங்கின. 29.06.1955 இல் தான் முதன்முறையாக இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆவுடையாரும் அதற்கு பொருத்தமாக அமைக்கப்பட்ட லிங்கமும் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டு ஆலய கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மூலக்கருவறை, தேவிமண்டபம், விநாயகர் ஆலயம் என்பன கட்டி முடிக்கப்பட்டு 27.08.1958 இல் முதலாவது குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டடப் பணிக்காக முதன் முதலில் சைவத்தின் அருட்குருநாதராகிய சிவயோக சுவாமிகள் ஆசியுடன் உவந்தளித்த சிறு தொகைப்பணமே உதவியதாக குறிப்பிடப்படுவதும் சிறப்பானதே.

1958 இன் பின்பு இவ் ஆலயத்தை ஆகம விதிமுறைப்படி கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சைவ சமய பெரியார்களும், கிராமமக்களும், நலன் விரும்பிகளும் ஒன்றிணைந்து இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். 1980 களில் பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு குட முழுக்கு நடந்தேறியது. காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு யுத்த அனர்த்தங்களும், இடப்பெயர்வுகளும் அழிவுகளும் ஒன்றிணைந்து நீண்ட காலமாக புனரூத்தாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் பூர்த்தியாகாத நிலையில், ஊரே முழுமையாக யுத்தத்தால் முடக்கப்பட்டு மீண்டும் 2010 இல் சொந்த ஊருக்கு திரும்பிய மக்களின் முயற்சியால் 20.01.2011 இல் மீண்டுமொரு மகா கும்பாபிஷேகத்தை எம் பெருமான் திருவுளம் கொண்டு ஏற்றிட்டார்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் எனும் முதுமொழிக்கமைய இன்று மீண்டும் 11 வருடங்களின் பின்பு உருத்திரபுரீசுவரர் உறைந்துள்ள ஆலயம் புனரமைப்பு செய்யப்பட்டு அழகிய ஆலயமாகக் காட்சியளிக்கின்றது ஊர் கூடித் தேர் இழுத்தது போல் எல்லோரின் ஆசியுடனும் பங்களிப்புடனும் வானுயர்ந்து நிற்கும் இவ்வூர் ஆலயத்தின் கம்பீரத் தோற்றம் அனைவருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை வழங்கியுள்ளது.

பொதுவாக ஆலயங்கள் எப்பொழுதும் அறப்பணிகளுக்கு ஏற்ற இடமாகும். அதற்கமைய ஏறக்குறைய 200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை தன்னகத்தே கொண்ட ஆரம்ப கால ஆலயச் சூழல் இன்று ஏறக்குறைய 65 ஏக்கர் அளவுடையதாக இருந்த போதும் இங்குள்ள நிலப்பரப்பை சிறியளவு பணத்திற்கு குத்தகைக்கு விடுவதன் மூலம் நெற்செய்கை சிறுதானியம் தோட்டப்பயிர் செய்கையென பலரும் தம் வாழ்வாதார வசதிகளுக்காக உழைக்கும் மக்களாக கோவிலோடு இணைந்தவர்களாகக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1980 களில் சிறுவயதினராக இப்பிரதேசத்தில் தந்தையின் மிளகாய்த் தோட்டத்திற்கு செல்வது இன்றும் பசுமரத்தாணியாக உள்ளது. பரந்த பிரதேசத்தில் பலரும் ஒன்றிணைந்து தோட்டம் செய்வதென்பது அன்றைய கோயில் வழக்காக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1960 களில் சிவநகர் கிராமம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்பு ஆலயத்தின் செழிப்பு இன்னும் உயர்ந்ததெனலாம். மக்கள் தொகை அதிகரித்து காடுகள் அழிக்கப்பட்டு குடி மனைகள் உருவாக்கப்பட்டு ஆலயச் சூழல் எப்பொழுதும் அடியார்கள் நடமாட்டம் உள்ளதாகக் காணப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர் காலத்தை கடந்த கலாதீதரான

அவரைப் போலவே அவரை வழிபடும் சைவ சமயமும் காலம் கடந்ததாகும். இங்கு நித்திய நைமித்திய பூசைகள் விசேட உற்சவங்கள் சிறப்பாக நடைபெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1990 களில் முதன் முதலாக நாகேந்திரக் குருக்களின் தலைமையில் பிரதோஷ விரதப் பூஜைகள் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பெண்கள் இவ்விரத நாளின் விசேட பூஜைக்காக ஒன்று கூடுவதும், சிறப்பான வழிபாட்டு ஒழுங்குகள் நடைபெற்றதையும் எம்மோடு ஒத்த வயதினர் யாருமே மறக்கமாட்டார்கள். பூஜைகள் பொறுப்பளிக்கப்பட்டு செய்தமை இன்றுவரை நடைமுறையிலிருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

காலத்திற்கு காலம் எம்மூர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஊர் எல்லை கடந்த அடியார்களைக் கொண்ட அறங்காவலர் சபை அமைக்கப்படுவது இவ்வாலயத்தின் பெருமைக்கு இன்னொரு ஆதாரமெனலாம். அரச அரசசாற்பில்லாத பல பெரியார்களின் கூட்டு முயற்சியால் சிறப்புற வழிநடத்தப் படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உருத்திரபுரம் கிராமம் சித்தர்கள் வாழ்ந்த, வாழும் பூமி என்றால் மிகையல்ல. ஆதரவற்றோரைப் பாதுகாக்கும் அளப்பரிய நிலையங்கள் க்யூந்திருப்பது இவ்வூரின் இன்னொரு வரலாற்று உண்மையாகும். குருகுலம், மகாதேவா ஆச்சிரமம், காந்தி சேவா நிலையம், புனித பற்றிமா விடுதி, ஆரோபணம் முதலானவை இன்றுவரை இளையோரைப் பராமரித்து கல்வி வழங்கும் நிலையங்களாக இருப்பதும் இவ்வூரின் அறப் பணிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயத்தின் தொன்மைக்கான சான்றாதாரங்களை வேறுபடுத்த முடியாத வகையில் ஊரின் தெற்கே புராதன வரலாறுகளைக் கொண்ட ஊற்றுப்புலம் கிராமமும் வடக்கே பொறிக்கடவை அம்மன் ஆலயமும் காணப்படுவதும் இவ்வூரின் தொன்மையையும் மக்களின் வாழ்வியலையும் விளக்கும் வரலாற்று ஆதாரங்களைக் கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தொன்மைகளில் முதன்மையான உருத்திரபுரீசுவரின் வரலாற்று ஆதாரங்களை மறைப்புச் செய்யும் நிலைமைகளும் அண்மைக்காலம் வரை நடந்தேறிய வண்ணமேயுள்ளது. உதாரணமாக உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலயத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நடராஜர் சிலையானது கொடும்பு தொல்பொருள் அருங்காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்று அச்சிலையை அங்கு காண முடியவில்லை எனும் செய்தியானது காலத்திற்கு காலம் தமிழர் வரலாற்று ஆதாரங்கள் மறைக்கப்படுவதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. சிவாலயத்தின் சிதைவுகள் இன்னமும் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவதும் ஆய்வுகள்முற்றுப் பெறாது தொடர்வதும் இவ்வாலயத்தின் மீள்எழுச்சிக்கு தடையாகவே உள்ளது.

ஆலயங்கள் அறப்பணிகளின் நிலையங்களாக ஆரம்ப காலங்களில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் மீள் எழுச்சி பெற்றுள்ள

உருத்திரபுரீசுவர ஆலயமும் சமுதாய நலன் கருதிய அறப்பணிகளை முன்னெடுக்கத் துணிய வேண்டும். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு இவ்வூர் மக்களின் பாரியளவு நிதிப்பங்களிப்போடு எழில் பொருந்தியதாக நிமிர்ந்து நிற்கும் எம்மூர் ஆலயம் தனக்கான அடையாளத்தை தொடர்ந்தும் பாதுகாப்பது காலத்தின் கட்டாயமானதாகும்.

மாவட்டம் கடந்த மக்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட சிறப்பார்ந்த அறங்காவலர் சபையாற்றும் அளப்பரிய பணிதான் இன்றைய வளர்ச்சிக்கு ஏதுவானது. கொடிய கொரொனா நோயிலும் தம் உடல் உழைப்பை நல்கிய அனைவரும் பெருமைக்குரியவர்களே. ஆலயத்திற்குரிய வளர்ச்சியாயினும் சரி. திருவிழாக் காலங்களில் நடைபெறும் அரங்க நிகழ்வுகளாயிலும் சரி முன்னாள் அறங்காவலர் சபை தலைவர் அமரர் தி. இராசநாயகம் (ஓய்வு பெற்ற அரச அதிபர் - கிளிநொச்சி) அவர்களின் சிவன் ஆலயத்தைப் பொறுத்த வரை ஒரு பொற்காலம் என்று கூறுவதில் பெருமையே

தொடர்ந்தும் யாவரும் ஒன்றிணைந்த கூட்டுப் பொறுப்போடு ஆலயத்தை வழிநடத்தும் இன்றைய அறங்காவல் சபையினதும் அளப்பரிய பணி போற்றுதற்குரியது. மக்களை ஒன்றிணைத்த பூஜைகள் விழாக்கள் எழுச்சி கொள்ள முனைப்போடு அனைவரும் இன்னும் பயணிக்க வேண்டும்.

தொன்மை வரலாற்று மூலாதாரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஆய்வாளர்களை இன்னமும் சிந்திக்கவும் ஆட்சியாளர்களை போட்டியிடவும் களமாகவுள்ள 1/2 உருத்திரபுரீசுவரர் உடனுறை மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயமானது சோழர் காலத்துக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுத் தொன்மையுடன் உருத்திரபுரத்தின் பெருமை பேசி நிற்கும் ஆலயம் என்பதில் இவ்வூர் வாழ் மக்கள் அனைவருக்கும். பேருவகையே. தொடர்ந்தும் வரலாற்று இறைவனின் மகிமையோடு பயணிப்போம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திருமதி. மீனலோஜினி இதயசிவதாஸ்
அதிபர்
கிளி/கிளிநொச்சி இந்துக்கல்லூரி



உலகபுரமே உருத்திரபுரீச்சரமே...

வலம் வந்தடியார்கள் வரங்கேட்டருளீயும்
பலம் கொண்ட பரமேஸ்வரா!
பார்பதி துணைநாயகா!

மலம் மூன்றழித்திங்கு மலர்ந்தருள் புரிகின்ற மலரவா!
மகேஸ்வரனே!
நிலமிதில் நிரந்தர நிம்மதி நிதங்காண வரமருள் நித்தியானந்தனே!
தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தியெனத்
தரணியில் தனித்தோங்கும்
நலந்தரு நீலகண்டனே!

குலங் கல்வி மானமும்
குறையாத செல்வமும் தந்தருள்
காக்கும் ஈசனே!
மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமென முறையாய்
அமைந் திலங்கு அருளோங்கு
உருத்திரபுரீச்சரமிதே.

பூர்த்திபெற்றுய்திடும் பேறான நாளிலே
ஊர்திரண்டு ளமுருகியே உணர்வோடு
பக்தர்கள் கொண்டாடும் அபிசேகமே
பார்போற்றும் ஈஸ்வரனைப்
பணிந்தேற்றிப் பண்பாடுவோம்

மருதோடு மா தென்னை
தருவான பலவகைகள்
பெருவாரியாய் விளங்கிடு
பேரருள் உருத்திரபுரீச்சரமிதே!
கருத்தோடு அடியார்கள்
கரங்கூப்பி வரங்கேட்டு
வருத்தங்கள் தீர்க்கின்ற
தவமான பேரீசனே!

நீரோடு வாய்க்காலும் நிறைவான
பொழில் சூழும்
தெருவோடு வயல்குளங்களும்
அருகோடு அமைந்தென்றும்
அருளோடு அழகூட்டும்
பெரு வரலாற்றுப் பதியிதாகுமே.

விருப்போடு விரைகின்ற அடியாரின்
வினைதீர்க்கும் விந்தைநிறை சதுர
ஆவுடையனே!

மருங்கமர் ஈஸ்வரியின் மகத்தான
கருணையின் வடிவான பரமேஸ்வரா!
சிரமங்கள் பாராது சிறப்பாகக் குடமுழுக்கை முழுதாக்க
வரந்தந்து உழைத்த கரங்களே
பசுபதி பாசமென பரந்தெங்கும்
வாழ்கின்ற பக்தர்கள்
கொடை தந்த கரங்களே வாழ்க! வாழ்கவே!

ஆசுகவி பாடியே ஆனந்தக் கூத்தனை
வரம் வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்
பேசுபொருளாகவே உருத்திரபுரீச்சரம்
பெருமைகள் பூத்த தலமே!
மாசுகள் நீக்கியே மதவெறியில்லாது
மாண்புடன் மலரும் தலமே
தேசுடன் தென்றலும் தேன்சொரி மலர்களும் மணம் கமழ்ந்து
வீசிடும் சிவன் சோலையே

ஆதியாய் அமர்ந்திங்கு அருளீந்து
சோதியாய் விளங்கிடும் ஆதிசிவனே!
நீதியாய் வாழ்ந்திடச் சிவனவன் வீதியில்
இருந்தருள் புரியும் அரனே!

ஆனந்தவல்லியம்மா!
தவம்புரிந்து அருளினில்
சமாதியாய் அமைந்த தபோவனமே

வேலாயுதசாமியார் வேண்டித் தவமிருந்த வேழனின் அருட்கூடமே!
 வடிவேல் சுவாமியார் தவம்பெற்று வரங்கொண்டு
 வாழ்ந்திட்ட மகாதேவ ஆச்சிரமமே!
 கதிரவேலாசிரியர்(அப்புஜீ) கரங் கூப்பித் தொழுதேற்ற கருணையின் குருகுலமே!
 அருளோங்கு அற்புதங்கள் ஆதிமுதலாகவே
 வரந் தந்த வரனே!
 சோழச் சதுர ஆவுடையனே!

உருத்திரபுரீச்சரம் உலகபுரமானதே
 தொல்பொருட் பழமை வாய்ந்ததே
 விருப்போடு அடியார்கள்
 தொழுதேற்றும் ஈஸ்வரம்(சப்த)
 ஏழுனில் ஒன்றானதே

பெருவரம் ஈந்திடும் பேறான ஈசனின்
 பேரருள் பெற்றுய்கவே
 வருகவே வருகவே!
 வரலாற்றுப் பதியிலே
 வந்து வரம் பெற்றுய்கவே!

இருகரம் கூப்பியே சிரந்தாழ்த்திப் பணிகிறேன்
 பேரருட் பேறான பெரும்பணியாற்றிய
 அறங்காவல் சபையினோர்க்கும்
 அருட் பணியாற்றிட அனைத்துமே
 ஈந்திட்ட நற்கொடையாளருக்கும்

உடல் பொருளுதவி யென
 உவந்திங்குழைத்திட்ட உண்மையடியவர்க்கும்
 சிவனவன் சித்தமே!
 சிந்தை வணக்கமே!.

கவிஞர்
 கலாகணேசன்
 உருத்திரபுரம்

கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் சிவாலயத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மை

இலங்கையின் வடபாகத்தில் அமைந்துள்ள கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த உருத்திரபுரம் (உருத்திரபுரீஸ்வரர் சிவன் கோயில்) கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் பகுதியில் அமைந்துள்ளது, திராவிட கட்டடக்கலைமரபில் அமையப்பெற்ற இவ்வாலயத்தில் காணப்படும் சதுர ஆவுடை இலிங்கம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது. இவ்வாலயம் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களை தொல்லியல்(கட்டட இடிபாடுகள், சுடுமண் உருவங்கள், செங்கல் கட்டுமானம்), இலக்கிய குறிப்புக்கள், வாய்மொழி செய்திகள், ஐதீகக்கதைகள் ஊடாகவும் அறியலாம் ஆரம்பத்தில் அப்பாதையின் இருமருங்கும் அடர்ந்த காடாகவும் வண்டில் மாட்டுப் பாதையொன்றும் தான் இருந்தது. பிற்பட்ட (1949) காலத்தில் மக்கள் குடியிருப்பு மையமாகவும் இக்கிராமம் 1952 உருத்திரபுர குடியேற்றத் திட்டமாக உருவெடுத்தது. 1882.09.02 இல் யாழ்ப்பாண அரசு அதிபராக இருந்த Sir William Twynan அவர்களால் உருத்திரபுர காட்டுப் பகுதியில் ஆவுடையுடன் கூடிய இலிங்கம், அதன் அருகே காணப்படும் குளம் என்பவற்றை அடையாளப்படுத்தினார். இக்குளமே (சிவன் கோயில் குளம்) இவ்வாலயத்தின் தீர்த்தக்கேணியாகவும் இருந்திருக்கலாம் எனக்கூறப்படுகிறது.

கிளிநொச்சி மாவட்டம் ஆரம்ப காலங்களில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் நிர்வாகப் பிரிவாகவே இயங்கி வந்த நிலையில் 1983ஆம் ஆண்டு தனி மாவட்டமாக தனித்துவம் பெற்று கரைச்சி, கண்டாவளை, பூநகரி, பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய நான்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளை உடையதாக விளங்குகின்றது. இவற்றில் நீர்நிலைகளை அண்டிய வகையில் "கரைச்சி" பிரதேச செயலர்பிரிவு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட கரைச்சிப் பிரதேச சபைக்குட்பட்ட சப்த ஈஸ்வரங்களுள் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும் என ஆய்வாளர்கள் கருத்துரைக்கும், உருத்திரபுர நாயகி சமேத உருத்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயத்தைத் தனக்கென கொண்ட இந்துக்குடியே உருத்திரபுரம் பிரதேசம்.

வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த உருத்திரபுரம் சிவாலயம் பற்றி பேராசிரியர்களான ப.புஸ்பரட்ணம், செ.கிருஷ்ணராஜா, விரிவுரையாளர் செல்வமனோகரன், மற்றும் சிங்கள அறிஞர்களான கொடகும்பர, சிரான் தெரணியாகல, பரணவிதான மற்றும் லூயிஸ் J.P.சி.வி. நவரட்ணம், ம.பத்மநாபன் (அதிபர்) போன்றோர்களின் குறிப்புக்கள் ஊடாகவும் இவ்வாலயத்தின் பழமையை அறிந்து கொள்ள முடியும்

திருமூலர் ஈழத்தை சிவபுமி என்றார். சிவவழிபாட்டின் தொன்மைக்

காலம்தொட்டு ஈழத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை இது தெளிவுபடுத்துகின்றது இன்று ஈழத்தில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரர், முன்னேஸ்வரர், தொண்டேஸ்வரர், நகுலேஸ்வரம் போன்ற சிறப்பு மிக்க பஞ்ச ஈஸ்வரங்களைப் போன்று சப்த ஈஸ்வரங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் அவற்றுள் ஒன்றாக உருத்திரபுரம் உருத்திரபுரீஸ்வரர் சிவன் கோவிலும் இருக்கக்கூடும் என ஆய்வாளர்கள் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். உருத்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயத்தின் தொன்மை பற்றி நாம் நோக்குகையில்

1.உருத்திரபுர சிவாலயம் 1958 ஆகம் முறைப்படி நிறுவப்பட்டு குடமுழுக்கு சுருக்கமாக முறையில் கீரிமலையைச் சேர்ந்த ஐயம்பிள்ளை குருக்களால் நடந்தேறியது.

2.பொதுவில் சற்சதுர ஆவுடையுடன் கூடிய இலிங்கம் 2400 ஆண்டுகளுக்கு மேலான பழமையானது. உதாரணமாக ஆந்திர குடிமல்லத்தின் பரசுராமேஸ்வரர் ஆலயத்தில் கிடைத்த இலிங்கம் 2400 ஆண்டு பழமையானதாகும் .

3.ஆவுடையுடன் கூடிய லிங்கம் அமைக்கும் மரபு மிகப்பழமையானது. குறிப்பாக இந்தியாவின் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இவ்வாறான இலிங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது, பேராசிரியரின் ப.புஸ்பரட்ணம் அவர்களின் மன்னார் கட்டுக்கரை அகழ்வாய்வில் கிடைத்த ஆவுடையுடன் கூடிய லிங்கம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலான பழமை வாய்ந்த சுடுமண் இலிங்கங்கள் ஏராளமாக கிடைக்கப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4.பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம் அவர்கள் “கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பூர்வீக மக்களும், பண்பாடும் தொல்லியல் வரலாற்று நோக்கு”, “பூநகரி தொல்பொருளாய்வு” எனும் கட்டுரையில் உருத்திரபுர சிவாலய கட்டட இடிபாடுகளை சோழர்காலத்துக்கு முற்பட்டவையாக இருக்கலாம் என குறிப்பிடும் அதேவேளை அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சற்சதுர ஆவுடையார் வரலாற்று பழமையானது என்று கூறிப்பிடுகிறார்.

5.பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் சற்சதுர ஆவுடை இலிங்கம் இற்றைக்கு 2400 ஆண்டு பழமையானது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

6.முனைவர் இராஜகோபால் அவர்கள் கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் சதுர ஆவுடை இலிங்கம் செல்வாக்கு செலுத்தியதாக குறிப்பிடுகிறார்.

7.பேராசிரியர் செ.கிருஸ்ணராஜா அவர்கள் “கிளிநொச்சியின்

பண்பாட்டுத்தொன்மையும் தொல்லியல் மூலங்களும்" எனும் கட்டுரையில் தென்னிந்தியாவில் பல்லவர்கால பத்தி இயக்கத்தின் சூழலில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயில் எழுச்சியடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட பல்லவர்கால சிற்ப பாணியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறிப்பிடுகிறார் மேலும் பல்லவர் கால பத்தி நெறியின் பின்னணியில் பௌத்தத்திற்கு எதிராக எழுந்த கோயில் முகாமை நடவடிக்கைகளில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலும் பங்கு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

8.விரிவுரையாளர் செல்வமனோகரனின் "ஈழத்து சைவச் செல்நெறியில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயில்" எனும் கட்டுரையில் 1958களில் உருத்திரபுரகுளத்திற்கு வடக்கே உள்ள காட்டிற்குள் சிதைவடைந்திருந்த கட்டடங்களும் கருங்கற்களும் கருங்கற்குளங்களும் இருக்கக்கண்டு வேலாயுத சுவாமிகள் என்கின்ற திருவாளர் காந்திவேலாயுதம்பிள்ளை என்பவர் தவத்திரு வடிவேற்சுவாமிக்கும் இவ்வற்புதத்தை தெரிவிக்க அவர் அக்காலத்தில் சமயத்தொண்டாற்றிய சன்மார்க்க சபையினருக்கு தெரியப்படுத்தி காட்டை துப்பரவு செய்தார், சிதம்பரத்தில் உள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் இருந்ததை ஒத்த கற்றாண்களும் கருங்கற்பாறைகளும் இருக்கக்கண்டு இவ்விடத்தில் ஒரு சிவாலயம் இருந்திருக்கலாம் என ஊகித்து அக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண பத்திரிகையான ஈழநாட்டு பத்திரிகையில் இவ்வாலய பற்றி ஓர் கட்டுரை வெளிவந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

9.யோகர் சுவாமிகள் தன்னுடைய வேட்டி முடிச்சில் இருந்த பணத்தை எடுத்துக் ஆலயத்தை துப்புரவுப் பணி செய்த சன்மார்க்க சபையினரிடம் கொடுத்து இக்கோயிலின் கட்டடப்பணிக்கு வித்திட்டார் எனக்கூறப்படுகிறது.

10.வரலாற்றாய்வாளர் அருணா செல்லத்துரையின் "அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகால தமிழர் வரலாறு" எனும் நூலில் இலங்கையில் பனங்காமத்தில் பஞ்ச ஆவுடை இலிங்கம் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடுகிறார். மேலும் ஆவுடையுடன் கூடிய இலிங்கம் குளக்கோட்ட மன்னனால் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

11.சிங்கள வரலாற்றாசிரியர் கொடகும்பர அவர்களின் சுடுமண் உருவங்கள் பற்றிய குறிப்பில் சக்தி வழிபாட்டுக்குரிய சுடுமண் உருவங்கள் உருத்திரபுரத்தில் கிடைத்ததாகவும் அவை தாய் தெய்வ வழிபாட்டின்

தொன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவும், அனுராதபுரத்தில் கிடைத்த சுடுமண் உருவங்களுக்கும் உருத்திரபுரத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற சுடுமண் உருவத்திற்குமிடையே பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

12.தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையிலும் இந்து கோயில்களை கற்களால் அமைக்கும் மரபு கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே தோற்றம் பெற்றன. இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மண், மரம், சுதை கொண்டு அமைக்கப்பட்டதை கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியங்களும் உறுதிசெய்கின்றன இதன் தொடக்க கால ஆதாரமாக பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள் ஈமச் சின்னங்கள் இருந்த இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் உருவங்கள் மட்பாண்டக் குறியீடுகள் உறுதிசெய்கின்றன. கிளிநொச்சியில் பெருமளவான சுடுமண்ணாலான ஆண், பெண் உருவங்கள் சிலைகள், சிற்பங்கள், மிருக, தாவர உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை அக்கால வழிபாட்டுச் சின்னங்களாக நோக்கப்படுகின்றன.

13.இரணைமடு, உருத்திரபுரம், பூநகரி முதலான இடங்களில் ஆண், பெண் உருவங்களுடன் இலிங்க வடிவங்கள் அமைந்த பல சுடுமண் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஆய்வு செய்தால் கலாநிதி சிரான் தெரணியாகல அவர்கள் இலங்கையில் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் தொன்மை என்பதற்கு இவை சான்றாக அமைகிறது என குறிப்பிடுகின்றார். இங்கே கிடைத்த லிங்க உருவங்களும், சூலம் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிவ வழிபாடு இருந்ததற்கான சான்று ஆதாரமாகும்.

14.இலங்கையின் வரலாறு கூறும் மகாவம்சம் 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டுகாபயன் காலத்தில் அனுராதபுரத்தில் இருந்த இரு இந்து ஆலயங்கள் பற்றி கூறுகின்றது இதை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் பரணவிதான அவற்றில் ஒன்று சிவன் ஆலயம் எனவும் மற்றையது பிராமணர் வாழ்ந்த இடம் எனவும் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

15.1955 உருத்திரபுரம் குளத்துக்கு வடக்கே இருந்த அடர்காட்டில் சிதைவடைந்த கட்டடங்களும், கருங்கல் தூண்களும் இருப்பதாக தன் ஞானநிட்டையால் அறிந்து கொண்ட தவத்திரு வேலாயுதர் சுவாமிகள் அதுதொடர்பில் தவத்திரு வடிவேல் சுவாமிகளிடம் எடுத்துக்கூற அக்காட்டை துப்புரவு செய்ய இந்தியாவின் தில்லைச்சிதம்பரத்தில் உள்ள 1000 கால் மண்டபத்தினை ஒத்த கந்தூண்கள் கருங்கற்பாறைகளும் இடிபாடுகளும் இருக்கக்கண்டு யோகர் சுவாமிகளின் ஆதரவுடன் இப்போதுள்ள ஆலயத்தை நிறுவினார் என வாய்மொழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

16.ஐரோப்பியர் காலத்தில் ஆலய மணி ஒன்றைச் செய்வதற்கு தேவை எழுந்த போது இடையர் குல சிறுவனால் அடையாளம் காணப்பட்ட உருத்திரபுரம் சிவாலயம் வளாகத்தில் புதையுண்டிருந்த 20 விக்கிரகங்களை உருக்கி அம்மணியை செய்ததாக போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியராக குவைரோஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

17.1955ம் ஆண்டு இவ்வாலயத்திற்கு நேரடியாக வருகைதந்து தரிசித்த இந்து சமயத்தின் காவலராகப் போற்றப்பட்டவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் மனிதனுடைய ஆத்மாவிற்கு பேராற்றலை வழங்கக்கூடிய அருளும் ஆற்றலும் உருத்திரபுர சிவாலயத்திற்கும் அங்குள்ள சிவலிங்கத்திற்கும் உள்ளதாகவும் அவ்விடத்திற்கருகில் நகரச்சாக்கடைகள் உருவாகாமல் பார்த்து அவ்விடத்தின் புனிதத்தன்மை கெடாமல் பாதுகாக்குமாறு கூறியமை 1955.10.16 ஈழகேசரி பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இரணைமடுவில் கிடைத்த சுடுமண் உருவங்கள் இந்து சமய வழிபாட்டின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டும் அதேவேளை அதுமட்டுமன்றி கிளிநொச்சியின் பூநகரி, ஈழவூர், இரணைமடு, நாகபடுவான் போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சமய உருவங்கள் இந்து சமயத்தின் தொன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பொதுவில் சக்தியான உமையவளின் உருவத்திற்குப் பதிலாக ஆவுடை செய்யப்பட்டு அதில் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. எனவே மேற்கூறப்பட்ட இலக்கிய தொல்லியல் சான்றாதாரங்களையும், அறிஞர்களின் வாய்மொழிக் கருத்துக்களையும் அடிப்படையாக கொண்டு நோக்கும்போது சோழராட்சிக்கு முற்பட்ட திராவிட கட்டடக்கலைபாணியில் அமையப்பெற்ற உருத்திரபுரம் சிவாலயத்தின் தொன்மையானது பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாக காணப்படும் அதேவேளை இங்கு காணப்படும் கந்துண்கள், சுடுமண் உருவங்கள், சற்சதுர ஆவுடையுடன் கூடிய சிவலிங்கம், ஆலய அமைப்பு அதன் சுற்றுச்சூழல் என்பனவும் கட்டட இடிபாடுகளும் இந்துமதத்தின் தொன்மையை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் அதேசமயம் வட இலங்கையில் காணப்படும் இந்து சமய ஆலயங்களில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆலயங்களில் ஒன்றாக உருத்திரபுரம் உருத்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயம் காணப்படுகிறது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மை

இலங்கையில் பெருங்கற்கால ஈமத்தாழி சின்ன முறை காணப்பட்ட இடங்களில் ஒன்றாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள குஞ்சப்பரந்தன் காணப்படுகிறது. இங்குள்ள D8 என்ற குடியேற்றத்திட்டத்தில் உள்ள காணி 1990 ஆம் ஆண்டளவில் பயிர்ச் செய்கைக்காகத் திருத்தப்பட்ட போது, எதிர்பாராத வகையில் முழுமையான தாழியும்,

தாழியின் உடைந்த பாகங்களும் வெளிவந்தன. இது பற்றிய செய்தியை அப்போதைய உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த கலாநிதி க. குணராசா அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திய போது, அவர் நேரில் சென்று அவற்றைப் பார்வையிட்டதுடன், அத்தாழிகள் பற்றியும் விரிவான கட்டுரையையும் எழுதியிருந்தார். வட இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது முழுமையான பெருங்கற்கால ஈமத்தாழி என்ற வகையில் இதற்குத் தனி முக்கியத்துவம் உண்டு. நான்கடி உயரமும், எட்டடி சுற்று வட்டமும் கொண்ட இத்தாழியின் விளிம்பு ஓரங்குலத் தடிப்புடையது. தாழியின் வெளிப்புறத்தில் சில அலங்காரக் கோடுகள் காணப்படுகின்றன. தாழிக்குள் மனித எலும்புக்கூட்டின் சில பாகங்களும், சாம்பல் போன்ற கரிய பொருள், இரு மட்கலங்கள் என்பன காணப்பட்டன. இப்பொருட்கள் தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தாழி காணப்பட்ட வயற்பரப்பின் ஓரங்களில் காணப்படும் உடைந்த தாழிகளையும், பலவகைப்பட்ட மட்பாண்டங்களையும் நோக்கும் போது இங்கு “பொம்பரிப்பு” போன்ற பெருங்கற்கால ஈமத்தாழி மையம் இருந்திருக்கலாம் என்பது தெரிகிறது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பரந்த அளவில் பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள் இருந்த பிராந்தியமாகப் பூநகரி காணப்படுகிறது. 1980 களில் கலாநிதி இரகுபதியும், 1990 - 94, 2004 - 2005 ஆண்டு காலப்பகுதியில் இக்கட்டுரை ஆசிரியரும் இங்கு மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் போது கல்முனை தொட்டு நாச்சிக்குடா வரையுள்ள கடற்கரை சார்ந்த பிரதேசத்தில் நுண்கற்காலம் தொட்டு தற்காலம் வரை வாழ்ந்து வரும் மக்களது பலதரப்பட்ட பண்பாட்டுச் சான்றுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. அவற்றுள் பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புக்கள், ஈமச் சின்னங்கள் தொடர்பாகக் கிடைத்த சான்றுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இச்சான்றுகள் இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் “விமலா பேக்கிலே” என்ற அறிஞர் கந்தரோடை தொட்டு புத்தளத்தில் உள்ள பொம்பரிப்பு வரை தென்னிந்தியா குறிப்பாகத் தமிழகத்தை ஒத்த பெருங்கற்காலத் திராவிட மக்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கூறிய கருத்தை உறுதி செய்வதாக உள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட கற்கால, நுண்கற்கால பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தொடர்பான சான்றுகள் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு வட இந்தியாவில் இருந்து மக்கள் புலப்பெயர்வு ஏற்பட முன்னரே தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியில் இருந்து புலப்பெயர்ந்த மக்கள் கிளிநொச்சியிலும், இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்கள் பலவற்றிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் கோட்டுக் காட்டுகின்றன. அந்த மக்களே கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மொழியடிப்படையில் தமிழ், சிங்கள மக்களாக இன அப்படையில் வேறுபட்டனர். அதை இரணைமடுவிலும், சாசனங்கள் உறுதி செய்கின்றன. தமிழகத்தில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தமிழ் மொழி தோன்றியதை அப்பண்பாட்டு மட்பாண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள 2300 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பிராமி எழுத்துக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இதனால் தான் திராவிட மொழிகளில் முதலில் தமிழில் வளமான சங்க இலக்கியம் தோன்றக் காரணமாகும். இலங்கையிலும்

இப்பாண்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தமிழ் மொழி புழக்கத்திற்கு வந்ததை அநுராதபுரம், அம்பாந்தோட்டை, கந்தரோடை முதலான இடங்களில் கிடைத்த பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இருப்பினும் அதிக அளவில் இவ்வெழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடங்களாக இரணைமடு, பூநகரி, ஈழவூர் (பொன்னாவெளி) முதலான இடங்கள் இருப்பது இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரணைமடுவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வின் போது, குளத்தின் மேற்குக்கரைப் பகுதியில் சிதறுண்டு காணப்பட்ட மட்பாண்டங்களிடையே கி.மு. 3 - 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் பல கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வெழுத்துக்கள் தமிழுக்கும், பிராகிருத மொழிக்கும் உரியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் இனத்தால் ஒரே இன வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் - சிங்கள மக்கள் மொழி வேறுபாட்டால் இரு வேறுபட்ட பண்பாடு கொண்ட இனக்குழுக்களாக தோன்றி வளர்ந்தனர் என்பது தெரிகிறது.

அயல்நாட்டு உறவுகள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்த உரோம, வட இந்திய, தென்னிந்திய, சுதேச நாணங்கள், இந்திய, உரோம, அரேபிய மட்பாண்டங்கள், கல்மணிகள் என்பன கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இப்பிராந்தியம் மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகளுடன் நெருங்கிய வணிக - கலாசார உறவுகளைக் கொண்டிருந்ததை உறுதி செய்கின்றன. அதிலும் பூநகரி வட்டாரத்தில் கிடைத்த சங்க கால சேர, சோழ, பாண்டிய நாணயங்கள், பாளி இலக்கியங்கள் கூறுவது போல் அக்காலத்தில் வட இலங்கை தமிழகத்துடன் நெருங்கிய வணிக - கலாசார உறவுகளைக் கொண்டிருந்தமைக்கு சான்றாக அமைகின்றன.

இரணைமடுவில் இந்துப் பண்பாட்டின் தொன்மை தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையில் இந்துக் கோவில்களைக் கற்களால் அமைக்கும் மரபு கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே தோற்றம் பெற்றன. இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மண், மரம், சுதை கொண்டு அமைக்கப்பட்டதை கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியங்களும் உறுதி செய்கின்றன. இதன் தொடக்க கால ஆதாரமாக பெருங்கற்கால குடியிருப்புக்கள், ஈமச்சின்னங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உருவங்கள், மட்பாண்டக் குறியீடுகள் உறுதி செய்கின்றன. கிளிநொச்சியில் பெருமளவான சுடு மண்ணாலான ஆண் - பெண் உருவங்கள், சிலைகள், சிற்பங்கள், மிருக, தாவர உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை அக்கால வழிபாட்டுச் சின்னங்களாக நோக்கப்படுகின்றன. இரணைமடு, உருத்திரபுரம், பூநகரி முதலான இடங்களில் ஆண் - பெண் உருவங்களுடன் இலிங்க வடிவில் அமைந்த பல சுடுமண் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஆய்வுசெய்த "கலாநிதி சிரான் தெரணியகலா" அவர்கள் இலங்கையில் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு தொன்மை என்பதற்கு இவை சான்றாக அமைகின்றன எனக் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு கிடைத்த இலிங்க உருவங்களும், சூலம் பொறித்த மட்பாண்டங்களும் இற்றைக்கு 2300 ஆம்

ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிவ வழிபாடு இருந்ததற்குச் சான்றாகும். இலங்கையின் வரலாறு கூறும் “மகா வம்சம்” இற்றைக்கு 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டுகாபயன் காலத்தில் அநுராதபுரத்தில் இருந்த இரு இந்து ஆலயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. அச்சான்றை ஆராய்ந்த “பேராசிரியர் பரணவிதான” அவற்றில் ஒன்று சிவன் ஆலயம் எனவும், மற்றையது பிராமணர் வாழ்ந்த இடம் எனவும் கூறியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பொதுவாக இலங்கையில் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இந்துப் பண்பாடு இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்பட்டாலும், ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முந்திய (கி.பி. 16க்கு முந்திய) ஆலயங்கள் பற்றி சான்றுகள் அதிகம் காணப்படவில்லை. இதற்குப் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் இந்து மதத்திற்கு எதிராகக் கடைப்பிடித்த கலையழிவுக் கொள்கையே காரணமாகும். ஆயினும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முந்திய கால ஆயுதங்கள் பற்றிய தகவல்கள், கல்வெட்டுகள், நாயன்மார் பாடல்கள், இலக்கியங்களில் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. ஏன் போர்த்துக்கேய ஆசிரியரான குவைரோஸ் சுவாமிகள் கூட தனது நூலில் “யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த 500 க்கு மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்களை இடித்தழித்து, அவற்றின் கற்களைக் கொண்டு கோட்டைகள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் கட்டியதாகக்” கூறுகிறார். அதை யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அகழ்வாய்வுகளும் உறுதி செய்கின்றன.

ஆயினும் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சி, கிளிநொச்சி போன்ற வன்னிப் பிராந்தியத்தில் அதிக ஆதிக்கம் ஏற்படாததால் அங்கெல்லாம் புராதன ஆலயங்கள் பல இருக்க இடமுண்டு. அவற்றின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் பல உண்மைகள் வெளிவரும் என்பதற்கு இக்கட்டுரை ஆசிரியர் பூநகரியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் சிறந்த உதாரணமாகும்.

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் 1990 - 93 காலப்பகுதியில் பூநகரி மண்ணித்தலை வட்டாரத்தில் மேற்கொண்ட கள ஆய்வின் போது மண்ணில் புதையுண்ணட நிலையில் அழிவடைந்த ஆலயத்தின் சிதைவுகளை அடையாளம் காண முடிந்தது.

கோறக்கல், சுதை, சுண்ணாம்பு, செங்கட்டி கொண்டு அமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் ஐந்து அடி நீள அகலத்தில் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளத்தைக் கொண்டுள்ளது. மூன்று தளத்தில் அமைந்த இதன் விமானம் 13 அடி உயரம் கொண்டது. இதன் தேவகோட்டம், சாலை, கர்ணக்கூடு என்பன கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழக் கலை மரப்பிற்குரியதென்பது தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

அண்மையில் மண்ணித்தலை ஆலயத்தில் தெற்கே கௌதாரி முனை என்ற இடத்தில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ஓர் ஆலயத்தின் அழிபாடுகளை அடையாளம் காண முடிந்தது. சிறிய பற்றைக் காடுகளாலும், பனை மரங்களாலும் ஆலயத்தின் அமைப்பை அடையாளம் காண முடியாத நிலையில் இதை அடையாளப்படுத்திய போது ஆலயத்தை மூடிய நிலையில் பாம்புப் புற்றுகளும் ஆலயத்திற்கு உள்ளேயும்,

வெளியேயும் ஆலமரங்களும் பலனமரங்களும் வளர்ந்து காணப்பட்டன. மிகுந்த பயத்துடன் இவ்வாலயத்தை துப்பரவு செய்து பார்த்த போது ஏறத்தாள 70 அடி நீளத்திலும், 30 அடி அகலத்திலும் அமைந்த இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், முன்மண்டபம், கொடிக்கம்பம், துணைக்கோவில் கொண்ட ஆலயம் என்பது தெரிய வந்தது.

கோறக்கல், சுதை, சுண்ணாம்பு, செங்கட்டி கொண்டு அமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தை விடக் காலத்தால் பிற்பட்டதென்பது தெரிகிறது. ஆனால் சுற்றாடலில் பல நூறு ஆண்டுகளாக மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்பட்ட போதும் அந்த இடத்தில் பழைமை வாய்ந்த ஓர் ஆலயம் கைவிடப்பட்ட நிலையிலும் அதன் தோற்றம் திராவிடக் கலை மரபுடன் காட்சியளிப்பது இவ்வாலயமும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு மன்னர் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் கட்டியம் கூறுவதாக உள்ளது.

கிளிநொச்சியின் தொன்மை பற்றிய மேற்கூறப்பட்ட சான்றுகள் அப்பிராந்தியத்தின் எதிர்கால ஆய்விற்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாகும். எதிர்கால ஆய்வுகள் மேலும் பல உண்மைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரும் என நம்புகிறேன்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1.புஸ்பரட்ணம், ப. 1993 பூநகரி தொல்பொருளாய்வு , யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

2.சுந்தரலிங்கம், க. 2014 வன்னி வரலாறும் பண்பாடும் , குமரன் வெளியீடு, சென்னை.

3.ஞானவேல், நடேசபிள்ளை 'வன்னிச் சிவாலயங்கள் ' சிவதத்துவ மலர் (அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் திருக்குடமுழுக்கு விழா சிறப்பு வெளியீடு) Edited by நாகேஸ்வரன், கனகசபாபதி, 1996 , பக் 83-88.

4. Deraniyagala> P.E.P. (1953)> Ferro-Lithic or Early Historic Terracotta Statuary and a Cist from Ceylon> Spolia Zeylanica a> 27.1> Ceylon> the National Museums

5. TRIVALENT/: Journal of Archaeology> Tourism & Anthropology> Department of Archaeology> University of Kelaniya Volume I Issue II 2020 115

6. Deraniyagala> P.E.P. (1960) 'The MaradanmaduvaTabbova Culture of Ceylon> Spolia Zeylanica> 29.1> the National Museums> Ceylon. Deraniyagala> P.E.P. (1961)> 'Some New Records of the Tabbova-Maranmaduva Culture of Ceylon> Spolia Zeylanica> the National Museums> Ceylon.
7. Deraniyagala> S.U> (1992)> Pre History of Sri Lanka> Department of Archaeology> Colombo.
8. இந்து/நெறி, (1999), இந்து மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.
9. கிளிநொச்சி உருத்திரபுரீசுவரர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக வைபவம் சிறப்பு மலர், (2011),ஆலய அறங்காவலர் சபை, உருத்திரபுரம்.
10. கேதீஸ்வரன்,நூ., அருள்சந்திரன்,,மா., (2014), கிளிநொச்சி மாவட்ட தொன்மையின் மூலங்கள், மாவட்டச் செயலகமும் பண்பாட்டுப் பேரவையும், கிளிநொச்சி.
11. சுந்தரலிங்கம்,க., (2014), வன்னி வரலாறும் பண்பாடும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு-சென்னை.
12. முகுந்தன்,ச., (2011), இந்துக் கணித வானியல் மரபு, குருசேத்திரா வெளியீடு, இலங்கை.
13. விசாகரூபன்,கி., (2004), நாட்டார் வழக்காற்றியல், ஓர் அறிமுகம், மலர் பதிப்பகம், கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

கந்தசாமி கிரிகரன்
தொல்லியல்த்துறை
வரலாற்றுத்துறை
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம்
(கிருஸ்ணபுரம், கிளிநொச்சி.)

நன்றி நவிலல்

பரம்பொருளின் பெரும் புகழை உலகறியச் செய்வதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலய திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பித்தோம். இவ் வேலைகளை செவ்வனவே செய்து, திருக் குடமுழுக்கு விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தி முடிக்க எம்பெருமானின் அருள் கிடைத்துள்ளது. அதற்காக அனைத்து சிவனடியார்களும் இணைந்து ஒவ்வொரு வேலைகளையும் பகிர்ந்து தம்மாலான உதவிகளை நேரம் காலம் பராது தேவைப்பட்ட போது உடனுக்குடன் அவ் வேலைகளைச் செய்து தந்துள்ளார்கள். எனவே இவர்கள் அனைவர்க்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அந்த வகையில் ஆலய திருப்பணி வேலைகளின் ஆரம்பக் கட்ட வேலைகளான கட்டடங்களை அகற்றுதல் ஆரம்பம் முதல் இறுதிக்கட்ட வேலைகள் வரை ஒத்துழைப்பு நல்கிய உருத்திரபுரம் வாழ் சிவனடியார்களை ஒன்றிணைத்து தலைமையேற்று செய்து தந்த உருத்திரபுரம் உழவர் ஒன்றிய விளையாட்டுகழக நிர்வாகத்தினருக்கும், அதன் உறுப்பினர்களுக்கும்,

அடுத்து திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பித்து சிவனடியார்களிடம் நிதியுதவி எனக் கேட்ட போது தம்மாலான பெரு நிதிகளை எல்லாம் அள்ளித்தந்த இப்பகுதி வாழ் மற்றும் புலம்பெயர்வாழ் கொடையாளிகளுக்கும் புலம்பெயர் தேசத்தில் மக்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களிடம் நிதி சேகரித்துத் தந்த சிவனடியார்களுக்கும் நாம் திருப்பணி எனக் கூறிய போது அது தொடர்பான ஆலோசனைகளையும், பெருமளவு நிதியையும் தந்துதவிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சிவஞானம் சிறிதரன் அவர்களுக்கும், திருப்பணி வேலைகள் தடைப்படாது நடைபெறுவதற்கு தேவையான பொருட்களை உடனுக்குடன் தந்துதவிய வணிக நிறுவனங்களுக்கும் மற்றும் வாகன உரிமையாளர்களுக்கும்,

அடுத்து எமது சிந்தைக்கு அப்பாற்பட்ட சிறந்த கட்டட அமைப்பைக் கட்டித் தந்த கட்டட ஒப்பந்தகாரரான திரு.K.சாரங்கன் அவர்களுக்கும், மற்றும் சிற்பக் கலைஞர்களுக்கும், வர்ணப்புச்சக் கலைஞர்களுக்கும், மேஸ்திரிமார்களுக்கும், ஆசாரிமார்களுக்கும், மின் ஒட்டு வேலையாட்களுக்கும், மின் இணைப்பு பொருத்துனர்களுக்கும்,

அடுத்து ஆகம் விதிப்படி ஆலய பூசை வழிபாடுகளையும், கும்பாபிஷேக, மண்டலாபிஷேக, சங்காபிஷேக நிகழ்வுகளை சிறப்புற நடாத்தித் தந்த அனைத்துக் குருமார்களுக்கும்,

ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை ஆலய நிகழ்வுகளை உடனுக்குடன் இணையத்தளம் மற்றும் செய்திகள் மூலமாகவும் தகவல்கள் வெளியிட்ட புகைப்பட கலைஞர்களுக்கும், ஊடகத்துறையினருக்கும், மற்றும் தேவையான காலப்பகுதியில் விளம்பரங்களை அச்சிட்டுத் தந்த அனைத்து அச்சத்தினருக்கும்,

ஆலய பாலாலய காலத்திலும் கும்பாபிஷேக காலத்திலும் சுவாமிக்கு மருந்து சாத்தி செவ்வனவே செய்து தந்த தொண்டர்களுக்கும்,

அடுத்து ஆலய கிரியைகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைத் தந்துதவிய ஏனைய ஆலய நிர்வாகத்தினருக்கும் இயந்திர பூசை, கும்பாபிஷேக, மண்டலாபிஷேக, சங்காபிஷேக மற்றும் ஆரம்ப வேலைகளில் பூசைகளைப் பொறுப்பெடுத்து சிறப்பாக நடைபெற ஒத்துழைத்த உபயகாரர்களுக்கும் இக்காலப் பகுதியில் அன்னதானம் வழங்கிய உபயகாரர்களுக்கும்,

ஆலயத்தின் இயந்திர உலோக வார்ப்பு வேலைகள் கலச வார்ப்பு வேலைகளைச் செய்து தந்த வார்ப்பகத்தினருக்கும்,

இக் கும்பாபிஷேக வெளியீடான "சிவ ஒளி" மலரினை வெளியிடத் தேவையான ஆலோசனைகள் வழங்கியவர்கள் இம் மலரிற்கு ஆசிச் செய்திகள், வாழ்த்துரைகள், கட்டுரை ஆக்கங்கள் தந்துதவிய அனைவருக்கும் இம் மலர் சிறப்பாக வெளிவர அச்சிட்டுத் தந்த வேழன் பதிப்பகத்தினருக்கும்,

இச் சிவப்பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வேலைகளைப் பகிர்ந்து சிரமம் பாராது செய்த எமது பரிபாலன சபை உறுப்பினர்களுக்கும்,

மற்றும் இப்பணியில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைத்து தொண்டர்கள், சிவனடியார்கள் அனைவருக்கும் நாம் ஆலய பரிபாலன சபை சார்பில் நன்றிகளை இரு கரம் கூப்பித் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

செயலாளர்

ஆலய பரிபாலன சபை

உருத்திரபுரீசுவரம்

இன்பமே கூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!



சிவசுப்பிரமணியம்
ஸ்ரீ வேலாயுத சுவாமி



✉ : uruthirapurisuvarar2016@gmail.com

📱 : uruthirapuram Sivaalayam

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

வேலை பதிப்பகம் 021 228 5579

உருத்திரபுரீசுவரர் சிவாலயம்
உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி
வடக்கு மாகாணம், இலங்கை.